

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BENEATH THE SECRETS SERIES

CHAOS

LUNA MASON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

CHAOS

LUNA MASON

TELİF HAKKI © 2024 LUNA MASON'A AİTTİR.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap eleştirisinde kısa alıntılar yapılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz. Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, olaylar ve vakalar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Düzenleme: Indie

Proofreading Model: Bryan

Santos Fotoğrafçı: Xram

Ragde

Kapak Tasarımcısı: Coffin Baskı Tasarımları

CONTENTS

[LUNA MASON'DAN BİR NOT](#)

[ÇALMA LİSTESİ](#)

[DEDİKASYON](#)

[Bölüm 1 Bölüm](#)

[2 Bölüm 3](#)

[Bölüm 4 Bölüm](#)

[5 Bölüm 6](#)

[Bölüm 7 Bölüm](#)

[8 Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

Bölüm 37	
Bölüm 38	
Bölüm 39	
Bölüm 40	
Bölüm 41	
Bölüm 42	
Bölüm 43	
Bölüm 44	
Bölüm 45	
Bölüm 46	
Bölüm 47	
Bölüm 48	
Bölüm 49	
Bölüm 50	
Bölüm 51	
Bölüm 52	
Bölüm 53	
Bölüm 54	
Bölüm 55	
Bölüm 56	
Bölüm 57	
Bölüm 58	
Bölüm 59	
Bölüm 60	
Bölüm 61	
Bölüm 62	
Bölüm 63	
Bölüm 64	
Bölüm 65	
Bölüm 66	
Bölüm 67	
Bölüm 68	
Bölüm 69	
Bölüm 70	
Bölüm 71	
Bölüm 72	
Bölüm 73	
Bölüm 74	
Bölüm 75	
Bölüm 76	
Bölüm 77	
Bölüm 78	
Bölüm 79	
Bölüm 80	
Bölüm 81	
SOFYA EPILOGU	

[JAX EPİLOGU](#)

[Biraz daha kaos mu lazım?](#)

[Nikolai için hazır mısınız?](#)

[Ayrıca yazan Luna Mason](#)

[YAZAR HAKKINDA](#)

[Teşekkür](#)

A NOTE FROM LUNA MASON

CHAOS karanlık, tek başına bir mafya romantizmidir.

Bazı okuyucular için tetikleyici olabilecek içerik ve durumlar içermektedir. Bu kitap müstehcen ve açık cinsel içeriğe sahiptir, 18 yaşından büyük okuyuculara yöneliktir.

Bu kitap, MMC'nin akıl sağlığı ile mücadelesini ve **MMC altmış altıncı bölümde intihara teşebbüs eder.**

Jax ile bu yolculuğa başlarken kendi ruh sağlığınıza korumanızı tavsiye ederim. Bu yüzden, eğer ihtiyacınız olduğunu düşünüyorsanız 65-70. bölümleri atlayabilirsiniz.

Tetikleyicilerin tam listesi web sitemde bulunabilir:
www.lunamasonauthor.com

Sizin ya da sevdiğiniz birinin yardıma ihtiyacı varsa, bu yardım dışarıda bir yerde. Özellikle erkekler için açılmak, duygularını göstermek zor olabilir. Erkeklerin ruh sağlığı konusunda değişmesi gereken bir damgalama vardır.

ABD'de her 13,7 dakikada bir kişi intihar ederek ölmektedir.

Her ne kadar bu kitapta sonsuza dek mutlu bir son olsa da, ne yazık ki pek çok erkek için durum böyle değil.

MANUP!

<https://www.manup.how/>

MOVEMBER:

<https://us.movember.com>

PLAYLIST

BENİ İSTE, ESKİ ALIŞKANLIK
KOOL-AID, BRING ME THE HORIZON
ISIRIK İZLERİ, ARI ABDUL FORMALDEHİT
AYAK SESLERİ, BERTIEBANZ LOSE
CONTROL, TEDDY SWIMS
HIGH ENOUGH - RAC REMIX, K.FLAY, RAC
LIMITS, BAD OMENS
BENİ SEV, ESKİ
ALIŞKANLIK ŞEKER,
UYKU BELİRTECİ
KARANLIK İŞARETLER,
UYKU BELİRTECİ VER,
UYKU BELİRTECİ
DİZLERİNİN ÜSTÜNDE, ESKİ
ALIŞKANLIĞIMI BULDUM,
AMBER RUN RIDE,
CHRIS GREY
THE APPARITION, SLEEP TOKEN
NEVER KNOW, BAD OMENS
LIKE A VILLAIN, BAD OMENS
HOME, GOOD NEIGHBOURS
DON'T WORRY BABE, EX HABIT
I GET TO LOVE YOU, RUELLE
NUMB, LINKIN PARK
IN THE END, LINKIN PARK
NUMB, RYAN OAKES
MAKE UP SEX, SOMO

SAHIP OLDUĞUM EN İYİ ŞEY, LİMİ
HER ŞEYİ İSTİYORUM, CAMERON
GREY PARALYZED,
LANDMVRKS
BARINAK - AŞAĞIDAKI ODADAN, SLEEP TOKEN HALF
A MAN, DEAN LEWIS
LÜTFEN, OMİDO, ESKİ
ALİŞKANLIK TELOMERLERİ,
UYKU BELİRTECİ DİKKAT
DAĞINIKLIĞI, UYKU BELİRTECİ
PARTİ BİTTİĞİNDE - AŞAĞIDAKI ODADAN, UYKU SİMGESİ MADENİ, UYKU
SİMGESİ
CAN YOU FEEL MY HEART, BRING ME THE HORIZON
LOVELY (KHALİD İLE), BILLİE EİLİSH, KHALİD SLOW
DOWN, CHASE ATLANTIC
GODZILLA (FEAT. JUICE WRLD), EMINEM
HOME, GOOD NEIGHBOURS
HIPNOZ, UYKU BELİRTECİ
HOLD ON, CHORD OVERSTREET
EVİM, MYLES SMITH

**DAHA FAZLA ŞARKI SPOTIFY ÇALMA LİSTESİNDE BULUNABİLİR.*

**EX HABİT'İN TÜM ŞARKILARININ BÖLÜMLERİNİN BAŞINDA
TIKLANABİLİR BAĞLANTILAR VARDIR. BÖYLECE TIKLAYABİLİR,
OYNATABİLİR VE TAM DENEYİMLE MÜSTEHCENLİĞİN TADINI
ÇIKARABİLİRSİNİZ. ŞARKILARI, BU BAHARAT BÖLÜMLERİNİ OLDUKLARI
KADAR SICAK HALE GETİRMEDE HAYAT KURTARICI OLDU. YANI,
@EX_HABİT, TEŞEKKÜR EDERİM VE LÜTFEN MÜZİĞİNİZE OLAN
BAĞIMLILIĞIMIZI BESLEMeye DEVAM EDİN. X0**

[HTTPS://OPEN.SPOTIFY.COM/PLAYLIST/19kRGOwGAXLFH9BL0NJG6E?
SI=OK0HVXWXSSQPCGN1XGRJGW&PI=E-TSHZsMG2R32Q](https://open.spotify.com/playlist/19kRGOwGAXLFH9BL0NJG6E?si=OK0HVXWXSSQPCGN1XGRJGW&pi=e-TshZsMG2R32Q)

DEDICATION

BU, TITREŐİMLİ DİL PIERCİNG'İ OLAN DÖVMELİ BİR MOTORCU TARAFINDAN KOVALANMAYI, BOĞULMAYI VE YENMEYİ HAYAL EDEN TÖM KARANLIK ROMANTİZM KIZLARIM İÇİN.

JAX SIZE **BİR MOTORCUYA BINMENİN BEŞ YOLUNU GÖSTERMEK İÇİN** BEKLİYOR...

BİR

JAX

ŞARKI- HEAR YOU ME, JIMMY EAT WORLD.

Tabut alçalırken makaralardaki dişliler puslu havada çığlık atıyor.

Sanki Kai mezarında kaybolmadan önce son bir kez başımın etini yiyor.

Kahretsin, onu özleyeceğim.

Grayson omzuma yavaşça vurup sempatik bir bakış attıktan sonra ağlamaklı Maddie'nin yanına sokularak yanımdan geçip gidiyor.

Frankie, Zara'nın elini tutup diğerlerini takip etmeden önce bana küçük bir baş selamı veriyor.

Herkes siyahlar içinde. Ben yerdeki boşluğa bakarken onlar bir sisin içinde kayboluyor.

Gidecek onca insan varken, neden Kai?

Benim ilk ve tek arkadaşım. Beni yalnız bir çocukken buldu ve bana hayatta babamın malikanesinin boş koridorlarından daha fazlası olduğunu gösterdi.

Kai olmadan babamın ölümünü atlatamazdım. Babam iş için her gittiğinde bana eşlik etti. Babam bu seyahatlerden birinde öldükten sonra, bir boksör olarak yeni bir aidiyet duygusu bulmak için beni kederden uzaklaştıran kişi Kai oldu.

Öfkemi ve kaybımı yumruklarıma kanalize ederek, istediğimi hiç bilmediğim tüm fırsatların önünü açtım.

Yeni bir hayat, beni kendilerinden biri olarak kabul eden yeni bir grup insan.

Bir aile gibi.

Ama yine de Kai olmadan içi boş geliyor.

Keşke burada olsaydı. Başladığım bu maceraya bayılırdı.

Vegas'taki bütün kızlar beni bekliyor.

Strip'in ışıkları onsuz asla aynı şekilde vurmayacak.

Dilimi dişlerime vurarak bir adım öne çıkıyorum ve tabutunun tepesine bakıyorum.

Son yeri.

En iyi

arkadaşım.

"Çok fena acıyor, Kai. Seni burada bırakmak istemiyorum." Dizlerim yumuşak çamura batıyor, pantolonum sıırıslıslam oluyor.

Yoğun sis yağmura dönüşüyor, tıpkı benim ruh halim gibi.

Tüm cenaze boyunca motosiklet kaskını tuttum. Ondan bir parça.

Henüz on sekiz yaşında olduğumuzdan beri üzerindeki çizikler körelmişti. Babamla ilgili haberi yeni almıştım ve Kai beni gönderdi.

Kahretsin, o gün çok fazla sorun bulduk. Motorcu barına gittik ve oradaki en seksi iki kızın erkek arkadaşlarını kızdırdıklarını gördük.

Beni kum torbası gibi kullanmaya çalışan en büyük orospu çocuğunu dövmek için kaskını kullandı.

Yan taraftaki uzun oyukta, çete üyesi pisliğin halka dolu yumruğuyla vurduğu yer hâlâ görünüyor.

Yüzümden daha iyi.

Gözyaşlarımla karışan su burnumdan ve çenemden

damlıyor. Bulanık bir görüşle siyah kaskını yere atıyorum.

Maun kutunun ucuna yakın bir yere, tam da başının altında durduğu yere düşüyor.

Son umursamazlığımı da onunla birlikte aşağıya bıraktığıma eminim.

Romano'yu öldürdüğümüzde, bunun beni bu kadar kötü parçalamayacağını düşünmüştüm.

Ama öyle.

Onu geri getiremem.

Soğuk yağmur elbisemi ıslatıyor ve vücuduma bir ürperti gönderiyor.

Lanet olsun, hava ne zaman karardı?

Bir çınlama sesi dikkatimi çekiyor ve iki adamın sandalyeleri katladığını ve sahte çim zemin örtüsünü sardığını görüyorum.

Vakit geldi.

"Diğer tarafta görüşürüz, Kai. Umarım seni gururlandırırım."

İKİ

JAX

"TEKRAR VUR!" GRAYSON'IN SESİ KALABALIĞIN GÜRÜLTÜSÜNÜ BASTIRIYOR.

Bir sol kroşeden kaçarak eğiliyor ve 'Kasırga Avcısı'na sert bir aparkat atarak çenesine sağlam bir darbe indiriyorum.

İri adam sendeliyor, gözleri cam gibi oluyor ve kolları düşüyor.

Çenesi düşük, geriye doğru tökezliyor ve iplere doğru düşüyor. Minderin üzerine çökmeden önce, sert ışıkların altında saçlarından ter damlaları dökülüyor.

"Kaos Kralı Jax Carter'dan nakavt!" Zayıf hakem önüme atlıyor ve kolumu başının üzerine çekiyor.

Tıklım tıklım dolu koltukların gürültüsünden kulaklarım çınlıyor. Binlerce insan tavandan düşen flaşlar ve konfetilerden oluşan bir duvarın arkasında tezahürat yapıyor.

Hunter, odanın kenarlarını bulanıklaştıran birkaç yumruk attı. Ya da belki de öfkemden arta kalanlar her şeyin yeniden odaklanmasını sağlıyor.

Dövüşlerde geri çekilmemek zor oldu.

Göğsümdeki acıyı ve boşluğu her yumruğa yönlendirmek bir süreliğine yardımcı oluyor gibi görünüyor.

"Jax! Jax! Harikaydın, evlat. Hadi, gidelim." Grayson'ın iri eli beni ringin ortasından dışarı çıkarırken omzuma konuyor.

Her adımda binanın derinliklerine, soyunma odama doğru ilerledikçe galibiyetin coşkusu azalıyor.

Yine hiçbir şey hissetmiyorum. Dışarı çıkıp kafayı bulmam ya da biriyle yatmam gerekiyormuş gibi.

"Yine çok yaklaşmasına izin verdin, Jax. Her hareketini telgrafla bildirdiğini bildiğin halde neden gardını düşürüyorsun?" Grayson'ın mavi gözleri

eldivenlerimi çözerken beni izliyor. "Sana vurmasını mı istiyorsun?"

"Yapsa da umurumda değil." Ona, bir parçamın bayılmak istediğini söylemek istemiyorum. Geçmişimi hatırlayamayacağım kadar sert dövülmek.

Kai'nin boş sandalyesi odanın diğer tarafından benimle alay ediyor. Bira dolu küçük buzdolabına ulaşabilmek için her zaman oturduğu yer orasıydı.

Grayson'ın avucu yanağıma çarparak beni irkiltti.

"Jax! Ne oluyor lan? Kafanı içeri çek, kendine çeki düzen ver. Git duş al ve üstünü değiştir. Sabah spor salonunda görüşürüz." Havluyu boynundan çıkarıp kapının yanındaki sepete atıyor. "Geçmişte kalamam," diye mırıldanıyor. "Hatalarımdan ders çıkar; ileriye bak."

O gittikten sonra sessizlik üzerime çöktü.

Soğuk duş beni sersemliğimden kurtarmıyor. Çantamı ve motosiklet kaskımı kaptığım gibi yıpranmış koltuğa ve geçmişin yankılarına son bir kez bakıyorum.

Belki de Grayson haklıdır.

Sığ bir su birikintisinden geçerek karanlık köşeyi dönüp Ducati'mi park ettiğim yere doğru ilerlerken ayak sesleri duyuyorum.

"Jax Carter?" Bisikletimin yanındaki duvardan benim yaşlarımda bir adam yaklaşıyor.

"Ne istiyorsun?" Ellerinde beşlik viski taşımadıkları ve bir çift göğüsle övünmedikleri sürece hayranlarla ilgilenmiyorum.

"Jax? Benim. Brody." Sokak lambasının loş ışığına doğru adım atıyor, koyu kıvrıkcık saçları ve kestane rengi gözleri ortaya çıkıyor.

"Seni tanımıyorum." Spor çantam egzozun üzerindeki küçük rafta yerini alıyor ve ben de onu bağlıyorum. Bu iş bitmeden önce adamın ağzını burnunu kırmak zorunda kalırsam diye ellerimin boş olmasını istiyorum.

Başka birini yere serme düşüncesi kalbimi biraz daha hızlı çarptırıyor.

Sikiş ya da savaş. Yaşamak için ne büyük bir amaç.

"Brody Leary? Bir şey çağırtırdı mı? Ben senin kardeşinim, dostum." Yaklaşırken avuç içleri yukarı kalktı.

"Benim bir kardeşim yok." Şöhretin dezavantajları vardır. Tüm deliler kayaların altından çıkmanın yolunu bulur.

Sesi neredeyse bir fısıltıya düşüyor. "Carine."

Kendimi durduramadan elim boğazına dolanıyor ve onu tuğlalara yapıştırıyor. "Az önce ne dedin sen?"

Votka tıraş losyonu kokan ucuz bir kolonya havası var. "O benim de annem. Öyleydi. Geçen bahar vefat etti," diye boğuk bir sesle konuştu.

Bu kadar yakından bakınca tanıyabiliyorum. Her sabah aynada görüyorum. "Senin için hiç param yok. Eğer bunun için geldiyse?" Nefes alabilmesi için tutuşumu hafifletiyorum ama avucumu hâlâ boynuna dayıyorum.

Ta ki karşılık vermeyeceğinden emin olana kadar.

"Paran sende kalsın." Gözlerinin akı parlıyor ve bir damla ter ışığın parıltısını yakalıyor.

Yüzeyin hemen altında yatan bariz panikle savaşıırken burun deliği alevleniyor. Hızla atan nabzında bunu hissedebiliyorum.

"Annem ben küçükken gitti. Sen kaç yaşıdasın?" Bana bu kadar benzemesinden nefret ediyorum. Onu sadece fotoğraflardan tanıyorum ama ikimizin de onu sevdiğini biliyorum.

"Yirmi dört."

Zaman çizelgesi

çalışıyor. Yüce

İsa.

İçimde her duygudan bir rulo akıyor. Geri çekilirken, yaslanmak için bisikletimin selesini buluyorum ve çantamdan bir sigara çıkarıyorum.

Grayson bir kavgadan hemen sonra sigara içtiğimi görse beni öldürürdü ama umurumda değil.

"Neden buradasın?" Nikotin sinirlerimi yatıştırıyor ama midemdeki düğümlenmeyi durdurmuyor.

Bir kardeş.

"Evleniyorum. Ailem olarak sizi de davet etmek istiyorum." Titrek eli sessiz bir yalvarışla uzanıyor, elinde küçük bir kart tutuyor. Gözlerim onun buruşuk notu ile şüphe içinde düzleşmiş dudakları arasında gidip geliyor.

Kağıdı elinden alıp nemli kaldırıma fırlatıyorum. "Benim zaten bir ailem var."

Ve tanıdığım tek kardeşimi de birkaç ay önce toprağa verdim. Orası dolu.

Kaşları çatılır ve elleri yumruk olur. "Zeytin dalı uzattığımı sanıyordum. Ringde tasvir ettiğin gibi bir pislik olduğunu bilmiyordum. Görünüşe göre annemin seni terk etmesinin iyi bir nedeni varmış." Topuğunun üzerinde dönüyor ve ayakkabısı karton parçasını asfaltta sürttükten sonra hızla uzaklaşıyor.

Buna ihtiyacım yok.

Sadece yalnız kalmak istiyorum. Herkes beni sürekli ayağa kalkmaya, dışarı çıkmaya, yapmak istemediğim şeyleri yapmaya zorluyor.

Grayson bile bu gece, ileriye bakmamızı söyledi.

Kartın beyazı önümdeki karanlık zeminde parlıyor. Bir kardeş mi?

Hayır. Yakında Vegas'a gidiyorum. Çoktan ayarlandı. New York'tan sonsuza dek ayrılmama bu kadar yakınken neden tanımadığım biriyle arkadaşlık kurayım?

Kan bağı var. Annemi
tanıyordu. Benden daha
çok.

Siktir et.

Davetiyeyi elime alıp, içindeki suyun bir kısmını döküyorum, umarım mahvetmemişimdir.

Frankie'nin bebek partisinden bir gün önce. O zamana kadar şehirde mahsur kaldım. Orada olacağıma söz verdim.

Lanet olsun, düğünlerde her zaman umutsuz nedimeler olur. Belki Vegas'ta yeniden başlamadan önce son kez biriyle yatarım.

Üç

SOFYA

"BRODY, BURAYA GIREMEZSİN!" KAPIYI İTEREK KAPATTIM.
Onu dışarı çıkar.

"Seni görmem gerek, boo. Bu çok önemli."

Ciddi tonu odayı doldururken kaşlarımı çatıyorum. Bugünün mutlu bir gün olması gerekiyordu, düğün günümüz. Neden sesi sanki gözyaşlarını tutuyormuş gibi çatlıyor ve titriyor?

"Her şey yolunda mı?" Nefesimi tutarak soruyorum.

Kapıya yaslandığında bir gümbürtü duyuyorum ve derin bir nefes verdiğini duyuyorum. Birkaç dakika sessizlik oluyor ve kalp atışlarım hızlanıyor. Düğünümüz, ailemi kaybettikten sonra zihnimi aktif tutan tek şey. Kalbimin paramparça olmasını engelleyen, kederimden uzaklaştıran bir şey. Aradan dört yıl geçmiş olmasına rağmen, bana gelen telefon hâlâ dün gibi. Polisler kaza olduğunu söylediler. Mezuniyetimi göremediler.

Babam bugün törende bana eşlik etmek için burada olmayacak. Brody'ye sahip olduğum için şanslıyım. Üniversitede tanıştık ve ölümlerinden kısa bir süre sonra evlenme teklif etti. Kendi kariyeri yükselir yükselmez New York'a geri taşındık. Hiçbir şeye odaklanamıyordum, bu yüzden kariyerime ara verme kararı aldım.

eğitimine ve işine öncelik vermeli.

Ve işte buradayız.

Annemin boynumdaki elmasını sıkıca tutuyorum. O öldüğünden beri her gün takıyorum. Bana tuhaf diyebilirsin. Sanki yanımdaymış gibi hissettiriyor.

"Sadece sesini duymaya ihtiyacım vardı, Sof."

"Hâlâ gelmiyorsun. Bu kötü şans." Ve ben artık bunu istemiyorum. En azından bugün.

"Sadece seni sevdiğimi bilmeni istiyorum."

Sözleri karşısında kaskatı kesildim. Sesindeki kederin üstesinden gelemiyorum. Onu tanıyorum. Son dört yılımı bu adamla yaşayarak geçirdim. Ben bir psikoloji uzmanıyım. Bir şeylerin yolunda gitmediğini anlarım.

Parmaklarım aramızdaki ince tahta bariyere bastırıyor. "Ben de seni seviyorum B. Her şeyin yolunda olduğundan emin misin?"

Son üç aydır onu neredeyse hiç görmedim. İşle o kadar meşgul ki, eve geldiğinde ben uyuyakalmış oluyorum. Düğün aradan çıktıktan sonra normale dönebileceğimizi umuyorum. Haftalardır bana dokunmadı bile. Ne zaman bu konuyu açsam, bana düğün için ödememiz gereken parayı hatırlatıyor.

"Öyle olacak, eminim. Mihrapta görüşürüz." İtıyor. Adımlarının yankılarını duyabiliyorum.

"Yakında görüşürüz." Neredeyse bir fısıltı gibi çıkıyor.

"Bu da neydi böyle?" Anna süitten çıkıp yatak odasına doğru yürürken soruyor. Güzelce kıvrılmış ve omuzlarına dökülmüş saçlarıyla, nedime elbisesiyle uyumlu allık dudak parlatıcısını da içeren eksiksiz bir makyaj yapmıştır.

Omuzlarım kendiliğinden silkindi. "Gerçekten bilmiyorum."

Başını sallıyor. Brody'nin hayranı olmadığını hiç saklamadı. Bu her iki taraf için de geçerli. Bu da benim için durumu garipleştiriyor. Bu yüzden ona son birkaç aydır neler olduğunu anlatmadım. Nasıl tek başıma yaşadığımı.

"Ondan ne kadar nefret etsem de o seni seviyor, Sof. Muhtemelen sadece gergin."

Dudağımı ısırdım ve başımı salladım. Brody'nin gergin olduğunu hiç görmedim. Kendini beğenmiş ve ne istediğini bilen biri. Tıpkı babası Knox gibi. Knox'un tam bir sürüngen olması dışında. Onunla tekrar aynı odada bulunma düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor. Vegas'ta yaşadığı için mutluyum, böylece onu görmek zorunda kalmıyorum.

"Evet, muhtemelen öyledir."

Gülümseyerek şifonyerden şampanyayı aldı, ikimize de birer bardak doldurdu ve birini bana uzattı.

"Bayan Garcia olarak son anlarınıza içelim."

İçkiyi ondan alırken, nişan yüzüğümün ışıktā parladığını fark ediyorum ve bu da yüzüme bir gülümseme getiriyor. Bugünden sonra her şey yoluna girecek.

"Bayan Leary olmaya."

Anna bir kahkaha attı. "Sanırım senin soyadını tercih ederim. Daha hızlı iç. Daha sonra ölçmem gereken en iyi adamlar var."

Başımı sallayarak gülüyorum. "Görünüşe göre Brody'nin üvey kardeşi geliyor." Anna'nın mavi gözleri açılıyor ve dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Oh, İlginç. Neye benziyor?"

"Bir ipucu yok. Brody onunla sadece bir kez karşılaştı. Annesi öldükten sonra onu aramaya başladı."

Parmağı flütünün kenarında geziniyor. "Aynı anne mi?"

Başımı sallıyorum. Brody annesinin ölümünün yasını tutmadı. Sanki hiç olmamış gibi. Acaba bugün duygularını harekete geçiren şey bu mu?

"Hey, belki de daha az pisliktir," diyor. Ters ters bakarak onunla gözlerimi kilitliyorum.

Bir kahkaha patlatıyor, ses boş şampanya kadehinin şingirtısına karışıyor.

"Kibar ol, sadece bugünlük. Lütfen." Kirpiklerimi kırıştırarak ona surat asıyorum.

"Senin için her şeyi yaparım," diyor kolunu omzuma atarken.

DÖRT

JAX

SANDALYEMDE ARKAMA YASLANIP YÜZÜKLERİMİ BARDAĞIMA VURUYORUM
Viski. Gömleğimin yakası boynuma batıyor ve onu hemen çıkarmak istiyorum.

"Senin gitmen gerekmiyor mu? Zaten geç kaldın, benim de Nikolai ile bir sonraki sevkiyatı halletmem gerekiyor, sonra da Zara ve Leonardo'nun yanına dönmem lazım," diyor Frankie sırtarak solumdan.

Bu düğüne gitmek istemediğimi biliyor. Annemin bizimkini parçaladıktan sonra yarattığı aileyi görmek. Onunla ve Nikolai'yle olmayı, Volkov'larla Vegas'taki yeni hayatıma geri dönmeyi tercih ederim.

"Artık sokağa çıkma yasağın mı var patron?"

"Zara'nın bana ihtiyacı var. Ne diyebilirim ki? Bir gün anlayacaksın."
Omuz silkiyor.

Alay ederek içkimi
alıyorum. "Bundan
şüpheliyim, Frankie."

Kai'nin ölümünden beri Vegas'ta Mikhail Volkov için çalışıyorum. Evim her zaman New York'ta olacak. Sadece yeni bir şeye ihtiyacım var. Hatırlatıcılardan uzak durmalıyım. Ve kesinlikle bir kadına ihtiyacım yok. Çeşitliliği tercih ederim.

"Önce birkaç içki daha," diye cevap veriyorum, burbonun son yudumunun boğazımda yanmasına izin vererek.

Bununla yüzleşmek için birkaç taneye ihtiyacım var. Belki Brody tam bir pislik değildir ve annem gibi değildir. Öyle olsa bile, bugünden sonra onu bir daha görmeyeceğim.

"Bir tane daha. O zaman şu lanet düğüne git, yüzünü göster ve fazla sarhoş olma. Yarın bebek partisi var." Frankie'nin parmağı babammış gibi sallanıyor.

Başımı sallayarak parlak kırmızı dudaklı güzel garsonun dikkatini çekiyorum. "Size ne getireyim?" diye soruyor, sarı saçlarını kaleminin etrafında döndürerek,

Konuşurken beni gözleriyle beceriyor.

"İki viski ve bir shot tekila."

Frankie'nin onaylamayan bakışlarını başımın yanında hissediyorum. Eğiliyor, saçları çeneme değıyor.

"İçkileri ben bitirdikten sonraya saklamaya ne dersin?" diye fısıldıyor kulağıma. Frankie yanımda boğazını temizlerken dilimi ısııyorum, geri çekilmesine neden oldu.

"Planlarım var. Belki sonra dönerim." Ona göz kırpıyorum.

Kızarıyor ve kalçalarını sallayarak uzaklaşmadan önce bana b i l e r e k başını sallıyor.

Bara açılan çift kapının ardında kaybolana kadar attığı her adımı izliyorum.

"Belki de bu gece o kadar da kötü olmaz," diye mırıldanıyorum, ellerimi birbirine sürterek.

BEŞ

SOFYA

BRODY KOLTUĞUMU ÇEKERKEN BEN DE MASANIN BAŞINDAKİ YERİMİ ALDIM. Ellerimiz iç içe geçmişti. Kafamı kaldırdığımda sakallı babası altın ön dişini göstererek müstehzi bir şekilde sırtıyor ve bakışlarımı hızla kaçırmama neden oluyor.

Ben yerime, o da yanıma otururken Brody kulağıma, "Al bakalım karıcığım," diye fısıldıyor.

Knox, Brody'nin yanından, "Senin bok kafalı kardeşin ortaya çıkmadı o zaman," diyor. Görünüşe göre, Brody'nin uzun süredir kayıp olan kardeşini aramasından pek memnun değildi.

Brody'nin sağdıçı Ash yanımda boğazını temizliyor. Çenesini sıkılı tutarken parmaklarını zorla kalçasına bastırıyor.

Başımı Brody'nin omzuna yaslıyorum, o da koruyucu bir kolla beni sarıyor. O da gergin. Belki de tartışmışlardır. Çocukluklarından beri arkadaşlar, o yüzden bundan şüpheliyim.

Ash yanımda duruyor. Misafirlerimizin heyecanlı konuşmaları, o bıçağını bardağına vurup dikkatlerini çekerken yavaş yavaş kayboluyor.

"Konuşmanın ilk olduğunu sanıyordum?" Brody'ye fısıldıyorum ve o da yanımda kaskatı kesiliyor.

"En iyi arkadaşım Brody ile muhteşem gelini Sofia'nın güzel düğününe hoş geldiniz," diyor ve içkisini tezahürat yapan kalabalığa doğru kaldırıyor.

"Kendimi bildim bileli Brody ile en iyi arkadaşız. Her şeyi birlikte atlattık."

"Aww." Brody'i dürtüyorum.

İfadesiz kalıyor, yumruklarını sıkıyor.

"Ve görünüşe göre artık her şeyi de paylaşıyoruz." Ash duraksıyor, bana ve Brody'ye dönüyor.

"Öyle değil mi?" Ash bastırıyor, eli bardağın etrafında titriyor.

"Kes şunu Ash. Seni uyarıyorum. Şimdi olmaz," diye tıslıyor Brody.

Ash kahkahayı patlatır. "Ne? Bilmeyi hak etmediğini mi düşünüyorsun?"

"Neyi biliyorsun?" Kan kulaklarımda çınlıyor, neler oluyor böyle?

"Aldırma ona," diye fısıldıyor Brody.

"Bence son bir yıldır nişanlımla yattığını bilmeli. Seni piç kurusu." Ash kolunu büyük bir jestle sallıyor, sanki tüm seyircilerin katılmasını istiyormuş gibi.

Elimi Brody'ninkinden ayırdığımda, omuzlarımdaki tutuşu sıkılaşıyor. Başımı çılgınca sallıyorum. Odanın sessizliğinde kalbim göğsümde durmaksızın çarpıyor.

Kıpırdanıyor, ensesini kaşıyor ve yanakları pembe bir renge dönüyor.

Panik içimde yükseliyor. "Bana yalan söylediyi söyle, Brody." Bana bakmıyor.

Bir hıçkırık kaçmakla tehdit ederken boğazım sıkılıyor. "Hayır," diye fısıldıyorum, ellerim şarap flütünü sıkıca kavırıyor.

"Tebrikler, Brody. Bugün iki kişinin hayatını mahvettin. Ne iyi arkadaşmışsın sen." Ash'in sözleri toplanan konukların sessizliğinde yankılanıyor.

Mikrofon yere düştüğünde irkildim. Düzgün göremiyorum bile. Oda bulanıklaşmaya başlar.

Bunu bana nasıl yapabildi? Kiminle? Beynimi zorlamaya başladım. Ash'in nişanlısı, Lisa. Onu daha önce nerede görmüştüm? Çok güzeldi.

Farkına vardım. Brody'nin şirketindeki hesaplardan Lisa.

Ayağa kalkıp kolunu zorla dürttüğümde içimde alev alev bir öfkenin yükseldiğini hissediyorum.

"Bana bak lan," diye tıslıyorum.

Sulu gözleri benimkilerle buluşuyor ve gerçeğin tüm ağırlığı yüzüme çarpıyor. Onun kariyeri için yaptığım onca fedakârlığın karşılığını bana böyle ödüyor.

Bu yüzden benden uzaklaştı. Düğünümüzün parasını ödemek için değil, Lisa'ya aletini sokabilmek için.

"Seni bok parçası."

Dürtüsel bir anda yumruğum havada uçuyor ve elmacık kemiğine çarpıyor.

Geriye doğru sarsılıyor ve avuç içi yanağını kapatıyor. "Siktir, Sofia."

Titreyen ellerimle ve koluma yayılan acıyı görmezden gelerek şarap şişesini kaldırıyorum.

Onu görmeye bile dayanamıyorum. Yanından geçip giderken kalbim göğsümde parçalanıyor, marque'a doğru fırlarken herkesin bakışlarının sıcaklığını üzerimde hissediyorum.

"Sofia, bekle." Çağrısı, sandalyesinin masadan itilme sesiyle noktalanıyor.

Kapının önünde duruyorum ve hayal kırıklığım artarken vurgulamak için ayağımı yere vuruyorum.

"Benden uzak dur. İşimiz bitti. Bitti. İyi bir hayatın olsun."

Beni tutmak için öne doğru adım atıyor ve Anna ona doğru koşuyor.

"Seni pislik! Pisliğin teki olduğunu biliyordum. Ama bu?" Boyalı tırnakları adamın takım elbisesinin kolunu tırmıkladı.

"Geri çekil." Dönüp ona doğru yaklaşıyor.

Bununla başa çıkamam. Tartışmaları sağır edici bir gürültüye dönüşüyor. Ellerimi elbisemde gezdirerek gerçeklik duygumu yeniden kazanmaya çalışıyorum.

Topuklarımın üzerinde dönerek çıkışa doğru koşuyorum. Bayılmadan önce biraz hava almalıyım.

Bunu bana nasıl yapabildi?

Gözyaşlarım yüzümden aşağı akarken, soğuk esintiyi kızarmış tenimde hissediyorum. Bir yıldır beni aldatıyormuş.

Güvenli bir şekilde otoparka girdiğimde, arabasının kaputuna yığılıyorum. Şampanyadan kalanları bitirirken soğuk metal içimde yanan öfke ateşini yatıştırıyor.

Siktir et onu.

Bir anlık hayal kırıklığıyla yanaklarımdaki yaşları elimin tersiyle siliyorum, ardından şişeyi zorla yere fırlatıyorum ve yok oluşunun kaotik senfonisinin tadını çıkarıyorum.

Nefes alışım aniden ağırlaşıyor, her nefes alışımda zorlanıyorum. Bunların hiçbirisi gerçek değildi. O beni hiç sevmedi. Ona yardım etmek için kariyerimden vazgeçtim. O pislik için her şeyi yaptım.

Otopark karanlığa gömülmüş, sadece festival ışıklarının zayıf titreşimi çevreyi aydınlatıyor.

Kahretsin.

Demir kapılara doğru ilerlerken topuklarımın kaldırımında çıkardığı ses sessiz sokakta yankılanıyor. Buradan uzaklaşmam gerekiyor.

Farlar yaklaşırken gözlerimi kısıyorum ve gürleyen bir motosikletin sesi havayı dolduruyor.

Yürümeye devam ediyorum. Her kim olursa olsun, arkadaşlarımdan ya da ailemden biri olmayacak.

Benim kimsem yok.

ALTI

JAX

AVUÇ İÇİM GAZI SIKIYOR, HAYAL KIRIKLIĞIMI ARTIRIYOR

Ducati'min derin gümbürtüsü kalçalarımın arasında sıkıştı.

Demir kapılara yaklaşırken yavaşlıyorum, halüsinasyon görmediğimden emin olmak için birkaç kez göz kırpıyorum. Neredeyse hiç uyumadan birkaç viski içtiğimi biliyorum.

Gördüklerimi anlamlandırmaya çalışırken ayağım kaldırıma basıyor. Bunu hayal etmiyorum. Beyaz gelinlik giymiş bir kadın, duvağı rüzgârda dalgalanarak bana doğru yürüyor. Koyu vişne çürüğü saçları, aşağıya doğru dökülüp belinin hemen üzerinde durarak kadının küçük bedenini daha da belirginleştiriyor.

Motosikletimi durduruyorum, motoru kapatıyorum ve destek ayağıyla destekliyorum.

Kaskımı çıkarıp koyu renk buklelerimi silkeliyorum. "İyi misin?" Ona doğru adım atarak sordum.

Durduğunda güzelliği sokak lambasının yumuşak ışığıyla aydınlanıyor.

"Öyle mi görünüyorum?"

Tamam. Kollarımı kaldırarak onun önüne geçiyorum. Sesindeki kısıklığı ve gözlerindeki kan çanağını fark etmeden edemiyorum.

"Düğün diğer tarafta, değil mi?" Başımı yana eğip onu içime çekiyorum.

Bir kahkaha patlaması dudaklarından kaçır.

"Tam da bu yüzden ters yöne gidiyorum. Buradan siktir olup gidiyorum."

Bununla birlikte etrafımdan dolanıyor, karanlığın içinde tepinmeye devam ederken ayak sesleri gürültüyle duyuluyor.

Ne oluyor lan?

"Bekle," diye sesleniyorum, ona kolayca yetişiyorum ve önünde duruyorum. "Nereye gidiyorsun?"

Omuz silkip arkasını dönerken.

Dirseğinden tutup yüzüme doğru çevirme isteğime karşı koyamıyorum, büyüleyici orman yeşili gözlerinde kayboluyorum.

"Senin için ne önemi var? Sen de kimsin?" diyor ve dokunuşumu omuz silkerek savuşturuyor.

"Ben Jax. Tanıştığımıza memnun oldum." Ona sırtarak avucumu uzattım. Bir kaşını kaldırıp beni inceliyor.

"Sofia. Ben de aynısını söyledim ama sen o puştla akrabasın. O yüzden iyi eğlenceler. Eminim hepiniz benim yüzümden gülebilirsiniz." Çenesi meydan okurcasına dışarı çıktı.

Ona yaklaştığımda gözlerinin açıldığını fark ediyorum. "O ne yaptı?"

Keskin bir nefes çekiyor. "En iyi arkadaşının nişanlısıyla yatıyormuş."

Kelimeler boğazında düğümleniyor. İçgüdüsel olarak, destekleyici bir elimi üst koluna koyuyorum.

"Aptal adam," diye fısıldıyorum. Annemden hiçbir farkı yok. Belki de kanında vardır.

Sıcak avucu ön koluma dayanıyor. "Evet, gerçekten öyle," diye cevap veriyor, sıcak nefesi göğsüme çarpıyor.

Kalbimin hızlı atışı kulaklarımda çınlıyor.

Uzaklaşıyor ve ben şimdiden onun dokunuşunu özlüyorum. Benim neyim var böyle? Tereddüt ettiğini hissederek kaskı kaldırıyorum ve aramızda fiziksel bir ayrım yaratıyorum.

"Seni eve götürebilirim."

Bu noktada, ne söylediğimi ya da neden söylediğimi bilmiyorum. Tek bildiğim onu kardeşimden uzak tutmak istediğim. Ve buradan uzakta. Ondan daha iyisini hak ettiğini şimdiden söyleyebilirim.

"Bisikletin üzerinde mi? Bu durumda nasıl işe yarayacağını sanıyorsun?" Kabarık elbisesini dramatik bir şekilde çekiştiriyor.

"Bunu başaracağız, merak etme."

Şüphelerini görmezden gelerek, şikayetlerini bastırmak için kaskı hızla kafasına geçirdim ve elini tuttum.

Parmaklarımız birbirine değdiği anda, içimde bir elektrik çarpması hissettim.

Ben.

Bizi bisikletime doğru yürütüyorum, ayak seslerimiz havada yankılanıyor.

Duruyor, kollarını kavuşturuyor ve yana yatırdığı kaskını açıyor. "Eve gitmek istemiyorum."

"O zaman nereye? Ne de olsa bu senin özel günün." Sıradan bir omuz silkmeye bakışlarını aşağıya doğru çeviriyor. Vücudunun titremesini izliyorum.

"Beni bir bara götür. Bugün olanları unutmam gerek."

Bir kahkaha attım. İçinde bulunduğu bu alıngan ruh haliyle gelinlik giyerek New York'ta dolaşmasına kesinlikle izin veremem.

"Kafayı bulmak ister misin?"

Küçük yumruklarından biri eğik kalçasını destekliyor. "Neden? Bana katılmayı mı teklif ediyorsun?"

"Tam yerini biliyorum." Deri ceketimi çıkardım ve kollarını ceketimin içine soktum.

Vizörünü aşağı kaydırarak eğiliyor ve elbisesini yukarı itiyorum, bisikletin üzerinden kalkmasına yardım ederken pürüzsüz, çıplak bacaklarını ortaya çıkarıyorum.

Bu bir hata olabilir. Büyük bir hata. Onda ne halt ettiğimi sorgulamama neden olan bir şey var.

Ama ben onun önünde kayarken, kalçaları kalçalarıma sarılırken ve kolları belime dolanırken, bu gecenin daha yeni başladığını biliyorum.

Unutmak istiyor. Bu konuda yardımcı olabilirim.

YEDİ

SOFYA

MOTOSIKLET SÜSLÜ BİR YERALTINDA DURUR DURMAZ
park yerinde tekrar nefes alabildiğimi hissediyorum.

Bunu neden yapıyorum, bilmiyorum. Düğüne gitmekten çok benimle ilgileniyor gibi. Bana içki sözü verdi. Tek istediğim de bu.

Son birkaç saatin utancını ve acısını unutmak için. Jax'in ceketini daha sıkı sarıyorum.

Ayağa kalkmak için ellerimi fiziksel olarak çekmek zorunda kalana kadar kaslı göğsüne ne kadar sıkı tutunduğumu fark etmiyorum.

Kaskı kafamdan kaydırarak çıkarıyor ve karmakarışık saçlarımın omuzlarıma düşmesine izin veriyor.

İçgüdüsel olarak parmaklarımı düğümlenmiş saçlarımın arasında gezdiriyorum. Onun yanında daha iyi görünmek istediğime dair garip bir his var içimde.

Muhtemelen çok yakışıklı olduğu içindir. Bunu düşünmemeliyim. İki saatten az bir süre önce başka bir adamla evlendim.

"Her şey yolunda mı?" Derin sesi dikkatimi çekiyor. Başımı kaldırıp ona bakıyorum, elini bana uzatıyor.

"Evet." Daha fazlasını söyleyecek kadar kendime güvenmiyorum.

Kardeşi gibi pisliğin teki olabilir. Tüm bunlar bir tuzak olabilir ve Brody yukarıda beni bekliyor olabilir.

Önemli olduğundan değil. Onu seve seve tekrar yumruklarım. Bu sefer daha sert.

Titrek bir elini onunkine koyuyorum, diğer avucu kalçama inip bisikletten inmeme yardım ettiğinde bedenim canlanıyor. Ondandır kurtulur kurtulmaz, elbiseyi tekrar bacaklarımı örtecek şekilde aşağı doğru

sürüyorum.

Durdu ve beni izledi. "Tatlım, ben ısırمام."

Ağzım bir karış açık, hızlı bir karşılık vermeye hazırım. Ama yüzünde mükemmel beyaz dişlerini ortaya çıkaran bir gülümseme patlamadan önce koyu renk gözlerinin benimkileri yakma şekli bana onun açıkça bir şakacı olduğunu söylüyor.

"Hadi gel." Kıkırdıyor ve asansöre kadar onunla birlikte yürümemi işaret ediyor. Yüzük kaplı parmaklarıyla düğmeye bastığında, parmak eklemleri boyunca uzanan ve kolunun altında kaybolan dövme mürekkebini fark ediyorum.

Onu gerçek ışıktaki gördüğümde, bakılacak başka bir şey olduğunu anlıyorum. Uzun boylu, koyu renk kirli sakalı yontulmuş çenesini gizleyemiyor. Gömleğinin kollarına yapışışına bakılırsa yırtık pırtık.

Yine kardeşine hiç benzemiyor. Tek benzerlik saçlarındaki kıvrım. Ama Jax'inki çok daha koyu ve teni daha bronz.

Çocuksu bir sırıtışla başını sola çeviriyor.

Harika. Beni onu keserken yakaladı. Neyse ki asansörün sesi duyuldu ve kapı açıldı. Onu takip ediyorum ve aramıza biraz mesafe koymaya çalışarak kendimi karşı köşeye konumlandırıyorum.

Belli ki doğru düşünemiyorum.

Aynalı duvara yaslanıyor ve kalın kollarını çaprazlayarak pazularını şişiriyor. "İyi misin Sofia?"

Ona küçük bir gülümseme verip başımı sallıyorum.

Ben değilim. İçten içe incindim, öfkelenim. Çılgılık atmak istiyorum.

Daha önce haklıydı. Gidecek hiçbir yerim yok. Sıcak avucu sırtımın küçük kısmına dokunduğunda ve gümüş kapılar kayarak açıldığında bir nefes alıyorum.

"Hey, hadi, sana şu içkiyi getireyim mi?" Sesindeki yumuşaklık beni hazırlıksız yakaladı.

Büyük dairenin içine dikkatlice adım atıyorum. Ne kadar güzel olduğunu anlayamadan odayı tarıyorum. Neredeyse Brody'nin bir yerlerden çıkmasını bekliyordum. Birkaç dakika geçtikten sonra hafifçe gevşiyorum ve Jax'in ulaşamayacağı bir yere çekiliyorum.

Açık kapılardan bakarak odanın içinde dolaşmamı izliyor. "Güven bana, burada olmayacak. Nerede yaşadığımı bile bilmiyor ve asla da bilmeyecek."

Elimi tutarak beni, duvarında sinema salonu büyüklüğünde bir televizyon ekranı ve siyah deri koltuklar bulunan oturma odasına götürüyor.

Mutfağa gittiğimizde bir bar taburesi çekip doğruca buzdolabına yöneliyor, iki şişe bira seçiyor ve kapaklarını dişleriyle açarak beni ürpertiyor.

"Al, bende daha çok var." İçkilerden birini bana uzattı.

"Teşekkür ederim." Parmaklarım soğuk bardağın etrafını sarıyor ve onun başını geriye doğru eğerek içindekileri kısa sürede yutmasını izliyorum.

Belki o da berbat bir gün geçirmiştir.

Bir tane daha almaya giderken durdu. "Bira sevmez misin? İstersen daha sert şeylerim var?"

"Hayır, sorun değil," diye cevap veriyorum, bir yudum alarak. Anında rahatlatıcı gibi.

Yanıma oturuyor ve kaslı kalçası bana sürtünüyor.

Onun yakınlığı vücudumu ısıtıyor.

"Peki, neye ihtiyacın var?" Sözleri alçak sesle ama sanki içimi yakıyor.

Onunla yüzleşmek için dönüyorum. "Ne demek istiyorsun?"

Birasından bir yudum daha almadan önce dişleri alt dudağının üzerinde parlıyor.

"Sessizce oturabiliriz, bana başka bir odaya siktir olup gitmemi söyleyebilirsin ya da ne bileyim, oyun oynayabiliriz?" İçkisinin dibini masanın üzerindeki ıslak yoğuşma çemberinde döndürüyor.

"İçkini içmem için beni burada, evinde mi bırakacaksın? Neden?"

Omuz silkiyor, sandalyesinde dönüyor.

Haklı, normalde konuşmak istemezdim. Geri çekilir ve kendimi düzeltmeye çalışırdım. Ama nedense onun arkadaşlığı beni rahatlatıyor. Aslında yanında olmak rahatlatıcı. Omuzlarında sarmal bir yılan gibi gerginlik taşıyor gibi görünse bile.

"Boktan bir gün geçirdin. Sana bir içki sözü verdim. Konuşmak istemiyorsan, konuşmak zorunda değilsin."

Ona birkaç kez göz kırpyorum. Kardeşi gibi değil. Brody kontrol manyağı, tutucu, her zaman her şeye baskı yapma ihtiyacı duyan biriydi.

Ancak Jax, incinmenin nasıl bir şey olduğunu anlıyor gibi görünüyor. Konuşmak istememek. Belki o da benim gibidir? Her şeyi sineye çekip hayatımıza devam ediyoruz.

Ailemin ölümüyle bu şekilde başa çıktım. Bu yüzden kırılmadım.

Be

n. "Bir oyun mu? Aklında ne var?"

Bana o seksi, orantısız sırtışlarından birini yapmadan önce yüzü yumuşuyor. "Hiç yapmadım mı?"

Bir kahkaha attım. Bunu yıllardır oynamamıştım.

"Bu geçmişten bir esinti," diye cevap veriyorum. "Ben de varım." "Kaç yaşındasın?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

"Yirmi dört. Sen?"

"Yirmi altı." Derin düşüncelere dalmış görünüyor. "O yaşta evlenerek ne halt ediyorsun?"

"Açıkçası, hiçbir fikrim yoktu. Şimdi, bunun hakkında konuşmak istemiyorum."

Elindeki birayla beni selamlıyor ve göz kırpmıyor. "Anladım." Ayağa kalkıp bize iki içki daha getiriyor ve yeni açılmış olanı önüme bırakıyor. "Önce bayanlar..."

Çeneme vuruyorum, ona karşı yumuşak başlayacağım. "Hiç kemiğimi kırmadım mı?"

O birasını uzatıyor, ben de benimkini tezgâhın üzerine bırakıyorum. "Çok. Kavgı etmeyi çok severim."

"İyi misin?" Gülümsememi engellemek için ağzımın içini ısırıyorum.

"Henüz kaybetmedim." Sırıttıyor.

Yaptığından şüpheliyim. İri yarı, kaslı ve gözlerindeki o hafif çılgın bakış bana bu konuda başarılı olacağını söylüyor.

"Senin sıran."

"Seks sırasında hiç yanlış isimle inlememiştim." Bir içki alıyorum ve sonra kahkahayı patlatıyorum.

"Sana inanmıyorum." Ona şüpheyle bakıyorum ve o da dudaklarını ısırıyor. Belli ki her zamanki kurallarla oynamıyoruz.

"Bu şekilde mi devam edeceğiz?" Yanaklarıma yayılan sıcaklığı hissederek soruyorum.

"Yaramaz versiyonu daha eğlenceli. Tabii suçlarımı ya da kırık kemiklerimi saymaya başlamamı istemiyorsanız?" Sol elini avuç içi aşağı bakacak şekilde uzatıyor ve iki çarpık parmağını gösteriyor.

"Eminim oldukça kabarık bir liste vardır." Daha yakından baktığımda kaşlarını ve çenesini çukurlaştıran küçük yara izleri görüyorum.

Dudağı alaycı bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor. "Hiçbir fikrin yok."

"Tamam, sıra bende." Sırtımı dikleştirip ellerimi tezgâhın üzerine koyuyorum. "Daha önce hiç üçlü seks yapmadım mı?"

Yanımda kaskatı kesiliyor, doğrudan duvara bakıyor, parmakları şişesinin boynunu sıkıyor.

Elimde olmadan öne doğru eğilip elimi kalçasına koyuyorum. Sanki bir hayalet görmüş gibi.

Bakışlarını kaçırmadan içkisini kaldırıyor ve uzun bir yudumda boşaltıyor. İndirmeden önce dilini bardağın kenarına vuruyor.

"Sanırım iyi değildi?" Ortamı yumuşatmaya çalışarak soruyorum. Gözlerini bana çeviriyor, elimi geri çekmeme neden olan bir karanlık parlıyor gözlerinde. Başını sallıyor, parmaklarımı yakalıyor ve tekrar kalçasına yerleştiriyor. Dokunuşunun sıcaklığı kolumda karıncalanmalara yol açıyor.

"Oldukça harikaydı," diyor çarpık bir gülümsemeyle bana bakarak. İfadesindeki değişiklik beni daha da rahatlatıyor.

"Artık özgürsün. Belki bir tane deneyebilirsin." Eğiliyor ve omzunu omzuma dayayarak beni dürtüyor.

Neredeyse içkimi yudumlarken boğulacaktım ve yanaklarım yanmaya başladı.

Bu akşam burada oturup güleceğim hiç aklıma gelmezdi. Bunun için Jax'e teşekkür etmeliyim.

Daha yakına eğiliyor, alanımı işgal ediyor. Misk kokulu tıraş losyonu havada asılı kalıyor. Sersemlik hissiyle savaşmak için gözlerimi kapatıyorum. Alkolden olmalı. Yoksa onun için bu kadar heyecanlanıp telaşlanmazdım.

Onları açtığımda, başını hafifçe yana eğerek yüzüme baktığını görüyorum. Beni değerlendiriyor. Ve aniden her şey çok fazla geliyor. Bu elbise o kadar dar ki nefes almak çok zor.

Kendime biraz yer açmak için korseyi çekiştiriyorum ama hiçbir işe yaramıyor. "Üst dolaba gidersen, bunun için daha iyi içecekler bulabilirsin. Gidip sana bir şeyler getireyim," diyor kulağıma. Sadece başımı sallıyorum. Odadan çıkarken bir elini koyu renk buklelerinin arasında gezdirmesini izliyorum.

Eminim o da bunu hissediyordur.

SEKİZ

JAX

ŞARKI- ARZU, MEG MYERS

Oturma odamda volta atıyorum, yatak odasının hemen yanında duruyorum. Kendimi bir pislik gibi hissediyorum, neredeyse kendimi Kai'nin anılarında kaybediyorum. Oyunu başlatmanın eğlenceli olması gerekiyordu, havayı yumuşatmanın bir yolu. Ama olan tek şey sikimin sertleşmesi ve onun her kızarışında kalbimin küt küt atması. O her şeyiyle mükemmel.

Dişlerimin arasına sıkışmış çelik piercing'imle kapıya yaslanıyorum, gözlerim o enerjik bir şekilde dolapları ararken ona sabitleniyor. Tekilayı eline aldığı anda yüzüne bir gülümseme yayılıyor. Sol yanağındaki minik gamzeyi fark etmeden edemiyorum.

Yerimde sabit duruyorum. Gerçekten burada olmamalıydı. Onu izlerken sikim de seğirmemeliydi.

Kendimi toparlayıp yatak odama gidiyorum, büyük boy bir bluz bulmak için etrafı karıştırıyorum ve kollarımı sıvıyorum. Burada sıcaklık yükseliyor.

Bugünü unutmak istiyorsa, o gelinliği çıkarması gerekiyor.

"Senin için," diyorum ve siyah gömleklerimden birini ona uzatıyorum.

"Şu anda teknik olarak baldızın olduğumu biliyorsun değil mi? Burada olmamalıyım, değil mi?" diye dalga geçerek kumaşı parmaklarımın arasından alıyor.

Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştiriyorum. Bunu bu kadar ateşli yapan da bu. Sahip olamayacağım kadın o. İstememem gereken kadın. Ben hiç

Kurallara göre oynayan biriydim ve şimdi beni doğru yolda tutacak kimse yok.

Başını geriye atıp tekilayı şişeden içerken ince boynundan başka bir şeye odaklanamıyorum. Aletim fermuarıma doğru seğiriyor. Bu noktada neredeyse acı veriyor.

"Sadece o elbiseden kurtulmak isteyeceğini düşünmüştüm." Yalan dilimden yuvarlanırken bir sırtışı ısıyorum.

"Yani gizlice bakabileceğin gerçeğini hiç düşünmedin mi?" Kalın kirpiklerinin arasından bana bakıyor.

Beni yakaladı. Bunu ikimiz de biliyoruz.

"Beni bir otele bırakabilirdin, biliyorsun değil mi?"

Tezgâha yaslanıp sırtarak tırnaklarını şişeye geçiriyor. Kendimi aramızdaki mesafeyi kapatmaktan alıkoyamıyorum, burunlarımız neredeyse birbirine değiyor.

"Yapabilirdim. Bu beni ne tür bir adam yapar?"

Baldızını tezgâhın üzerine domaltıp onu anlamsızca becermek istemeyen biri.

Nefesini içine çekiyor, çenesini bana doğru eğiyor ve o güzel yeşil gözlerinin ardındaki ateşle içimde derinlerde bir şeyleri yeniden canlandırıyor.

"Bence sen iyilerden birisin, Jax. Sen bir kural takipçisisin." Dilini dudaklarında gezdiriyor ve ben gözlerimi ayıramıyorum. Bu kadını istiyorum, muhtemelen şimdiye kadar kimseyi istemediğim kadar çok.

Beni büyülüyor. Uzun zamandır ilk defa kendimi boş hissetmiyorum. Siktir et. Nasıl olsa cehenneme gideceğim.

"Benimle yaramazlık yapmak ister misin, tatlım? Onları benimle kırmak?" Çenesine doğru fısıldıyorum, bana karşı titrerken gülümsüyorum.

"Ne kadar kötü?" diye soruyor boğucu bir ses tonuyla, ellerini karın kaslarımda gezdirip göğüs kaslarıma kondurarak. Muhtemelen kalbimin avuçlarına çarpışını hissedebiliyor.

Dilimi dişlerime vurarak daha da yaklaşıyorum, böylece bana sıkıca bastırıyor. Ellerim tezgahı sıkıyor, bu elbiseyi bir hayvan gibi üzerinden yırtmamı engelleyen tek şey.

"Bence var olan her kuralı yıkabiliriz bebeğim.

Bu gece, tamamen seninim."

Sözlerime vereceği tepkiyi beklerken bir anlık sessizlik bana saatler gibi geliyor. Kim olduğumu ya da ne istediğimi asla saklamadım. Ve şu anda, gözümü diktiğim ödül o.

Bordo buklelerini ellerinde topluyor ve sırtı bana dönük olacak şekilde dönüyor, bunu yaparken bana sürtünüyor. "Bu elbiseyi çıkarmama yardım et."

Dikkatle arkasına geçmeden önce boğazımı temizliyorum. İşaret parmağımı pürüzsüz teninde gezdirirken göğsünün inip kalktığını hissediyorum.

Yayı çözerek, acele etmeden her bir teli yavaş yavaş gevşetme işine başlıyorum. Her geçen saniye vücut ısımin arttığına yemin edebilirim.

Saçlarını açmasını izlerken, ışıltılı beyaz elbisesinden beceriksizce çıkarken gözümü alamıyorum. Geriye sadece ince, beyaz bir tanga kalıyor.

"Fuuuuck," diye inliyorum.

O mükemmel kıvrımlar ve güzel kalçalar beni tutup asla bırakmama isteği uyandırıyor.

O gömleğimin içine girerken ben de parmaklarımı saçlarımda gezdiriyor ve dikkatimi yanımdaki tekila şişesine veriyorum.

Kafamı toparlamam lazım.

O benim değil. Burada olmaması gerekiyordu. Onu ilk gördüğüm andan beri tadına bakmak istesem bile.

"Gözlüklerin nerede?" diye soruyor. Yumuşak sesi beni gerçekliğe geri döndürüyor. Yukarı doğru baktığımda, onu parmak uçlarında, dolaba ulaşmaya çalışırken görüyorum, üst kısmı tonlanmış kıcını gösterecek kadar açık.

Bir insanın sahip olabileceği en fazla kısıtlama vardır ve benimkinin sonuncusu da yok oldu.

"Al." Dilimi dişlerimin arasına sıkıştırıyorum. Bana doğru dönerken dolgun, parlak dudakları muzip bir gülümsemeyle kıvrılıyor.

Tezgâhtan şeyeyi aldım ve tekilayı ağzıma dökmek için başımı geriye eğdim, sıvıyı içeride tutmak için ağzımı kapattım. Boğazını sıkıp vücudunu dolaba bastırıyorum.

Onun üzerinde yükselirken, başını arkaya eğiyor ve ağzını benim için sonuna kadar açıyor. Ağzımdakileri onunkilere boşaltıyorum ve aletim neredeyse pantolonumun içinde patlıyor. Yutkunurken boynunun sallandığını hissediyorum. Gözleri benimkilerle buluşuyor, arzu dolu.

Ve hareket edemiyorum.

Dudaklarındaki fazlalığı yavaşça siliyor ve sonra parmağını yalayarak temizliyor. Benden bir inilti kaçıyor. Bir adım geri atıyorum, elimi yüzümde gezdiriyorum ve kesik kesik bir nefes alıyorum.

Bana doğru küçük bir adım atıyor, kravatımı tutuyor ve beni kendisine doğru çekiyor.

Onu o kadar çok istiyorum ki.

"Tekrar yap, Jax. Bu sefer p beni." Sözleri nefes nefese bir fısıltıyla ıktı.

Dudaklarımı dudaklarına çarpmakta tereddüt etmiyorum, dilimin ağızını keşfetmesine izin veriyorum. Tadı tekilayla karıştırılmış ilek ve nane gibi. Günah kadar sıcak.

"Bu çok yanlış Sofia," diye mırıldanıyorum öpücükler arasında.

"Kapa eneni, Jax." Saçlarımı çekiştiriyor, üzerimdeki hakimiyetini derinleştiriyor. Ne istediğini bilmesi ve geri adım atmaması beni daha da tahrik ediyor.

"Benimle böyle konuşmaya devam et."

Hızlı bir hareketle onu tezgâhın üzerine kaldırdım ve bacaklarının arasına yerleştim. Parmaklarım üstünün eteklerini buluyor ve yavaşça vücudunun üzerinden sıyrıyorum, bunu yaparken her santimini hayranlıkla izliyorum.

"ok güzel, Sofia."

Göğsünde bir kızarıklık belirliyor. Elimde olmadan eğılip dilimi göğüslerinin arasında ve boynuna kadar gezdiriyorum. Başını yana eğerek bana daha iyi erişim sağlıyor.

"Tadın çok tatlı. Eminim amın daha da tatlıdır."

DOKUZ

SOFYA

ŞARKI. ENDİŞELENME BEBEĞİM, EX HABIT.

Ona bakıyorum, kalbim hızlanıyor ve tenim yanıyor.

Bu gecenin, felaket düğün günümle ilgili anılarımın yerini almasını istiyor muyum?

Kesinlikle.

"Asla kayınbiraderimle yatmadım." Dudaklarında bir sırıtma oluşur.

"Bunu değiştirmeliyiz, bebeğim. Var mısın? Kuralları sikeyim mi?" Bir nefes veriyorum ama cevabımda tereddüt etmiyorum.

"Evet-"

Beni bir öpücükle kesiyor, vahşi bir öpücükle. Beni zahmetsizce kollarına alıp dairelerinden yatak odasına taşırken dili ağzımı keşfediyor. Peluş gri yatağına bir sıçrayışla düşünüyorum.

Topuklarımın üzerinde doğruluyorum, kravatını ve gömleğini çıkarmaya çalışırken gözlerimiz kilitleniyor. Bunu yaparken ön kolundaki kaslar şişiyor. Tüm vücudu koyu mürekkeple kaplı. Ne olduklarını anlamak zor.

Dudaklarını yalıyor. Beni yiyip bitirmesi beni uçuruma sürüklüyor. Bu çekimi daha önce hiç yaşamamıştım.

Botlarını ve pantolonunu tekmelemeden önce "Muhteşem," diye mırıldanıyor.

Gözlerimi birkaç kez kırıştırıyorum, boxer'ına yaslanmış kocaman sikine bakıyorum.

"Görmek ister misin?" diyor muzip bir sırıtışla.

Dirseklerimin üzerinde doğruluyorum ve alt dudağımı müstehcen bir şekilde yalıyorum. "Bana malları göster."

Yavaşça boxer'ını indiriyor, kocaman siki hazır olda bekliyor. Tek söyleyebildiğim "Vay canına," oldu.

Yatağın üzerine diz çöküyor ve beni sırtüstü yatırıyor, kollarını başımın iki yanına koyuyor.

"Evet, bunu alacağım. İltifatlar gelmeye devam etsin," diye fısıldıyor yanağıma doğru.

Kalçalarını kalçalarımın arasına sıkıştırıyor, diğer eli avuç içi amıma ulaşana kadar vücudumda aşağı doğru kayarken ön koluna dayanıyor. Yumuşak vuruşlarıyla bacaklarımı daha da açıyorum ve bir inilti çıkarıyorum.

"Gözlerini kapat, ne kadar iyi hissettirdiğine odaklan. Seni güzelce esnetmeliyim ki *her yere* sığabilesin. *Tek. İnç.*"

Parmaklarını girebildikleri kadar derine kaydırırken gözlerim dalıyor.

"Siktir, Jax. Sığacak, değil mi?"

Başparmağı klitorisimin etrafında dolaşırken boynumu öpmeye ve ısırmaya başlıyor.

Her biri içimde kıvılcımlar patlatıyor.

"Benim için ne kadar ıslak olduğunu duyuyor musun? Bu bana dar amcığının beni mükemmel bir şekilde kabul edeceğini söylüyor, tatlım."

Yapabilirim. Odadaki tek ses bu. "Mmm, evet. Bunu yapmaya devam et," diye cevap veriyorum.

Dili köprücük kemiğimi keşfederken, parmaklarının hızını artırıyor ve sırtım yataktan kalkıyor.

"Yaklaştım, lanet olsun."

Hayatımda hiç bu kadar çabuk kurtulmamıştım. Ama aylar oldu. "Güzel, şimdi iyi bir kız ol ve parmaklarımın her yerine boşal. Yalamak istiyorum sonra hepsini."

Sözleri gözlerimi açtırıyor ve yüzünü benimkinden sadece bir nefes uzakta buluyorum. Tek odaklanabildiğim şey onun sırıtışı.

"Öp beni."

Dudaklarını dudaklarıma çarpmadan önce dilini dişlerinde gezdiriyor ve ben kollarımı boynuna dolayarak onu daha da yakınımaya çekiyorum, o beni uçurumun kenarına getirirken vücudum onunkine karşı titriyor. Ağzının içinde inliyorum ve o da peşimi bırakmıyor, benden istediğini alıyor.

Orgazmımı atlatmaya çalışırken bile beni öpmeye devam ediyor.

Ben nefes nefese kalışımı sakinleştirmeye çalışırken o yüzünde bir gülümsemeyle geri çekiliyor.

"Şimdiye kadarki hizmetten memnun musun, tatlım?" Parmaklarımı koyu renk buklelerinin arasında gezdiriyorum.

"Oldukça iyi bir başlangıç. Benim için başka neyin var?"

Başını boynumun kıvrımına daldırıyor ve hassas etimi ısıtırıyor, parmaklarını içimde, beni tekrar gitmeye hazır hale getiren o tatlı noktada kıvrırıyor.

"Jax," diye inliyorum.

Dilini boğazımda gezdiriyor, çenemi geçene kadar, deliciliği hissi artırıyor.

"İyi'den daha iyisini yapabiliriz bebeğim," diyor, parmaklarını içimden çekip saçlarımı yüzümden uzaklaştırarak.

"Seni öpüşen biri olarak görmemiştim," diyorum.

"Oh, yapmıyorum. Sana söyledim, bugün kurallar devre dışı."

"Sanırım ağzını başka bir yerde kullanmalıyım." Bu özgüvenin nereden geldiğinden emin olamadığım için bir sırıtışı ısıtırıyorum. Ama gözleri arzuyla parladığında kendimden şüphe etmeyi bırakıyorum.

Sırt üstü yuvarlanır, kolları başının üzerinde durur.

"Kıçını kaldır ve otur. Evdeki en iyi yer burası."

Ön kolumun üzerinde doğrulup kalça kemiklerindeki dövmelemin izini sürüyorum, sikine yaklaşıp işaret parmağımla ucundaki sıvıyı siliyorum.

"Güven bana, bebeğim. Bu gece sikime doycaksın. Kıçını buraya getir ve yüzüme sür."

Ben daha kıpırdamayı düşünmeden ayağa kalktı ve beni belimden yakaladı. Üstüne düştüğümde bir çığlık attım.

"Çok daha iyi."

Vücudumu yukarı itiyor, ben yüzüne yerleşirken parmakları kalçalarımın giriyor. Ellerim onun kaslı göğsünde yayılıyor.

"Oh, kahretsin," diye inliyorum. Piercinginin metal topu klitorisime çarpıyor ve oynamaya başlıyor. Kendimi daha yukarı kaldırıyorum, ellerim göğsüne doğru ilerliyor ve destek için boğazının kenarlarını tutuyorum, bu da altımda inlemesine neden oluyor.

ON

JAX

[ŞARKI. ENDİŞELENME BEBEĞİM, EX HABIT.](#)

Beni istediği kadar sert boğabilir. O güzel amcık yüzümü boğduğu sürece mutlu bir adam olarak öleceğim.

Vücudunun ağırlığı boynuma dayanıyor ve parmaklarımı onun ince kışına daha da derinlemesine sokmama neden oluyor. Ona ve dilimin üzerindeki o tatlı tada açlıktan ölüyorum. Doyamıyorum.

Çıkardığı o küçük nefesli inilti benimi daha da teşvik ediyor. Dilim klitorisine her çarptığında, bacakları başımın etrafında kenetleniyor.

"Tanrım, evet,
Jax." Oh, çok
yakın.

Ellerimden birini dolgun karnında gezdiriyorum, dolgun göğsünü avucumun içine alıyorum ve meme ucunu sıkıyorum. Kalçaları dönmeye başlıyor ve amı yüzüme sürtünüyor.

Sikeyim.

Onu emiyorum, aynı zamanda kışına, üzerimde tamamen titremesine neden olacak kadar sert bir tokat atıyorum. Eli boğazımı sıkıyor ve tırnakları derimin derinliklerine batıyor. Onunla ziyafet çekerken başıma kan hücum ediyor, doruk noktasının her son damlasını dilime alıyorum. Sonsuza dek onun tadına bakmak istiyorum.

Göğüslerini karın kaslarıma ve kışını yüzüme bastırarak kendini öne atıyor. Doğrulup dişlerimi etine batırmadan duramıyorum.

Kalçasını ve çığlıklarını.

"Oh, kahretsin," diye inliyorum dudakları sikimin etrafını sararken.

"Seni görmem gerek." Görüşüm ne kadar iyi olursa olsun, onu gırtlğından sikerken o büyüleyici gözlere bakmak istiyorum.

Ağızı hâlâ üzerimdeyken, ayaklarını sürüyerek kalçalarımın arasına yerleşiyor. Şaftımı yalamaya başlarken gözleri benimkilerden ayrılmıyor. Yumruklarımı sıkıp kendimi kontrol etmeye çalışıyorum.

"Böyle yapmaya devam edersen yüzüne boşalacağım. İstedğin bu mu?" Ön kollarımın üzerinde oturarak soruyorum.

Başını sallıyor, sikimi olabildiğince aşağı indiriyor. Dudaklarımdan süzülen iniltiyi tutamıyorum.

Arkasına yaslandığında ucunu emiyor ve tüm vücudum geriliyor.

"İçime girmeni tercih ederim," diyor sırtarak. Kalbim neredeyse göğsümden fırlayacak.

Ağızından çıkan pisliği içime çekerek öksürüyorum. Kahretsin, o mükemmel. Damlayan amcığı sikime sürtünene kadar vücuduma tırmanmaya başladığında, o anda nasıl boşalmadığımı bilmiyorum.

Saçları omzunun üzerinden akarak yüzümü gıdıklıyor ve burnu benimkine değiyor.

"İyi bir çocuk ol ve beni becer, Jax."

Sanki içimdeki vahşi canavarı serbest bırakmayı başarmış gibi. Bir hırıltı çıkarıyorum ve elim dışarı fırlayıp boğazını kavıyor. Sıkıca sıkıyorum, bacaklarının arasına yerleşmek için bizi döndürürken dudaklarımı kendi dudaklarıyla birleştiriyor.

"Eğer bu senin sırlıslıkla amının içine girmem anlamına geliyorsa, o zaman senin için çok iyi bir çocuk olacağım bebeğim."

Aletim onun girişini okşarken saçlarını çekiyor ve kafa derimi yakıyor. Bu da bana biraz mantıklı geliyor. "Prezervatif, lanet olsun."

Onu yere yatırıp öpmeye devam ediyorum ve bu anı mahvetmek istemediğim için komodinın çekmecesini çekip çıkarıyorum. Bu tutmamız gereken bir kural.

Folyo için etrafı yokluyorum ama bir şey yok.

"Aman Tanrım." Neden şimdi? Neden her zaman bu bok benim başıma geliyor?

"Bitti mi?"

Ses tonundan hiç hoşlanmadığı belli.

"Siktir et."

Bütün vücudum yanıyor. Onun içinde olmak istiyorum.

"Ben temizim. Bunu kimseyle yapmam, asla" diyorum, tepkisini ölçmeye çalışıyorum.

Dişleri alt dudağını kemiriyor. "Ben de öyleyim. Doğum kontrol hapi kullanıyorum. Hiç doğum kontrolsüz kalmadım, hatta-"

Onu bir öpücükle kestim. Bu kadar yeter. Kuralları siktir et dedim. Görünüşe göre gerçekten ciddiymişim.

Arkama yaslanıp elime tükürdüm ve sikimi okşadım. Nefesi kesiliyor, o mükemmel kızarıklık boynuna yayılıyor ve ellerimdeki izlerin rengiyle eşleşiyor.

Bacaklarını belime doluyor, arkamızdan bir yastık alıp kalçalarının altına koyuyorum.

"Her santimimi içine aldığını görmek istiyorum, tigritsa." İçine daldığımda gözleri kocaman oldu.

"Çok sıkı. Tanrım," diye tıslıyorum.

Bir kolum başının üzerinde, parmaklarımı diğerinin arasından geçiriyorum ve üzerine eğiliyorum, sıcak nefesi dudaklarıma çarpıyor. Her hamlede, sikimi saran sıcaklığını hissetmek saf, heyecan verici bir zevk.

Daha önce hiç bu kadar çiğ yapmamıştım. Ve, kutsal cehennem, bu riske değer.

O haklıydı. Öpüşmek bana göre değil. Yine de, onunlayken, doyamıyorum. "Öp beni, bebeğim."

Ben hızımı artırırken ağzımın içinde inliyor, ona çarpıyor ve yavaşça geri çekiliyor, tekrar tekrar, zar zor düz görebilene kadar.

"Aman Tanrım, Jax."

"Adımı söylemeye devam et, bebeğim."

Aletimin etrafında kenetleniyor ve kendimi tutamıyorum. Dişleri boynuma battığı anda, acı tenimi kavuruyor ve şimdiye kadar yaşadığım en şiddetli, her şeyi tüketen orgazmla patlıyorum. Elim boynunu bulup sıkıldığında, etrafımda paramparça oluyor.

Lanet olsun.

Terli alnımı onunkine yasladığımda söyleyecek söz bulamıyorum. Öylece uzanıyoruz, tırnakları sırtımda küçük daireler çiziyor, sikim onun içinde seğirirken tüm vücuduma karıncalanmalar gönderiyor.

"İyiden daha mı iyi?"

Bir kahkaha atıyor ve kalbim küt küt atıyor.

"Şu anda kendi adımı bile bilmiyorum, Jax. Evet, beş yıldızlı hizmet."

Sıcak tenine karşı gülümsüyorum.

Kendimi yukarı ittiğimde, kollarını boynuma doluyor ve beni kendisine doğru çekiyor.

"Seni temizleyeceğim," diye fısıldıyorum dudaklarına. Başını sallıyor.

"Hayır mı?"

Ağzının köşesi alaycı bir sırıtışla yukarı kalkıyor. "Ne anlamı var ki? Yine gidiyoruz, değil mi?"

Dilimi ısırıyorum.

Kardeşim bu kadının gitmesine izin vererek cidden sıçtı. Kollarımda olduğu ve bunu deneyimleyebileceğim için biraz memnunum. Ne yazık ki sadece bir kez olacak.

Uyandığımda, duyularımı istila eden çilek kokusunun hemen farkına varıyorum. Tatlı Sofia. Sırtını göğsüme dayamıştı. Ve ben burada onun göğüslerini avuçlamış ve zaten sertleşmiş olan sikimi kıcına sokmuş bir şekilde yatıyorum.

New York'taki son günüme başlamak için ne güzel bir yol.

"Günaydın," diye fısıldıyorum omzuna ve ardından bir öpücük konduruyorum. "Hmm, günaydın." Uzanıyor ve sırt üstü dönüyor. İle Pencerelerimden süzülen sabah ışığında, vücuduna dağılmış güzel kırmızı izlerin tamamını görebiliyorum.

Bana gülümsüyor ve çiğnediğimiz son kuralı hatırlatıyor. Yatıya kalmak yok. Çok uyuduğumuzdan değil.

"Peki kaldığınız yatak nasıldı? Yeterince rahat mıydı?" Alay ediyorum. Şakacı bir şekilde göğsüme vuruyor. Geri çekilmeden önce elini yerinde tutuyorum.

"Oldukça iyi." Kolunu yastığa bırakmadan önce parmakları karışık saçlarımda geziniyor.

Ertesi sabah bir kızla ne yapacağımı bilmiyorum. Bu tamamen keşfedilmemiş bir bölge. "Şimdi planın ne?"

Yorganı çenesinin altına çekiyor ve ben de çekip bacaklarının arasına yerleşiyorum.

İç çekiyor, dizlerini kaburgalarımın yaslayarak gevşiyor. "Gerçekten bilmiyorum."

"Tavsiyemi ister misin?" Avuçlarım kalçalarında bir aşağı bir yukarı çalışıyor. Daha sonra ne olacağını bilmiyorum ama ona dokunmadan duramıyorum.

Gözleri öyle bakmıyor ama yine de ona vereceğim.

"Ailemden olabildiğince uzak dur. Onlar zehirli. Hepsi." Brody annemden farklı olmadığını kanıtladı. Üvey babamın da tam bir pislik olduğuna bahse girerim.

Dudakları inceliyor ve bakışları arkamdaki duvarda bir noktaya kayıyor. "Söylemesi yapmaktan daha kolay. Kendi adıma hiçbir şeyim yok."

Çenesini yukarı kaldırıyorum. "Hiçbir şey yapmadan başla ve bir imparatorluk kur o zaman, tatlım."

Sol elini tutup parmağındaki yüzükleri inceledim. Bunlara beş binden fazla harcamış olamaz. Lanet olası cimri.

"Bunlar için sana elli bin veririm. Sence bu adil mi?"

Bana birkaç kez göz kırpmıyor. Avucunu ters çeviriyorum ve dudaklarımı bileğinin narin derisine usulca bırakıyorum.

"Hayır. İkimiz de biliyoruz ki o kadar etmezler. Ailemden kalan çok az bir mirasım var." Kelimeler canını yakıyormuş gibi uzun bir nefes verdi.

Ailesi hakkında soru sormam gerektiğini sanmıyorum. Bu, ikimizin de sessizce kabul ettiğimiz bir çizgiyi aşmak olurdu. "Ortak bir hesapta mı?" Geri çekilip yüz hatlarını inceliyorum.

Şakaklarını ovma için elini avuçlarımdan kurtarıyor.

"Evet." Siktiğimin piçi. Annem gibi bir para hırsız.

Göğsümde öfke kaynıyor. "Orada ne kadar vardı?"

Başını sallarken bordo saçları dalgalanıyor. "Bilmiyorum, muhtemelen yirmi?"

"Burada bekle." Yataktan sürünerek çıktığımda hava çıplak bedenime soğuk geliyor ama bir görevim var.

Ofisime gidip kasayı açıyorum ve para destelerini bir çantaya tıkıştırmaya başlıyorum. İçimden bir ses onlardan kaçmasına yardım etmemi söylüyor. İçgüdülerimi göz ardı etmiyorum. Zaten onlardan daha iyisini hak ediyor.

Yatak odasına döndüğümde, oturmuş, dikkatle beni izliyordu. Çantayı yere bıraktım.

"Jax. Ne halt ediyorsun sen?" Çarşaf üzerinden düşüyor ve soğukta gerilen dik meme uçlarını ortaya çıkarıyor.

Gözlerim çıplak bedeninde dolaşırken bir iniltiyi bastırıyorum, bir elimi yüzüme sürerek bir dakikalığına konsantre olmaya çalışıyorum, sonra elimi uzatıyorum. "Yüzükler."

"Senin sadakanı almayacağım, Jax." İnce kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak görüş alanımı kapatıyor.

Ona doğru bir adım atıyorum ve çenesini tutuyorum. "Öylesin. Bende çok fazla var. Onu hiç işime yaramayacak başka bir bisiklete harcayacağım. Al ve kaç, bebeğim."

"New York'ta kalamayacağımdan neden bu kadar eminsin?"

Bu şehrin ne kadar tehlikeli olduğunu ve Frankie'nin şehri kontrol altında tutmak için ne kadar çok çalıştığını bilseydi, gitmek isterdi. Ayrıca, onu tekrar nerede bulabileceğimi bilseydim, bulurdum.

"Burada kalmak için iyi bir nedenin var mı?"

Başını sallıyor, ben de siyah spor çantasını gösteriyorum. "Bu yeni bir başlangıç. Temiz bir mola."

İnce omuzlarını kavrayarak onu yatağa geri itiyorum, koyu bordo saçları başının üzerinde yayılıyor.

Burnum onunkinden birkaç santim uzakta. "Bana kabul edeceğini söyle." İç çekiyor.

"Sofia," diye homurdandım.

"Tamam." Bacaklarını belime doluyor ve beni kendine doğru çekerek sikimi sıırıslıkla amına bastırıyor. "Son bir kez?" Alt dudağını ısıırıyor.

Öne eğilip dişlerimin arasına alıyorum. "Bu senin teşekkür etme şeklin mi?"

Bunu tekrar tekrar yapabilirim. Muhtemelen sonsuza kadar. Yapamayacağımı biliyorum. Ona kaçabildiği kadar uzağa kaçmasını söylüyorum. Zaten sabah Vegas'a geri döneceğim. Buradaki hayatım bitti.

Tırnakları sırtımda geziniyor. "Hayır. Sadece seni bir kez daha istiyorum."

ON BİR

SOFYA

İKİ YIL SONRA.

"Hepsini becermek zorunda kalacağımı hiç söylemedim." Anna ellerini kalçalarına koyarken gözlerini dramatik bir şekilde deviriyor. "Bu bir *dans* işi, Sofia. Fahişelik işi değil." Bir bardak çıkarıp ağzına kadar şarap doldururken dolap çarpıyor.

"Maeve ile birlikte olmak istediğim bir yaşam tarzı değil bu." Pembe bir fil ve bir babydoll alıp oyuncak kutusuna attıktan sonra Anna'ya dönüyorum. "Bu onun için en iyi ortam değil."

Anna kanepeye uzanıyor, uzun ve zayıf bacakları yırtık pırtık kolun üzerinden sarkıyor. "Ona ne iyi gelir biliyor musun? Yemek. Barınma. Giysi. Temiz su." Kolunu iki yatak odalı küçük dairemizin etrafında sallıyor. "Bu sürdürülemez hale geliyor. Kirayı artırıyorlar. Yine. Başka bir fikrin var mı?"

Dudağımı çiğnemek sihirli bir şekilde aklıma bir şey getirmiyor. "Hayır. Eğer diplomamı bitirebilseydim, yardımı olurdu. Ama burs param bitti." Her kuruşu hastane faturalarına gitti.

Çocuk sahibi olmanın bu kadar pahalı olacağını kim bilebilirdi?

Anna'nın uzun sarı saçları, soyulan tavana bakarken lekeli minderler üzerine dağılıyor. "Belki de o Jax denen pisliği bulup sana daha fazla para vermesini sağlamalısın. Tek çözüm bu gibi görünüyor." Parmakları içkisini düz karnının üzerinde dengeliyor.

"O bir pislik değil," diyorum sessizce. Son birkaç yıldan aklımda kalan en iyi hatıra o. Ona her baktığımda Maeve'in gözlerinde onu görüyorum. "Ayrıca, onu nerede bulacağıma dair hiçbir fikrim yok." Baktım. Hem de çok. Soyadını bile bilmiyorum.

Ama o ne derdi? Eminim her yerde kızları vardır. Başka çocuklar bile. Umurunda olmazdı.

Ben de kendime bunu söyleyip duruyorum.

"Tek söylediğim -" Anna elini tembel bir daire çizerek salladı, "- Vegas, bebeğim. İyi para kazanacağım. Hatta taşınma ikramiyesi bile alacağım. Benimle gelebilirsin, ama sanırım her halükarda ben gidiyorum." Dirseğinin üzerinde doğruluyor ve büyük mavi gözlerini bana dikmeden önce uzun bir yudum daha alıyor.

"Belki zengin bir kumarbaz bulurum ve o benim şeker babam olur." Kıkırdamaya başladığında beyaz dişleri parlıyor.

Sehpanın üzerindeki gecikmiş faturalar yığınınına bakarken, cevabın ne olması gerektiğini bildiğimi düşünüyorum.

"Ben toplanmaya başlayayım."

ON İKİ

JAX

"BİRLİKTE GITMEK İSTEMEDİĞİNE EMİN MİSİN? BİRAZ UÇABİLİRİZ

Viper'da buhar." Nikolai omuzları taşırken ben ayakları taşıyorum.

Aramızda, Mikhail'in uyuşturucusunu kesip kendi uyuşturucusu gibi göstererek paçayı kurtarabileceğini düşünen ölü, küçük çaplı bir torbacı var.

Bu kadar saçmalamasaydı ve bazı adamlarımızı kendisi için çalışmaya ikna etmeye çalışmasaydı bu kadar kötü olmazdı.

"Yapamam dostum. Özür dilerim. Bakıcım erken çıkmak zorunda olduğunu söyledi." Nikolai terli yüzünü kendi omzuna siliyor, sonra da kaskatı kesilmiş elini yukarı kaldırıyor.

Bunu ilk kez yapmıyoruz. Nikolai ve ben iki yıl önce birlikte çalışmaya başladığımızdan beri bir ritim yakaladık.

Bagajı ölen kargomuzun üzerine kapatıyor. "Yeni bir tane arıyorum. Bu kız yeni açılan caz kulübünde şarkı söylemeye başlamak istiyor. Lily'ye şarkı söylerken duydum, gırtlığında bir horoz olsa sesi daha iyi çıkardı." Heyecanlandıkça Rus aksanından bir parça ortaya çıkıyor.

"Ne, seninki gibi mi?" Onu gördüm. Çok fazla votka gerekirdi.

"Komik. Yakın bile değil. Aşmaman gereken çizgiler var." Nikolai arabayı vitesine takıp güneş gözlüklerinin üzerinden bana bakarken duraksıyor. "Peki. Sen çizgileri aşıyorsun. Ben geçmiyorum." Gaza basmadan önce ağzının köşesi alaycı bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor ve ikimizi de koltuklarımıza geri itiyor.

Kardeşimin karısına bulaştığım için beni asla affetmeyecek.

Üvey kardeş.

Sofia'nın anlattıklarına bakılırsa Brody biraz götün teki gibi. Kahretsin, o en şaşırtıcı-

"*Idi na khuy!*" Nikolai frene basarken ön cama doğru Rusça bağırıyor.

Üniversite çağındaki gençlerden oluşan tökezleyen bir grup, Hellcat'inin ön tarafına çarpıyor. Yarı dolu plastik alkol bardakları, kaldırıma çıkmadan önce gri kaputa sürtünüyor.

"Onlara gidip kendilerini becermelerini söylemek istiyorsan, İngilizce sarhoş kafalarına çok daha hızlı giriyor." Pencereye yaslanıp klimanın menfezini alnıma üflemesi için çeviriyorum.

Hava hala 100 derecenin üzerinde. Sıcak, bagajdaki cesede hiç iyi gelmeyecektir.

"Bu kadar basit olmalarından bıktım. Babamın adamlarının geldiğini bilmiyorlar mı?" Nikolay'ın iri yumruğu direksiyonun üzerinde sıkılır.

"Öyle olduklarına emin misin? Yani, son zamanlarda işler oldukça sessizdi.

Arada sırada çıkan küçük balıklar dışında." Başparmağımı arkaya doğru sallıyorum. "Onunla hep böyle olur. Kıyamet kopmadan önce sessizlik."

Onun

dişleri gıcırıyor ve eli derinin üzerinde bükülüyor.

İç çekerek arkasına yaslanır.

Çölde ilerledikçe binalar inceliyor ve kayboluyor. Bizi تنها toprak yola çevirdiğinde alacakaranlık gökyüzünde kırmızılar ve altınlar patlıyor.

Dil çubuğumu dişlerimin üzerinde gezdirmek, içimde zıplayan gergin enerjinin bir kısmını dışarı atmama yardımcı oluyor.

Sadece bu işi bitirmek istiyorum.

"Acele etmeliyiz. Onu akbabalara ve çakallara bırakacağız." Nikolai bagajı açar.

Adamın kokusunu şimdiden alabiliyorum.

Vegas'ın pek çok avantajı var ama vücudu zinde tutmak bunlardan biri değil. "İğrenç. Altına mı sıçtı?" Umarım bu koku uzun sürmez.

"Sonraki

Onları canlı canlı yükleyip buraya getireceğiz." Boğazımda safra yükselirken midem yuvarlanıyor.

Nikolai başını sallar. "Yol boyunca çığlık atarlardı." Ellerini göğsünün etrafında kenetlerken parmak eklemlerindeki dövmeler göze çarpıyor.

Cesedi küçük bir hendeğe atacağız. Birinin onu bulması için üzerine yürümesi gerekir.

"Yeterince iyi." Ellerini kalın kalçalarına sildi ve tekrar aracına bindi.

Parmaklarımı açıp kapatırken yüzüklerim solan ışığın parıltısını yakalıyor. Son darbe bir sancı bıraktı ama daha kötülerini de yaşadım.

Kumarhaneler bölgesine döndüğümüzde hava kararmıştı.

Göğsümdeki bir sızı bu gecenin bitmesine daha çok olduğunu söylüyor. Odama geri dönüp sessizlikle başa çıkmak istemek çok zor.

"Viper's konusunda emin misin?" Penceresine yaslanırken başımı eğdim. "Sadece birkaç içki mi?"

"Bir dahaki sefere. Yarın görüşürüz. Unutma, sabah patronla randevumuz var." Nikolai beni Luxor piramidinin önünde bırakıp gitti.

Viper's Pit'e yürüme mesafesinde. Bulduğum en iyi gruplara ve en ateşli garsonlara sahipler.

Bugün ikisine de ihtiyacım var.

Ses duvarı beni dışarı itmeye çalışmadan önce ağır kapılardan geçerken hoparlörlerden gelen bas sesi içimde titreşiyor.

Evet, SACRED bu gece çalışıyor. Salonda ortalığı yıkabilirim.

Çukur.

"Merhaba yakışıklı. Her z a m a n k i n d e n mi?" Kısa boylu, hareketli bir sarışın

Kolunun altında boş bir tepsi vardı.

"Hey, Rhonnie. Evet, duble olsun." Bu gece kendimden geçebilmek için bir süreliğine kendimi müziğe kaptırmak istiyorum.

"Elbette. Hey, bir süre daha buralarda mısınız?" Alt dudağını çiğniyor ve saçının ucunu parmağının etrafında döndürüyor.

"Evet, ama eve yalnız gidiyorum. Sabah yapacak işlerim var." Geç kalırsam Mikhail beni öldürür. Çok fazla kuralı yoktur ama saygı bekler.

Suratını asıyor, sonra başını sallıyor. "Hayır. Ben sadece biz kızların bu gece sıkı takılabileceğimizi umuyordum. İçeride kabadayı bir grup var."

Çenesi arka taraftaki bir grup masaya doğru uzanıyor.

Dört iri adam gölgeli bir kabinde oturmuş, yüksek sesle ona sesleniyorlar. Solistin çığlıklarından bağırırlarını duyabiliyorum.

"Ben arkanı kollarım. Sen sadece içkileri akıtmaya devam et." Yoğun insan kalabalığı arasında ilerlerken, duvarın yanında görebileceğim bir yer buldum.

Aynı anda hem grubu hem de çocukları izleyebiliriz.

Rhonnie yanında kızıl saçlı bir garsonla çıkagelir. İkisinin de tepsisi bira ve shot ile doludur.

"Al tatlım. Takip ettiğin için teşekkürler." Göğüs uçlarının dekolte gömleğinin üzerinden dışarı çıktığını görebileceğim kadar eğiliyor. Ağzı baştan çıkarıcı bir gülümsemeye dönüşüyor ve bana yavaşça göz kırıyor.

"Bu gece olmaz." Onun drama seviyesiyle ilgilenmiyorum.

"Yine de burada olmana sevindim." Omuzları geri çekiliyor ve ortağını da yanına alarak odanın arka tarafındaki haydutların inine giriyor.

Islıklar ve bağırışlar şarkı sözlerini bölüyor ama onları görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum.

Ancak kızlardan biri çılglık attığında gözlerimi sahneden ayırabiliyorum.

Duvara yaslanmış kel gorillerden biri kızıl saçlı kadını kucağına sıkıştırmış, kadın kalkmak için mücadele ediyor.

"Hey, sik kafalı! Onu rahat bırak. Senin çirkin kışını istemiyor." Boş şişelerimden birini ona doğru fırlatıyorum. Kırılan cam kafasını kaldırıp bakışlarımla buluşmasını sağlıyor.

Ayağa kalkıyor ve garsonun kalçalarından kayarak sert zemine düşmesine izin veriyor.

"Bana ne dedin sen?" Uzun sakalı her kelimede dalgalanıyor.

Ayağa fırlarken sandalyemi geriye atıyorum. Ben her zaman kavgaya hazırım.

"Senin için seslendirmem mi gerekiyor? Ya da kabartma yazıyla okuyabilmen için alnında bir dizi şişlik mi bırakayım?" İçkimden son bir yudum daha alarak onun terleyen kubbesine fırlatabileceğim bir füze daha buluyorum.

İri adam derin bir nefes alır ve yumrukları göğsünün önünde yükselir.

"Bekle, b e k l e . Ben h a l l e d e r i m . " Kıvrık siyah saçlı daha küçük bir adam zıplar

Aramızda, avuçlarını kızgın canavara doğru tutuyordu.

Kısa boylu olan bana döndüğünde kocaman bir gülümseme yayıyor. "Jax Carter.

Seni burada göreceğim hiç aklıma gelmezdi." Hafif adımları onu daha da yaklaştırıyor.

Düşündüğüm kişi o mu?

Asla değil.

"Brody?"

Üvey kardeşimin Vegas'ta ne işi var? Düğününden beri onunla konuşmadım.

Her şey daha iyi gidebilirdi.

Karısını becerdiğim için benden nefret edecek mi? Şimdiye kadar eski karısı olduğunu varsayıyorum.

Hala nerede olduğunu ve yeni birini bulup bulmadığını merak ediyorum. Sofia.

Numaramı bırakmalıydım. Ya da onunkini almalıydım.

Bu benim en büyük pişmanlıklarımın biri, ama o zamanlar kafam o kadar karışık ki, o gidene kadar neye sahip olduğumu bilmiyordum.

Kai'nin ölüm yıldönümü yaklaşırken onu kaybetmek her zaman çifte darbe etkisi yaratır.

Eğer bir aptal gibi davranıp gitmesine izin vermeseydim, kalbimdeki bu boşluğu dolduracak kişi o olabilir di.

"Bak, düşünle ilgili kırgınlık yok, tamam mı? Gelmek istememeni anlıyorum." Elini sıkmam için uzattı.

Garson kız yanımdan koşarak geçerken iri sakallı, kel adam homurdanıyor. Neden gelemediğimi biliyor mu?

"Evet, üzgünüm, dikkatim dağıldı. O nasıl?" Hala uzakta kalıp yeni bir hayata başlamak için tavsiyemi dinleyip dinlemediğini merak ediyorum.

Uzun bir içkiden sonra gülümsüyor. "O kaçtı. O da iyi bir kış parçasıydı. Ama ben daha iyisini buldum. Bu seferki daha iyi; beni terk etmeyeceğini çok iyi biliyor."

Bahse girerim bu onu daha sert dövdüğü anlamına geliyordur.

Gözleri geriliyor ve başını eğiyor, gülümsemesi hâlâ dudaklarında dans ediyor. "Gelecek hafta bir bekârlığa veda partisi veriyorum. Belki sen onun için mükemmel bir test olabilirsin. Yani, birbirimize benziyoruz. Eğer hala beni sana tercih ediyorsa, sadık olduğunu biliyorum."

Boş şişeyi yere bırakırken masanın üzerinde bir gümbürtü çıkarıyor.

"Beni orada bir çeşit test olarak mı istiyorsun?" Onun hakkındaki düşüncelerim birkaç kademe daha düştü.

Gülüyor ve kolumu tokatlıyor. "Olabilecek en kötü şey, onun aldatan kışına birlikte tükürebiliriz."

"Kulağa aşk gibi geliyor," diyorum alaycı bir şekilde.

Omuz silkiyor. "Ağabeyimi tanımak istiyorum. Gelecek Cuma saat yedide The Sinners'da. Sana VIP muamelesi yapılmasını sağlayacağım."

Brody arkasını döner ve iri kel adamla alçak sesle konuşur.

Grup olarak ayağa kalkar ve kulüpten çıkmaya başlarlar. "Seni tekrar gördüğüme sevindim, kardeşim. Hep bir yerlerde buluşuyor gibiyiz. bir kız." Brody güler ve kaybolmadan önce kolunu sallayarak havaya kaldırır

Vegas geecesine.

ON ÜÇ

SOFYA

"NEDEN BU KADAR ZOR?" DUVARA YASLANIP AYAKLARIMI YUKARI KALDIRIYORUM

Tezgâhın kenarına. "Bu bugün dördüncü görüşme. Vegas'ta striptiz *dışında* bir iş bulmak gerçekten bu kadar imkansız mı?"

Anna rimelini sürmeyi bırakıp aynada bakışlarımla buluşuyor. "Faturalarımızı ödeyen tek şeyi eleştirmeyi bırak. Bunu yapmalısın. Bu gece seni içeri sokabilirim."

"İzleyemem. Maeve'e kim bakacak?" Buraya alışmaya çalışıyorum ama hiç bebek bakıcısı tanımıyorum.

Bitiriyor ve parlak kırmızı bir ruj sürüyor. "Brittney bana burada yirmi dört saat hizmet veren birkaç kreş olduğunu söyledi, çünkü şehirde çok fazla gece işi var. Ona mesaj atıp kendi çocuğunu nereye götürdüğünü öğreneceğim."

"Bekle, bunun gecikme olduğunu söylemedim..." Seçeneklerimi tartarak yanağımın içini çiğniyorum.

Çok fazla seçenek yok.

Anna el çantasını kapatıp kabarık sarı saçlarını kabarttıktan sonra bana döndü. "Ya sıçacaksın ya da çömlekten ineceksin. Neredeyse bir aydır buradayız. Sana tek başıma bakmaya gücüm yetmez."

Tek yapabildiğim başımı sallamak.

Bulabildiğim her ipucunu tükettim. Ama küçük kızımı beslemek zorundayım.

Ona iyi bakıldığından emin olmak için her şeyi yaparım.

O benim dünyam. İhtiyacı olan şeylerden yoksun kalacağı düşüncesi göğsümü ağrıtıyor.

"Tamam. Ayarla."

Anna ciyaklıyor ve beni kucaklıyor. "Birlikte çalışmak çok eğlenceli olacak!"

İki saatten kısa bir süre içinde Maeve çok güzel görünen bir tesise bırakıldı ve Anna seçmelere hazırlanmam için bana yardım ediyor.

Ama bu kıyafetten nefret ediyorum. Çok fazla gösteriyor ve tüm yanlış yerleri sıkıştırıyor. Gümüş pullu sütyen göğüslerimi harika gösteriyor ama .

"İyi olacaksın, Sofia. Sadece o muhteşem bordo saçlarını savur ve o iri yeşil gözlerini kırıştır. Gil seni işe almamak için deli olmalı." Anna gülünç derecede yüksek topuklu bir çift çizme giyer ve fermuarını çeker.

Meme uçlarından püsküller sarkıyor. Her hareket ettiğinde onlara bakmamak çok zor.

Pasti giyerek çalışacağımı hiç düşünmemiştim.

Telefonumun arka plan resminde kocaman dişsiz bir gülümsemesi olan sevimli bebeğim var.

Bunu onun için yapıyorum.

Çantamın üstüne atıp dolabımın kapısını kapatmadan önce son bir kez bakıyorum.

Gil'in ofisi bir striptiz kulübünden bekleyebileceğim kadar pis bir oda.

Çıplak kızların resimleri, kağıtlarla dolu bir masayı çevreleyen duvarları ve tavana bağlı bronz renkli bir direği vurgulayan yıpranmış halıdan geniş bir açık alanı kaplıyor.

Sanırım bu gece dans pistim burası.

"Anna'nın söylediği kadar seksisin." Gil kalın ellerini masasının üzerinde ovuşturduktan sonra uzanıp eski bir kaset çaların düğmesine basıyor.

Derin bir bas çizgisine sahip cızırtılı müzik boğucu alanı dolduruyor.

Arkasına yaslanıyor ve kalın gözlüklerini burnunun üzerine itiyor. "Beni azdır."

Beklediğim bu değildi.

Yapmalıydım.

Kalçalarımı müziğe göre sallayarak, göğüslerimi dışarı çıkarmak ve kıcıımı sallamak için elimden geleni yapıyorum. Eğiliyor ve sonra abartılı bir şekilde saçlarımı savuruyorum.

Düğmeye bastığında şarkının yarısına gelmişim ve odayı sessizlik kapladı.

"Yarım kefal. Belki dörtte üçü. Potansiyelin var ama barda içki satarak ie balıyorsun. alımaya devam edersen gecede dört haneli rakamlara ulaırsın. Christine'le program hakkında konu. B rotasyonundasın." Terli polo tirtnn cebinden bir sigara çıkardı. Dumanı tüten kz bana doğru tutarak beni kapıya doğru yönlendiriyor. "Saçını beğendim."

"Teekkr ederim." Bu benim en utanç verici anlarımdan biri olmalı.

Brody'yi düğün resepsiyonunda bırakmanın yerini hiçbir ŗey tutamaz ama bu da yakın bir ikinci.

ON DÖRT

JAX

KAMYONLAR ALANA GIRERKEN LASTİKLERİNDEN TOZLAR YUVARLANIYOR.
Vegas'ın kuzeyinde terk edilmiş bir taş ocağı.

Nikolai ve ben onun siyah Hellcat'inde oturmuş, yanlarına gelmelerini bekliyorduk.

Biz.

Klima, boğucu yüz on derece sıcaklığa zar zor dayanıyor.
derece güneş.

Tavandan kafamın içine yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum. En azından taşaklarımı soğuk tutan soğutmalı koltukları var.

Terli olduklarında huysuzlanıyorum.

"Frankie kaç kasa gönderdi?" Nikolai telefonundan başını kaldırmadan bana soruyor.

"Enzo bir ton şey söyledi. Bu iş berbat olacak." Mikhail, silahları şüphe çekmeden şehir içinde taşımamız için bizi küçük bir kargo minibüsü filosuyla gönderdi.

Ancak bu, her birini bir teçhizattan diğerine taşımamız gerektiği anlamına geliyor.

"Eskiden bir sevkiyatı Azraillerden korumak için burada olurduk. Şimdi ise sadece fazladan işçi olarak buradayız." Nikolai telefonunu cebine sokuyor ve tabancasının fişek yatağını kontrol ediyor. "Silahlı çatışmalar daha eğlenceliydi. Ama barış iyidir."

Son zamanlarda sadece boks ringinde gürültü yapabiliyorum.

Kapıları açtığımızda, yoğun sıcaklık dalgası beni neredeyse koltuğuma geri düşürüyor. "Lanet olsun, bundan daha sıcak olabilir mi?" Kıvırcık saçlarım gevşekçe uzanıyor

alnımda.

"Şu konteynerlerin arkasına geçene kadar bekleyin. Fırın gibi." Nikolai beni ilk kamyonun kargo bölümüne çekerken başını sallıyor.

Enzo envanter uygulamasıyla işi kolaylaştırdı. Dağıtım için küçük araçlara yüklemesi için Nikolai'ye sürüklemekten önce her sandığı tarıyorum.

Silahlar için sıradan bir büyük mağaza gibi.

O kadar çok terliyorum ki, nihayet son kutuya geldiğimde gözlerim bulanıklaşıyor. Ben kuru toprağın üzerine atlarken Nikolai onu çıkarıyor.

Aletim kalçamın iç kısmına yapışıyor ve bu bende bir şeyleri yumruklama isteği uyandırıyor.

"Viper's bu gece mi? Alexei bizimle orada buluşabileceğini söyledi." Nikolai avucunu kısa kahverengi saçlarında gezdiriyor, ensesinden aşağıya perçemler akıyor. "Soğuk bir şeyler içebilirim."

Rolex'ime baktım.

Kahretsin.

"Kulağa hoş geliyor. Yarın bekârlığa veda partim olduğu için biraz stres atalım." Bir yanım gerçekten gitmek istemiyor ama sahip olduğumu bilmediğim bir kardeşimi tanıma fırsatı her gün elime geçmiyor.

Nikolai'nin mavi gözleri kısılır. "Bu adama güvenebileceğinden emin misin?"

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Evet, çünkü biz namuslu vatandaşlarız. Ona bir şans vermeliyim. Kanın bir önemi olmalı."

Olabilir.

Sağlıklı düşünemeyecek kadar sıcak.

"Yıldönümü yüzünden mi?" Nikolai önümde yürüyor ve sorarken arkasına bakmıyor.

"Siktir git. Sadece ona bir şans vermem gerektiğini düşünüyorum." Ona bir parçamın bir erkek kardeşe sahip olmayı özlediğini söylemek istemiyorum.

Ve bunun nedeni Kai'nin ölüm tarihinin yaklaşması olabilir. Gitmesi hâlâ adil değil.

Bir gün, göğsümdeki bu boşluğu dolduracak bir şey bulacağım.

Bu arada, kendi kardeşimi tanımaktan zarar gelmez.

Arabasına geri biniyoruz ve o çakıl çukurundan çıkarken ben serin havanın tadını çıkarıyorum.

Şehre döndüğümüzde o kadar huysuz değildim.

Oraya vardığımızda Alexei çoktan Enzo ile birlikte içerideydi.

Alexei'nin gözlerinde her zaman vahşi bir bakış vardır, dövmeleleri boynunun iki yanına kadar uzanır

ona eski okul berserker havası vermeye yardımcı olur.

Çoğu insan onun aslında çok sakin olduğunu bilmez.

"Doğum günü çocuğu!" Masaya oturduğumda Alexei omzuma bir şaplak attı.

Rhonnie, dirseğinin altına sıkıştırdığı boş içecek tepsisiyle onun yanına yaklaşıyor. "Doğum günü mü? İlk içkiler benden!" Nikolai'nin başını okşamadan önce bana yavaşça göz kırpmıyor.

İçkilerimizi almak için geri dönerken onun kaşlarını çatıldığını görmüyor.

"Bir dahaki sefere barı ben seçerim," diye homurdanıyor. "Bu kadar eli sıkı olmasından hoşlanmıyorum."

"Ah, çünkü henüz doğru noktaya dokunmadı." Terli saçlarımı geriye itip güneş gözlüklerimi başımın tepesine yerleştirirken sırtıyorum.

Alexei yüksek sesle güler ve sandalyesini arkaya yatırarak ayaklarını bacaklarının arasından sarkıtır. "Niki, senin sevişmeye ihtiyacın var. Ne kadar oldu?"

"Bilmiyorum. Annen en son ne zaman ziyaret etti?" Nikolay kollarını uzattı ve dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Sandalyeni indir, hayvan."

Alexei gözlerini dramatik bir şekilde yuvarladıktan sonra elindekini yere bırakır. "Peki, *baba*." Rhonnie içkilerimizle dönerken avuçları teslimiyet işareti olarak havaya kalkıyor.

Çok uzun zaman önce Kai ve ben böyle şakalaşıyorduk. Sessiz olan oydu, beni hep hizada tutmaya çalışırdı.

Artık kimsem yok. O gidene kadar bir bağ istediğimi fark etmemiştim.

Neden doğum gününe bu kadar yakın bir zamanda ölmek zorundaydı ki? Tek düşünebildiğim onun bir kez daha burada olmayışı olunca bu durum çok zorlaşıyor.

Her yıl yeni bir dövme yaptırır ve ne tür bir sorun bulabileceğimize bakardık.

Artık işimden başka bir şey yapmak istemek çok zor. Ve o bile giderek zorlaşıyor.

Boks benim çıkış noktamdı. Rakibim yere düştükten sonra yumruk atmayı bırakmadığım için üç ay uzaklaştırma alana kadar.

Bir zamanlar sahip olduğum her türlü öz kontrol duygusu New York'ta toprağa gömüldü.

"Sence de öyle değil mi, Jax?" Alexei düşüncelerimi böldü. "O da neydi?" Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok.

"Dedim ki, Enzo burada kulübüne yeni bir şube açmaktan bahsetti. Orada çalıştırmak istediği kızları denememiz için teklifte bulundum."

Alexei, botlarını masaya dayamış Cheshire Kedisi gibi sırtıyor.

Enzo gülüyor.

Kahretsin, ben de onun gelişini özledim.

Siyah saçları, gülümsemesinin asla dokunmadığı gözlerinin üzerine düşüyor. "Bir sürü kıza ihtiyacım olacak. Siz erkeklerin yetişebileceğini sanmıyorum." Bardağındaki buz masaya koyarken şingirdiyor.

Yüzüklerindeki elmaslar, fincanındaki küpler gibi ışığı yansıtıyor. "Ayrıca, senin yapacak işlerin var. Kulüpte bütün gün sikiğin üzerinde durmana ihtiyacım yok. Susuzluktan ölürsün."

Alexei birasından uzun bir yudum almadan önce, "Gitmenin daha kötü yolları da var," diyor.

Enzo parmağını Alexei'ye doğru sallar. "Sen, küçük çocuk, saman alevi gibi parlayacaksın."

"İşte bu yüzden bunu aldım." Dil çubuğunu dişlerine vuruyorum. "Taşakların arasında kalırsam, onları her zaman mutlu edebilirim."

"Onunla yapmayı bildiğin tek şey sinir bozucu sesler çıkarmak." Nikolai parmağını masaya vurarak benim piercing'imle alay eder gibi bir ritim tutturuyor. "Bütün gün. Zamanı tutmayan bir saat gibi. Bu yüzden mi çoğu zaman geç kalıyorsun? Zamanlayıcın mı bozuk?"

Eskiden beni hizada tutan kişinin artık burada olmadığını ona söylemek istemiyorum. Kendimi hissiz, avare ve ortaya çıkmayı hatırladığımda şanslı hissettiğimi.

"Hayır, dostum. Beni takip ederek ananı ağlattığın için geç kaldım."

ON BEŞ

SOFYA

"BUNUN NASIL BENİM SORUMLULUĞUM OLDUĞUNU ANLAMİYORUM." ANNA'NİN KAŞLARI ÇATILIRKEN

Yumrukları kalçalarına saplanıyor.

Maeve kucağımda inliyor. Küçük yanakları düşük dereceli bir ateşle kızarmış. "Lütfen mi? Evde kalamam. İş daha yeni aldım." Sıcak alnına yapışmış kıvrıkcık siyah saçlarını geriye doğru siliyorum.

Anna iç çekerek kanepede yanıma oturdu. "Yapabilir miyim bilmiyorum? Bu akşam bir bekârlığa veda partisi için dans etmem gerekiyordu. Bu şansı elde etmek için neredeyse Gil'e oral seks sözü vermek zorunda kalacaktım. Onlar her zaman çok para kazanıyor." Maeve'in küçük elini tutuyor ve okşuyor. "Hiç bu kadar sessiz olmazdı."

"Durumu iyiye gidiyor. Doktorun verdiği ilaçlar etkisini göstermeye başladı. Onu rahat ettirecekler." Sehpadan kırmızı şişeyi ve damlalığı aldım. "Her dört saatte bir doz vermeniz gerektiği yazıyor. Muhtemelen üçten önce dönebilirim?"

Kulüp o zamana kadar neredeyse her zaman yavaşlar. Sadece birkaç haftadır oradayım ama tahmin edilebilir hale geliyor.

"Tanrım, beni öldürüyorsun, kızım. Ama anlıyorum. Gil'e kramplarım olduğunu ve gelemeyeceğimi söyleyeceğim." Anna uyuyan Maeve'i kucağına çekiyor ve başını bir yastıkla destekliyor. "Döngülerimizi takip etmesi biraz ürkütücü ama neyse ki benimki iki gün içinde başlayacak."

İçimden bir ürperti geçiyor. Bu adam tuhaf ama iyi para veriyor. Ve ne tür hareketler yapmam gerektiği konusundaki tavsiyesi gerçekten bir gelişme.

Daha önce hiç kimse bana pelvisimi bu kadar klinik bir şekilde itmemi söylememişti.

Hâlâ psikiyatri bölümümde okuyor olsaydım, bahse girerim bu tür bir sefahat hakkında her türlü şeyi öğrenebilirdim.

Maeve yer değiştirdiğinde çikolata rengi gözleri açılıyor ve Anna'dan bana doğru kayıyor. "Anne?"

"Şşş, bebeğim. Yakında döneceğim." Şakağını öptüğümde, çoktan soğumuş olduğunu hissetmekten memnunum.

Babasına çok benziyor. Göğsümde bir sızı hissediyorum. Onu her gün hatırladığım için mutluyum.

Beni kurtardı ve dışarıda bazı iyi adamların olduğunu fark etmemi sağladı.

Acaba nasıl bir baba olurdu?

Hiç bilemeyeceğim ama bu bir hayal. Bir gün, onu ve beni bir paket anlaşma olarak kabul edecek biriyle tanışacağım.

Sadece kulüpte tanıştığım biri olup olmayacağından emin değilim. Ancak, daha iyi ve daha büyük bahşişler almaya devam edersem, bu sonbaharda yarı zamanlı olarak üniversiteye geri dönmeyi karşılayabilirim.

Bir bekârlığa veda partisi bu konuda yardımcı olabilir.

Kulübe gider gitmez doğruca Gil'in ofisine gittim.

"Yemin ederim yapabilirim." En iyi kıyafetimi giymiştim. Saçlarım mükemmel, sırtımda şehvetli bir dalga var.

"Bir numaran var mı? Çünkü şu anda hâlâ üç çeyreklik bir tombulsun." Yabani bir saçını kirli sarı at kuyruğunun içine doğru düzeltiyor. "Yani, ateşlisin ama erkekler seni izlerken pantolonlarına boşalmayacaklar. Henüz." Son kelimeyle birlikte bana bir parmak işareti yapıyor.

"Hile' derken neyi kastediyorsun?" Daha iyi dans edebileceğimi biliyorum. Son birkaç haftada bahşişlerim fırladı.

"Carrie bir pinpon topunu amından çıkarıp ağzında yakalayabilir. Emily amının kara deliğine koca bir trafik konisini sokabilir. Sen böyle bir şey yapabilir misin?" Gil gıcırtilı sandalyesinde arkasına yaslanır, kalın kollarını göbeğinin üzerinde kavuşturur.

Başımı salladım. Ne yapacağımı bilmiyorum, sadece parayı gerçekten kullanabilirim. Özellikle de Maeve'in hastane faturası geldiğinde.

Gil iç geçirir ve gözlüklerini yukarı kaldırır. "Evet, iyi. Bugün iki kız aradı. Sen ve Brittney D süitindeki bekârlığa veda partisine bakabilirsiniz." Önündeki not defterine bir şeyler karalarken bana bakmıyor. "Şu kalça şeyini yap. Bu senin en iyi hareketin."

Parmaklarının arkasıyla beni ofisinden dışarı sallıyor.

Baş döndürücü bir his beni ele geçirdi. Bu benim için büyük bir fırsat olabilir.

ON ALTI

JAX

NEDEN KARDEŞİMLE VAKIT GEÇİRMEK MIDEMİ BULANDIRIYOR? I
Düğün gününde karısıyla kaçtığımı bildiğini sanmıyorum.

Umarım öğrenmez.

Kaygan deri ceketler ve keskin fötr şapkalar giymiş bir çift sıırım gibi adam The Sinners kulübünün kapısının önünde duruyor. İkisi de ellili yıllardan kalma iskambil köpekbalıklarına benziyor ama sıraları hareket ettiriyorlar.

"Hey! Kardeşim! Gelebilmişsin. Bu sefer gerçekten gelip gelmeyeceğinden emin değildim." Brody omzuma vuruyor ve biz girişe yaklaşırken elini bırakıyor. "Burası en ateşli kızlara sahip. Doğru fiyata istediğin her şeyi yaparlar."

Arkadaşları tarafından içeri tıkıldım. "Senin adına sevindim dostum. Evet, gelsem iyi olur diye düşündüm. Seni biraz daha tanımak istiyorum." Onun hakkında bildiğim tek şey Sofia'nın o gece bana anlattıkları.

Ama ne konuştuğumuzu pek hatırlamıyorum. Onunla ilgili hatırladığım tek şey tadının nasıl olduğu, kalçalarının benimkilere karşı nasıl hareket ettiği, boşaldığında ağzının nasıl bir 'o' şeklini aldığı.

Neden onu düşünmeden duramıyorum?

Belki de Brody'yi tekrar görmek bu düşünceleri tetikledi.

Kendime yalan söylüyorum. Neredeyse iki yıldır haftada birden fazla kez elimde sikim ve dudaklarımda onun adıyla uyandığımı biliyorum.

Karanlık binaya giriyoruz ve bir arka odaya yönlendiriliyoruz.

"Süit D. Sanırım bu sik yeri anlamına geliyor," diye kıs kıs gülüyor Brody.

Adamlarından biri gülüyor ve bizi arkamızdan itiyor. "Evet, kızlar bu gece hepsini alacak!"

Birkaç dansçı cimri kıyafetleriyle salonda sıralanıyor. İpli bikiniler ve pastiler kollarımıza çarpıyor ve özel alana doğru ilerlerken parmakları üzerimizde geziniyor.

"Oh, sen Kaos Kralı değil misin?" Şımarık bir esmer ellerini boynuma doluyor ve vücudunu sıkıca benimkine bastırıyor.

"Öyleyim. Bu gece benim kraliçem olmak ister misin?" Avuçlarım kalçalarını bulup onu kendime çekerken orantısız bir sırtıma yapıyorum.

"Bebeğim, çok isterim. Seni gösteriden sonra bulabilir miyim?" Dili dışarı çıkıyor ve alt dudağını yalıyor.

Tadı öksürük ilacı ve ucuz sigara gibi. Kasıklarına doğru akmaya başlayan kan her ne ise aceleyle kesiliyor.

Onu kaldırıp kenara çekiyorum, böylece devam edebiliyorum. "Belki bir dahaki sefere."

Parlak kırmızı alt dudağı dışarı fırlıyor ama hemen takılmak için sıradaki adama dönüyor.

En iyi şarabın tadına baktıktan sonra, sirke o kadar da çekici gelmiyor.

Sofia'yı daha ne kadar standart olarak tutacağım?

Neden tutayım ki?

Aşırı doldurulmuş sandalyelerden oluşan bir çemberin ortasında cilalı pirinç bir direk var. Buz dolu bardaklarla kaplı gümüş bir tepsinin üzerinde iki büyük kristal sürahi koyu renkli bir tür likör duruyor.

Kurulum birinci sınıf.

"Çocuklar, boku yiyeceğiz!" Brody odayı dolduracak kadar yüksek sesle bağırıyor.

Evet. Her şeye rağmen eğlenceli bir gece olabilir.

YEDİ

SOFYA

"SENİ TAKAS EDECEĞİM." FANCY'NİN GÖZLERİ HEYECANDAN KOCAMAN OLMUŞTU.

kollarımı kavırıyor. "Kaosun Kralı burada! Lütfen, izin verin partiyi değiştireyim ve çalışayım. Söz sende."

Sinirlerime rağmen içimi bir şüphe kaplıyor. "Neden?"

"Onu gördünüz mü? O bir sopa üzerinde seks. Yirmi saniyeden kısa sürede bir dövüşü kazanmasını izledim. Eve neredeyse yarım milyon dolar getirdi. Hem de *yirmi* saniyede. Bunun ne kadar olduğunu biliyor musun?" Parmakları derimi kazıyor.

"Beş yüz bin mi?" Ciddi mi yoksa retorik bir soru mu olduğunu anlayamadım.

Yavaşça göz kırpmıyor ve bir süre bana bakıyor. "Evet! Bu çok fazla! Sen ne düşünüyorsun?"

Bekârlığa veda partimde zengin ve seksi bir boksör olduğunu söylemesinin, onun için dans etmek istemememi nasıl sağlayacağından emin değilim.

"Üzgünüm, yapamam. Kuralları Gil koyar." Ellerini silkiyorum ve makyajımı kontrol etmek için soyunma odasına gidiyorum.

Brittney arkamdan koşarak geldi. "Duydun mu? Kaos Kralı mı? Aman Tanrım!" Yanımdaki aynayı kullanmak için omzumun üzerinden eğildi ve iri sarı saçlarını kabarttı.

"Gitsek iyi olur. Gil burada olduklarını ve bizi beklediklerini söyledi!" Bileğimden tuttu ve beni kendisiyle birlikte küflü koridordan aşağı, D sütüne doğru çekti.

Tökezleyerek odaya giriyorum ve hemen vücudum aşırı hızlanıyor. Damarlarımda bir ateş dalgası dolaşıyor. Bana çarpan ilk şey

Tanıdık misk kokulu tıraş losyonu.

"Aman Tanrım, bak kim gelmiş, Brody." Tanımadığım bir ses loş odada **y a n k ı l a n ı y o r .**

Kaskatı kesildim, kalbim neredeyse göğsümden fırlayacaktı. Kahretsin.

Sanki vücudumdaki tüm hava çekilmiş gibi.

Olamaz.

Tek duyabildiğim odayı dolduran derin kıkırdamaların sesi. Hareket edemiyorum. Göremiyorum.

Başımı kaldırdığımda, tanıdık bir dizi karanlık, düşünceli gözle bakışlarımı kilitliyorum.

Kızımın gözlerine baktığımda gördüklerimin neredeyse aynısı.

Jax.

Yanaklarım yanarken boğazımda yükselen safrayı yutuyorum. Onun burada ne işi var?

Oda sessizleşiyor. Dikkatimi ondan ayıramıyorum. Bunca zaman sonra, hala ona çekiliyorum.

Başka bir adam köşeden alay ediyor. "Bekarlığa veda partine eski karını ancak sen çağırabilirsin, dostum. Bu ne şans böyle?"

Jax oturduğu yerde kaskatı kesiliyor ve dövmeli parmaklarındaki yüzüklerle oynuyor.

O anda, onu tekrar gördüğümde, onun pislik kardeşini unutmuştum. Brody'nin soğuk bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum. Ona bir bakış bile atmak istemiyorum.

Benden hiçbir şey hak etmiyor. New York'tan o kadar çabuk kaçtım ki yalvarma fırsatı bile bulamadı. Jax'in parasının bir kısmını bu şekilde kullandım. Evlilik feshini ödemek ve Brody'i bir daha görmemek için.

Kızların hepsi erkekler üzerinde çalışmaya başladı. Müzik kulaklarımda çınılıyor ama tek duyabildiğim kanımın hızla aktığı.

Kahretsin, bayılacak mıyım?

Yutkunuyorum, bir adım öne çıkıyorum. Bu geceyi kaçıramam. Maeve'in tedavi masraflarını karşılamak için paraya ihtiyacım var. O daha iyisini hak ediyor ve Brody'nin bunu ondan almayacağı kesin.

"Hey, kardeşim, sonunda Sofia'yla tanışacaksın." Brody'nin derin sesi havayı kesiyor ve tüylerim diken diken oluyor.

Sonunda bakışlarımı eski kocamın üzerine dikeyim ve hiçbir şey hissetmiyorum. Ancak Jax'e bakarken son iki yılda daha da güzelleştiğini fark ediyorum. Daha yırtık pırtık ve kenarları daha da pürüzlü. Dar siyah tişörtünün her şişkin kası sarma şekli, her

Siyah yırtık kotu ve botları ona dizlerimi titreten bir kötü çocuk havası veriyor.

İçimi bir öfke dalgası kapladı. Onu son gördüğümünden beri kızımızı tek başıma büyütmeyle uğraşıyordum ve o Brody ile arkadaşlık ediyordu. Belli ki onun için hiçbir şey ifade etmiyordum. Yoksa beni becerdikten sonra neden bunu yapsın ki?

İstedğini aldı. İkisinin
de canı cehenneme.

Odayı taradım ve kışımı tekmeledim. Bu ikisinden uzak durabilirim - burada para kazanabileceğim bir sürü arkadaşları var. Tanımadığım birine doğru ilerliyorum. Tatted, dudaklarında bir sırıtış, bir yandan da eğlenerek beni izliyor.

Brody'nin yanındaki diğer takım elbiseli adamlar gibi değil.

Kollarımı sandalyesine dayayıp, kalçalarımı sallayarak ve dudağımı ısırarak çalışmaya başlıyorum.

"Merhaba güzelim." Bana göz kırpmıyor. Kaba parmakları göğsüme değiyor, bir banknotu oraya tikiştiriyor.

Yemin ederim arkamdaki Jax'in hançerlerini hissedebiliyorum. Adam öne doğru eğiliyor, siyah saçları çeneme değiyor.

"İşler ilginçleşmeye başladı, değil mi?" diye fısıldıyor. Başımı sallıyorum, kendimi onun kalçasına yaslıyorum ve ellerimin vücudumun ön kısmından aşağı kaymasına izin veriyorum. Hiçbir fikri yok.

"Ben sadece sizi mutlu etmek için buradayım." Ona geniş, sahte bir gülümseme veriyorum. Sandalyesinde geriye yaslandı. "Arkanı dön o zaman. Ben daha çok kış adamıyım."

Saçlarımı omuzlarımın üzerinden savuruyorum ve topuklarımın üzerinde dönerek kalçalarımı onun için daha da dışarı itiyorum. Sırıtmamak için bakışlarımı Jax'in üzerinde gezdiriyorum.

Çenesi gergin ve yumrukları sıkılı. Bu yüzden hareketlerime fazladan bir salınım katıyorum, bu adamın kucağında toplayabildiğim kadar sahte bir arzuyla sürtünüyorum.

Ben göğüslerimi avuçlarken Jax'in yüzünde karanlık bir ifade beliriyor. Bu da ona asık bir surat takınmama ve onu kızdırmak için dilimi kendi meme ucuma doğru uzatmama neden oluyor.

Adam arkamdan boğazını temizliyor, ben de yüzümü ona dönüyorum. Göğüslerime bakarken göz devirmeye direniyorum. Elinde bir tomar para tutuyor ve bana yaklaşmamı işaret ediyor.

Ben bunu yaparken, viskiyle karışmış sıcak nefesi yanağıma çarpıyor.

"Al bunu, git ve şu adam için dans et." Arkamı işaret etti. Tam olarak kimi kastettiğini biliyorum.

Parmağını takip ediyorum ve Jax'in üzerine düşünüyorum. Çok para var.

Ona döndüğümde dudaklarında bilmiş bir gülümseme vardı. Bana sorun çıkarmak istediğini söylemeye yetecek kadar.

Tomarı kaptım.

"Bana mı geliyorsun, boo?" Brody'nin sözleri karşısında irkildim. Sanki onun yanına gidiyormuşum gibi.

Ama Jax'le oyun oynayabilirim.

Kardeşinin ne yaptığını öğrenmesini istemediğini tahmin edebiliyorum. Sinir bozucu eski kocamı görmezden gelerek Jax'e doğru gidiyorum.

Her adımda vücudum ateşleniyor.

"Görünüşe göre kardeşini becermeyi tercih ediyor, dostum!" diye sesleniyor adamlardan biri.

Tepkisini görmek için Jax'e bakıyorum.

Ama o beni yutmak istiyormuş gibi bakmakla meşgul.

Kahretsin.

SEKİZ

ŞARKI- İSTE BENİ, EX HABIT.

Lanet olsun.

Sofia.

O yaklaştıkça içime elektrik doluyor, gözlerinde bir ateş var.

İki yıl boyunca hayalini kurarak kendi sikimi becerdiğim kadın. O güzel göğüsleri mükemmel bir şekilde yukarı kaldıran siyah file sütyenin üzerindeki yapay elmaslar kısa bir an için dikkatimi çekiyor.

Ama beni büyüleyen onun gözleri. Uyuduğumda rüyalarımda gördüklerim.

Boğazımı temizliyorum, odadaki sessizlik neredeyse sağır edici. Atmosferi kanlı bir bıçakla kesebilirsiniz.

Önümde duruyor, o tatlı çilek kokusu üzerime siniyor. Ona dokunmamak için ellerimi sandalyeye tutturuyorum.

Gözlerimi vücudunda gezdiriyorum, diz boyu siyah deri botları, bana sıkıca sarıldığını hatırladığım o ince bacakları örtüyor. Külotu siyah, ışıltılı sütyeniyle uyumluydu. Isırık izlerimle kaplı kıcının ne kadar güzel görüldüğünü düşünerek koltuğumda rahatsız bir şekilde kayıyorum.

"Oh, kahretsin," diye bağılıyor şerefsiz şirket arkadaşlarından biri. Kafamı çevirdiğimde diğeri öndeki masadan bir miktar kokain çekip avucunu masaya vurmakla meşguldü ve pespaye bir sırıtışla Sofia'ya bakıyordu.

Sandalyemde arkama yaslanıyorum, kollara tutunuyorum, parmaklarımdaki yüzükleri döndürüyorum. Dikkatimi dağıtmam, kıcımı bu koltukta sıkıca tutmam gerekiyor, bu yüzden

onu alıp eve götürme.

Burada olmamalıydı. Bu o değil. Ona verdiğim onca parayla ne halt etti?

Brody'nin ellerini kalçalarına sürmesini, eski karısını vahşi bir hayvan gibi izlemesini izlerken geriliyorum.

"Hey, Sofia. B. için dans etmek için 500 dolar. Sürekli seni ne kadar özlediğinden bahsedip duruyor. Hadi, ona ihtiyacı olan uğurlamayı yap," diye sesleniyor sık kafalılarından biri ve ben dişlerimi sıkıyorum.

Gözlerinde hınzır bir bakışla topuklarının üzerinde dönüyor, böylece kıcı bana bakıyor. Yüksek sesle inlememek için elimden gelen her şeyi yapıyorum ve aletim hemen hazır bekliyor.

Sanki mükemmel bir zamanlama gibi, iki kız yanımda Brody'yi eğlendirmekle meşgul oluyor. O geri çekiliyor ve ben de kalçalarımı açıyorum. Teninin bacağıma her dokunuşunda kontrolümü daha da kaybediyorum.

"Arkanı dön," diyorum nefesimin altında, onun duyabileceği kadar yüksek sesle.

Başını hafifçe sallıyor, bordo buklelerini yukarı kaldırıyor ve bana şimdi parlayan bronz teninin mükemmel görüntüsünü veriyor.

"Bana bak, Sofia." Ses tonumu tehlikeli tutarak nefesimin altında söylüyorum.

İsteksizliğini hissedebiliyorum ama dediğimi yapıyor. Yavaşça dönüyor ve üzerime eğiliyor. Hay sikeyim. Nefes alamıyorum.

Şimdi odada sadece ben ve Sofia varız. Gözleri benimkilere kilitlendi. Beni tüketiyor. Kim olduğumu, nerede olduğumu unutarak arkama yaslanıyorum ve ellerim onun pürüzsüz kalçalarında geziniyor.

Elleri şimdi omuzlarımda duruyor. Bu temas tüm kanın sikime hücum etmesi ve kalbimin göğsümde hızla çarpması için yeterli.

"Çok daha iyi," diyorum sırtarak ve dudaklarında beliren küçük gülümsemeyi ya da boynuna doğru süzülen allığı kaçırmıyorum.

Kalçama her dokunduğunda elektrik çarpıyor içime. Onu izlerken neredeyse nefes nefese kalıyorum.

Üzerimde dans ederken gözlerimi yüzünde tutmak zor, eğildiğinde dolgun dudakları sakalıma değiyor.

"Benim için böyle dans etmeye devam et, sana her kuruşumu vereceğim," diye kulağına fısıldıyorum ve bana karşı titrediğini hissediyorum.

"Hadi, çıkar şu memeleri Sofia. Charlie hep bir göz atmak istemiştir, değil mi?"

Bir hırıltı çıkarıyorum ve o da başını hafifçe sallayarak bana uyarıcı bir bakış atıyor.

Bu Brody'nin dikkatini çekti. Bakışlarının sıcaklığını başımın yan tarafında hissediyorum ve ellerimi ondan çekiyorum.

"Eski günlerdeki gibi benimle dans etme zamanının geldiğini düşünmüyor musun?" Ağabeyimin sözleri karşısında kaskatı kesildim.

Sofia önce bana, sonra Brody'ye bakıyor, o güzel dolgun kırmızı dudaklarına sahte bir gülümseme yerleştiriyor.

"Sana bir daha dokunmaktansa kendi ellerimi kesmeyi tercih ederim. Muhtemelen hastalıklarla dolusun." Saçlarını savuruyor, dikkatini tamamen bana çeviriyor ve hareketlerinin sıcaklığını artırıyor.

Yüce İsa.

Parmakları göğsümde
geziniyor. Brody yanımda alay
ediyor.

"Devam et, boo. Tekrar evlenmeden önce hatırlayabileceğim son bir dans."

Sözleri karşısında tereddüt etmiyor ve içimi bir rahatlama kaplıyor. "Eğer sana biraz daha yaklaşırsam, stiletto'mu senin minicik aletine saplayacağım." Küçük parmağını kaldırıp oynatıyor. Kahkahalarımı tutabilmek için ağzımı kapatmak zorunda kalıyorum.

Havada yoğun bir gerginlik var, gözlerini tekrar bana dikmiş durumda.

"Daha iyi görünüyorsun, Sofia. Her zaman daha fazla kiloya ihtiyacın olduğunu söyledim, daha önce çok kemikliydin. Şimdi bu kalçalarla daha kadınsı görünüyorsun."

Kıpırdamadan duruyor ve öfke içimi yakıyor; oda ikinci kez tamamen sessizliğe gömülüyor.

Sofia kendini üzerimden itiyor, omurgasını dikleştiriyor ve Brody'ye doğru adım atıyor.

"Az önce ne dedin lan sen?" diye tükürüyor, parmakları yanında seğiriyor.

"Dedim ya, biraz kilo alınca daha iyi görünüyorsun. Sana yakışıyor," diye kendini beğenmiş bir sırtışla cevap veriyor. Suratını dağıtmak istediğim bir sırtış.

"Siktir git." Elini geri çekiyor ve adam bileğini yakalıyor. Yerimden fırlayıp arkasına geçiyorum, ikisinin de üzerinde yükseliyorum.

"Vur bana. Seni tutuklatır ve işten attırırım." Brody'nin yüzünde öfke parlıyor ve eli titriyor.

Sofia'mla böyle konuştuğunu da kim sanıyor? Bekle.

Benimkini mi?

Bu sahiplenici canavar onunla hiçbir yerden gelmiyor. Kendimi durdurabileceğimi sanmıyorum.

"Bırak. Şimdi." Her kelimeyi noktalıyorum. Tutuşunu bırakıyor ve kollarını yukarı kaldırıyor.

"Jax, sakin ol. O benim eski karım. Ne istersem yapabilirim ve söyleyebilirim. Bunu hak ediyor. Beni terk etti."

Bir adım öne çıkıp onu ensesinden yakalıyorum ve Sofia itişip kakışarak yoldan çekilirken onu ayağa kaldırıyorum.

"Nedenini merak ediyorum," diye alay ediyorum.

"Ona zarar vermedim. Bana vurmasını engelledim." Alay ettim. Bir adamın acınası bahanesi.

Sofia'ya bakıyorum ve ovaladıkça bileğinde oluşan kızgın kırmızı izi görüyorum.

"Beni kovduramazsın." Bana bakıyor, kafası karışmış, yumruğumu geri çekip doğrudan burnuna indirdiğimde farkına v a r ı y o r .

Kızların hepsi çılgık atıyor ama bu beni daha da teşvik ediyor.

"Onunla bir daha böyle konuşursan o lanet dilini koparırım."

Yüzünden kanlar akarak sandalyeye yığıldı.

"Ne halt ediyorsun sen? Bunu gerçekten o fahişe için mi yapacaksın?" Burnunu siliyor.

Başımı sallıyorum, beyaz öfke beni ele geçiriyor. Öne atılarak onu kahverengi saçlarından yakalıyorum ve önündeki metal masaya yüzüstü çarpıyorum.

Arkadaşları ayağa kalktı. Göğsümü şişiriyorum, onlarla masadaki baygın arkadaşlarının arasına bakıyorum.

"Otur lan yerine, onunla kestirmek istemiyorsan tabii?" Geri çekildiler, yavaşça yerlerine oturdular, yüzleri solgundu.

Sofia hariç tüm kızlar köşede toplanmıştı. Kapı tıkırdayarak kapanıyor ve onu takip etmek için bir saniye bile kaybetmiyorum. Odadan çıkıyorum, kalabalık odada umutsuzca aradığım bordo saç arıyorum.

Bu kadının iki yıldır zihnimi işgal etmesine izin verdim. Bir çeşit ilahi müdahale onu bu gece tekrar kucağıma düşürdü.

İkinci kez gitmesine izin vermeyeceğim. O zamandan beri her gün pişmanlık duyuyorum.

NINETEEN

SOFYA

ŞARKI- ŞEKER, UYKU SİMGESİ.

Soyunma odasının kapısını çarparak kapattıktan sonra boy aynasının önüne geçiyorum.

Seksi görünüyorum. Maeve'in doğumundan sonra vücudumu eski haline getirmek için çok çalıştım.

Belli ki yeterince sert değil.

Vücudum değişti. Kalçalarımда hafif çatlaklar var. Onlardan nefret ediyorum. Bu yüzden bu yüksek belli şortları giyiyorum. Kıçım hala dışarıda ama kalçalarım örtülü.

Elimin tersiyle bir damla gözyaşımı sildim, oraya geri dönemem. Gidip Gil'i bulmalı ve onun yerine ana sahneye çıkıp çıkamayacağıma bakmalıyım.

Sütyenimden çıkardığım notları masaya atıyorum ama yetmiyor.

O lanet paraya ihtiyacım var. Özellikle de hastane faturaları önüme gelirken. Kızımın başını sokacak bir eve ihtiyacı var ve ben de yapmam gerekeni yapmalıyım.

Kafamı toplamak için bir saniyeye ihtiyacım var.

Brody ve Jax'i birlikte görmek zihnimi allak bullak etti.

İki yıldır bulmayı hayal ettiğim adam. Her sabah Maeve'i kucaklamak için kucağıma aldığımda gözlerine baktığım adam.

Güçlü ellerini hala vücudumda hissedebildiğim adam. O bir gece hayatımı sonsuza dek değiştirdi, sadece Maeve ile değil, kalbimi de.

O odaya girdiğimde canım yandı. Onları birlikte görmek. Brody'nin onunla bir ilişkisi vardı. Benim yoktu, kızının da yoktu.

Ama o zaman bile beni tüketmeye devam etti. Gözlerimiz kilitlendiğinde, sanki iki yıl hiç geçmemiş gibiydi. Onu tekrar içeri almamın imkanı yok. Bunu kaldıracabileceğimi sanmıyorum. Ona baba olduğunu nasıl söylerim? Bu onun için her şeyi mahvedebilir. Evlenebilir ya da biriyle çıkabilir. Başka çocukları da olabilir.

Ben onun için hiç kimseyim. Sadece eski kayınbiraderi, onu becerdi. Bir hata.

Neden Brody ile birlikte burada? Ve neden onu benim için bayılttı?

Arkamdaki kilit sesini duyduğumda gözlerim aynaya takılıyor. Jax'in karanlık gözleri benimkilerle buluştuğunda ve bana doğru yürüyüp tam arkamda durduğunda tüylerim diken diken oluyor.

Nefesimi içime çekiyorum, oda şimdi etrafımı sarıyor.

Ne diyeceğimi bilemiyorum, bu yüzden dudaklarımı kapalı tutuyorum. Parmak eklemlerini kaplayan kana bakıyorum ve gülümsememek için kendimi zor tutuyorum.

Brody'nin nakavt olduğunu görmek hayatımın en önemli anlarından biri. Pislik herif bunu hak ediyor.

Tek kelime etmeden saçlarımı tarıyor ve omzumu ortaya çıkarıyor.

Hiç düşünmeden başımı yana eğiyorum ve o da çenesini oraya dayıyor.

Aynadaki gözleriyle beni yiyip bitiriyor.

"O pislğin söylediği tek kelimeyi bile dinleme, tatlım."

Konuşmak için kendime güvenemeyerek yavaşça başımı sallıyorum. İşaret parmağı yan tarafımda gezinirken bedenim kıvılcımlar saçıyor ve ardından karıncalanmalar bırakıyor.

"Sen çok güzelsin ve her zaman da öyleydin. Burada olmak için fazla güzelsin."

Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştiriyorum.

Parmağıyla boynumu okşuyor ve başımı arkaya yatırıyor. Bir sonraki hamlesini beklerken kan kulaklarımda gümbürdüyor.

"Gitmen gerek, Jax." Fısıltıyla çıkıyor. Başını sallıyor, dilini dudağında gezdiriyor.

"Kuralları birlikte yıkmamız gerekiyordu. İşimiz bitmedi, tigritsa." Birkaç kez göz kırpmıyorum.

"Bitirdik. İki yıl önce işimiz bitmişti. Bir gecede. Belli ki bir hataydı."

Dudakları şimdi boynuma değiyor.

"Böyle mi düşünüyorsun? O geceyi beynimde bir döngü halinde tekrar etmediğimi mi?"

Ağzım açık kaldı. Yalan söylüyor. Öyle olmak zorunda.

"Bundan şüpheliyim. Bahse girerim aklından bile geçmemiştir. Yoksa Brody ile nasıl arkadaş olabilirsin?"

Kıkırdıyor, göğsü sırtıma sürtünüyor. "Az önce suratını dağıttım. O benim için önemsiz."

"Doğru ya, nasıl unutabilirim ki? Kaos Kralı."

Yüzünde bir şey yanıp sönüyor, neredeyse incinmiş gibi.

"Başından beri kim olduğumu biliyor muydun?" diyor kaşlarını çatarak.

"Evet," diye yalan söylüyorum, sıcaklığın yanaklarıma yayıldığını hissediyorum. Bir saatten kısa bir süre önce öğrendiğimi bilmesine gerek yok.

"Sen kötü bir yalancısın, değil mi tatlım? Çünkü öyle olsaydın beni bulurdun."

Yutkunuyorum, denemediğimi söyleyemem.

"Hayır. Gerek yoktu. Bir kez yeterliydi."

Bir adım geri atıyor ve ben hemen vücudunun bana yaslanmasını özlemiyorum.

"Öyle miydi? Benim için değildi."

Yüzümü ona dönüyorum, gülümsemesiyle karşılaştığımda içimde bir kıvılcım çakıyor.

O bir adım ileri atıyor, ben de bir adım geri atıyorum, ta ki sırtım soğuk boy aynasına dayanana kadar. Burnu benimkinden sadece bir nefes uzakta.

"Dışarıda seni eğlendirecek bir sürü kadın var," diyorum, biraz mesafeye ihtiyacım var. O çok fazla.

"İlgilenmiyorum. İstedğim tek kadın tam karşımda." Gözlerimi deviriyorum ve o da çenemi tutuyor.

"Yapma bunu. Ben ciddiylim."

"Ben de öyle," diye karşılık veriyorum ve o da eğiliyor.

"İki yıl boyunca pençelerini içimde bıraktın, Sofia."

"Ne istiyorsun? Yeni arkadaşlarına anlatıp gülebileceğin hızlı bir sikiş daha mı?"

"Oh, tatlı, tatlı, Sofia. Hiçbir fikrin yok, değil mi?"

Daha yakına eğiliyor, dudakları kulağımın kabuğuna değiyor.

"İstedğin kadar elde etmesi zoru oynayabilirsin. Ben

kovalamacayı seviyorum." "Ben de koşmayı seviyorum."

"Oyunlar başlasın, tatlım." Göz kırıyor ve notları ayaklarımdan dibine atarak uzaklaşıyor.

"Bu ne için?"

Bu gece buradan çıkmam için yeterli. Tıbbi faturalarını ödemek için.

"Belli ki daha fazla paraya ihtiyacın var. Bu sen değilsin." "Beni tanımıyorsun."

"Yeterince biliyorum, Sofia. Şimdi benim için dans et, bebeğim. Her bir dolara değsin."

Onunla notlar arasına bakıp duruyorum. Ciddi olamaz.

"Benim için soyun, tigritsa."

O lakabı söylerken, beynimde tekrar tekrar çalan lakap. Kaplan. Ve bunu bir soru olarak sunmuyor.

"Ne? Hayır," diye kekeliyorum.

Geri adım attığımda kendimi boşlukta hissediyorum, elini cebine sokup ayaklarımın dibine bir tomar daha para atarken gözlerinde bir karanlık parlıyor.

"Özel danslar yaparken yakalanamam." Yüzümü ona döndüm ve kirpiklerimin arasından ona baktım.

"Kapıyı kilitledim. Kimse buraya adımını atmayacak." Sırıttıyor ve bir sandalye çekip önüme oturuyor.

"Az önce ayaklarının altına binlerce dolar serdim. Benim için dans et."

Bir nefes üflüyorum. Bir kez daha nedir ki? Son kez gerçekten yaşadığımı hissettim.

"Peki. Yine de dokunmamak gibi katı kurallarım var."

Alay ediyor, kendini tekrar yukarı itiyor ve ben kollarımı göğsümde kavuşturuyorum, o eğilirken nefesimi tutuyorum.

"Söylesene, 'kayınbiraderimle yatma' kuralı o katı listenin başında mıydı?" diye fısıldıyor kulağıma.

"O gece kurallara ara vermiştik, hatırladın mı?" Sırıttışımı geri alıyorum.

"Söz konusu biz olduğumuzda asla kural yoktur, tatlım. Bunca zaman sonra hâlâ seni becermeyi hayal ediyor olmamalıydım. Yine de sık sık yapıyorum."

Ağzım açık kalıyor ve o gülüyor.

"Ben de seni etkiledim, değil mi?" Yanağımı okşuyor.

Hiçbir fikri yok. Bu yüzden bu olamaz. Düşünmem gereken Maeve var.

Avucumu elinin üzerine koyup dokunuşuna yaslanıyorum. "Otur, güzelim."

Geri çekiliyor ve gözleri parlıyor. Otururken bacaklarını açıyor. Elimde olmadan manzarama hayran kalıyorum. Masama dönüp çekmecedan birkaç tanga alıyorum ve ona doğru yürüyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor, bileklerini sandalyelerin kollarına olabildiğince sıkı bir şekilde bağlamaya başladığımda kaşlarını kaldırarak.

"Bir kural," diye sırtarak cevap veriyorum.

"Gerçekten bunun beni senden uzak tutmak için yeterli olduğuna inanıyor musun?" Kıkırdıyor.

Hayır. Olmayacak. Ama bana bir avantaj sağlayacak.

Başını hafifçe arkaya eğiyor. Öne eğildim ve dilimi boğazında gezdirdim.

"İyi bir çocuk olup kurallarına uyabileceğini düşünüyor musun?" Kulağıma inliyor ve amım zonkluyor. Onu istiyorum.

"Senin için yapabileceğimi biliyorsun," diye yanıtlıyor alçak bir sesle, neredeyse bir hırıltı gibi. "Güzel."

Ellerimi göğsünde, karın kaslarında gezdiriyor, kalçalarına kadar inmeye devam ediyorum.

"Popo mu yoksa meme mi seviyorsun?"

"Ben bir Sofia adamıyım. Hepinizi görmek istiyorum."

"Bir şey denemek istiyorum. Bence çok ateşli olacak," diyorum ısıltılı kemerlerimden birine bakarak.

Kaşlarını kaldırıyor. "Gözlerini kapat."

Dediğimi yapıyor ve kemeri kapıp arkasına geçiyorum, kemeri gözlerinin üzerine yerleştirmeden önce tırnaklarımı koyu renk buklelerinde gezdiriyorum.

"Önce beni onunla boğmak istemediğine emin misin?" diyor ses tonunda bir eğlenceyle.

Bunu yapma hayali zihnimi işgal ediyor. Tanrım, neden söylediği her şey bu kadar ateşli?

"Belki daha sonra bunu bana da yapabilirsin," diye fısıldıyorum kulağına, kemeri sıkarak.

Ellerimi geniş omuzlarında gezdirirken "Siktir, bebeğim," diye inliyor.

Çene çizgisi boyunca kulağına kadar ıslak öpücükler yerleştirirken, çoktan bağlarını çekiştirmeye başladı.

"Gidip bir şey daha alayım." Yanağına bir öpücük kondurup geri çekiliyorum.

Yerdeki tüm paramı topladım, çantama tıktırdım ve kapıdan hemen önce durdum.

Kalbim kalmak, ona hayatının g sterisini sunmak ve bana ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlatmak istiyor.

Kafam gitmem i in bağııyor. O ve Brody, Maeve'in babası. O bir haydut. Beni istemeyecektir. Ya onu reddederse?

Hepsi  ok fazla. İ lemek i in zamana ihtiyacım var. Doğru zaman geldiğinde. Olabildiğince sessizce son bir kez bakıp kapıyı a ıyorum.

"Sofia?"

Kahretsi

n.

Dı arı  ıkıyorum, kapıyı arkamdan kapatıyorum ve ko abildiğim kadar hızlı ko uyorum.

YİRMİ

JAX

KAPI TIKIRDAYARAK KAPANDI VE BEN BİR KAHKAHA ATTIM.

Gerçekten benden kaçabileceğini mi sanıyor? Onu kovalamayacağımı mı? Yanlış.

Kolaylıkla, bileklerimi bağlayan dayanıksız küçük kayışları koparıyorum ve kemeri gözlerimden çekiyorum. Yaratıcılığı için ona puan vereceğim.

Eğer bir şey varsa, beni daha da körükledi. Benden bir şey saklıyor. Buraya nasıl geldi ve neden kaçıyor?

Bana verdiği tepkiden bunu onun da en az benim kadar hissettiğini anlayabiliyorum. Hızlıca çıkarken kalbim küt küt atıyor.

Hangi cehenneme gitti? Karanlık koridorlarda dolaşırken, el yordamıyla ve gölgelerde sevişen çiftlerle dolu, kilitli olmayan her kapıya bakıyorum.

Bunca yıl onun hayalini kurdum, sadece parmaklarımın arasından kayıp gitmesi için mi?

Hiç şansın yok.

Muhtemelen şimdiye kadar arabasına binmiştir. Küçük kaplanım için kutunun dışında düşünmeliyim.

Ev sahibinin ofisine girdiğimde doğru yere geldiğimi anladım.

Program duvarda asılı.

Mükemmel. Şimdi tam olarak ne zaman döneceğini biliyorum.

Telefonumla hızlıca bir fotoğraf çekip geri çıkıyorum.

Bir soyunma odasının ve bir çeşit dekor deposunun önünden geçerek nihayet çıkışı buluyorum.

Koyu renkli bir sedan hızla geçiyor, ama sarı sokak lambasında sürücünün bir anlık görüntüsünü yakalıyorum.

Bu o.

Başını eğiyor ve yola çıkmadan önce frene basmıyor.

Sofia yine benden kaçabileceğini sanıyorsa, ne kadar inatçı olabileceğimi öğrenecek.

Motosikletim kaldırımın kenarına park edilmişti. Koşarak yanına gidiyorum, kaskımı ancak taktıktan sonra karanlıkta onu takip etmek için motoru çalıştırıyorum.

Ben yetişene kadar tüm ışıklarım kapalı kalacak.

Benden kaçmak istiyorsa, nereye gittiğini görmek istiyorum.

Vegas sokaklarında dönüp dururken, yeterince geride durup onu görüş alanımda tutmak hiç de zor değil.

Sonunda yavaşlar ve İspanyol villa daireleriyle dolu eski bir alt bölüme döner.

Girdiği odanın ışıkları çoktan yanmıştır.

Yanındaki de kim? Başka bir gölge pencerenin önünden geçiyor. Uzun, ince ve uzun saçlı.

Bir oda arkadaşı.

Nerede yaşadığını ve programını biliyorum. Bu sefer benden kaçış yok.

YİRMİ BİR

SOFYA

MAEVE KOLLARINI YUKARI ÇEKEREK YÜZÜNÜ BÜYÜK BİR ESNEMEYLE ÇERÇEVELİYOR.

"Seni anlıyorum, bebeğim." Geç saatlere kadar yatakta kalıp dünün yaşanmamış olmasını dilemek için mükemmel bir sabah.

Jax'in gidebileceği onca kulüp varken benimki olmalıydı. Ama Brody ile orada olması her şeyi karıştırıyor.

Yastığa sırtımı yaslayarak her şeyi birbirine uydurmaya çalışıyorum ama hiçbiri mantıklı gelmiyor.

Eğer Jax ve Brody arkadaş değillerse, nasıl oldu da ikisi de kulübe geldi? Eğer arkadaşlarsa, Jax neden Brody'yi bayıltmak için bu kadar acele etti?

Bu sonsuza dek en sevdiğim anılarımdan biri olarak kalacak.

Maeve'in doğduğu andan sonra. Uyuyan bebeğimi kucağıma aldım ve kahve yapmak için mutfığa gitmeden önce onu beşiğine yatırdım.

"Günaydın. Telefonun çıldırdı. Gil buralarda olup olmadığını öğrenmek için bana mesaj attı. Ona uyuduğunu söyledim." Anna kaşlarını çatarak bana dumanı tüten bir fincan uzattı. "Dün gece eve erken geldin. Her şey yolunda mı?" Yoga matını raftan indiriyor ve beni izlerken açıyor.

"Ters gidebilecek her şey ters gitti." Yüksek tabureye kaydım ve parmaklarımı sıcak bardağın etrafına sardım. "İkisi de oradaydı." İç çekişim bordo bir tutam saçımı karıştırıyor.

"Kim?" Uzun bacakları kıvrılıyor ve ayak tabanları birleşiyor.

"Bir daha göreceğimi hiç düşünmediğim iki insan. Jax ve Brody." Başımı kollarıma yaslıyorum.

Bu uğraşmak isteyeceğim son şey.

Anna eşleştirilmiş ayak bileklerinin üzerine eğiliyor ve kaşları kalkıyor. "Belki de bu iyi bir şeydir. Jax'ten nafaka istedin mi?"

Soğuk tezgâha karşı inliyorum. "Öyle bir şey değil. Doğum kontrol hapı kullandığımı biliyordu. Maeve'in tüm olasılıkları yenmesi onun suçu değildi." O benim küçük mucize bebeğim. Bir kaplanın kalbine sahip.

"Ona söylemedin, değil mi?" Anna'nın sesi düşünüyor. Hayal kırıklığına uğradığını söyleyebilirim.

"En azından Brody'nin gırtlığına genel pislik için yumruk attın mı?" Kolları, simit görünümlü bir başka esneme hareketiyle gövdesini döndürüyor.

"Buna asla inanmayacaksın. Jax yaptı. Boğazına değil. Ama ona yumruk attı!" Bu hala gecenin en önemli olayı.

"Belki de Gil bu yüzden sana u l a ş m a y a çalışıyordur," diyor yüzünü duvara dönerek. "Onu arasan iyi olur."

"Tamam." Yine de hareket etmiyorum. Bir yudum aldığımca kahvem köpüğü düzleşiyor.

Yu
du İşte. Şimdi ona geri dönebilirim.
ml Kahretsın. On beş cevapsız
a. mesaj.

Dün gece her ne olduysa, beni aramalısın.

Beni hemen ara.

Gil: İletişim bilgilerinizi almak için masamı kıran bu adam her kimse bana yeni bir tane borçlu

Gil: BANA YENİ BİR MASA BORCUN VAR

Boş ver. Kovuldun.

Şaka mı yapıyorsun?

Beni mesajla mı kovdu? Jax
bunu yapar mıydı?

Brody'ye ne kadar sert vurduğunu düşününce midem bulanıyor. İri ve güçlü olduğuna şüphe yok. Yanlış tarafta olmak korkunç olurdu. Onu terk ediş şeklimle onu kızdırmış olmalıyım.

Bilinmiyor: Şimdi nerede olduğunu biliyorum. Sabah orada olacağım.

Aman Tanrım. Buraya mı geliyor?

Soğuk bir mide bulantısı dalgası
üzerimden geçiyor. "Anna?"

"Hmm?" Ayakları ve avuç içleri yerde. Tek görebildiğim kıcının havaya kalkmış olduğu.

"Sanırım Jax yolda. Maeve'in dikkatini dağıtabilir misin? Onunla tanışmasını istemiyorum. En azından şimdilik." Nasıl tepki vereceği hakkında hiçbir fikrim yok. Ya kızarsa?

Kafası karışmış bir şekilde dönüp minderine oturuyor. "Bekle, bilmesini istemiyor musun?"

"Lütfen mi? Sadece emin olana kadar." Aceleyle yatak odasına gidip bol tişörtümü ve şortumu çıkarıp kot pantolon ve uzun kollu bir bluz giydim.

Jax'in beni kovdurduktan sonra öylece içeri girebileceğini düşünmesi beni öfkeliendiriyor.

Kim olduğunu sanıyor bu?

Her şeyi ele geçirip inşa ettiğim her şeyi mahvedemez.

Kapı çaldığında, öfkeliydim.

Kapıyı açınca şoktan çenem düştü. Brody.

"Burada ne yapıyorsun?" Ayağını boşluğa sıkıştırırken kapıyı neredeyse kapanacak şekilde itiyorum.

"İşlerin bu hale gelmesinden dolayı kendimi kötü hissettim. Dün gece seni görmek sürpriz oldu. Hâlâ iyi görünüyorsun. Birkaç antrenmanın düzeltemeyeceği bir şey değil." Bana en iyi orantısız sırtışını verdi.

Eskiden başımı döndürürdü.

Şimdi taşaklarını tekmelemek istiyorum.

"Neden umursuyorsun ki? Benim ya da bedenim üzerindeki söz hakkından uzun zaman önce vazgeçtin." Topuğum onun ayak parmağına değiyor.

Homurdanıyor ve dudakları inceliyor ama kamasını hareket ettirmiyor.

"Kastettiğim bu değildi ve sen de bunu biliyorsun, Sof. Geçmişte yaşananlar geçmişte kalabilir. Hepimiz hata yaparız. Onlardan kurtulmamız önemli." Yaklaşırken avuçlarını açıyor ve sesi boğuklaşıyor. "Dün gece daha önce hiç görmediğim hareketler yaptın. Onları tekrar yapmanı istiyorum, ama benim için."

"Hata mı? 'Tüh, ayağım takıldı ve aletimle en iyi arkadaşımın nişanlısının vajinasına düştüm' gibi mi?" Bu bir kâğıt parçasındaki ismi yanlış yazmaya benzemez Brody. Bu öylece silebileceğin bir şey değil." Ayakkabısını tekrar dışarı itmeye çalışıyorum. "Git başımdan."

"Onu sevmediğimi biliyorsun. O hiçbir şey ifade etmiyordu." Parmakları kenarda dolanıyor ve ağırlığını itişinin arkasına vermeye başlıyor.

"Umurumda değil. Biz-"

Arka odadan gelen Maeve'in çığlığıyla kesildim.

Brody'nin gözleri büyüdü. "O bir bebek mi?"

"Evet. Şimdi git."

Dizi tahtaya çarpıyor ve yerimden kıpırdayamıyorum. "Kimin bu?"

"Senin değil." Masanın üzerinde duran anahtarlarımı aldım ve keskin metali parmak eklemlerine sapladım.

Geriye doğru tökezlemeden önce bir çığlık atıyor.

Ben kapıyı çarparak kapatırken küfürleri boğuklaşıyor.

YİRMİ İKİ

JAX

BRODY Mİ O? ONUN BURADA NE İŞİ VAR?

Kendi elini tutarak uzaklaşması bana işlerin pek de iyi gitmediğini söylüyor.

Onu reddetmesine şaşırmadım, ama o neden burada?

Neden sokağın aşağısında karartılmış Bentley'imde oturmuş onu izliyorum?

Paramı aldı ve beni kulüpte bağlı bıraktı.

Yine de Sofia gözlerindeki ateşi benden saklayamadı. Bakışlarını benimkilere kilitlediği an, aynı sıcaklık geri döndü. İki yıl yok olmuştu ve sadece o ve ben bir odada yalnızdık.

Bunu tekrar istiyorum.

İçimdeki duyguları alevlendiren tek şey oydu. Gittiği günden beri içimdeki o ateşi saklıyorum.

Onu görmek söndüremediğim bir cehennemi ateşledi.

"Enzo? Bir iyiliğe ihtiyacım var." Her yerde gözleri ve kulakları olduğunu biliyorum. "Başka bir kavgaya mı karıştın, Jax?" Sesi sıkılmış gibi.

Ondan bir ya da iki kez dağınıklıkları toplamama yardım etmesini istemiş *olabilirim*.

"Bu sefer olmaz. Bir arabanın izini sürmek istiyorum. Bana güncellemeleri göndermesi için ayarlayabilir misin? Ayrıca telefon numarası alabilmem için bana eşleştirme uygulamasını göndermeni istiyorum." Çok işe yaradı. Frankie'nin sırlarını öğrenmek için kullanıyoruz.

"Temizlik ekibini göndermekten daha kolay. Bana plakaları gönderin."

Her iki talebin de halledilmesi uzun sürmez.

Henüz kapısını çalmaya hazır olduğumu sanmıyorum. Görünüşe göre, kapıyı nasıl kapalı tutacağını biliyor.
Aferin kızıma.

Kulaklıklarımın takip uygulaması çaldığında spor salonunda ağır çantalardan birinde çalışıyordum.

Eldivenlerimi çıkarmamın cırt cırtları bir sonraki bildirimi neredeyse bastırıyor.

"Nereye gidiyorsun, benim küçük tigrisim?" Çantamdan telefonumu çıkarıyorum, o seksi küçük kırmızı nokta bana yakındaki kumarhane otoparklarından birine park ettiğini gösteriyor.

"Hmm, kumar mı?" Şanslıyım, korumamız altındaki yerlerden biri, bu yüzden kameralara erişimimiz var.

Beyaz bluz, siyah dar pantolon ve topuklu ayakkabılar. Kızım başarı için giyinmiş ve bu üst sınıf kıyafetleri onun üzerinden çıkarmayı düşünmek beni sertleştiriyor.

Tam kapıdan çıkıp bisikletime binmek üzereydim ki onu başka bir manzarada, elinde bir kağıtla ofis kapısının yanındaki bankta otururken buldum.

O ne yapıyor?

Oranın harika bir taco barı var ve birden acıktım. Oradaki kulübeden ofis kapısını görebilmem tamamen bir tesadüf.

Ana kapıların yanındaki motosiklet park yerine gitmem sadece birkaç dakika sürüyor. Soğuk hava terli başıma çarptığında kafa derimin tüylerini diken diken ediyor.

Soğuk bir bira ve bir kase cips ve salsa, saçları ağarmış yaşlı bir kadının arkasından ofisten çıktığını görene kadar zaman öldürmeme yardımcı oluyor.

Sofia, onlar bu restoranın mutfak bölümünde kaybolmadan önce rehberinin söylediklerine heyecanla başını sallıyor.

Tekrar ortaya çıktıklarında ikinci Dos Equis'imdeyim.

Kahretsin, gülümsediğinde çok güzel oluyor. Ve kesinlikle ışıltıyor.

Ona baktığında böyle sırtımasını nasıl sağlayacağımı bulmalıyım.

Ben.

El sıkıştıklarında, o gidene kadar siyah saçlı güzelimi izliyorum.

Otopark kameraları onu arabasına binmeden önce arabasının yanında mutlu bir dans yaparken yakalıyor.

GörünüŖe göre burritolar artık menüde daha çok yer alacak.

YİRMİ ÜÇ

SOFYA

AŞÇI GÖZLERİNİ KISARAK BANA BAKTI. "BUNU SİPARİŞ ETTİKLERİNE EMİN MİSİN?"

Kızıl saçlarımdan bir tutamı yüzümden uzaklaştırarak uzun bir iç çektim. "Hayır, efendim. Bırakın onaylayayım."

Her zaman kendimi berbat hissetmeme neden oluyor ama garsonluk işinde iyiye gittiğimi biliyorum.

Dolores ilk haftamın sonunda bana küçük bir zam yaptığında böyle söylemişti.

Bifteklerini ne kadar iyi pişirecekleri konusunda çok huysuz olan aileden döndüğümde, Gigi kasanın yanında heyecanla dans ediyordu.

"Sofia! On sekiz numaralı kabinde bir masa dolusu fıstık var!" Pembe atkuyruğu saçları bir o yana bir bu yana zıplıyor.

"Öyle mi?" Etlerini ne kadar az pişmiş istediklerine d a i r fikirlerini on kez değiştirmedikleri sürece umurumda değil.

"Kızım, dövmeleri o kasları zar zor kapatıyor." Dudaklarını yalıyor ve bana bir yığın menü uzatıyor.

Onu görmeden önce gülüşünü tanıyorum.

Arkasına vardığımda o vahşi bukleler ve geniş omuzları beni ele veriyor.

"Neden buradasınız?" Umarım iş arkadaşlarımdan hiçbiri beni duymaz, ama 'doğru' karşılama havasında değilim.

Bir dirseğinin üzerinde öne doğru eğilip yüzünü bana dönüyor, o günahkâr dili dişlerinin arkasında patlıyor.

"Buraya yemek yemeye geldim, tatlım. Bana ne yedireceksin?" Bana göz kırparken geniş sırtışı parlıyor.

Yanında iki iri adam daha var, ikisi de desenli mürekkeple kaplı. Birinin kafasının yanları bile mürekkeple kaplı. Gülümsediğinde, bir gümüş dişi dans eden ışıkları yansıtıyor.

"Jax, ben-" Ne diyebilirim ki? Onu kovamam.

Onu görünce külotumun ıslanmasından nefret ediyorum.

"Peki," diye hayıflandım. "Senin için ne başlatabilirim?" Kelimelerimden şeker sızıyor.

Onu nezaketle öldüreceğim.

"Bir saniye bekle." Telefonunu kurcalıyor, sonra havaya kaldırıyor ve anlık bir ses çıkarıyor.

İçimde öfke kabarıyor. "Az önce fotoğrafımı mı çektin?"

Omuz silkiyor. "Bu gece seni düşündüğümde bakacak bir şeyim olmalı. Tabii bana katılmak ve gerçek bir şey vermek istemiyorsan?"

Hay sikeyim. Baştan çıktım.

Onu hayal etmeden duramıyorum.

"Komik. Peki ya sen? Sen de mi bana zor anlar yaşatmak için buradasın?" Kalemimin ucunu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, düz bir ifadeyle sessizce oturan üç kişinin en büyüğüne doğrultuyorum.

"*Niet*. On bir numara ve bir bira almak istiyorum." Ağır Rus aksanını çözmem bir anımı alıyor.

Daha zayıf olan sandalyesinde iki bacağının üzerinde geriye yaslanıyor. "Ben bir numara ve on bir bira alacağım." Elindeki peçetenin bir parçasını sessiz adama fırlatırken gülüyor. "Hayır, şimdilik sadece bir teklik olsun. Belki bir shot da tekila."

"Bu fikri sevdim," diyor Jax bana menüleri geri uzatırken. "Hepimiz için bir tur. Geçen gece bütün paramı aldığına göre bunu ödeyecek kadar zengin olmalısın."

Parmaklarımız sürtünüyor, koluma kıvılcımlar gönderiyor.

"Soyunma odama giren sendin. Buna bulma ücreti diyelim." Omzunun çıplak tenini şakacı bir şekilde ittiğimde, ona dokunmaya devam etme isteğime karşı koymak zor.

"Tigritsa, hazine haritanın sonundaki X işareti olmaktan mutluluk duyacağım." Eli benimkinin üzerinde kenetleniyor, avucumu bunaltıcı sıcaklığına karşı tutuyor.

Daha zayıf olan adam yüksek sesle gülüyor. "Jax, bu duyduğum en ucuz repliklerden biri olmalı."

Yanaklarım yanıyor, arkamı dönüp aceleyle mutfığa doğru gidiyorum. Jax'in arkamdan bağırdığını duyabiliyorum.

"Boş ver, Alexei. İyi bir kadın gelip taşaklarına tekme atsa bile onu tanıyamazsın."

Kıkırdamamak için parmak eklemimi ısıyorum.

Saklanmak bir seçenek değil. İçkilerini dikkatlice yerleştirirken kalbim hızla çarpıyor.

Ben gitmeye çalışırken Jax bileğimden tutup beni kendine çekiyor.

"Şaka yaptığımı biliyorsun. Senin taşan para sandığın olmaktan mutluluk duyarım, tatlım." Sıcak nefesi boynuma çarpıyor ve koyu renk gözleri samimiyetle dolup taşıyor.

Ne diyeceğimi bilemiyorum, bu yüzden dizlerimin bağı çözülerek geri çekiliyorum. Hep konuşuyor. Öyle olmak zorunda.

Onun gibi bir adam muhtemelen gördüğü her kızla flört eder. Ünlü boksör, zengin, seksi.

Oh, adamım, o iyi.

Ve o dili kullanma şekli geceleri aklımdan çıkmıyor.

O çılgın bir gezgin, ama daha fazlası olamaz. Baba olmak istemezdi, bu sadece imajını zedelerdi.

Kesin bir kararlılıkla, yiyeceklerini alıp geri dönüyorum.

İçimde yanan ateşe, sahte kaktüslerin arasında kucağına oturma isteğime ve beni izleyen arkadaşlarına rağmen soğukkanlılığımı koruyorum.

"Sof, ne diyorsun? Vardiyandan sonra benimle oturur musun? Bir şeyler içelim mi?" Onun parmakları koluma hafifçe oturuyor.

Nabzım kulaklarımda atıyor. Bunu çok istiyorum. "Korkarım yapamam. Planlarım var."

Delici tıkırtıları. "Kır onları, tigritsa. Seninle vakit geçirmek istiyorum."

Arkadaki iri adam elindeki taco'yu ağzına götürmek üzereyken duruyor ve Jax'e sertçe bakıyor. Ciddi mavi gözleri aramızda geziniyor ve kara kaşlarından biri kalkıyor.

"Jax, hasta mısın?" diye soruyor büyük bir ısırık almadan önce. "Mikhail'e doktor getirmesini söyleyebilirim."

Jax ona kaşlarını çatar. "Hayır, Niki." Masanın öbür ucunda, arkadaşının önünde duran içki kadehine uzanır ve onu alır.

Yutkunduktan sonra tekrar bana baktı. "Ben ciddiylim."

Alexei gülerek sandalyesinde arkasına yaslanır ve cep telefonunu hazırlar. "Gelecek kuşaklar için Jax'in reddedilişinin fotoğrafını çekmeliyim."

Jax bana dönmeden önce ona "Bana gönder," diyor. "Beni ne zaman kırdığını hatırlatması için duvar kâğıdım yapacağım."

Bu kadarı da fazla.

"Gigi ile ödeyebilirsin. Belki bir dahaki sefere." Mutfağın arkasına doğru koştum. Mesaim üç dakika önce bitmişti.

Dışarı çıkıyorum, arka girişten geçiyorum.

Ne zaman onun yanında olsam, vücudum aklımın yapmamamı söylediğı şeyleri yapmak istiyor.

Ama Maeve benim kalbimin sahibi. Onun için güçlü kalmalıyım.

YİRMİ DÖRT

JAX

NEDEN KENDİMİ ONUN SOKAĞININ AŞAĞISINDA OTURURKEN BULUYORUM?
Ev mi? Onu düşünmeden edemiyorum.

Dün onu restoranda görmek beni neredeyse mahvediyordu. O sarhoş edici çilek kokusunu almak beni neredeyse çıldırtıyordu.

O da bununla savaşıyor. Bunu gözlerinde gördüm, dokunuşunda hissettim. O kalıcı avuç içi hâlâ tenimi yakıyor.

İçimde tutulması giderek zorlaşan bir ateş var.

Ama onu izlediğimi belli etmeden kapısına nasıl giderim?

Yüzüklerimi parmaklarımın etrafında döndürürken başparmağım seğiriyor.

Her zaman bir duruma ilk atlayan, sürünün en önünde koşan, ringde zile basan ben olurum.

Yine de

burada

oturuyorum.

Dondurulmuş

"Kai? Ne yapmalıyım?" Keşke burada olsaydı. Her zaman her soruna derin bir cevabı vardı.

Arkamdan motorların alçak homurtusu yükseliyor.

Üç büyük Harley gümbür gümbür yanımdan geçip evinin önünde duruyor. Bu beni koltuğumda biraz daha dik oturttu.

Hepsi ters beyzbol şapkası takıyor ve bu açıdan onları net göremiyorum.

Ufak tefek adamlardan biri atlıyor ve kapıya doğru ilerliyor.

Brody.

Yine mi?

Yumruklarımı sıkarken parmak eklemlerim patlıyor. Hiç ipucu almıyor, değil mi? Kapı açılır açılmaz kapandı.

Koluna vurdukça kolu kalkıyor. Buradan ona küfrettiğini duyabiliyorum.

Geri dönüp iki arkadaşına ona katılmaları için işaret ettiğinde, kırmızı görüyorum.

Motorum kükrüyor ve gaza basıp ileri atılıyorum.

Lastikler gıcırıyor ve arabam çekiş gücü kazanıp onlara doğru gidene kadar savruluyor.

Deri yelekli adamların ikisi de geriye doğru sıçradı ve ben frene basarken yere düştüler.

Bentley'im daha hareket etmeden ben dışarı fırlayıp Brody'ye doğru koşmaya başladım.

O benim kardeşim ama artık benim için bir pislikten farkı yok.

Halkalı yumruğum çenesini bulup önce başını, ardından da vücudunu geriye savurmadan önce gözlerinin açılması için sadece bir saniyesi vardı.

Kaldırıma çarpmadan önce kaburgalarına bir yumruk daha iniyor.

Gömleğini tutup omuzlarını kaldırıyorum, böylece burnu benimkinden sadece birkaç santim uzakta oluyor.

"Sana onunla bir daha asla konuşmamı söylediğimi sanıyordum. Unutacağımı mı sandın?" Bir sonraki vuruşum elmacık kemiğine geldi. Kuvvetin etkisiyle kırıldığını hissedebiliyorum.

Elleri havaya kalkıp darbelerimi engellemeye çalışıyor ama o boksör değil.

Ağır ayak sesleri, iki serserinin hâlâ çalışır durumdaki arabamın etrafından dolanıp bana doğru geldiğini görece kadar dikkatimi dağıtıyor.

Brody'yi bir çöp parçası gibi bırakıp saldıracam.

İlki tüm gücüyle burnuna saplanıyor ve göğsüne kan sıçırıyor. Parmaklarım diğerinin ceketini pençeliyor, dizim karnının yumuşak etine çarpmadan önce kumaşı bir parça halinde yırtıyor.

Homurdanarak iki büküm olur ve dizlerinin üzerine düşer, diğeri ise burnunu tutarak inlemeye devam eder.

Brody inliyor ve yüzüstü yuvarlanıyor. "Bunun bedelini ödeyeceksin kardeşim. Bu senin işin değil."

"Sofia'yla yattığında, bunu benim işim haline getirdin. O benim."

Öyle mi?

En azından ona göre öyle.

"Onu neden umursuyorsun ki? Onu tanımıyorsun bile!" Brody öksürür. Bir adım öne çıkıyorum, sırtarak onun üzerinde yükseliyorum.

"İşte burada yanıyorsun. Onu *gerçekten* iyi tanıyorum. Aslında, düğün gecenizden beri tanıyorum."

Başını sallarken koyu renk bukleleri alnına yapışıyor, ne demek istediğimi anlayınca yüzü soluyor.

"Seni orospu çocuğu." Kendini dizlerinin üzerine doğru iterken tükürüyor. Bana saldıramadan önce göğsüne güçlü bir tekme attım, onu tekrar yere serdim ve ayağımı boğazına vurdum. "Sanırım *karı sikici* demek istedin."

Baldırıma pençe atarken burun delikleri alevleniyor ve ben gülüyorum. Acınası.

"Onu tekrar incitmene izin vermeyeceğim. *Kardeşim*." Son kelimeyi tükürerek söyledim. "Şimdi buradan çık ve bir daha geri gelme, yoksa bir dahaki sefere ayağa kalkamazsın."

Boynundaki tutuşumu bırakıyorum, yüzüne toz savuruyorum.

Brody kendini dengesizce ayağa kaldırıyor. Yüzünden kan akıyor ve bir gözü çoktan şişip kapanmış.

Yeleğini göğsünde daha sıkı tutuyor ve arkadaşının ayağa kalkmasına yardım ediyor. Onlar uzaklaşırken motosikletlerinden çakıllar fırlatıyor.

Elimin ona vurduğum yeri ağrıyor, bu yüzden acıyı biraz olsun dindirmek için parmaklarımı esnetiyorum. İşte o zaman diğer elimin hâlâ yırtık pırtık giysisinin etrafında kenetlenmiş olduğunu fark ediyorum.

Bir
tırpan.
Sikeyim.
Orakçılar.

Yamay Mikhaıl'in masasına bıraktım. Rus canavarı sırtı bana dönük, iri ellerini geniş sırtının arkasında kavrayarak duruyor.

"Her şeyi berbat etmiş olabilirim patron." Doldurulmuş deri koltuğumda arkama yaslanıp ne kadar kötü olduğunu görmek için bekliyorum.

Sessizce pencereye bakıyor. Siyah saçlarının kaygan kenarları aşağıdaki Vegas Strip ışıklarının parıltısını yakalıyor.

Çenesi, yüzünün alt kısmını örten kar maskesinin kalın kumaşının altında sessizlik içinde hareket ediyor.

Şimdiye kadar tanıştığım ve yanında olduğumda kendimi gergin hissettiğim tek kişi o.

"Onu sen mi öldürdün?" Sesinin derin gürültüsü çatı katındaki ofisini dolduruyor.

"Hayır, ama ben istedim. Kız arkadaşına saldırmaya çalışıyordu." Hepsine bir düzine daha vurmalydım.

Yüzü dönüyor ve kara gözlerinden biri bana bakıyor. "Sen? Bir kızın var mı?"

Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum patron. O özel biri. Belki de."

Pencereden uzaklaşıyor ve geniş avuçlarıyla sandalyesinin arkasını kavırıyor. "Yani senin kızın olduğunu bilmiyor mu? Bunun için yeni bir savaş başlatmaya değer mi?" Eğilip giysi parçasını eline alıyor ve kalın parmaklarıyla başparmağı arasında yavaşça ovuşturuyor.

Otururken dar takım elbisesinin altındaki kasları esniyor. "Son zamanlarda çok cesur olmaya başladılar. Ben çocukken amcam bize *Baba Yaga'dan bahsederdi*, diğerlerinin uslu durması için sorun çıkaran çocuklara ziyafet çekerdi."

Yamayı bana fırlattı. "Belki de onlara biraz terbiye vermenin zamanı gelmiştir."

YİRMİ BEŞ

SOFYA

ARKA ODADA MAEVE İLE BİRLİKTE İÇERİDE TOPLANMAK KORKUNÇTU. Brody dün ortaya çıktığında dolap. Sanki kapıyı kıracaktı gibiydi.

Ama bir süre sonra hiçbir şey duymadım. Bu sabah, dışarıda betonun üzerinde kan olduğuna yemin edebilirim.

"Onun hakkında ne halt edeceksin?" Anna tezgâhın üzerine dört dilim ekmek koyuyor ve poşeti katlayarak kapatıyor. "Bu ikinci mi? Üçüncü mü?"

"İkincisi. Ne istediğini bilmiyorum. Onun için dans etmediğimde kulübe kızdı ve o andan itibaren işler yokuş aşağı gitti." Her ortaya çıktığında daha da sinirleniyordu.

"Kendi bekârlığa veda partisi için orada olduğunu sanıyordum." Anna mayonezi gezdiriyor, sonra kalın bir guacamole tabakası sürüyor. "Ve Jax senin işine mi geliyor? Tanrım, Sof. Ellerin gerçekten dolu."

Maeve'in bezini değiştirirken bunu söylemesi komik. "Evet. İstiyorum."

"Jax'e hiç söyleyecek misin?" diye soruyor sessizce, sandviçlerimizin son birkaç katını ekleyip çaprazlamasına kesmeden önce. "Onunla görüşmeye başlarsan öğrenir." Büyük bir ısırık alıyor ve yatak odasında kayboluyor.

Onu görmek isteyip
istemediğimi bilmiyorum. Büyük
bir parçam istiyor.

"Ne düşünüyorsun, bebeğim?" Maeve'in tombul ayağına sarılıyorum.
"Onu görmek ister misin?"

Onun yuvarlak yüzündeki gözlerine bakıyorum. Koyu renk bukleleri başının etrafında dalgalanıyor.

Onu reddettiğini görmeye dayanabilir miydim?

Belki de büyüdüğünde ona neden yanında olmadığını açıklamakla uğraşmak daha kolay olacaktır. Onu istemediğini bilmesinden daha iyi olur.

Midemi bulandırıyor. Ya yanılıyorsam?

O vahşi, seksi adamdan baba olmak isteyecek bir parça olabilir mi?

Telefonum dirseğinin altında sıkıştığı yerden titriyor ve kıkırdamasına neden oluyor.

Bilinmiyor: Dışarıdayım. Merhaba demek ister misin?

Midem sıkışıyor. Maeve'i kucağıma alıp Anna'nın kapısına koşuyorum ve panik içinde kapıyı çalıyorum. O cevap vermeden kapıyı açıp yatağına koşuyorum.

"Ne oluyor, Sof?" Uzanmış, bir elinde telefonu, diğerinde son sandviçi.

"İsimsiz bir mesaj daha aldım. Brody olmadığını biliyorum, 'Pislik' olarak kaydedilmiş. Ben neler olduğunu anlayana kadar onu burada tutabilir misin?"

Yan dönerek omzunu kulağının altına sıkıştırıyor. "Bir mesaj yüzünden mi? Ne yazıyordu?"

"Dışarıda olduklarını."

Mavi gözleri açılıyor ve tek bir hareketle doğruluyor. "Evet, tabii ki!" Ciyaklayan Maeve'i kucağına çekiyor ve kollarını bebeğime korumacı bir şekilde doluyor. "Polisi aramam gerekiyor mu?" Başparmağı telefonunun üzerinde geziniyor.

"Henüz değil. Ama hazır ol." Kapıyı arkamdan çekiyorum.

Keşke bir beyzbol sopam olsaydı.

Ya da bir silah.

Hiç karşı koyma dürtüm olmadı ama bu çocuğum olmadan önceydi.

Perdeyi yavaşça geri çektiğimde görebildiğim tek şey sokağa park etmiş bir motosikletin karanlık şekli.

Kahretsin. Brody dün burada bir tanesine bindi.

Kapı sesi oturma odasında yankılanıyor ve kalbimin atışını neredeyse durduruyor.

Geçen seferki gibi sert vurmuyor.

Anahtarlarımı elime alıp eklemlerimin arasından geçiriyorum.

Gerçekten daha iyi bir silah almalıyım.

Ya da belki büyük bir köpek. Eminim Maeve buna bayılırdı.

Kapıyı yavaşça açtığımda, koyu renk gömlekli bir figür küçük tırabzanımın üzerine eğiliyor.

"Ne istiyorsun?" Dar aralıktan tıslıyorum.

"Oh!" Jax arkasını döndü. "Evde olup olmadığını merak etmeye başlamıştım." Geniş gülümsemesi, elinde sıkıca tuttuğu büyük bir zambak ve sarı gül demetiyle vurgulanıyor. Tıpkı annemin evin dört bir yanına serpiştirdiği gibi. Sarı onun en sevdiği renkti.

Onun varlığı karşısında yaşadığım mutlak şok, evi koruduğumu unutmama neden oldu. "Burada ne halt ediyorsun?"

Çiçekleri bana uzattı. "Daha sonra."

Kafam karışmış olmalı çünkü gülüyor.

"Benimle 'daha sonra' çıkacağını söylemiştin. O zaman şimdi." İçeri adım atmaya başladı ama ben onu engellemek için yer değiştirdim.

"Bu işler böyle yürümez, Jax. Numaramı nasıl aldın?" Anahtarlarımı masaya geri fırlatıyorum. Haddini aşarsa onu cezalandırmak için daha iyi yollar düşünebilirim.

Yüzüne oturmak gibi.

Oh, adamım. Gözlerinin üzerimde gezinmesi kalçalarımı birbirine sürtüyor. "Bir iyilik istedim." Bana çarpık bir gülümseme veriyor ve daha yakına eğiliyor.

Dudakları neredeyse kulağıma degecek. "Eee?"

Hazırlanacak mısın?" Maeve, Anna'nın odasından ağlıyor.

Jax yanımdan geçerken kaşlarını kaldırıyor.

Korku içime işliyor. Ben hazır değilim.

"Bebek bakıcılığı yapıyorum, Jax. Ben gidemem." Elimi göğsüne koydum. "Özür dilerim."

"İçeride kalabilir miyiz?" Parmağı omzumda ve kolumda hafifçe geziniyor, arkasında tüylerimi diken diken eden bir iz bırakıyor. "Çocukları severim. New York'taki arkadaşlarım o kadar hızlı çocuk yapıyorlar ki, ziyaret ettiğimde kreş gibi oluyorlar."

Tanrım, bunu zorlaştırıyor.

Bir yanım onu çekip Maeve'i göstermek istiyor.

Ama erkeklerin her zaman inanmadıkları şeyleri söylediklerini de biliyorum. Striptiz kulübünde ve eski kocamdan öğrendiğim en büyük şeylerden biri bu. Gece boyunca kendi fantezilerini gerçekleştirmek için boş sözler.

Kızımın bu şekilde oynayamam. Emin olmam lazım.

"Hiç sanmıyorum." Avuç içim ona yaslandığı yerde karıncalanıyor. Ben de onu bir adım geriye ittim. "Bir sapık gibi evime öylece gelemezsin, Jax. Güven kazanılmalıdır, alınmamalıdır."

Komik, ona dokunmayı bırakmak istemiyorum. Ama istiyorum.

Elimi tutuyor ve parmaklarımı ağzına götürüyor, bırakmadan önce her birinin ucunu hafifçe öpüyor. "Bana güvenebilirsin. Bunu kanıtlayacağım. Gerekirse kurallara bile uyabilirim." Beton basamaktan atlayıp motosikletine geri dönmeden önce dişleri geniş bir sırıtışla parlıyor.

Yarış motosikletine binerken kaskı başının üzerinde duraklıyor.

"O randevuyu alacağım, tigritsa. Benim olacağın fikrine alışman için sana biraz zaman vereceğim."

Sakalı koyu renkli vizörün altında kayboluyor. Hızla uzaklaşmadan önce egzozunun gürültüsü bana zar zor ulaşıyor.

Kapıyı iterek kapattım, çiçekleri göğsüme bastırdım ve aşırı doldurulmuş kanepeye düştüm.

Neden bu kadar mükemmel olmak zorunda?

YİRMİ ALTI

JAX

BUGÜN KOLAY BİR GÜN. SADECE ALMAM GEREKEN İKİ KORUMA ÖDEMESİ VAR.
o zaman Sofia'nın peşine düşebilirim.

Çılgılık atmadı ve beni elimden bıçaklamaya çalışmadı, bu yüzden buna bir kazanç diyeceğim.

"Erkencisin." Dükkân sahibi beni görünce kel alnındaki teri siliyor. "Karım bankadan dönüyor. Yemin ederim birkaç dakika içinde paranızı getireceğim." Sinirli bir şekilde barın arkasında volta atıyor. "Al, beklerken benden bir içki iç."

Onu tehdit etmek zorunda kalmadım. Kurallarımıza her zaman uymuştur. Ama daha önce hiç geç kalmamıştı.

"Peki, bir dahaki sefere önceden planla, olur mu?" İnsanlara baskı yapmaktan nefret ediyorum.

Mikhail yine de açıldı. Bu şehirdeki herkes rüşvet alıyor. Güvende kalmak istiyorlarsa, birini tutmaları gerekiyor.

Biz de olabilirdik.

Tekilamı çıkarırken alt dudağı titriyor. "Bu hafta duble yapmak zorunda kalacağımı tahmin etmemiştim." Boncuk bakışlarını büyük ekran televizyonların yanındaki masalara doğru kaydırıyor.

Koltuklar, Brody'nin arkadaşlarının Sofia'nın evinde giydiği deri yelekleri giyen bir grup erkekle doludur.

Bekle.

Kendiminkine çok benzeyen koyu kıvrıkcık saçlarını tanıdım. O burada.

İzledikleri takım gol atınca hep birlikte inlerler. Kel, sakallı bir pislik Brody'nin yanında ayağa kalkar ve televizyona bağırarak bir bira şişesi fırlatır, cam bir renk cümbüşü içinde paramparça olur.

"Baba! Ne oluyor lan? Bu en iyisiydi." Brody ellerini havaya kaldırarak kule gibi yükselen figüre bağırıyor.

O kel herifi tanıyorum. Reapers'ın başı. Onunla ve ekibiyle birkaç kez hararetli tartışmalarımız oldu ama bir süredir radardan düştü.

Brody'nin babası mı?

Mikhail'e gösterebilmek için gizlice fotoğrafını çektim. Kanıt isteyecektir.

Sahibine doğru sürüklenirken, grupla aramdaki duvarı korumaya çalışıyorum. Değiş tokuş riskine giremeyecek kadar çoklar.

"Sana asılanlar onlar mı?" Sessizce soruyorum.

Başını sallıyor, kel kafası floresan ışıkları altında parlıyor.

Kahretsın.

"Bu ayın ödemesi sende kalsın. Bu piçleri buradan temizleyeceğiz. Aklını başına topla." Sakin davranmalı yoksa onu mahvederler. Ya da onu öldürürler.

Azrailler pek nazik olmalarıyla bilinmezler.

Brody onlarla bağlantılıysa, bu Sofia'nın da güvende olmayabileceği anlamına gelir.

Vegas'ın bunaltıcı öğleden sonrasına geri dönerken, Nikolai'nin adını aklıma getirebildiğim kadar hızlı bir şekilde onu arıyorum.

"Hadi, cevap ver," diye mırıldanıyorum telefona.

"Jax? Vox'ta sorun mu var?" Nikolai'nin kalın aksanı teneke hoparlörden geliyor.

"Evet, ama düşündüğün gibi değil. Neredesin?" Bir Azrail beni görmeden önce buradan gitmeliyim.

"Güney ucundayım. Beş dakika içinde orada olurum." Hat kesildi.

Yaklaştıkça Hellcat'inin homurtusunu üç stop lambası öteden duyabiliyorum. Köşede durduğunda, atlıyorum.

Soğuk klima iyi hissettiriyor.

"Sorun nedir? Yaşlı ve şişman bir barmenin bacaklarını kırmak için yardıma ihtiyacın olduğuna inanmakta zorlanıyorum." Nikolai bir sonraki kavşaktan hızla geçerken bana bakmıyor.

"Brody oradaydı."

Sert bir dönüş yaptığında, gölgeli bir otoparkta durmadan önce beni sola çekiyor.

"Bunun ne önemi var ki?" Dönüp kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Kardeş kavgaları işten önce gelmemeli. Miki ve ben sadece kavga eder ve yolumuza devam ederiz."

"Teşekkürler, bilge kişi." Cep telefonumu çıkarıp Knox ve Brody'nin fotoğrafını getirdikten sonra Nikolai'ye uzatıyorum. "Gördün mü? İşte sorun bu."

Nikolai telefonumu iri bir elin içine alıyor ve resmi büyütüyor. Parmağını ekranda gezdiriyor ama görüntü kayboluyor ve Sofia'nın restoranda gizlice çektiğim bulanık fotoğrafı ortaya çıkıyor.

"Jax." Şakaklarını ovuşturuyor ve iPhone'umu bana geri atıyor. "O kız neden senin geçmişin? Seni ne tür tacularla besliyor?"

Bir iniltiyle koltuğa yaslanıyorum. "Adamım, en iyisi onda." Elini kaldırdı, avuç içi bana dönüktü. "*Niet*. Kadınlar dikkat dağıtıcıdır. Yapacak işlerimiz var. Amının kanseri iyileştirmesi umurumda değil. Eğer Knox geri dönerse, kafanı oyuna vermeni istiyorum."

Nikolay direksiyonu kavıyor, iri parmak eklemlerini bükerek direksiyonun gıcırdamasına neden oluyor. "Mikhail'e söyleyeceğim."

"Sahibine ödeme yaptırdılar. Bu bir saldırı değil mi?" Knox Mikhail'in yüzüne tükürmüş gibi.

Nikolai başını sallıyor, pencereden dışarı bakarken çenesi sıkılıyor.

"Sizi motorunuza geri götüreceğim." Motoru çalıştırıyor, bizi geri vitese takıyor ve vitesi birinci vitese takarken lastikler gıcırdıyor.

Ducati'me yanaştığında, elinin düz kısmı dışarı fırladı ve omzuma çarptı. "Ve, Jax. Eğer telefonunda bir kız olacaksa, daha iyi bir fotoğraf çek. Bu seni lanet bir sapık gibi gösteriyor. Ondan seksi bir poz iste. Senden hoşlanırsa bir tane gönderir." Kapıyı açtığımda geniş avucu beni dışarı itti.

Hızla uzaklaşmadan önce ayaklarım asfaltı zar zor buluyor. Hâlâ bir durağım daha var ama sözleri içimi kemiriyor.

Nikolai telefonumu gördü. Fotoğrafının bulanık olduğunu söyledi.

Beni duvar kağıdın mı yaptın?

Ben: Evet. Çok güzelsin. Benimle bir randevuya çıkana kadar elimdeki tek şey bu.

Son ödemeyi yapıp motosikletimi yüklediğimde hala bir haber alamamıştım.
Belki de onu ürküttüm.

Mikhail'in kumarhanesinin üzerindeki çatı katına girerken dil çubuğumu
çiğniyorum.

O burada değil ama muhasebecisi burada.

"Vox hariç hepsi." Para dolu çantayı masasına bırakıyorum ve deri
koltuğa yığılıyorum.

Araç takip cihazındaki son güncellemeye göre araç evinde
duruyor. Gördüğüm kadarıyla iki kez oraya gitmiş.

Ya ben orada yokken geri dönerse? Onu
orada koruyamam.

Burası daha iyi olur. Mikhail'in güvenliği Vegas'taki herkesten daha iyi.

Kai burada olsaydı, nöbet tutmama yardım ederdi.

Kahretsin, onu özledim.

Boğazım sıkışıyor, sonra bir suçluluk dalgası üzerime çöküyor. Birkaç
gündür onu düşünmemiştim.

Onun yüzünden dikkatim çok dağıldı.

Sanki içimdeki bu karanlık deliğin ilacı o. Benim ışığım.

Israrcı olmam gerekiyorsa, olurum.

Bildirimim çalıyor.

Üzerine tıkladığımda, büyük orman yeşili gözleri, yumuşak ışıktaki
neredeysse bordo görünen tatlı saçlarıyla çerçeveleniyor.

Ama sinsi gülümsemesinin altında, parmakları koyu kırmızı renkli
bluzunun kumaşını siyah dantelli sütyeninin üst kısmını görebileceğim kadar
dışarıda tutuyor.

Kan aletime o kadar hızlı hücum ediyor ki kot pantolonumu sıkıştırıyor.

Dikkatli ol, Sofia. Kurallara uymayı çok zorlaştırıyorsun.

YİRMİ YEDİ

SOFYA

ŞARKI- I WANT IT ALL, CAMERON GREY

Onu kızdırmamam gerektiğini biliyorum ama ona karşı koymak imkansız.

Ona dur dediğimde durmasını istemeyen küçük bir parçam var. Belki daha büyük bir kısmı.

Bana bakışı, sanki içimden **g e ç e n l e r i** görüyormuş gibi, sinir bozucu ve bağımlılık yapıcı.

Görölmek, istenmek ve hatta sevlmek istiyorum.

Bunu onunla yapabilir miyim? Yoksa o da kardeşı gibi mi olacak?

Maeve bildiğimi sandığım her şeyi değıştirdi. Verdiğim her kararda büyük bir etken.

Neden onu düşünmeden duramıyorum? Bütün gün işteyken, içeri girip oturmasını umdum.

Beni izlediğinde kendimi güzel hissetmemi sağlıyor, sanki var olan tek insan benmişim gibi.

Eve dönerken aklım onun dövmelerinde ve piercinglerinde dolaşıyor. Keşke bana yıllar önce o gece hissettirdiğı gibi hissettirebilseydi.

Onun dokunuşunda ve o anın yoğunluğunda kayboldu.

Evimin önünde motosikletine yaslandığını neredeyse fark etmiyorum.

Hayır. Saçım dağınık ve bütün gün koştum. Onu tekrar reddedecek iradem var mı bilmiyorum.

Neden yapayım ki?

Belki de pes etmeliyim.

Tabii ciddi değilse. Ve ben sadece bir oyunum. Kovalamacanın sonundaki ödül.

Eminim pes edersem sıkılır ve yoluna devam eder. Bu almak istemediğim bir risk.

Ben geçerken kafasını kaldırıp bakıyor. Garaj yoluna dönmediğimde kaşları kalkıp iniyor.

Gaza basmadan önce ona küçük bir el sallıyorum ve gülümsüyorum.

V i r a j ı biraz hızlı alıyorum, lastiklerim kaldırımda cıvıldıyor.

Yüz ifadesindeki heyecanla kalbim kulaklarımda güm güm atıyor.

"Şaka yapıyorsun, Jax." Evlerin yanından hızla geçerken ön cama sırtıyorum.

İleride bir park var. Arabayı çardakların arkasına saklarsam beni göremez.

Motoru kapattığımda nefesimi tutup motorunun gürültüsünü dinliyorum.

Heyecanla kendime sarılırken, onun arabayla geçtiğini duyuyorum.

Başardım! İşemek zorunda olan usta bir şakacı gibi hissediyorum.

Doğruca eve dönersem, muhtemelen geri dönecektir.

Umumi tuvaletler uzakta değil, büyük boş arazinin hemen yanında ve birkaç ağacın arasında yer alıyor.

Ellerimi yıkarken kendi yansımamı yakalıyorum. Yanaklarım kızarmış ve gözlerim aylardır gördüğüm en parlak halini almış.

Sanırım beni kovalayacak seksi bir motorcuya

ihtiyacım vardı. Kapıyı itip açtığımda donup kaldım.

Arabama yaslanıyor. Kahretsin.

Ben ne yapacağım?

Ağaç çizgisi uzayıp gidiyor. Belki bu oyunu biraz daha devam ettiririm.

İğne yaprakları akşamın kuru sıcağında çatırdayan iri çamlara doğru koşuyorum. Benden daha uzun bir kayanın yanından geçerken, öğleden sonra güneşinin depolanmış sıcaklığını yayıyor.

"Yakın olduğunu biliyorum, tigritsa. Seni duyabiliyorum." Ağır adımları benimkileri takip ediyor.

İki kalın ağaç gövdesinin arasından geçip çocuk parkına doğru koşarken nabzım hızlanıyor.

Boğazımdan kaçmaya çalışan kıkırdamayla savaşıarak tahta bir köprünün altından geçiyor ve uzun, kapalı bir kaydırağın arkasına saklanıyorum.

Onu dinleyebilmek için çok yüksek sesle nefes almamaya çalışıyorum.

Yumuşak kauçuk paspas bunu imkânsız kılıyor. Tek duyabildiğim kafamın içindeki sesin bana kaybetmemi ve beni yakalamasına izin vermemi haykırması.

Bir hareket gözüme çarpıyor. Benden uzaklaşırken ahşap kirişlerin altındaki ayaklarını görebiliyorum.

Yavaşça sürgünün etrafından dolaşarak açık uca ulaşıyorum ve kendimi içeri itiyorum.

İş ayakkabılarım pürüzsüz plastiği şaşırtıcı derecede iyi kavırıyor ve karanlık tüpten yukarıya, tepedeki küçük oyuğa doğru k a y ı y o r u m .

Nerede o?

Orman jimnastiğine gittiğinden emindim.

Kendimi yavaşça kaldırarak, onu fark edip edemeyeceğimi görmek için kısa duvarın üzerinden bakıyorum.

Bir eli iki yanıma konuyor ve geniş göğsü sırtıma bastırıyor.

"Kaçabileceğini mi düşündün?" Dudakları kulağıma değerken sıcak nefesi terli boynumu yıkıyor.

"Evet," diye kekeleyorum. Şimdi koştuğum zamankinden daha yorgunum. Sanki onun varlığında boğuluyor gibiyim.

"Artık seni yakaladığıma göre, bu seni yiyebileceğim anlamına mı geliyor?" diye homurdanıyor, vücudu benimkine karşı titreşiyor.

Dil delicisinin yuvarlak topu yakamda geziniyor ve omurgamdan aşağı bir elektrik ürpertisi gönderiyor.

"Çünkü bunca zaman sonra hâlâ senin tadını alabiliyorum."

Derin bir nefes alırken parmaklarım ahşap kabzayı sıkıca kavırıyor. Ve kendimi kaydırağın gölgelerine geri atıyorum.

Ondan uzaklaşırken attığım kahkahayı durduramıyorum.

Ayakkabılarım yere değdiğinde koşmak için kendimi toparlıyorum ama güçlü bacakları beni arkamdan sarıyor ve ikimiz de yere yuvarlanıyoruz.

Ondan önce kalkıyorum ve bir korsan gemisi oyun evinin gölgesine doğru koşarken ciyaklıyorum. Devasa yelkenler hafif esintide şakırdıyor. Ellerin belimi sardığını hissettiğimde şaşkınlığımı örtüyorlar.

Ayaklarım havada sallanırken beni kaldırıyor ve büyük bir beton topun üzerine oturtuyor.

Kalçalarını dizlerimin arasına itiyor, yakıcı avuç içi boğazımda çalışıyor ve yüzümü ona bakmam için yukarı kaldırıyor.

"Görünüşe göre bir korsanın hazinesini buldum." Dudaklarıma bakarken başparmağı çenemde geziniyor.

Kahretsin, beni öpmesini istiyorum. Bir vızıltı bizi böldü.

Telefonunu çıkarırken boynumdaki eli hareketsiz kalıyor. Ekrana bakarken yüzü kararıyor. "Lanet olsun. Gitmem gerek."

Parmaklarını avucumla kapatıyorum. Nabzım o kadar hızlı atıyor ki, parmak ekleminden hissedebiliyorum.

Dişlerimin arasında alt dudağım yuvarlanıyor. "Jax, ben-"

Gitmesini istemediğimi ona nasıl söylerim? Beni bu kadar çok istemesinden hoşlandığımı ama ne sakladığımı öğrendiğinde bunun değişeceğinden endişelendiğimi.

"Bu oyunu sevdim, tatlım. Bakalım bir dahaki sefere seni yakaladığımda ne olacak." Koşarak uzaklaşmadan önce muzip bir sırıtışla göz kırpmıyor.

Serin bir akşam rüzgârı terli gömleğimi tenime bastırarak titrememe neden oluyor.

"Beni burada bırak o zaman, sık kafalı!" Arkasından seslendim. Az önce ne oldu öyle?

Tam pes etmek üzere olduğumu bilmiyor mu? Boks için acil durum diye bir şey var mı?

Bunu düşündükçe, arabama doğru yürürken daha da huysuzlanıyorum.

Beni nefes nefese ve daha fazlası için yalvarır halde bıraktı. Neden öylece gitti?

Belki bir dahaki sefere beni yakalamasına izin vermem.

YİRMİ SEKİZ

JAX

PARMAKLARIM HALA ACIYOR, ONA DAHA FAZLA DOKUNMAK İSTİYORUM.

Ama Nikolai'nin mesajı acildi.

Onu öpmeliydim. Ama bir dahaki sefere dudaklarına yapıştığımda bunun bir veda olmamasını istiyorum.

Oraya gittiğimde Mikhail'in ofisi tıklım tıklımdı.

Nikolai kaşlarını hafifçe çatıyor ve başının üzerindeki saati işaret ediyor.

Evet, biliyorum. Vegas sokakları akşamları tıklım tıklım oluyor. Araba kuyruklarını atlatmak için birkaç kez motosikletimi kaldırıma çıkarmak zorunda kaldım.

Mikhail masasının arkasında duruyor, iri ellerini meşe yüzeyine yaymış. "Bu, sahiplerini taciz ettikleri ve ödeme talep ettikleri üçüncü kulüp. Bizi çok zorladılar. Orakçıları deliklerine geri itmenin zamanı geldi." Yumruğu kâğıtları sürükleyecek kadar sert vuruyor.

"Hangi kulüp?" Alexei uzak köşeden sesleniyor.

Kar maskesinin altından Mikhail'in ağzını göremiyorum ama gözleri dönmeden kısılıyor. "El Coño."

Lanet olsun. Şehirdeki en büyük dans barlarından biri.

Kaslı kollarını tavana doğru kaldırır. "Öldürmeyin. Burası için yeterince büyük bir temizlik ekibimiz yok. Ama çocuklar-" Bakışlarını içimi yakıyormuş gibi hissettiğim yere indiriyor. "-Babanız izliyormuş gibi dövüşün."

Mikhail aniden topuklarının üzerinde döndü ve bir yan kapıdan kayboldu. Nikolai öne çıktı ve bizi eşleştirmeye başladı.

Alexei bu gece benim dayakçı kardeşim.

"Görünüşe göre bir çift olduk. Hotty ve Toddy. Ne düşünüyorsun?" Sırık gibi kolunu omzuma doluyor ve sırtıyor. Başparmağıyla göğsünü işaret ediyor. "Ben ateşli olanım. Bu seni sert bir içki yapar. Siz Amerikalılar buna ne diyorsunuz, Shirley Temple mı?"

"Ne? Bu bakir bir içki, dostum. Alkol yok." Başımı sallarken buklelerim gözlerime düşüyor.

Alexei'nin ne zaman ciddi olduğunu ya da benimle dalga geçtiğini asla bilemem.

"Ah, evet. Bakire. Senin gibi mi?" Gönülsüz yumruğumu savuştururken gümüş dişi parlıyor.

"Seni Azrail'e atmadan önce kışını beğenmek mi?" Onu koridorda kovaladım ve ikimiz de Maserati'sine atladık.

Arabalar karanlık otoparkta toplandıkça ruh halimiz daha da ciddileşiyor. "Burası tıklım tıklım." Kapının dışında bir kuyruk var. Girişi kazan.

Sırayı geçerken fedailerden biri omzuma dokunuyor. "Cehennemi yırtıyorlar, dostum. Sen ve adamlarının burada olmasına sevindim."

Alexei ve ben dans eden bedenler ve gürültülü müzikle dolu karanlık odaya adım atmadan önce birbirimize bakıyoruz.

Dönen kalabalığın ve kalın bir tabaka halinde sis püskürten sis makinelerinin arasından yanlışı bir şey görmek zor.

Göğüs uçlarının üzerinde gümüş çıkartmalar olan ve g string giyen ufak tefek bir garson bize doğru yaklaşıyor. "Arka taraftalar. Kardeşi ödemeyi alıp gelene kadar Roscoe'yu tuzağa düşürdüler." Loş ışıktaki gözleri neredeyse kararmış.

Nikolai'nin iri cüssesi ve birkaç adamımız daha etrafımızda belirliyor. Dans eden çıplak kadınların arasından, kandırıldıklarının farkında olmayan üniversite çağındaki erkeklerin arasından geçiyoruz.

İki Azrail ofisin dışında duruyor. Alınları terden parlıyor.

Burası aşırı sıcak değil. Klima idare ediyor.

Gözlerini ve seğiren ellerini izlerken, sanırım neler olduğunu biliyorum.

Alexei müziğin derin bas sesleri arasında, "Kafaları çok iyi," diye bağırıyor. "Böylece onlara iki kat daha sert vurabiliriz." Yumruklarımı sıkıyorum ve ikimiz de

Birlikte.

Tank vurulduğunu bile anlamadan dört sağlam darbe indiriyorum.

Alexei kendini fırlatarak gardiyanın kafasına bir tekme atıyor.

İkisi de yere düşer ama Alexei ayağa fırlar ve düşen adamın yüzüne vurur.

İki baygın adamı bırakıp geniş bir odaya giriyoruz.

Bu tamamen çöpe gitti.

Kağıtlar ve kitaplar yerleri kaplamış. Masa ters çevrilmiş ve uzak duvara fırlatılmış. Deri yelekli bir Azrail kalabalığı arka tarafta toplanmış.

İçeri girdiğimizde herkes yüzünü bize dönüyor.

Nikolai ileri atılmadan önce arkamdan, "Biraz ders verme zamanı," diye homurdanıyor.

Herkes kolunu bacağını sallamaya, bağırmaya ve küfretmeye başlar.

Yoluma çıkan herkesi dövmekten parmak eklemlerim kanıyor.

Alexei ve ben yeniden toplandık ve Knox'u merkezde bulduk. Çok hırpalanmış kulüp sahibi Roscoe'nun boğazına uzun bir bıçak dayamıştı.

"Bıçağı bırak." Daha fazla yaklaşmak istemiyorum. Bıçağın deriye girdiği yerden kan damlamaya başladı bile.

"Sikeyim hayır. Bu kasaba senin değil. Artık değilsin." Knox'un sakalı konuşurken tükürükle kaplanıyor ve kel kafasındaki ter parıltısıyla eşleşiyor.

"Yanılıyorsun, göt herif. Senin sürünü yendik." Etrafımızda kavga eden adamların olduğu odayı işaret ediyorum. Mikhail'in adamları galip geliyor.

Knox konuşurken bıçağı bana doğrultuyor. "Günlerin sayılı. Sizi kapatmak için gelen fonlarımız var." Başını arkaya eğdi ve "Çocuklar!" diye bağırdı.

Arkadaki kapı uçarak açılır ve yeni bir Azrail kalabalığı kalabalık alana hücum eder.

Brody onlara liderlik ediyor ve beni görünce donup kalıyor. Parlak yeleği sadakatini ele veriyor.

"Evet, kardeşim. Görünüşe göre bir sorunumuz var." Yumruklarını kaldırdı ve bana doğru yürüdü.

Şaka mı yapıyor? Ne bok yediğimi biliyor mu?

Gürültülü bir tıslama odayı doldurur ve barut kokusu odaya siner.

Hava.

Nikolai, kırmızı bir leke yayılırken elinde susturucu takılmış dumanı tüten bir tabancayla duruyor

Knox'un omzunun üzerinden.

"Bir sonraki kalbine isabet edecek." Nikolai, Knox'a dayak yiyen sahibinden uzaklaşması için namluyu sallar.

Brody durdu, yere yığılan Knox'a ve bana bakarken kaşları çatıldı. "Ne yaptığının farkında değilsin," diye homurdanıyor babasının yanına atlamadan önce.

Elini uzattı, parmağıyla beni işaret etti. "Sen ve değer verdiğin insanlar bunun bedelini ödeyeceksiniz *kardeşim*."

Ayakta kalan tüm düşmanlar, hırpalanmış arkadaşlarını arkadan sürükleyerek dışarı çıkarır.

Midem sıkışıyor.

Neden sadece bana karşı bir tehdit değilmiş gibi hissettirdi? Sofia.

Kahretsin. Oraya gittiğimi biliyor. Ve şimdi de Mikhail için çalıştığımı biliyor. "Niki, gitmem gerek." Panik vücudumu sarıyor.

Onu koruma dürtüsü düşüncelerimi tüketiyor.

Nikolai ifadesiz yüzüyle bana bakıyor. "Bundan daha mı önemli?" Etrafa dağılmış iki taraftan da inleyen ve baygın adamlarla dolu odayı işaret ediyor.

"Evet, üzgünüm." Yaralıların çoğu yardım alıyor.

Ama hiçbirisi onun kadar önemli değil.

"Alexei, lütfen. Gitmek zorundayım." Kolundan tutup beni takip etmesi için çekiştiriyorum.

Kulübün önünden geçerek arabasına atladık ve sessizce yola koyulduk.

"O bir şey olmalı." Aksanıyla konuşmadığı zamanlarda daha kalın konuşuyor. "Nikolai her zaman kadınların dikkat dağıtıcı olduğunu söyler. Ama-" Duraklıyor ve bana dönüp parmağını sallıyor. "-Unutmayın, önce o evlendi."

Boynuna ve çenesine kan sıçramış ama bana ilişki tavsiyesi veriyor.

Frene basıp ikimizi de öne doğru itti.

"Bu hafta senin yerine ben bakarım. Vox'taki garson kız çok seksi zaten." Elini sürücü camından dışarı çıkarıyor ve hızla uzaklaşırken beni tersliyor.

Deli ama iyi niyetli. Telefonum yerini tespit etti.

Vegas sokaklarında dolaşırken tek düşünebildiğim Sofya'ya varmak.

Umarım Brody ondan önce davranmamıştır.

YİRMİ DOKUZ

JAX

"SOF, BURAYA SADECE SENİN KİŞİSEL BEBEK BAKICIN OLMAK İÇİN GELMEDİM." ANNA

elleri kalçalarında tepemde duruyor. "Benim de yapacak işlerim var. Bu gece bir randevum olduğunu düşünmek abartı mı olur? O benim çocuğum değil."

"Planlarınız mı var? Üzgünüm, bunun bir sır olduğunu bilmiyordum." Sesim biraz huysuz çıkıyor, çünkü öyleyim.

Kreşten son dakikada aradılar ve bu akşam için yerlerinin dolu olduğunu söylediler. Şehirde büyük bir kongre olduğu ve herkes fazladan mesai yaptığı için kapasiteleri doluymuş.

Ben de dahil.

"Belki de öyle." Tezgâha yaslanırken sesi yumuşuyor. "Ona kimin bakacağı konusunda sürekli endişelenmek çok yorucu, anlıyor musun?"

"Evet. Anlıyorum. Ben onun annesiyim. Bakın, Bayan Wilson'ı arayacağım. Başım sıkışırsa Maeve'e bakabileceğini söyledi. Git eğlenmene bak."

O haklı. Kızımdan o sorumlu değil. Anna zaten çok yardımcı oluyor.

Keşke beni uyarsaydı. Ama son zamanlarda biraz garip davranıyor, daha mesafeli.

Karnımda bir şeylerin yolunda gitmediğini söyleyen küçük bir düğüm var ama ne olduğunu bilmiyorum.

"Peki," diyor dramatik bir iç çekişle. "İşim bittiğinde onu alırım. Ama bir dahaki sefere, biraz uyarı?" Anna odasına çekilmeden önce şöyle der.

Elbette.

"Hadi, bebeğim. Anna Teyze meşgul. Hadi şu hoş yaşlı kadını telefona verelim." Maeve'i kucağıma alıp yatağıma götürüyorum ve ben telefon ederken yorganın üzerinde emeklemesine izin veriyorum.

Tanrıya şükür evet diyor.

Bayan Wilson dört kapı ötede oturuyor ve ben geldiğimde ılık akşam esintisinde kapısının önünde duruyor.

"Tekrar çok teşekkür ederim!" Bebek bezi çantasını omzumdan kaydırarak Maeve'den önce ona veriyorum.

"Oh, tatlım. Nasıl olduğunu bilirim! Dört bebek büyüttüm. Bazen böyle şeyler olur." Nazik gülümsemesini kıvrıkcık gri saçları çerçevesiyor.

Kahverengi gözlü bir çocuk koşup arkadan dizlerine sarılıyor.

Gülüyor. "Bu benim torunum, Nate. Bu gece evde bir bebek olacağı için çok heyecanlı."

Bana dişlek bir sırıtış atıyor ve jöle kaplı parmaklarıyla utangaç bir el sallıyor. Bu konuda şimdiden daha iyi hissediyorum.

"Bu gece kısa bir vardiya yapacağım ama Anna erken çıkarsa onu alabileceğini söyledi." Maeve'in alnına yumuşak bir öpücük konduruyorum ve onu Bayan Wilson'a teslim ediyorum.

Maeve telaşlanmıyor, neyse ki.

Trafik korkunç. Sanki Vegas'taki bütün arabalar yolda. Bu gecenin ne kadar yoğun olacağını hayal bile edemiyorum.

Büyük otoparka girerken, farlarım kumarhanenin girişini süpürüyor.

Ve Jax'in üzerinde, motosikletine yaslanmış.

Nasıl oluyor da her zaman nerede olacağımı biliyor?

Gösterge panelindeki saat bana içeri girmek için çok az zaman bırakıyor.

Park edip eşyalarımı topladım, yarı yarıya arabamı açmasını

bekliyordum. Ama açmadı.

Merdiven kapısının yanında beni bekliyor.

"Benimle gelmen gerek," diyor kırırdamadan.

"Yine randevu girişimin bu mu? Bunu gerçekten anlamıyorsun, değil mi?" Akşam yemeği ve sinemaya ne oldu?

Jax hiçbir şeyi kuralına göre yapamıyor gibi görünüyor.

Kendini eğilmiş Ducati'sinden uzaklaştırıyor ve yanıma geliyor. "Ben ciddiym. Bu çok önemli." Sıcak avucu dirseğimi buldu ve

Yürürken beni ona yaklaştırıyor.

"Jax. Çalışmak zorundayım. Belki sonra?" Yüzüme bakmam için beni döndürdüğünde parmaklarım kulpu okşuyordu.

Dudakları ince ve çenesi gergin. "Senin için endişeleniyorum, tamam mı? Tehlikede olabilirsin."

Düşüncelerim Maeve'e sıçradı.

"Ne tür? Söyle bana!" Panik kalbimin hızla çarpmasına neden olurken olası tüm kötü senaryolar aklımdan geçmeye başlıyor.

Başını sallarken kıvrıcık saçları alnının üzerinde sallanıyor. "Açıklaması zor. Gerçekten benimle gelmelisin. Birkaç gün benim evimde kalabilirsin."

Paniğin yerini öfke almaya başlar.

"Bu bir şaka mı? Benimle taşak geçiyorsun." Kolumu ondan çekip kapıyı açıyorum.

Eli düzleşiyor ve onu kavrayışımın dışına itiyor.

"Hayır, bu margarita dağıtmaktan daha önemli Sofia," diye homurdanıyor ve bana tekrar uzanıyor.

"Beni korkutuyorsun, Jax." Geriye doğru sendeliyorum, onun yoğun varlığından biraz boşluk yaratmaya çalışıyorum.

Çenesi düşüyor ve ağzının köşesi sırtarak yükseliyor. "Korkmalısın." Kolu yılan gibi uzanıyor.

Ama çantamı ona doğru itiyorum ve dönüp kumarhaneyi çevreleyen dış yola doğru koşuyorum.

Derin sesi beni takip ediyor. "Kaçmak istiyorsan, Tirgritsa, sorun değil. Sana avantaj sağlayacağım. Eğer gerçekten benimle gelmek istemiyorsan, o zaman seni yakalamama izin verme."

OTUZ

JAX

ŞARKI- FORMALDEHYDE FOOTSTEPS, BERTIEBANZ

Eşyalarının kaybolmasını istemiyorum, bu yüzden çantasını bisikletimin heybesine atmak için bir dakikamı ayırıyorum ve buradaki güvenliğe mesaj atarak onu izlemesi için birini göndermelerini istiyorum.

Otuz saniyelik sağlam bir liderliği
var. Bir dakika boyunca devam
etmesine izin vermeli miyim? Hayır.

Çok uzun süre bekledim. Bunun bir nedeni de onun yanımda olmasına
duyduğum büyük ihtiyaç.

Onu eve götürüp kendime saklamak için.

Dudaklarımda tekrar onun amının tadını
arzuluyorum. Bu düşünceyle sıkım seğiriyor.

Yeterince uzun zaman oldu. Kai bana bir şey öğrettiyse, o da hayatın
istediğinin peşinden gitmemek için çok kısa olduğudur. Ve Sofia listemin
en başında.

Yavaş bir koşu tutturarak, geniş binanın etrafından dolanan ve golf
sahasına sırtını veren tek yürüyüş yolunu takip ediyorum. Burada
saklanacak bir yer yok, o yüzden gerçekten koşuyor olmalı.

Telefonumdaki kameraları açarak hile yapıyor olabilirim ama onu
yakaladığımda ikimizin de zaferin tadını çıkaracağını biliyorum.

İlk vuruşta duraksadım.

Benim küçük kaplanım hangi yöne gitmiş olabilir?

Ekranımdaki hareket titreşimi bana sola, sağa, ağaçların hizasına doğru gitmemi söylüyor. Tam olarak onu istediğim yere.

Enzo'nun müthiş bir ağı var. Sadece kumarhanelerdeki kameralara değil, tüm trafik ve dış kameralara da erişimim var.

Tek sorum, ne kadar süre saklanabileceğini düşünmesine izin vereceğim?

Sırtışıma bastırarak, ayaklarımın üzerinde olabildiğince hafif olmaya çalışarak ona doğru ilerliyorum. Geniş bir golf sahasının ağaç sınırına ulaştığımda, elimi sert ağaç kabuğuna bastırıyorum ve herhangi bir hareket ipucu tespit etmeyi umarak kulaklarımı geriyorum.

Kahretsin, hiçbir şey.

İlerlerken sağımda bir titreşim fark ediyorum, hızımı artırmamı ve görüşümü sadece ona sabitlememi istiyor. Başını hızlıca sallayarak bana sinsi bir sırtış fırlatıyor ve beni olduğum yerde donduruyor.

Koşmaya başladığında, damarlarımdaki adrenalinin beni ileriye doğru ittiğini hissediyorum. O hızlı. Ama benim için yeterince hızlı değil.

Ben yaklaştıkça çilek kokusu daha da güçleniyor. Bu noktada onun için deliriyorum. Bir saniye içinde ona doğru hamle yapıyorum, kollarım belini sarıyor ve onu da kendimle birlikte aşağı indiriyorum, karmakarışık bir yığın halinde yere iniyorum.

"Sana seni yakalamama izin verme demiştim," diye kulağına homurdanıyorum ve üstte olmak için bizi yuvarlıyorum. Vücudum onu yerinde tutmak için üzerine bastırıyor.

Başı sola doğru eğildi. Bir saniye içinde dişlerimi boğazına geçiriyor, bana karşı verdiği mücadelenin tadını çıkarıyorum.

Tadına, vücudunun benimkine değmesine o kadar dalmışım ki, hiçbir uyarıda bulunmadan dizlerini hızla yukarı kaldırıyor ve ben daha tepki vermeye fırsat bulamadan bağırsaklarıma çarpıyor. Acı içimden geçerken, içgüdüsel olarak bırakıyorum ve ona yuvarlanıp sıçraması için gereken boşluğu veriyorum.

"Bir dahaki sefere daha sıkı çalış!" diye sesleniyor koşarak giderken. Hayatımda hiç bu kadar hızlı kalkmamıştım.

Ağaçların arasından çıkıp yeşilliklere doğru ilerliyor. Ona yaklaştığımda nefesim kesik kesik çıkıyor ama o hızla eğilerek benden kaçmayı başarıyor.

Sikeyim.

Yukarı baktığımda nereye gittiğini görebiliyorum. Farkında olmadığı şey ise çamların hemen diğer tarafında bir gölet olduğu. Benden bu kadar. Ona ihtiyacım var.

Arkasından yaklaşıyorum ama ayak seslerini duyamıyorum. Demek ki

saklanıyor.

Ben.

"Vazgeçtin mi tatlım?" Ona sesleniyorum, sağa sola bakıyorum, geçerken avuçlarımı her bir gövdeye vuruyorum.

"Seni yakaladığımda benim olacaksın ve bunu kabul edene kadar seni becereceğim."

Sağımdan hışırdayan yaprakların sesini duyuyorum ve hızla dönüyorum. Rüzgârda sallanan at kuyruğuna bir an gözüm takılıyor. Aramızdaki mesafeyi kapatarak onu kalçalarından yakalıyorum. Buna karşılık o da dönerek tişörtümü sıkıca kavriyor ve yakasının yırtılmasına neden oluyor. Onu sert ağaç kabuğuna doğru iterken parmaklarım boğazını sıkıyor, kalçam bacaklarının arasında yerini buluyor.

"Siktir, Jax," diyor nefes nefese. Sikim onun için zonklamaya başladı.

"Benim," diyorum sırtarak.

Sıcak nefesi yüzüme çarparken göğsü kabarıyor. Gözleri etrafta geziniyor, sonra karanlık bir şekilde bana odaklanıyor.

Elleri açıkta kalan göğsümü itiyor ve ben de boğazını sıkıyorum. Beni bu denli saplantılı hale o getirdi.

"Bunu durdurmak için tek bir şansın var, Sofia." Ses tonumu alçaltıyorum, kalbinin avucuma çarptığını hissediyorum.

Dudakları dudaklarıma çarparken kolları boynuma, bacakları belime dolanıyor. Bu değişim, ağzını yutarken kıkına tutunurken tökezlememe neden oluyor.

Tıpkı yıllardır yapmayı hayal ettiğim gibi.

Üstümdeki kalıntıları pençeleyerek vücudumdan sıyırıyor ve havanın terli tenime sürtünmesini sağlıyor.

Tadı tıpkı hatırladığım gibi, çilek ve nane gibi. Dudakları dudaklarıma yapışmış, parmakları saçlarıma dolanmışken, öpüşmemizi yoğunlaştırmak için daha da yaklaşıyorum.

Beni tüketiyor, içimde bir ateş yakıyor.

Temasımızı keserek, gözlerinde muzip bir parıltıyla geri çekiliyor. Dönmesine fırsat vermeden ona doğru hamle yapıyorum ve belinden kavrayıp yere düşerken onu kendime doğru çekiyorum. Ben ellerim ve dizlerimin üzerinde ona doğru sürünürken o kıkının üzerinde geri çekiliyor, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

Yapabileceğim tek bir şey var.

Onu yakalamak ve benim olduğunu iddia etmek.

OTUZ BİR

SOFYA

ŞARKI- BITE MARKS, ARI ABDUL

Sikeyim. Bana doğru sürünerek yaklaşması, avıymışım gibi beni takip etmesi beni tahrik ediyor. Ama bu oyunu seviyorum. O beni tekrar yakalayamadan ayağa fırlıyorum ve olabildiğince hızlı koşuyorum. Ben koşarken orman bulanıklaşıyor. Ayak sesleri acımasızca yaklaşırken ciğerlerim yanıyor. Devam ediyorum.

Beni yakalamasını istiyorum. Bunu kabul ettiğimde, tüm endişelerim yok oluyor. Yaşıyorum.

Kulaklarım kan çanağına dönmüşken, hızla alçak bir tepenin üzerinden atlıyorum ve kendimi sakın bir su birikintisinin karşısında buluyorum.

"Kahretsin," diye tıslıyorum.

Vücudum içgüdüsel olarak beni sağa yönlendiriyor. Yakın olduğunu biliyorum.

Dudaklarım onun kalıcı varlığıyla karıncalanıyor ve beni saran güçlü kollarının beklentisi kalp atışlarımı hızlandırıyor.

Arkamdan yaklaştığını duyduğumda dudaklarımdan bir kıkırdama kaçıyor. Kulağıma hırlayarak beni zahmetsizce havaya kaldırıyor. Bir çığlık atarken bacaklarım tekmeleniyor.

Hızlı bir hareketle, yere düşmeden önce bizi döndürüyor. Bileklerim onun güçlü tutuşu tarafından sıkıca kavranmış bir şekilde altında sıkıştım.

Kot pantolonumu yırtıp bir kenara fırlatıyor, sonra ereksiyonu amıma baskı yapana kadar vücuduma tırmanıyor.

Dudakları dudaklarıma yapışıyor ve pantolonunun fermuarının sesini duyuyorum. "Siktir, tatlım," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı.

"Daha fazla," diye haykırıyorum, sırtımı kamburlaştırarak.

Keskin bir şekilde nefes alarak kalçalarımı kaldırıyorum, vücudum parmağının yarığım boyunca kayma hissine karşılık veriyor.

"S e n i bu kadar ıslatacaksa istediğin her yerde peşinden koşarım."

Sert uzunluğunu içime sokuyor ve ben gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Omuzlarını kavriyorum, tırnaklarım etine batıyor, kavrayışında acı ve kararlılık karışımı bir his var.

"Aman Tanrım, Jax."

Karşılık olarak homurdanıyor, daha derine itiyor. Üstüne oturana kadar beni kaldırıyor. Başını arkaya yatırıp boğazını ortaya çıkardığında, dudaklarına bir öpücük kondurmadan önce onu ısırarak için öne eğilmekten kendimi alamıyorum.

Acımasız sikişinin hızını takip etmem için beni yönlendirirken parmakları kıcıma giriyor.

"Çok iyi Sofia," diye inliyor ağzıma karşı.

Çimlere uzanması için omuzlarını itiyorum ve küçük bir iniltiyi bastırıyor. Gözleri benimkilere kilitleniyor, öylesine yakıcı bir arzuyla dolu ki yüzüm kızarıyor.

Tırnaklarımı yontulmuş karın kaslarında gezdirerek, arkalarında kızgın kırmızı izler bırakacak kadar sert bastırıyorum. Aşağı yukarı kayıyor, kalçalarımı ustalıkla ona sürtüyor ve o tatlı noktaya vuruyorum.

Bir başka yumuşak iniltiyle eli uzanıyor, boğazımı çevreliyor ve daha önce bende bıraktığı hassas ısırık izine baskı uyguluyor.

"Kahretsin, daha fazlasına ihtiyacım var," diye bağılıyor, kollarını etrafıma dolayarak ve bizi üstte olacak şekilde yuvarlayarak beni şaşırtıyor. Kalçamı sıkıca kavriyor ve zorla göğsüme doğru yönlendiriyor. İçime derinlemesine batarken adım fısıldarken başı geriye eğiliyor.

Eğilerek dili boğazımın dibinden çeneme doğru ıslak bir yol izliyor. Parmaklarım buklelerine dolanıyor.

"Bu daha iyi, değil mi bebeğim? Tatlı amının sikimi boğduğunu hissedebiliyorum. Yaklaştın, değil mi?"

Boğuk sesi içimi titretiyor.

"Hadi tatlım, iyi bir kız gibi sikimin her yerine boşal." Kıçımı tokatlıyor ve son bir hamleyle dudakları dudaklarıma çarpıyor, orgazm bedenimi paramparça ediyor. Elinde titriyorum ve o beni sikmeye, öpmeye ve ısırmaya devam ediyor.

Adını haykırıyorum ve ses havada yankılanıyor.

Çekiliyor, ayaklarının üzerine oturuyor ve benimle göz temasını kesmeden sikini okşuyor. Dudaklarında benim adımla öne doğru sarsılıyor ve ılık dölleri çıplak karnıma çarpıyor.

"Lanet olsun," diye mırıldanıyor kendi kendine.

Sırtarak öne eğiliyor ve işaret parmağıyla sıcak tohumunu tenimden alıyor.

"Aç kapıyı, bebeğim."

"Jax!" Tekrar tahrik olmamalıydım ama oldum.

Dediğini yapıyorum ve parmağı ağzıma giriyor. Kemiği hissedene kadar ısıriyorum ve tuzlu sıvıyı emiyorum.

"Beni temizlemek için bunu yaparken bir süre burada olacağız," diye kıkırdıyorum.

Gözlerinde muzip bir ışıltıyla arkamıza bakıyor. Bakışlarını takip ediyorum ve göleti görüyorum, yüzeyi yıldızlı gece gökyüzünün altında bir ayna gibi parlıyor.

"Hadi," diye ayağa kalkıyor, siki yüzümün önünde hazır olda bekliyor. Uzattığı elini kabul ediyorum ve nazik bir çekişle kalkmama yardım ediyor ve beni parıldayan suya doğru götürüyor.

"Jax." Eğilip beni kollarının arasına alırken bir kahkaha atıyorum. Üstümdeki tişörtü başımın üzerine çekiyorum ve o da bir eliyle sütyenimi açıyor.

Ona kaşımı kaldırıyorum ve kahkahası havayı dolduruyor.

"Ne?" diye soruyor, dilini dişlerine vururken bana çocuksu bir sırıtış atıyor.

Başımı sallıyorum, kayışları omuzlarımdan kaydırıyorum ve yere atıyorum.

"Kahretsin, çok soğuk," diyor bizi suya sokarken.

"Harika, sabırsızlanıyorum."

"Seni sıcak tutmanın bir yolunu bulabilirim, tigritsa," diye fısıldıyor yanağıma. Bedenim onunkine karşı titriyor. Bizi yavaşça suya indirdiğinde, ona sıkıca sarılıyorum, donmuş sıvının buz gibi kucağını aşırı ısınmış tenimde hissediyorum.

"Siktir," diye tısladım.

Kollarının arasında kayıyorum, ona sarılmak için pozisyon alıyorum, kollarımı boynuna doluyorum ve burnumu onunkine bastırıyorum.

Karnıma şakacı bir şekilde su sıçratırken vücudum titriyor ve sonra elinin aşağı kaydığını, parmaklarının yavaş, dairesel hareketlerle göbek deliğimi okşadığını hissediyorum. Sadece bu nazik dokunuş bile beni tekrar yapmaya hazır hale getiriyor.

At kuyruğumu yumruğuna dolayarak başımı geriye çekiyor ve diğer eli aşağı inip bacaklarımın arasına yerleşirken boynumu emiyor.

"Şimdiden benden daha fazlasını mı istiyorsun?" Alay ediyorum.

"Seni ne kadar çok istediğimi bilemezsin bebeğim."

Kalbim onun sözleriyle hızlanıyor. Suçluluk duygusu oluşmaya başladığında, kendimi yutkunmaya zorluyorum. Daha fazla derinleşmeden ona gerçeği söylemeliyim. Bunu açıkça belirtti. Israrı bana yeter diyor.

"Bu doğru mu?"

Tek kelime etmeden beni derin bir öpücükle susturuyor, parmakları içimde kayıyor ve içimdeki ateşi tutuşturuyor.

"Görünüşe göre sen de beni çok istiyorsun, tatlım."

Dudaklarımı tekrar yakaladığında, sıcak bir kızarıklık boynuma yayılıyor.

"Bana bir tane daha ver ve adım haykır bebeğim," diye fısıldıyor yanağıma doğru.

Hızını artırıyor, öpücükleriyle ciğerlerimdeki tüm havayı alıyor. Ona karşı titrememe yetecek kadar, başka bir doruk noktasının vücudumda sallanmasına izin veriyor. Ellerini yüzümde gezdirerek beni gözlerinin içine bakmaya zorluyor.

Ne yapmam gerektiğini biliyorum. Benimle bir daha konuşmak istemese bile bilmeyi hak ediyor.

"Jax," diye

fısıldadım. "Evet,

bebeğim?"

"Benimle eve gelmene ihtiyacım var."

İşe bu şekilde gidemem. Hasta olduğumu söyleyip beni kovmamalarını umacağım.

Yüzünde bir gülümseme beliriyor ve derin bir nefes alıyorum. "Bu teklife hayır demem mümkün değil," diye yanıtlıyor.

Onun yırtık gömleğiyle kurulandıktan sonra parkur boyunca el ele yürümeye devam ediyoruz. Jax, çıplak göğsüyle inanılmaz derecede dikkat dağıtıcı. Arabamın olduğu yere yaklaştığımızda, Jax bisikletinden çantamı çıkarıyor ve başka bir siyah bluz giyiyor.

Kahretsin. Titreyen ellerime bakıyorum, gergin bir şekilde çantamın fermuarını karıştırıyorum. Sonunda evimin anahtarlarını bulup ona doğru uzatmayı başarıyorum. Anahtarlara şaşkınlıkla bakıyor, kaşlarını çatıyor.

"Önce gidip bir şeyler almam lazım. İçeri buyurun. Uzun sürmez."

"Her şey yolunda mı? Gergin olmana gerek yok, benim yanımda olmazsın."

Gözlerimden yaşlar akıyor. Bu gece onun hayatını tamamen alt üst edeceğim. Konuşmıyorum, o yüzden sadece başımı sallıyorum. Tam gitmek üzereyken uzanıp elimi sıkıca kavlıyor, beni nazıkçe ona doğru yönlendiriyor, elleri şefkatle yanaklarımı kavlıyor.

"Seni tekrar bulduğum için çok mutluyum, tigritsa."

Son bir öpücükle geri çekiliyorum. Ağır bir kalple arabaya tırmanıyorum ve kapıyı kapattığım anda mideme bir batma hissi yerleşiyor. Bana bir öpücük vermeden önce kaskını takmasını izliyorum. Hızla uzaklaşmasını izlerken ellerimin direksiyonun etrafında kenetlendiğini hissediyorum.

Bunu yapabilirim.

Maeve bunu hak ediyor. Jax de öyle.

Eğer bu yüzden onu kaybedersem, kararım la yaşayabilirim.

OTUZ İKİ

JAX

SOFIA'NIN RAHAT DAİRESİNE GİRDİKTEN SONRA İŞIKLARI AÇTIM VE doğruca mutfağa. Buzdolabını açıp susuzluğumu gidermek için bir bira arıyorum.

Hiçbir şey.

Sadece bir sürü çocuk maması. Belki de bakıcılık yaptığı çocuk içindir.

Bunun yerine kahve makinesine gidip ikimiz için birer tane yapmaya karar verdim.

Onu neyin korkuttuğu hakkında hiçbir fikrim yok. Anahtarlarını bana vermesi beni rahatlattı.

Beni burada istiyor. Bu bir şey olmalı, değil mi?

Buharlı fincanımı alıp kanepeye oturuyorum ve bir yay kırıma batıyor. Bu, parayı neye harcadığını araştırıp bulmam gerektiğini hatırlatan bir başka şey.

Telefonumu çıkarıp Alexei'den gelen mesajları okuyarak kıkırdıyorum.

Nikolai sana kızgın.

Alexei: Ona çenesini kapatmasını söyledim. Sadece senin biraz almanı kışkırtıyor.

Alexei: Bekle? Biraz alacaksın, değil mi? Yoksa kaos kralına yine hayır mı dedi?

Hemen bir cevap yazıyorum.

Yarın Nikolai ile konuşacağım.

Cevabı anında geliyor.

Bu umurumda değil. Diğer sorumu görmezden geldin...

Ben öpüşmem ve söylemem.

Hücreyi masanın üzerine koyup ayağımı dizimin üzerine koyuyorum. Sofia'yı korumak için yanıp tutuşuyorum. Brody ve çetesi o benimleyken ona dokunamaz. Sadece beni korkutmadan ona söylemenin bir yolunu bulmam gerekiyor.

Kapı gıcırdayarak açıldığında, heyecanlı bir bekleyiş hissediyorum ve kendimi kanepeden itiyorum. Sofia'nın gelişiyiyle kalbim çarpmaya başlıyor ve hemen Sofia'nın boynuna sarılmış pembe pijamalı küçük kızın görüntüsüne çekiliyorum.

Sofia ile ne zaman göz teması kurmaya çalışsam, bakışlarını kaçırıyor. Ona göz kırpiyorum. Ne haltlar dönüyor burada?

Hızlı, sessiz adımlarla yanımdan geçip sağdaki kapıya doğru koşuyor. Gözlerimi küçük kızın koyu renk kıvrırcık saçlarından ayıramıyorum.

Dikkatle takip ediyorum, adımlarım zar zor ses çıkarıyor ve sağlam çerçeveye yaslanıyorum. Sofia'nın uyuyan bebeği yumuşak yastıklı beşiğe yavaşça indirişini izliyorum.

"Anne."

Kalbim durdu.

Sofia'nın çocuğu mu var? Kimin? Brody'nin mi?

Geri çekilirken, avuçlarım terden nemli bir hal alıyor. Gerginlik arttıkça küçük oturma odası boğucu geliyor, huzursuz adımlarım Sofia içeri girerken kapının yankılanan tıkırtısıyla artıyor.

Gözyaşlarına boğulmak üzereymiş gibi görünüyor. Kendi şaşkınlığıma rağmen, ona sarılmak için duyduğum karşı konulmaz arzu beni ele geçiriyor ve ona doğru koşarak kollarımı sıkı bir kucaklamayla ona sarıyorum.

Uzaklaşıyor, endişeyle pürüzlü kenarları karıştırırken tırnakları derisine batıyor.

"Sana bir şey söylemem gerek Jax," diye sözünü kesiyor, yere bakıyor. Bir adım öne çıkıp parmağımla çenesini yukarı kaldırıyorum.

"Bunu anladım, güzelim. Çocuğun var mı?"

Başını sallıyor.

"Bunun aramızdaki şeyleri değiştireceğinden mi endişeleniyorsun? Çünkü değiştirmeyecek."

Titrek bir nefes alıyor ve ben de bilmek için can attığım tek soruyu soruyorum. Çünkü bu her şeyi değiştirebilir, özellikle de Brody'nin davranışlarını.

"Brody'nin mi?"

Yüzü solgunlaşırken başını şiddetle sallar.

"Bu da bir şeydir," diyorum, havayı yumuşatmaya çalışarak. Ama o hâlâ arkasındaki lanet duvarla aynı renkte.

"Sofia? Konuş benimle. Her zaman çocukların yanındayım. Bu beni rahatsız etmiyor. Endişelenmeyi bırak."

Endişeyle dudağını çiğniyor. Parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve beni küçük kızın kapısına doğru götürüyor.

Biraz açınca karyolasında uyuyan bebeği görebiliyorum. Üstündeki duvarda pembe harflerle Maeve yazıyor.

"O senin, Jax."

Bir adrenalın patlamasıyla kalbim boğazıma fırlıyor ve beni nefessiz bırakıyor. Bir şeyler mi duyuyorum?

"Az önce söylediklerini tekrarla." Kelimelerimi zar zor çıkarabiliyorum. "Jax, oradaki küçük kız senin. Sen onun babasısın."

Elimi onunkinden çekip parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum. Geriye doğru tökezledim. Babasıyım. Ben onun babasıyım.

O koyu renk bukleler şimdi canlı bir şekilde aklımda.

Beynim h e s a p yapmak için fazla mesai yapıyor, iki yıl önce, ondan dokuz ay kadar sonra. Bir yaşını biraz geçmiş olmalı.

Kızımın hayatının koca bir yılını kaçırdım. "Jax, iyi misin?"

Sesi boğuk, ağlamak üzereymiş gibi. Başımı kaldırdım.

Titriyor, gözleri yaşlarla doluyor.

Sikeyim.

"Evet. Bana bir saniye ver."

Küçük bir balkona açılan cam bir kapı var. Cebimden sigara paketini çıkarıp bir tanesini Sofia'ya uzatıyorum. Elini kaldırıyor ve başını sallıyor.

Lanet kapıyı açmak için çok fazla güç kullanmam gerekiyor. Parmaklıklar o kadar yakın ki iki kişi zor sığıyor.

Sigarayı yaktım ve başımı arkaya eğip nefes vermeden önce ciğerlerimde yanmasına izin verdim. Biraz hava almam gerekiyordu. Yapmak istediğim son şey yanlış bir şey söylemek ve daha fırsat bulamadan her şeyi berbat etmek.

Sofia ve kızım burada sıkışık bir şekilde yaşıyorlar, lanet olsun.

Yumruklarımı demir parmaklıklara vurmak istiyorum ama kendimi durduruyorum. Bir şekilde. Sofia'yı hayatıma geri aldım. Nasıl baba olabilirim ki?

Kalbim hızla çarpmaya başlıyor ve nasıl tepki vereceğimi bilemiyorum. İlk seferinde gitmesine izin verdiğim için kendime kızgınım. Çok şey kaçırdığım için. Yine de taş kesildim.

Etrafımdaki herkes ölüyor.

Ya onu koruyamazsam? Ya benim onun hayatında olmam, diğer herkes için olduğu gibi onu da mahvederse? Bunu ona yapamam.

İkisine de.

Son bir nefes çekip, parmaklığın üzerinden fırlatıyorum. Ben odaya geri adım atarken Sofia hareketsiz kalıyor. Bana yaklaşmakta bile tereddüt ettiğini hissedebiliyorum. Her şeyi berbat ediyorum.

"Sofia."

"Jax." Sesi ancak bir fısıltı ve canı yanıyor.

Ona doğru ilerleyerek yüzünü sıkıca kavriyorum ve bakışlarımla buluşması için dikkatini yönlendiriyorum.

"Çok üzgünüm tatlım," diye fısıldıyorum gözlerimi kapatıp alnımı onunkine dayamadan önce.

"Ne için üzgünsün?"

"Bunu tek başına yapman için seni bırakıyorum."

"İyi iş çıkardık, Jax. O küçük bir melek, gerçekten." Başımı sallıyorum, boğazımda bir yumru oluşuyor.

"Bu gece benimle kalmak, sabah onunla buluşmak ister misin?"

Ses tonunda gerginlik açıkça görülüyor.

Kafamın içindeki o küçük dırdırcı ses bana ihtiyaçları olmadığını söylüyor. Onun küçük bedenini kendime doğru çekerken ellerim titremeye başlıyor. Duvarlar sanki üzerime kapanıyormuş gibi hissediyorum. Göğsüm sıkışıyor ve nefes almakta zorlanıyorum.

Ne yapmam gerektiğini biliyorum. Ne yapmam gerektiğini. Sadece biraz havaya ihtiyacım var.

OTUZ ÜÇ

SOFYA

YÜZÜM GÖĞSÜNE YASLANIYOR, HIZLI VURUŞLARINI HISSEDİYORUM.
Kalbim yanağıma değiyor. Ne düşündüğünü anlayamıyorum. Sigara içmek için dışarı çıkmadan önce gözlerindeki o acı dolu bakış beni endişelendiriyor.

Karanlık bir yere gitti ve neden olduğuna dair hiçbir fikrim yok.

"Çok fazla gelirse anlarım, Jax. Eğer zamana ihtiyacın varsa-"

Sıkı kucağından çekildiğimde başını sallıyor. Benim de biraz boşluğa ihtiyacım var. Ona karşı hissettiklerim kafamı karıştırıyor, beni tüketiyor.

"Daireme gidip birkaç kıyafet alayım, sonra dönerim."

Sesi kesiliyor ve ben sadece başımı sallayıp ona küçük bir gülümseme veriyorum. Eğer konuşsaydım sesimdeki hayal kırıklığını gizleyemezdim.

Koyu renk gözlerine baktığımda ne yaptığını çok iyi anlıyorum.

Yüzündeki acıyı gizleyemiyor.

Kaçıyor.

İstemese bile. Yaptığı şey bu. Göğsümü kucaklayarak, onu izlemek için bir adım geri çekiliyorum.

Bir elini saçlarının arasında gezdirirken bukleleri dağılıyor, dudakları bir parça kederle düzleşiyor.

"Git o zaman. Kapıyı senin için açık bırakacağım."

Başını sallar. "Kilitle. Bana verdiğin anahtarı kullanacağım."

"Tamam." Birkaç gün içinde posta kutumda bir zarfın içinde bulacağıma eminim.

Bir adım öne çıkıp alnıma yumuşak bir öpücük konduruyor ve ben de hıçkırıklarla boğuşuyorum.

Neden bu son gibi geliyor?

Bakamıyorum. Ağır ayak sesleri ayaklarımın altındaki zeminde titreşiyor. Kapının mandalının sesini duyar duymaz duvara yaslanıp yüzümü ellerimle boğuyorum.

Bu çok mu erken oldu?

Yanlış yöne mi düşürdüm?

Maeve'in babasına kavuşma şansını mahvettim mi?

Titreyen ellerim yanaklarımdan süzülen yaşları siliyor. Onun farklı olacağını düşünmüştüm. Belki onun için yeterli olurum diye.

Başımı arkaya doğru eğdim ve kan basıncımı düşürmek için derin nefesler alarak başımı duvarlara vurdum.

Belki geri dönme ihtimali vardır. Ya da bu sadece aptalca bir fantezi.

Onu doğurduğumdan beri bu günün hayalini kuruyorum. Kimse beni Jax gibi hayata döndüremez.

Tek yapabildiğim bana nasıl bir adam olduğunu göstermesini beklemek. Yeterince uzun süre tek başıma hayatta kaldım, ancak bu sefer kalbimi kırık bırakabilir.

OTUZ DÖRT

JAX

ÖN KAPIMI ARKAMDAN ÇARPARAK KAPATTIM VE DOĞRUCA
ve soğuk bir bira al.

Sofia ikisini de bırakıp gittiğimi düşünebilir diye ani bir panikle buraya
gelirken neredeyse geri dönüyordum.

Ben değilim.

Bunu ona yapmamın imkanı yok. Onun kalbini böyle kıramazdım.

Bunların hiçbirini bana inat olsun diye yapmadı. Aslında, benim için
yaptığı şey inanılmazdan başka bir şey değil.

Ve bunu ona göstermeliyim.

Kendimi toparlamak için biraz alana ihtiyacım var. Artık tek
başımayım. Hayatımda kaosa yol açmamam için bana rehberlik eden Kai
yok.

Orada, o anın sığağında, her şeyi mahvetmemek için kendime
güvenmiyordum. Ben de en iyi yaptığım şeyi yaptım, bisikletime bindim.
Nasıl düşüneceğimi bildiğim tek yol bu.

Gardıroptan bir çanta alıp içine birkaç kıyafet
tıkıştırıyorum. Eğer bu işi batırırsam, ikisini de
kaybederim. Böyle bir ihtimal yok.

Uyandığımda kızımı kucaklayacağımı düşünürken göğsümde oluşan o
küçük çarpıntı bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor.

Kıçımı oraya geri götürmem gerektiğini. Yine de kafamın içinde bana
işe yaramaz bir baba olacağımı söyleyen o dırdırcı sestem kurtulamıyorum.

Telefonumu çıkarıp parmağımı Nikolai'nin isminin üzerinde
gezdiriyorum ama duraklıyorum. Kendime örnek aldığım bir kişi daha var.

dişli.

Frankie Falcone'un numarasını bulmak için aşağı kaydırıyorum ve çevir tuşuna basıyorum. Birinin bana bunu yapabileceğimi söylemesine ihtiyacım var. Onları mahvetmeyeceğimi.

"Ah, Bay Carter. Her şey yolunda mı?" Derin İtalyan aksanı hoparlörden geliyor.

"Evet. Sen mi?"

"Geyik muhabbetiyle beni kandırma, Jax."

Birkaç kez göz kırptım. Gerçeğin etrafında dolanan biri değildi. Tam bir pislik gibi görünmeden söyleyecek kelimeleri bulurken bir anlık sessizlik geçiyor.

"Baba olduğumu yeni öğrendim." Garip bir his, sanki kendime itiraf etmişim gibi.

"Şok edici."

Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun?"

"Vegas'ta birini mi hamile bıraktın? Ne istiyor, para mı?" "Hayır, Frankie. Onu çoktan elde etti. Benim bir kızım var." Durakladım.

"Onunla

Sofia."

"Oh, kahretsin. Jax. Ne zaman öğrendin? Senin olduğuna emin misin?" Hemen savunmaya geçtim. Sofia bu konuda asla yalan söylemezdi. "Evet. O benim ve yaklaşık yarım saat önce."

"Neredesin?"

"Evimdeyim."

Nefesinin altında İtalyanca bir şeyler mırıldanıyor. "Lütfen bana öğrendiğini ve kaçtığını söyleme."

"Hayır mı? Kıyafet almaya geldim. Geri dönüyorum. Sadece bir dakikaya ihtiyacım vardı."

"Bunu biliyor mu?"

Sesindeki kızgınlığı hissedebiliyorum.

"Evet, ona söyledim."

"Beni arayarak ne halt ediyorsun? Eşyalarını topla ve oraya geri dön, Jax."

Telefonu kulağımdan uzak tutarak irkildim. Neden bu kadar kızgın olduğunu anlamıyorum.

"Jax, bana bir iyilik yap. Otur ve bir dakika düşün. Kaçmadığını biliyorum. Harika bir baba olacağını biliyorum. Sofia bunların hiçbirini bilmiyor, değil mi?"

Hoparlörden boğuk sesler geliyor. Ellerimi sakalıma sürüyorum.
Kahretsin.

Zara boğazını temizler. "Jax Carter, hemen şu lanet bisiklete bin."

"Selam, kraliçe Zara."

"Jax. Ciddiyim." Bazen beni korkutuyor.

"Tamam, tamam! Ben gidiyorum."

Isırgan sesi sakinleşiyor. "Yine de tebrikler. Küçük bir kız. Onunla tanışmak için sabırsızlanıyoruz. Adı ne?"

Boğazımda oluşan yumruyu yutkunarak geçiştiriyorum. O boğucu his göğsüme geri geliyor.

"Maeve."

Beşiğinin üzerindeki isim buydu. Küçük kızımın adı Maeve. Gözlerim yanıyor. Ben bir babayım ve kızım hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

"Çok güzel." Zara'nın yumuşak sesi beni gerçek dünyaya geri döndürüyor. "Teşekkür ederim çocuklar. Yakında görüşürüz." Telefonu kapattım. Çantamı kapıp

Yataktan alıp omzuma attım. Eğer oraya geri dönüp olabileceğim en iyi baba olmaya çalışmazsam Kai çeneme bir yumruk indirecekti.

Sikeyim.

Keşke o da Maeve ile tanışabilseydi.

OTUZ BEŞ

SOFYA

ŞARKI- EV, İYİ KOMŞULAR.

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Her şeyden önce onun güçlü tıraş losyonunun kokusunu alabiliyorum.

Gözlerimi açtığımda kalbim hızla çarpıyor ve yatağımda dönerek kapıya bakıyorum.

"Geri mi döndün?"

Küçük çift kişilik yatağımanın kenarına doğru ilerlerken yüzünde bir endişe ifadesi beliriyor.

"Ağlıyor muydun?"

Alt dudağıımı çiğniyorum. Şiş gözlerim muhtemelen beni ele veriyor.

Spor ayakkabılarını tekmeliyor ve yatağa sürünerek beni kucağına çekiyor. Başımı göğsüne yaslıyorum.

"Neden ağlıyorsun tatlım?" diye fısıldıyor, saçlarımı okşayarak yüzümden uzaklaştırıyor.

"Seni korkuttuğumu, sen ve Maeve için h e r şeyi berbat ettiğimi düşündüm."

Bir kolunu yatağın etrafında tutarken kendini aşağıya doğru kaydırıyor. Ben.

"Hiçbir şeyi berbat etmedin. Öylece çekip gitmemeliydim. Ben Özür dilerim. Hep geri geliyordum, sadece...

panikledim." İçim rahatlarken nefesimi üflüyorum.

"Yani." Duraksıyor ve ben de doğrulup ona bakıyorum.

"Gitseydim beni özler miydin?" diyor çocuksu bir sırıtışla. Şakacı bir şekilde göğsüne dokunuyorum ve o da elimi tutuyor.

"Olabilir." Ona surat astım.

Yüzümü okşuyor ve ben onun dokunuşuna yaslanıyorum. Birdenbire, onunla birlikte, endişelerim kaybolmaya başlıyor.

"Bana kızgın değil misin?" Göğüs kaslarının üzerindeki kumaşa tırnağımla küçük daireler çizerek soruyorum.

"Ne? Hayır mı? Asla. Bebeğimi tek başına doğurdun. Ben Vegas'ta dolaşırken onu büyüttün ve onun için elinden gelen her şeyi yaptın. Bunun için sana asla kızamam."

"Seni bulmaya çalıştım, biliyorsun. Soyadımın olmadığını ve görünüşe göre sosyal medyada var olmadığını düşününce oldukça zor oldu."

"Evet, Kaos Kralı'nın emrindeyim. Ama o boku ben yönetmiyorum bile."

Elimi boynuna götürüp yüzünü çerçeveleyorum. "Geri döndüğün için mutluyum, Jax. Teşekkür ederim."

"Oda arkadaşın beni gördüğüne pek sevinmişe benzemiyordu."

Tuhaf. Ona gerçeği söylemem için beni zorlayan oydu. Bir süre önce geldiğini duydum, iyi olup olmadığını kontrol ettiğinden değil.

"Onu görmezden gel."

Bunun bizi nereye götüreceği hakkında hiçbir fikrim yok. Jax durulacak, sonsuza dek tek kadın olacak bir adama benzemiyor.

"Orada ne düşünüyorsun?" diye fısıldıyor, şakağımdan bir tutam saçı uzaklaştırarak.

"Hiçbir şey, her şey. Bilmiyorum," diyorum dürüstçe. "Bu bizim için çok şeyi değiştiriyor, Jax."

İri elleri yan tarafımdan aşağı kayarak şortumun içinde kıkımın üzerinde durduğunda bedenim titriyor.

"Öyle mi?"

Burnu burnuma değene kadar üstümde yuvarlanırken gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

"Katılmıyorum. Seni bir daha asla bırakmayacağım, tigritsa. Bu değişmez."

Kalçalarımı aralayıp aralarına yerleşiyor.

"Size, yani ikinize de göstermem için bana bir şans verir misiniz?" Başını eğiyor, gözleri benimkileri arıyor.

"Sanırım senin için kurallarımı yıkabilirim, Jax Carter."

Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Yavaş ve tatlı. Her şey. Geleceğimizin ne olabileceğinin bir tadı.

Daha fazla ilerleyemeden öpüşmeyi kesiyorum. Kaşlarını kaldırıp dilini dudağında gezdiriyor.

"Biraz uyumamız gerek."

"Peki." Sızlanıyormuş gibi yapıyor. O otururken tırnağımı ısırıyorum, siyah üstünü başının üzerinden çekerek beni o 'v'ye bakarken bırakıyor. Kot pantolonunu ve çoraplarını çıkardıktan sonra yatağa geri sokuluyor ve örtüyü boynumun altına çekiyor.

"Arkanı dön. Büyük kaşık benim," diye dalga geçiyor.

Dediğini yapıyorum, kıcımlı sikine doğru oynatıyorum. "Buna pişman olabilirsin."

"Kesinlikle zaten biliyorum," diye cevap veriyor, kolunu karnımın üzerinden geçirip beni kendine doğru çekiyor.

"İyi geceler güzelim," diye fısıldıyor ve omzuma bir öpücük konduruyor.

Burnuma gelen taze kahve kokusuyla uyanıyorum. Gözlerimi kırpıştırarak açtığımda panikle dönüyorum ve yatakta yanımda boş ama sıcak bir yer buluyorum.

Bornozumu kaptığım gibi aceleyle odadan çıktım. Asla fazla uyumam. Asla. Maeve'in odasından gelen her zamanki yüksek sesli 'anne' çılgınlıklarını duymadım bile.

Mutfağın köşesini döndüğümde duruyorum ve yüzümde bir gülümseme beliriyor. Jax orada, kıkırdamaları odayı dolduran Maeve'e dilini uzatıyor. Mama sandalyesinde ona yoğurt yedirmeye çalışıyor. Şöyle bir bakıyorum, Anna arkalarında duruyor, elleri kalçalarında tezgâha dayanmış, yüzünde sert bir ifade var.

"Günaydın," diye sesleniyorum ve üç yüz de beni selamlıyor.

Doğruca Jax ve Maeve'in yanına gidiyorum, Maeve kollarını uzatmış, küçük ellerini kavırıyor.

"Günaydın, tigritsa," diyor Jax, tüylerimi diken diken eden bir gülümsemeyle.

Ne yapacağımı bilmeden önlerinde duruyorum. Anna'nın sert bakışlarını buradan hissedebiliyorum.

Jax benim yerime karar veriyor, eğiliyor ve dudaklarını yanağıma yerleştiriyor.

"Yoğurdu yemek istemiyor gibi görünüyor, sadece onunla oynuyor," diyor ve kaşığı havaya kaldırıyor, bu da Maeve'in alkışlamaya başlamasına neden oluyor.

"Evet, ortalığı dağıtma kısmını tercih ediyor. Kendi kendini beslemeyi seviyor.

O bağımsız küçük bir hanımefendi, bizim kızımız." Ona utangaç bir gülümseme veriyorum. "Sen de öyle değil misin?" Maeve'e bakıp alnına bir öpücük konduruyorum. "Hey, benimki nerede?" Jax surat asıyor.

Gözlerimi deviriyorum. Kaşlarını kaldırıyor ve yanaklarımın kızarmasına neden oluyor.

Yerden bir kitap alıp Maeve'in masasına koyuyorum ve dikkatimi Jax'e verip dudaklarımı onunkilere bastırarak mümkün olduğunca PG tutuyorum.

"Çok daha iyi," diye sırtıyor ve ellerini buklelerimin arasında gezdirirken beni bir kez daha öpüyor.

"Kitap," diyor Maeve arkamdan.

"O çok sevimli, Sof," diye fısıldıyor Jax. Sesindeki hüznü hissedebiliyorum.

"Gerçekten öyle. Senin bütün düğmelerine nasıl basacağını öğrenene kadar bekle." Havayı yumuşatmaya çalışarak ona göz kır p ı y o r u m .

Eli Maeve'in saçlarını benimkine dokunduğu gibi yumuşatıyor.

"Tigryonok'um bana ne isterse yapabilir."

Gözyaşları dökülmekle tehdit ediyor. Mükemmel davranıyor. Bundan daha iyi olamazdı.

"Tigryonok?" Başımı eğiyorum.

"Eğer sen benim tigrisim, bu Maeve'i de benim kaplan yavrum yapar." Sırtıyor. "Bu çok şirin."

Jax'in telefonu çalınca geri çekildim.

"Bunu almam lazım," diyor ve balkon kapısına doğru ilerliyor. Kapıyı kapatır kapatmaz Anna arkamdan boğazını temizliyor ve ben de dönüp bakıyorum.

"Görünüşe göre bebeğin babası bunu iyi karşılamış." "Evet, öyle görünüyor."

"Güzel." Sarı saçlarını omzunun üzerinden atarak kendini tezgâhtan uzaklaştırıyor.

"Belki burayı daha iyi bir hale getirmemize yardım edebilir." "O onun babası, banka hesabı değil, Anna."

Ona ters ters baktım.

Gözlerini dramatik bir şekilde deviriyor. "O zaman işinin başına dönsen iyi olur."

Bununla birlikte yanımdan geçti ve yatak odasının kapısını çarptı. Bu da neydi böyle? Başımı sallayarak Maeve'i oturduğu yerden kaldırdım ve ona sarıldım.

Pencereden Jax'e bakarak ona "Bu senin baban," diyorum.

Henüz anlamıyor. Eminim anlaması uzun sürmeyecektir.

Maeve'i parlak renkli oyuncak koleksiyonuyla birlikte yere bırakan Jax bize doğru yöneliyor.

"Bu sabah birkaç saat çalışmam gerekiyor. Bugün restoranda mısın?"

"Hayır, bugün izin günüm." Bacaklarımı çaprazlayarak Maeve'in yanındaki halıya oturuyorum.

"Güzel. Birkaç saat içinde döneceğim. İkiniz de burada olacaksınız, değil mi?"

Ona şüpheyle bakıyorum. Yüzündeki o ifade bana bir şeylerin peşinde olduğunu söylüyor.

"Yapacağız."

Ayrılırken durur ve avucunu kola dayar. "Güzel. Kızlarımı yakında göreceğim."

Karnım zonkluyor. *Benim kızlarım.*

Bu alışabileceğim bir şey.

OTUZ ALTI

JAX

"F YUVASI NEREDE LAN?" BİR YIĞIN ŞEYİ KARIŞTIRIRKEN HOMURDANIYORUM.

Yerdeki parçalar. Bir ahşap dübel ve bir levha en yakın yerde duruyor, ancak hiçbirisi talimatlardaki çizime uymuyor. Duvarı pembeye boyamak işin kolay kısmıydı.

Telefonumdaki araba yolu alarmı çalıyor. Kamerayı açmak için kaydırıldığım, karartılmış bir Range Rover görünüyor.

Tam ayağa fırlayıp kapıya koşacaktım ki Nikolai'nin sürücü, Alexei'nin de yolcu tarafından çıktığını gördüm.

Ekranımdaki mikrofon düğmesine basarak onlarla hoparlörden konuşabiliyorum. "Yardıma ihtiyacım var!"

Hayal kırıklığına uğramış bir halde cep telefonumu bir kenara fırlatıp şemayı tekrar elime alıyorum. Aceleyle içeri girdiklerinde yüksek bir ses evimde yankılanıyor.

Nikolay bir tüfek, Aleksey ise fildişi kabızlı iki tabanca taşımaktadır. İkisi de vahşi gözlerle bakıyor ve nefes nefese namlularını odanın içinde sallıyorlar.

"Ne oluyor, Jax?" Nikolai silahının ucunu yere doğrultur, mavi gözleri kısılır.

Çaresizce buruşuk kâğıdı kaldırıp omuzlarımı silkiyorum. "Bu boku anlayamıyorum. Çocuğunuz olduğunu biliyorum, bilirsiniz diye düşündüm."

Alexei Colt'larını kolunun altındaki boş kılıflara yerleştiriyor. "Bizi buraya mobilya için mi çağırdınız?" Kalın aksanıyla 'r' harfini yuvarlıyor. Başını sallayarak mutfığa doğru ilerliyor ve bir şişe votka bulana kadar dolaplarımı karıştırıyor.

"Umalım da senin için çocuk eşyaları yapmak zorunda kalmayalım, Alexei," diye homurdanıyor Nikolai AK'sini kanepeye fırlatırken. "Peki, Jax. *Malysh'in* için evini hazırlayacağız." Kalın bacakları altında kıvrılıyor ve elimden talimatları kapıyor.

Alexei şişeyi kalçasına dayayarak karşımızdaki aşırı doldurulmuş sandalyeye yığılıyor. "Bu çok büyük bir sorun. Şimdi sen de Niki gibi olacaksın. Sıkıcı." İçkiyi kaldırıyor ve uzun bir yudum alıyor.

"Sanırım bu hoşuma giderdi," diye sessizce itiraf ediyorum.

Nikolai yan gözle bana bakıyor, dudakları hafifçe büzülürken başıyla küçük bir selam veriyor. "Bu iyi." Elindeki broşürü kucağına bırakıp dikdörtgen bir şekil alıyor ve uzun dikdörtgen bir şeklin içine geçiriyor.

"Hayır, sanmıyorum-" Onu durdurmak için elimi uzatıyorum ama iki parçayı birleştirip çizime mükemmel bir şekilde uyduğunu görünce çenemi kapatıyorum.

"Gördün mü? Kadınlar dikkat dağıtıcıdır. Yeniliğin etkisi geçtiğinde, kanının bir kısmı aletinden çıkar ve tekrar düşünmeye başlarsın." Beşiğin tabanını bana uzattı. "Vidayı şu deliklere yerleştir. Bunu yapabildiğini biliyorum, yoksa bebek eşyaları yapmazdık." Dudağının kenarı alaycı bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor.

"Ha. Ha." Haklı olmasından nefret ediyorum. İtaatkâr bir şekilde, bana verdiği her şeyi birbirine tutturmaya çalışıyorum.

"Alexei, şu salıncağı bir araya getir." Nikolay duvara yaslanmış uzun metal çubukları işaret ediyor.

Alexei kaşlarını çatarak oturur. Karmakarışık saçları gözlerinin üzerine düşerken, elindeki şişeyi dizlerinin arasına bırakıyor. "Peki ya istemezsem?"

Nikolai ters ters bakar ve ambalajdan çıkardığı bir top bandı ona fırlatır.

"Bunu doğum kontrolü olarak düşün. Şunları yap t ı r ı n . " Nikolai'nin kalın parmağı

Yine puan.

Alexei isteksizce ayağa kalkar ve parçaları karıştırmaya başlar. "Üzerinde küçük X işareti olan bir tornavidaya ihtiyacım olduğu yazıyor." Bir daire çizer ve bağdaş kurup oturur. "Sanırım görevde değilim." Votkadan uzun bir yudum daha alır.

İhtiyacı olan alet yanımda duruyor. "İşte." Yavaşça ona fırlatıyorum.

Ucunu avucunun içinde yakalıyor ve başparmağının altındaki eti deliyor. "Siktir!"

"Kahretsin, dostum. Benim hatam." Bu kadar sert fırlattığımı düşünmemiştim.

Metali etinden çekip çıkarıyor ve parmaklarını üzerine kapatıyor. Ayağa kalkarak sızan yarasının üzerine bir miktar alkol döküyor. "Kanıyor!"

"Bunu lavabonun üzerinde de yapabilirdin. Git temizle. O zaman senin pisliğin." Nikolai başını kaldırmıyor, beşiğin yapboz parçalarını birleştirmeye devam ediyor.

Alexei ellerini havaya kaldırır. "Sibirya'dayken büyük bir ayıyla dövüştüm! Bu yarayı görüyor musun?" Şişeyle kolunun üst kısmındaki ince beyaz çizgiyi işaret ediyor. Dönerek koridorda ilerliyor.

Nikolai bana döndü. "Bu on yaşındayken geçirdiği bir bisiklet kazası."

Alexei'nin sesi evin arka tarafından geliyor. "Ben on yaşındayken Moskova, beni soymaya çalışan iki adamı öldürdüm! Bu yüzden karnımda bir yara izi var!"

"On beş yaşındayken kafasına kova geçirdiği için bir direğe çarptı," diye fısıldıyor Nikolai, dudaklarında dans eden bir gülümsemeyle.

Alexei, başparmağının üzerine bir bez ve bir havluyla oturma odasına geri gelir. "Ama bu yara izi ne olacak? Bir bebek için salıncak yaparken bıçaklandım diye ne gibi bir övünme hakkım olacak?"

Gülmemeye çalışıyorum. "Belki Vegas çöllerinden gelen bir çingiraklı yılan olabilir?"

Alexei'nin gözleri parlıyor. "Oh, evet. Belki beni tekrar şişleyebilirsin, hemen yanında?"

"Sızlanmana engel olacaksa gönüllü olurum." Nikolai beşik için son parçayı bana uzattı.

Yerine oturtup gururla geri çekiliyorum. "Evet. Bakın ne yaptım."

Nikolai'nin ağır eli omzuma iniyor. "Dikkatli ol, yoksa bunun için kışını bir yılan ısırabilir." Elindeki başka bir tornavidayı tehditkâr bir şekilde sallıyor.

"Biz. 'Biz' demek istedim." Kendimi boş karton kutuları toplamakla meşgul ediyorum.

Alexei gülüyor. "Nikolai övgüyü paylaşmayı sevmez. Şey, hiçbir şey." Yanına yaklaşır ve şişeyi Nikolay'a uzatır. "Novosibirsk'teki kızı hatırlıyor musun? İkimiz için de yalvarıyordu. Ve sen beni odadan kovmuştun, seni piç kurusu." Aleksey'in gümüş dişleri pencereden vuran güneşte parıldarken sırtıyor.

Nikolai salıncağın yanına yerleşir ve ayakları birbirine cıvatalamaya başlar. "Bütün gece sana daha gelmedi mi diye soracaktı. Ben yapmadım.

bunun için sabrım var." Elini boş bir hareketle sallıyor, sonra beşiği işaret ediyor. "Faydalı ol. Onu buraya getir."

Alexei koltuğu almak için parçalara basmaktan çevik bir şekilde kaçınır. "İşe yaradı. Barda benimle geri dönecek iki kadın buldum."

"*Baba*. İkisi de bütün gece aynı soruyu sordu. Sıkıldılar ve sonunda birbirleriyle mi oynamaya başladılar?" Nikolai salıncağı test amaçlı itiyor ve ileri geri sallanmasını izliyor.

Gözleri odaklanmıyor, sanki buradan çok uzaklara bakıyormuş gibi.

"Bunu Elena doğmadan önce yaptığımı hatırlıyorum." Kaşlarını çatarak başını sallıyor. "O zamanlar daha iyiydi."

Ayağa kalkarak aletlerini bana vermek için üzerime çıktı. "Acil durumunuz halledildiğine göre gitmemiz gerekiyor."

"Evet, Rover'ınız olduğunu gördüm. O şeyin içinde uyuşturucu satıcıları gibi görünüyorsunuz." Başparmağımı park ettikleri evin önüne doğru salladım.

Aleksey kanepeden Nikolay'ın silahını alır ve iri yarı Rus'a uzatır. "Bugün buradayız. Arkada bir Azrail'in burnunun dibinden çıkardığımız altmış kilo kokain var," diye kıkırdıyor. "Niki dışarı çıktığında bir replik yapıyordu. Hayalet görmüş gibiydi."

Nikolai kapıya doğru yürüdü ve omuz silkti. "Nefesi kesilene kadar yüzünü içine soktuğumda doydum."

"Geçen geceki mitingde muhafızların kafalarının iyi olduğunu fark ettim. Orakçıların bu işlerle uğraştığını sanmazdım." Ben hep onların sadece silah kaçakçılığı ve kumar oynadıklarını düşünürdüm. Her zaman dövüşlerin etrafında, hem ringde hem de iplerin arkasında gizlenir, bahis alırlar.

Alexei verandada duraksıyor, bunaltıcı sıcaklığın girişime yuvarlanmasına izin veriyor. "Biliyorsun, çantaların hepsinin üzerinde bir 'V' vardı, ama Mikhail'in işareti gibi değil."

Nikolai başını sallıyor. "Bir fikrim var ama bunu kardeşime danışmam gerekecek."

Onları dışarıda takip ediyorum. "Mikhail biliyor olabilir mi? Başka kim 'V' ile koşuyor?"

Nikolai'nin çenesi bana bakarken sıkıştı. "Babam."

OTUZ YEDİ

SOFYA

JAX SON BİRKAÇ GÜNDÜR BURADA OLMADIĞINDAN DAHA FAZLA BULUNUYOR.

yeni dinamikle biraz daha rahatlamış görünüyor.

Baba olmak ona yakışıyor.

Maeve ona şimdiden tapıyor gibi görünüyor. Adam kapıdan içeri girdiğinde çılglık atıyor ve kıkırdıyor, tombul parmakları havayı kavırıyor ve onu kucağına alması için yalvarıyor.

Ama onu dünden beri görmedim.

Bu beni hiçbir şeyden şüphe ettirmemeli ama ettirmemesi de zor. Tüm bunlar olur olmaz, kendi endişelerim çok kolay ortaya çıkıyor.

Belki de farklı şeyler yapmaya başlamalıyım. Hayatımın geri kalanını bir boktan işten diğerine koşturarak geçirmek istemiyorum.

Ya Jax'le olan bu şey yürümezse? O ünlü bir boksör. Kendini ona atan kadınlar olduğunu biliyorum.

Sıkılması ne kadar sürer? Beni

çok harika hissettiriyor. Ama

Brody de bir süreliğine öyle

hissettirdi.

İçimde bir korku dalgası dolaşıyor. Kendimi hazırlamam gerekiyor. Bu yüzden sabahı okulları ve finansal seçenekleri araştırarak geçirdim ve geri dönüp diplomamı tamamlamak için nelere hak kazanabileceğimi gördüm.

Lisans diplomasıyla, yüksek lisansımı yaparken bir klinikte iş bulmanın kapısını açmış olacağım.

Bir sitede hibe başvurusu bile var. Bu da ne böyle? Doldurayım bari.

Her dönem sadece bir ya da iki ders alırsam, Maeve anaokuluna gidecek yaşa gelmeden işim bitecek gibi görünüyor.

Jax olmadan da ona daha iyi bir hayat verebilirim.

Kapı açılmadan önce sert bir vuruş beni ürkütüyor.

Gülümseyen yüzü, yerdeki minderinde oynayan Maeve'i aramadan önce benimkine kilitleniyor.

"Merhaba, benim güzel kızlarım." Jax uzanır ve gülen kızını kucağına alır.

Mükemmel görünümlü bir baba.

Bunun geçici olabileceğini düşünmek acı veriyor. Ama eğilip beni öptüğünde, vücuduma yayılan ateş tüm şüphelerimi örtüyor.

"Sizin için bir sürprizim var. Aslında iki tane. Önce kızlarımı bir randevuya götürebilir miyim diye merak ediyordum?"

Beni izlerken kahverengi gözleri parlıyor.

Karnımda bir heyecan kelebeği çırpınıyor. "Bu güzel olurdu." Maeve elini onun saçında düğümleyerek irkilmesine neden oluyor.

"Sakin ol, bebeğim. Bunu da senden bir 'evet' olarak kabul ediyorum." Parmaklarını dikkatlice çözüyor ve kalçasına oturması için onu aşağı kaydırıyor.

Koltuktan kalkıp odama doğru yürümeye başladım. "Üstümü değiştirmem lazım.

Nereye gidiyoruz?"

Bakışları bedenimi yakıp geçiyor. "Harika görünüyorsun. Hem içeride hem dışarıda olacağız. Giydiğin şey mükemmel."

Lekeli atletime ve delik deşik şortuma bakıyorum. "Hemen döneceğim."

Açık yeşil bir güneş elbisesi giyiyorum, at kuyruğumu tarıyorum ve onunla oturma odasında buluşmadan önce hızlı bir makyaj yapıyorum.

Maeve ile yerde oturmuş, ona kitap okuyor. Sanırım maskaram akmaya başladı bile. O kadar sevimli ki.

"Oh, tigritsa..." diye inliyor beni gördüğünde.

Göğsümde bir alev tutuşuyor. "Pekala, uykuya ihtiyacı olmadan gidelim." İpucumu anlamasını umarak ona göz kırpıyorum.

Boğazını temizliyor ve Maeve'i tutarak ayağa kalkıyor. "Çantası var mı? Ben alırım."

Kayışı omzuna attığında, rüya gördüğüme yemin edebilirim.

Garaj yolunda koyu mor bir Land Rover duruyor. Yaklaştığımda neredeyse yanardöner bir görüntüsü var.

Jax arka yolcu kapısına doğru yürür ve kapıyı açar.

"Araba koltuğunu çıkarayım-" Onu yepyeni pembe bir koltuğa yerleştirdiğini gördüğümde kelimelerim boğuluyor.

Her şeyi düşünmüş.

"Artık ona ihtiyacın olmayacak, tatlım." Jax yumruğunu uzattı, parmak eklemleri yukarıdaydı. "Elini uzat."

Teredditle, avucumu onunkinin altına koyuyorum.

Üzerinde küçük mor bir kaplan tılsımı olan bir anahtarlık düşürüyor. "Bu senin." Donup kaldım, ona bakıyordum.

"Jax." Kelimeler kaybolur.

Beni kollarına almadan önce parmakları benimkileri siyah plastiğin etrafında kıvrıyor. "Seninle ilgilenmek istiyorum. İkinizle de." Yumuşak dudakları burnumun ucuna dokunuyor. "Şimdi, hadi gidelim. Burası şimdiden ısınmaya başladı." Beni döndürerek ön tarafa, sürücü tarafına doğru götürüyor.

"Jax, ben..." Hala nutkum tutuluyor.

Gülüyor ve soğuk deri koltuğa kaymama yardım ediyor. "Frene bas ve düğmeye bas."

Motor mırıldanıyor ve yüzüme çarpan soğuk hava beni şok ederek gerçeğe döndürüyor.

"Bunu kabul edemem." Ellerim direksiyonun üzerinde.

Soğumuş mu?

"Saçmalama. En azından bunu yapabilirim. Bana bir *kız* verdin.

Sürmek için güvenli bir şeyiniz olmalı." Kapıyı kapattı.

Boğazım düğümleniyor. Ben onun bebek annesiyim.

Sanırım baba olmak istiyordu. Ama beni istiyor mu?

Bilmemek çok zor.

"Çalıştığın yerin yanındaki kumarhanede büyük bir çocuk alanı var.

Oraya gidebiliriz diye düşünmüştüm?" Jax koltuğunu arkaya kaydırır ve bacaklarını uzatır.

"Tamam." Bu şey çok yumuşak sürüyor. Vites kolunu iki kez geri vites takmak zorunda kalmıyorum.

Gösterge panelinde de hiçbir uyarı ışığı yanmıyor.

Benim arabamdan çok daha iyi.

Daha yeni park etmişim ki Jax arabadan atlayıp arkayı açtı ve araba koltuğuna uyan yeni bir bebek arabası çıkardı.

"Bu çok süslü." Vegas'a taşınmak için elimdekini sattım ve yeni bir tane alacak param olmadı.

Maeve'i iterken sırtıyor. "Sadece en iyisi."

İçeri girdiğimizde vınlayan ışıklar ve her atari oyunundan çalan tenekte müzik beni şaşkına çeviriyor.

Jax bir avuç dolusu bilet alıyor ve bizi kalabalığın arasından atlıkarıncaya doğru itiyor.

Burayı duymuştum ama daha önce hiç gelmemiştim. Bir garson maaşıyla çok pahalı.

Maeve çok şanslı bir kız.

Onu sallanan atın üstünde tutarken bacaklarının sevinçle tekmelenmesini izlemek kalbimin dolmasını sağlıyor.

İstediği her şeye sahip olacak.

Birbirlerine bu kadar benzemeleri çok şaşırtıcı. Aynı kıvrıkcık kahverengi saçlar ve gözler. Gülüşleri bile aynı.

Artık birbirlerinin hayatlarında oldukları için biraz daha huzurlu hissediyorum. Benim onun hayatında olup olmamam önemli değil.

"Hey, şuna bakın!" Jax, Maeve'i bir grup insanın arasından geçirir ve muzaffer bir edayla bir yumruk oyununun önünde durur. "Sana bir ödül kazanacağım." Sağ elindeki yüzükleri çıkarıp cebine atıyor ve gişede çalışan adama biletini uzatıyor.

Jax bana göz kırpmıyor, kolunu geri çekiyor ve çantaya öyle sert vuruyor ki silah sesi gibi duyuluyor.

Maeve irkiliyor ve telaşlanmaya başlıyor, ben de onu pembe arabasından çıkarıp çeneme sarılıyorum.

Makinenin üstünden yüksek sesli bir zil ve ışıklar patlayarak onu tam anlamıyla bir erime sürecine itiyor.

Ağlamaklı yüzünü boynuma yaslayarak, Jax koşarak yanına gelirken onu kucaklıyorum.

"Kahretsin. Yani, lanet olsun. Bunu hiç düşünmemiştim." Titreyen sırtını ovarken kaşları çatılıyor. "Her şeyi berbat ettim. Özür dilerim." Kız uzaklaştığında çenesini sıkıyor. "O iyi mi?" diye soruyor usulca, elini bırakarak.

"O iyi olacak. Sadece biraz yorgun. Küçükken sık sık uyku zamanı gelir." Dudaklarım şakağına bastırıyor.

Maeve hıçkırıkları küçük iniltilere dönüşene kadar burnunu ellerine ve yakama sürtüyor.

Jax yüzünde çaresizlik ifadesiyle izliyor.

"Efendim? Siz kazandınız. Ödülünüzü almak ister misiniz?" Kalın sakallı, sıkılmış görünümlü yaşlı bir adam Jax'e seslenir.

Jax operatöre doğru yürümeden önce uzanıp Maeve'in başını okşuyor.

Hayatımda gördüğüm en büyük oyuncak ayıyı indirmeye devam ediyor.

Jax'ten daha uzun. Dev tüylü burnunun altından mahcup gülümsemesi görünüyor. "Sence bu onu mutlu edecek mi?" Oval bir pençesini el sallamak için kaldırıyor.

Maeve dönüp bakıyor, sonra yüzünü tekrar bana gömüyor.

"O sadece yorgun. Bütün mahalleye yetecek kadar ayı var!" Ruh halini hafifletmek umuduyla ona takılıyorum.

Kaşlarını çatarak, doldurulmuş kolları bir sırt çantası gibi boynuna doluyor ve diğer eliyle bebek arabasını itiyor. "Hadi gidelim. Zaten ikinci sürprizim var."

Range Rover'a döndüğümüzde Maeve uyuyordu. Araba koltuğuna kolayca geçti.

Bu sefer direksiyona Jax geçiyor.

Sokaklarda dolaşırken sessiz. Sabah güneşinin renkli camlardan içeri sızan Nevada sıcaklığını hissedebiliyorum.

Sıcak bir tane daha.

"Onu korkuttuğum için kendimi berbat hissediyorum," diye mırıldanıyor. Kucağındaki yumruğunu sıkarken parmak eklemleri patlıyor.

"Sorun değil. O sadece bir kişi. Hep böyle yaparlar. Korkarlar, ağlarlar, unuturlar. Bir dahaki sefere o kadar kötü olmaz." Onu kara kara düşünürken görmeye alışık değilim.

Birlikte çok fazla zaman geçirmedik. Onun içine kapandığını görünce keşke onu rahatlatabilsem diyorum ama nasıl yapacağımı bilmiyorum.

Bu onun için yeni bir şey. Ebeveynliğe atılıyor. Buna alışmak için çok daha uzun zamanım oldu.

Ağır bir kapı yolumuzu kapatıyor. Jax aynanın yanındaki bir düğmeye basıyor ve kapı önümüzde kayarak açılıyor.

"Neredeyiz biz?" Ev neredeyse kumarhanelerden biri büyüklüğünde. Geniş bir bahçesi var ve ortasında şık bir şekilde yerleştirilmiş koyu renkli modern bir bina var.

"Benim, yani bizim evimiz." Bir noktaya daha basıyor ve geniş bir garaj kapısı açılıyor.

Loş alana girdiğinde sıcaklığın değiştiğini hissedebiliyorum.

"Burada başka kim yaşıyor?" Burada en az altı araba var.

Bu bir Lamborghini mi?

Kalbim küt küt atıyor. Bir boksörün bu kadar para kazanabileceğini bilmiyordum.

"Başka kimse yok." Sessizce iniyor ve uyuyan Maeve'i araba koltuğundan çıkarıyor. "Sana bir şey göstermek istiyorum." Dilini dişlerine vurarak tıkırdatıyor.

Bunu daha çok sinirlendiğinde yaptığını öğreniyorum.

Endişelenecek neyi var ki? Buraya bakılırsa, isteyebileceği her şeye sahip.

Ya da her kimse.

Midem düğümleniyor.

Beni ön kapı ile bağlantılı bir fuayeye ve geniş bir oturma odasına götürüyor.

Bu bir oyun parkı mı? Ve bir oyuncak kutusu?

"Jax? Neden tüm köşelerde köpük var?"

Uyuyan bebeğimizi yere bırakıp koltuktan çekerken gülümsemesi büyüyor. "Bu onun için. Nikolai onun için güvenli hale getirmeme yardım etti."

Etrafımda dönüyorum, her şeyi anlıyorum. "Bu çok tatlı, Jax."

Uzanıp elimi tutuyor ve beni de kendisiyle birlikte koridora doğru çekiyor.

Pembeler ve morlarla süslenmiş bir çocuk odası, yeni bir beşik, bir alt değiştirme masası ve hatta bir sallanan sandalye ile doludur.

Bu kadarı da fazla.

"Vay canına, seninle kaldığında bu harika olacak." Elimi çekiyorum ve karnıma sarılıyorum.

"Benimle kalır' mı? Nereye gittiğini sanıyorsun?" Maeve'i yatağının gevrek çarşaflarına yatırıyor ve karanlık gözlerle bana dönüyor.

"Burada olmamın doğru olduğunu sanmıyorum. Ya başka biriyle tanışırsan? Bebek annenin tarzını bozmasını mı istiyorsun?" Umursamazca el sallamaya çalışıyorum ama duygularımı zapt etmek çok zorlaşıyor.

Avuç içleri üst kollarımı sarıyor ve yüzümü ona dönmemi sağlıyor. "Bunu neden yapmak isteyeyim ki? Ve sen sadece benim bebeğimin annesi değilsin, benimsin."

"Gerçekten öyle miyim?" Gözlerine baktığımda, içlerinde en ufak bir şüphe kırıntısı bile bulamıyorum.

"Aynen öyle. Benim, hepsi benim. Sana söyledim, bu sefer kaçmana izin vermeyecektim. Ciddiydim." Dudakları bana çarparak, sahip olabileceğim tüm tartışmaları susturdu.

Evime geri dönmek, içini boşalttığımı bilmek garip.

Jax benimle gelmeyi teklif etti ama Anna ile konuşabilmek için yalnız gitmemin daha iyi olacağını düşündüm.

"Yani, bu kadar mı? Ortaya çıkıyor ve sen de ona koşuyorsun öyle mi?" Sarı saçlarını omzunun arkasına itiyor.

"Bundan daha karmaşık olduğunu biliyorsun. O Maeve'in babası. Onu tanımak için bir şansa ihtiyacı var." Beş parasız olmanın iyi yanı, toplanacak fazla bir şey olmaması. "Ayrıca, gittiğim için mutlu olacağını düşünmüştüm. Son zamanlarda mesafeliydin."

Anna uzun bedenini tezgâha yaslayıp kollarını kavuşturuyor. "Bence ondan alabileceğin her şeyi almalısın. Nafaka için dava aç ve kaç."

Sanki artık onu tanımıyorum bile. "Bunu neden yapayım ki?"

"Bu kadar parayla neler yapabileceğinizi bir düşünün. Bu mükemmel bir durum. Onunla kalmak zorunda değilsin." Gözleri genişliyor ve yüzüne bir gülümseme yayılıyor. "Hep Cabo'nun dışında bir villa almaktan söz ederdik, hatırlıyor musun? Şimdi onun parasıyla bunu yapabiliriz."

Başımı sallıyorum.

"Maeve'in babasını tanıması daha önemli. Benim için de öyle." Maeve'in son oyuncaklarını da geniş spor çantama doldurup kapının yanına koydum.

"Biliyorsun, o gece *benim* vardiyam olması gerekiyordu, Sof. Eğer onunla birlikte olsaydım, seninle ilgilenilmesini sağlardım. Düğün felaketinde, hamileliğinde sana destek oldum ve şimdi de bu mu?" Yüzünü benimkiyle aynı hizaya getirirken ellerini kanepenin arkasına koyuyor.

"*Lamborghini'si* var. Ondan ne istersen karşılayabilir." Sözünü vurgulamak istercesine, döşemeden yırtık bir kumaş köşesini sıyrarak bir yayın dışarı çıktığını gösteriyor. "Beni bununla mı bırakıyorsun?"

Ona arabalarından bahsetmemeliydim. Ama kullandığım yeni Land Rover'ı sorunca söylemek zorunda kaldım.

Bir dahaki sefere eski arabamı almak için benimle gelmesini isteyeceğim. Yukarı.

Diğer pahalı arabalarının yanına park etmek neredeyse utanç verici olacak.

Araçlar.

"Tamam. Her neyse. Sadece arkadaşlarını unutma, Sof." Elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzatıyor.

"Ne? Hiç param yok." Bana para fırlattığını mı sanıyor?

"Anahtar, Sof." Mavi gözleri kısıldı. "Şimdi başka bir oda arkadaşı bulmalıyım."

Kahretsın.

Bunu hiç düşünmemiştim.

"Özür dilerim. Ay sonuna kadar kendi payımı karşılayacağımdan emin olabilirsiniz." Dudağı titriyor.

Bu arkadaşlığımızın sonu mu? Bir erkek yüzünden mi? "Bu iyi olurdu. Sadece nakit uygulaması yapabilirsiniz."

Yıpranmış pirinç anahtarı onun eline bırakıyorum ve gözyaşları dökülmeye başlamadan önce oradan ayrılıyorum.

OTUZ SEKİZ

JAX

ŞARKI- BENİM, UYKU SİMGESİ.

Sofia Maeve'i gece için üst kata yatırırken ben de 'randevu gecesi' planlarımla meşgul oluyorum. Bir çocuğunuz olduğunda bunu organize etmek o kadar kolay değil, bu yüzden bu deneyimi evimize taşıyabileceğimi düşündüm.

Sofia dün üzgündü. Daha önce hiç bir kadını yumruklamak istememiştim. Ama oda arkadaşının ne kadar kötü olduğunu duyunca, o zehirli sürtükten kurtulduğuna sevindim.

Ben de düşündüm ki, bu gece Maeve uyuduktan sonra ona güzel bir akşam yemeği hazırlayacağım ve ona bir prenses gibi davranacağım. O bunu hak ediyor. Şımartılmaktan hoşlanmayabilir ama bu beni durdurmayacak.

Kızlarım hayal edebilecekleri her şeye sahip olacaklar, bundan emin olacağım.

Yemek odasını aydınlatmak için müstehcen miktarda mum yaktıktan sonra ışıkları kısıyorum ve masanın üzerine sarı gül yaprakları serpiyorum, ardından soğutulmuş şampanyayı ortaya yerleştiriyorum.

Ellerimi çırparak yaptığım işi hayranlıkla seyrediyorum.

Onunla ilgili her şeyi bilmek istiyorum. Artık hayatımda o var, gitmesine asla izin veremem.

Sofia'nın merdivenlerden indiğini duyduğumda makarnayı süslü kaselere yerleştiriyordum. Onun tepkisini beklerken başım dönüyordu.

"Bay Carter. Bu nedir?"

"Bu, tatlım, ilk resmi randevumuz."

Dönmeden bile arkamda olduğunu hissediyorum. Ellerini üstümün altından geçirip karın kaslarımda gezdiriyor. Makarnayı odanın öbür ucuna fırlatıp üzerine atlamama on saniye kadar var. Ama yapmayacağım. Bunun özel olmasını istiyorum.

"Bütün bunları biraz tersten yaptık, değil mi?" diye kıkırdıyor.

Kaşığı tencereye bırakıyorum ve yüzümü ona dönüyorum.

Yüzünü aydınlatan gülümseme kalbimi hızlandırıyor. Varlığımın tek sebebi bu an.

"Hiçbir şeyi yapmanın doğru yolu yoktur bebeğim. Bence şu ana kadar yaptığımız oldukça inanılmaz, sence de öyle değil mi?" Burnumu onunkine bastırıyorum ve kalçalarını kavriyorum.

"Sanırım öyle. Burada, seninle olmak beni mutlu ediyor. Sen gerçekten iyilerden birisin, Jax."

Gözlerim kapanıyor. Ben değilim. Ondan çok uzağım. Asla da olamayacağım. Ama onun için elimden geleni yapacağım.

"Hayır, tigritsa. Ben hiç de iyi bir insan değilim." Burnumu pürüzsüz yanağından boynuna doğru kaydırıyorum.

"Ama bunun bir önemi yok. Ben her zaman senin iyi çocuğun olacağım." Ben boğazını emerken ve kıçını okşarken kıkırdıyor.

"Şimdi benim için iyi bir kız olma sırası sende. Git ve otur. Yemek yiyeceğiz.

Konuşuruz. Ve sonra..." Sözümü kesiyorum.

Ellerini göğsüme koyuyor ve koyu yeşil gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Sonra ne olacak?" diye soruyor, dolgun alt dudağını ısırarak.

"Seni öyle bir sikeceğim ki yarın yürüyemeyeceksin."

Dudakları 'o' şeklinde.

"Yoksa yavaş ve tatlı mı istersin?"

Hangisi olduğunu tartışıyormuş gibi yaparak çenesine vuruyor. Onu kendime doğru çekiyorum, vücuduma yaslıyorum. "İkisini de yapalım. Her iki durumda da, bu gece her bir santimini tadacağım."

Onu bıraktığımda bana karşı titriyor.

"Otur." Elimde yiyeceklerle arkasından gidip onun sandalyesini çekiyorum ve sonra kendi sandalyeme oturuyorum. Bir sonraki dövüşüm için antrenman yaptığım bir günün ardından açlıktan ölüyorum.

İlk ısırığını alırken izliyorum, koltuğumda kaymama neden olan küçük bir inilti çıkarıyor.

"İyi mi?" Kendi lokmamı alarak soruyorum.

Babam çocukken hep bunu yapardı. Bıkacağımı sanırdım. Ama zaman geçtikçe bana onu hatırlatıyor, bu yüzden yemeye devam ediyorum.

"Mm, evet. Hem de çok." Gülümsüyor. "Yemek yapmayı seviyor musun?" diye soruyor.

Cevabı düşünürken çatalımı makarnanın içinde döndürüyorum. "Pek sayılmaz. Hiçbir zaman yemek pişirecek kadar evde olamadım."

Yavaşça başını sallıyor. "Hala evden çok uzakta olacak mısın?" Yemeğini kurcalamaya başlıyor.

Eğildim ve elimi onunkinin üzerine koydum. "Hayır, şu anda burada olmak için bir nedenim var. Gerçi işimin pek de sosyal olmayan saatleri var. Buna engel olamam."

"Boks mu? Gündüz antrenman yapıyorsun, değil mi?"

Sandalyemde arkama yaslanıp dilimi ısıırıyorum. Sanırım şimdi her zamankinden daha iyi bir zaman. Bombayı atıp kaçmamasını umacağım.

"Boks, evet. Onu gün içinde yapıyorum. Mafya için olanları ise Mikhail ya da Nikolai'nin bana ihtiyaç duyduğu her saat yapabilirim." Onu yakından izliyorum.

Öksürüyor, çatalını bırakıyor. "Pardon? Şaka yapıyorsunuz, değil mi?" Bakışlarını bana sabitliyor.

"Hayır, bebeğim. Şaka yapmıyorum. Bunu yıllardır yapıyorum. New York'ta başka bir aileyle birlikteydim. Bu benim işim, bu işte iyiyim."

Kaşlarını çatıyor. "Bütün bunları böyle mi elde ettin?" Ellerini dramatik bir şekilde havada sallıyor.

"Hayır. Hepsi değil. Babam ben küçükken öldü. Sahip olduğu her şeyi bana bıraktı. Meğer tonlarca varmış. O, boks ve mafya arasında, istediğimiz her şey için yeterince param var."

Birkaç dakika sessizlik oldu.

İştahımın beni hızla terk etmesine rağmen bir lokma daha tıkınıyorum. "Lanet olsun." Nefesini üflüyor ve sandalyesinde geriye doğru yığılıyor. Beynindeki çarkların döndüğünü hissedebiliyorum ve bu beni geriyor. "Senden bir şey saklamak istemiyorum Sofia."

Yukarı bakmadan önce bluzunun eteğiyle oynuyor. "Maeve güvende mi?"

"Evet." Cevabımda tereddüt etmedim. Kimse onun alanına nefes alacak kadar bile yaklaşamazdı.

"Bana söz veriyor musun?"

"Yemin ederim. Mikhail'in operasyonu burada sağlam. Kimsenin ikinize de zarar verecek kadar yaklaşmasına izin vermem."

Brody'nin motorcu çetesi meselesini şimdilik kendime saklıyorum.
Yakında halledilir.

Çatalını eline alıp bir parça makarna saplıyor ve yiyor. "Peki ya sen?"

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Peki ya ben?"

"Güvende misin? Eve gelmemen konusunda endişelenmeli miyim?"

"Ben iyiyim, bebeğim."

"Bu şekilde kalmasını sağla. Jax, ciddiym. Eğer herhangi bir noktada Maeve için güvenli olmadığını hissedersen, onu götürmek zorunda kalırım."

Ayağa kalkarken çatalımı düşürüyorum ve masaya

çarparıyor. "Hayır."

"Hayır mı?" Sandalyesini itip önümde duruyor, dudaklarımda bir sırıtış seğiriyor.

"Seni ve kızımızı korumak benim görevim. Bunu yapmama izin ver. Benden kaçma, Sofia. Seni kovalayacağımı biliyorsun. Asla durmayacağım. Ama bir şeyi anlamam gerek-"

"Oh, öyle mi?" Çenesini bana doğru uzatıyor ve parmaklarımı boynuna doluyorum, başparmaklarım çenesini çerçeveleyiyor.

"Evet. Sen ve üst kattaki küçük kız için kendi hayatımdan vazgeçebileceğimi. Gözümü bile kırpmadan, senin için bunu yaparım. Seni güvende tutarım. Sana her şeyi veririm. Sadece bir daha asla ama asla beni böyle terk etmekle tehdit etme." Bu beni paramparça eder. Onları daha yeni buldum ama her düşüncemi tüketiyorlar.

Bana ne kadar ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim bir can simidi sağlıyorlar.

"Benim için her şey demek olan insanları daha önce de kaybettim. Bunun bir daha olmasına asla izin vermeyeceğim." Bu sözleri söylerken sesim neredeyse titriyor.

Kai'yi koruyamadım. Sevdığım insanlar ölür. Ama bunu mahvetmeyeceğim.

Yapamam.

"Seni duyuyorum, Jax."

İçimi bir rahatlama kapladı. Onu bıraktım ve geri çekildim.

Başımı kaldırıp baktığımda bana b a k a n gözlerinde tutkuyu görüyorum.

"Sana güveniyorum. Bunu bozma."

Kalbim göğsümde çarpıyor, beynim beni gönderdiği karanlık yerlerde dönüyor.

Elimi saçlarımda gezdiriyor, kendi lanet zihnim üzerindeki kontrolümü yeniden kazanmaya çalışıyorum.

"Asla."

Kollarını boynuma doluyor ve beni aşağı çekerek dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. "Şimdi ye. Bana bir randevu gecesi sözü vermiştin."

Hızlı bir öpücük daha çalarak tekrar oturuyoruz ve yemeğimizin geri kalanını bitiriyoruz. Ardından çilekli cheesecake ve bir şişe şampanyanın geri kalanı geliyor.

Sandalyemde arkama yaslanıp o konuşurken güzelliğini seyrediyorum. En sevdiği renk sarı. Hayali bir psikolog olmak. Ailesi o on sekiz yaşındayken bir kazada ölmüş. Bu konuda nasıl bu kadar kolay konuşabiliyor? Neredeyse kıskanıyorum. Kai'nin adını bile zar zor söyleyebiliyorum. Maeve'e hamileyken canı vişneli yoğurt çekerdi. Eskiden bale yapardı, bu da striptiz hareketlerinin neden bu kadar iyi olduğunu açıklıyor.

Konuşmasına ara veriyor ve ellerine bakıyor. "Düşünüyordum da, Maeve'in soyadını değiştirip Carter'ı eklememiz gerekiyor."

Konuşmak için ağzımı açtım ama kelimeler ağzımdan çıkmadı. Bunu düşünmemiştim bile. İdeal olarak, ikisinin de benim soyadımı taşımasını istiyorum.

"Soyadını bilmiyordum, ben de ona benimkini verdim."

Gergin, koltuğunda kıpırdanıyor. Yaklaşıyorum ve bir kolumu omzuna koyuyorum.

"Hey, sorun değil. Bunu çok isterim, tatlım."

"Maeve Garcia-Carter." Bakışları umutlu bir ifadeyle benimkilerle buluşmak için yükseliyor. "Rusça konuşuyor gibi görüldüğünüz için Rus soyadınız olduğunu düşünmüştüm. Tigritsa falan?"

"Bir hikâye öğrenmek ister misin?" Başının tepesine doğru fısıldıyorum. "İsterim."

"Gerçek soyadım Kuznetsov'du. Babam Rus'tu, annem ise bildiğiniz gibi yarı Ermeni. Yani ben Jax Kuznetsov'dum. Annemle babam ayrıldığında ve babam beni yanına aldığı anda, bana bir Amerikan soyadına ihtiyacım olduğunu söyledi. Böylesi daha güvenliydi. Böylece Jax Carter oldum."

"Yasal olarak mı?"

"Evet. Yani Maeve de bir Carter olacak."

"Düzgün bir aile." Bana bakıyor ve gülümsüyor. "Düşünsene, tüm bunlar bir asla asla oyunuyla başladı."

"Şimdiye kadarki en iyi oyun." Eğiliyorum, parmaklarım onun açıkta kalan kalçasına giriyor. O küçük siyah gecelik her seferinde yukarı doğru

çıkıyordu.

Bacak bacak üstüne atar.

"Daha önce hiç yemek masamda bir kadınla yemek yememiştim." "Oh, bu iyi. Akşam yemeğimi onun üzerinde yediğime göre."

Ona sırtıtıyorum, dilimi çenesinde gezdiriyorum. "Bende daha iyisi var."

"Hmm, hmm."

"Bu eve daha önce hiç kadın almamıştım."

Geri çekildi, bana şüpheyle baktı. "Sana inanmıyorum."

Ellerimi kaldırdım.

"Gerçek. New York'tan beri başka bir kadınla yatmadım. İki lanet yıl önce."

İnançsızlıkla bana göz kırptıyor. "Kesinlikle mümkün değil. Sen harikası. Sen, yani, sensin. Kızlar Kaos Kralı için ayaklarına kapanıyor olmalı."

"Kral'ın bu güzel, ulaşılmaz kıvıl saçlı kız için oldukça yüksek bir standardı vardı. Ertesi sabah kırık kalbinin bir parçasını da alıp gitti. Ben sadece var oldum. O kadınlar beni senin gibi hayata döndürmedi. Bu yüzden onları istemedim."

O gece Kai'nin ölümünden beri ilk kez bir şeyler hissettim. Ona tutundum. Bu kadını aklımdan çıkarmaya çalıştım. Etrafta dolaştım ama asla başaramadım. Benim için hiçbir şey yapmadılar. Sofia'yla geçirdiğim o gece kendimi boşaltmak için tek ihtiyacım olan şeydi.

"Senin üzerinde böyle bir etki bıraktıysam beni kovalamana şaşmamalı." şampanyasını yudumlarken gülümsemesini bardağın kenarına gizliyor.

"Hayat değiştiren ve unutulmaz, tatlım." Göz

kırptıyorum. "Zihnimde bulanıklaşmaya başladı, Jax.

Sanırım ihtiyacım var-"

Cümlesini bitirmesine izin vermedim. Ayağa kalkmak için acele ederken sandalyemi deviriyorum ve onu kollarıma alıp masanın üzerine bırakıyorum.

"İki yıldır dilimde senin tadın var. Bacaklarını aç ve seni yememi ne kadar çok sevdiğini duymama izin ver," diye kulağına homurdanıyorum ve kalçalarının arasına giriyorum.

OTUZ DOKUZ

SOFYA

MAEVE'İN AŞAĞIDA TELAŞLANDIĞINI DUYABILIYORUM VE JAX ONA şişe geliyor. Bluzumun düğmelerini iliklerken gülmekten kendimi alamıyorum.

Restoranda bir gün daha, ancak son birkaç gün içinde birkaç başvuru formu doldurmayı başardım. Umarım yakında birinden geri dönüş alırım.

Aç halkla uğraşmak hayatımın geri kalanında yapmak istediğim şey değil.

Salona indiğimde Maeve'i Jax'in kucağına yerleşmiş, sütünü içerken ona bakarken bulduğumda göğsüm kabarıyor.

Çok tatlılar.

"Keşke burada sizinle kalabilseydim." Jax'e yalandan surat astım.

"Oraya geri dönmene gerek yok. Bırak, bizimle evde kal. Bunu istediğini biliyorsun." Gülümseyerek kaşlarını oynatıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Jax, ne yazık ki başka seçeneğim yok."

Maeve'i kaldırıp yanındaki minderin üzerine koyar ve kot pantolonunun cebini karıştırmaya başlar.

Parlak siyah kartı görür görmez omurgamı dikleştiriyorum.

"Hayır, Jax."

Anna burada olsaydı, almam ve harcayabileceğim her kuruşu harcamam için bana bağırdı. Ama ben onun gibi değilim. Çalışmak ve gurur duyabileceğim, Maeve'in örnek alabileceği bir şey inşa etmek istiyorum.

Ve kesinlikle Jax'in benim sadece bir para avcısı olduğumu düşünmesini istemiyorum. Onun çocuğunu doğurmuş olabilirim, ama o zaten yeterince şey yaptı.

kaçırdığı o yılı telafi etmek için.

Bu onun hatası bile değildi.

"Tigritsa, al şunu." Ben mutfağa doğru yürürken kartı havada sallıyor.

Dolaba uzanıp termosumu çıkardım. Bir süre daha para biriktirebilirim, üniversite kurslarının parasını ödeyebilirim.

Bu sadece bir zaman meselesi.

"Jax!" Beni kollarının arasında döndürürken bağırıyorum. Dişlerinin arasındaki kartı gördüğümde içimden bir kıkırdama kaçıyor.

Onu çıkardım ve arka cebine soktum. "Olmaz,

Jax. Ben hallederim. Bir planım var."

"Bahse girerim nefret ettiğin o işi bırakır ve gerçekten ona odaklanırsan bu plan çok daha hızlı ilerleyecektir."

O sırtış bana haklı olduğunu çok iyi bildiğini

söylüyor. "Olurdu. Ama hala olmuyor."

Arkamı dönmeye çalışıyorum ama elleri iki yanımdaki tezgâhın üzerine iniyor.

"Sofia. Şu anda mantığımdan daha çok param var. Kullan lütfen bebeğim. Bu beni mutlu eder."

Bana yavru köpek gözleriyle bakıyor, plastiği alıp aramızda tutuyor.

"Önemli değil. Seni sevdiğin bir şeyi yaparken görmek her şeydir. Bırak. Diplomayı bitirmek için ne kadar harcaman gerekiyorsa harca. Sonra da bugün çalışmak yerine gidip sana ve Maeve'e yepyeni bir gardırop al."

"Yeni şeylere ihtiyacımız yok, Jax."

"Peki, bu akşamki dövüşüm için ne dersin?" "Kıyafetlerim var," diyorum sertçe.

"Her şey için bir argümanınız var demek istiyorsunuz." Dudakları benimkilerin üzerinde geziniyor. "Al şu lanet kartı Sofia. Şaka yapmıyorum."

Beni kendine çekiyor, güçlü kollarıyla belimi sarıyor. "Aslında, ne kadar çok harcarsan, bu gece seni o kadar iyi ödüllendiririm. Buna ne dersin?"

İçimi çektim.

Anna'nın sözleri beni rahatsız ediyor. Ben o kadın olmayacağım. Yapacağım ilk şey o üniversiteye kaydolmak olacak.

Ama bahsettiği ödül, kalçalarımı birbirine kenetlememe neden oldu.

Parmaklarının arasından kartı alıyorum. Yüzünü aydınlatan gülümseme beni daha iyi hissettiriyor.

"Aferin kıızıma," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı. "Ve kartımı iflas ettirsen bile, ki dürüst olmak gerekirse, bu beni çok etkiler. Lambo'larımdan birkaçını satarım."

"Tamamen umursamazsın, Jax."

"Ben *kaotik* terimini tercih ediyorum. Bu benim tuhaflığım."

KIRK

JAX

"JAX, BURAYA GERİ DÖN!" GRAYSON KARŞIDAN BAĞIRIYOR
Spor salonu. Maç öncesi antrenman için geldi. Lisansımı kaybettiğim için beni azarladıktan sonra, şimdi de bayılana kadar çalıştırıyor.

Alexei Nikolai'ye doğru koşarken telefonumdan başımı kaldırıyorum. Kendimi destekliyorum, Niki'nin onu tek eliyle yere yapıştırabileceğinden eminim. Ama Alexei yolundan çekiliyor, sırtına atlıyor ve koca herifi kafasından kilitliyor.

"Tap out."

Alexei'nin pazusu boğazına dayanır. Artık yüzü kıpkırmızı olan Nikolay, tüm bu olanları komik bulan Aleksey'i tutuyor.

"Büyük olanı yakaladım!" Alexei bana sesleniyor ve ben kıkırdıyorum.

Grayson hiç eğlenmeden izliyor. Bankamdan bir bildirim daha geliyor ve sırtıyorum.

İyi bir kız gibi davranıyor, paramı harcıyor.

Gürültülü bir gümbürtü dikkatimi çekiyor ve Alexei'nin şimdi Nikolai göğsünde dururken minderde olduğunu görüyorum.

"Kazandığını düşünmene izin verdim."

Başımı sallıyorum ve Sofia'ya bir mesaj yazıyorum.

Benim istediğim miktara yakın bir harcama yapmıyor. Ama kursa kaydolduğunu ve görünüşe bakılırsa ayakkabı aldığını görüyorum.

Harcamaya devam et, bu beni azdırıyor.

S: İyi bir çocuk ol ve eğitime geri dön.

Dudağımı ısırıyorum, sikim şimdi zonkluyor. O metni yazarken yüzünün nasıl kızardığını hayal edebiliyorum.

"Oooh, baharatlı mesajlar mı gönderiyorsun?" Alexei vahşi bir sırıtışla bana doğru yürürken alındaki teri silerek sesleniyor.

Beni öldürtmeye mi çalışıyorsun? Evde görüşürüz...

Benim ölümüm olması oldukça muhtemel.

Telefonumu kilitleyip tekrar bankın üzerine atıyorum.

"Seni ilgilendirmez. Pes mi ettin? Şimdiden dayak mı yedin?" Cevap olarak koluma vuruyor, ben de kıkırdıyorum.

"Bunu hissetmedim bile."

Muhtemelen çoğu şeye karşı hissiz olduğum içindir. Fiziksel acı benim için bir şey ifade etmiyor.

"Jax, gidelim. Bir saatimiz daha var. Ringde kendini öldürtmek mi istiyorsun? Hiçbir kural olmadan dövüşmeye karar verdin," diye bağılıyor G ve oda sessizleşiyor.

Yutkunuyorum, sözlerini anlıyorum. Sofia ve Maeve'den önce umurumda bile olma zdı. Yaşarım, ölürüm. Her neyse.

Ama artık bir amacım var. Benim için bir umut ışığı var. Tutunmaya çalıştığım bir şey. Dünya bir zamanlar olduğu kadar karanlık değil. Ve bu kızlarım sayesinde.

Yani Grayson haklı. Ringde ölmek istemiyorum, yapamam. Kızımın büyüdüğünü görmek zorundayım.

"Sakin ol, ben hallederim."

Yeni bir kararlılık duygusuyla iplerin altına eğildim. Bu dövüşü kaybetmek gibi bir seçeneğim yok. Artık yok.

KIRK BİR

SOFYA

ONUN PARASININ ÇOĞUNU HARCAMIŞ OLABİLİRİM, ANCAK ÇOĞU YENİ

Jax için spor ayakkabı ve Maeve için kıyafet. Ancak bu akşamki dövüşü için bir kıyafet aldım. Bir çift de rüya ayakkabısı. Umarım ödülümü hak etmek için yeterli olur. Alışverişe çıkmadan önce yaptığım ilk şey, gelecek dönem için kayıt ücretini ödemek oldu. Mezun olduğumda, ona her kuruşunu geri ödeyeceğim. Anna'nın düşündüğünün aksine, o benim yürüyen banka hesabım değil ve ben de bunu istemiyorum. Ancak, bir kez olsun Maeve için her şeyi karşılayabilmek konusunda paniğe kapılmak zorunda kalmamak ve onunla ilgilenilmek güzel. Yıllar sonra ilk kez gerçekten kendimi düşünebiliyorum.

Evet, ben bir anneyim. Ama o doğduğundan beri tek olduğum şey buymuş gibi hissediyorum. Çok daha fazlası olduğumu biliyorum. O küçük kızı seviyorum. Onun annesi olmayı seviyorum. Jax'i bulmak biraz olsun kendimi geri kazanmamı sağladı.

Yeni kıyafetimi yerleştirirken, yeni Louis'ime uygun bir çift deri kot pantolon ve dantel bir bodysuit'e bakıyorum.

İnternette bir yeraltı dövüşü aramış olabilirim ve bazı tüyler ürpertici resimleri gördükten sonra dehşete kapıldım. Her şeyden çok Jax için. Kural yok. Sadece iki adam birbirini dövüyor. İzleyebilir miyim bilmiyorum. Beni orada istiyor, ben de onun için orada olacağım.

Kapı çarparak kapandı ve yüksek erkek sesleri merdivenlerden yukarı taşındı. Jax, Maeve'i bakıcısıyla Nikolai'lere bırakıyordu ve bu da beni endişelendiriyordu. Ama Jax ona güveniyorsa, ben de güveniyorum.

Ağır ayak sesleri merdivenleri tırmanıyor ve kalbim hızla çarpıyor. Şortunu buğulayıp tiledim ve kıyafeti, ona aldığım yeni yüksek topuklu ayakkabılarla birlikte yatağın üzerindeydi.

Odaya girerken "Merhaba bebeğim," diye homurdanıyor.

Onunla yüzleşmek için dönüyorum. Bana doğru yaklaşıp beni kollarının arasına alırken dudaklarında o çocuksu sırıtış vardı.

"Herkes aşağıda seninle tanışmak için bekliyor," diye kulağıma fısıldıyor.

Garsonluk yaparken onlarla kısa bir süre tanışmıştım ama bu farklı. Onun için bir şey ifade ettiğimi biliyorlar.

"Kim bu 'herkes'?" Dudaklarım şüpheyile büzülüyor. "Nikolai, Alexei ve Lara."

"Lara?" Bu beni biraz rahatlattı, iki korkutucu görünümlü Rus yerine konuşacak başka bir kadın.

"Nikolai'nin kız kardeşi. Eğlenceli biri. Muhtemelen iyi anlaşırsınız." "Eğlenceli mi?" Ona kaşlarımı kaldırıyorum.

"Nik gibi kuru bir espri anlayışı var. Demek istediğim de bu. Penelerini bir kenara bırak. Ben seninim."

Beni ayaklarımın üzerine yatırıyor. Ellerim gömleğinin ince kumaşının altından geçip sert göğsüne uzanıyor.

"Kıskanmıyorum. Sadece bununla ne demek istediğini merak ediyordum. Vahşi mi yoksa sadece mizah anlayışı mı?" Dudağımı ısırđım ve kirpiklerimi ona doğru kırtđım. Gümüş zincirini çekerek onu kendime doğru çektim ve öptüm.

"Mmm, daha fazla," diye homurdanıyor ve dudaklarımı tekrar yakalıyor.

"Hazırlanmam gerek." Yatağın zerindeki kıyafetlerimize doğru başımı salladım.

Şöyle bir bakıyor ve gözleri kısılıyor. "Bugün yeterince harcama yapmadın ve bana bir şeyler almak sayılmaz."

"Denedim, tamam mı? Ayakkabılarıma bak. Kiramdan daha pahalılar!"

"Onları benim için giy."

Bornozu omuzlarımdan itiyor ve yere düşüyor, beni sadece yeni kırmızı klotum ve ona uygun jartiyer kemeri ile bırakıyor.

"Lanet olsun, Sof." Parmağı ince kayışın altından uyluğuma doğru kayıyor. "Bunu benim için giydiğini bilerek nasıl konsantre olabilirim ki?"

"Ayakkabılarımın tabanı klotumla uyumlu." Alt dudağımı yalıyorum, ondan uzaklaşıyorum ve süslü kutudan topukluları açıyorum.

Eğildim ve ilkini ona dönük olarak taktım.

Yavaşça ayağa kalkıp ona döndüğümde, elini yüzünde gezdiriyordu.

"Vay canına. Şu haline bak, tigritsa. Yemek için yeterince iyisin."

"Sence?" Ona tam bir gösteri sunmak için dönüyorum. Bana bakışı kendimi gerçekten güzel hissettiriyor. Doğum yaptıktan sonra kaybettiğim başka bir şey.

Sanki Jax yuvarlanıp gittiğini bile fark etmediğim parçalarımı yavaşça yeniden inşa ediyor.

"Çarpıcı. Mükemmel. Lanet olsun, şanslı bir adamım." Aradaki mesafeyi kapatıyor, sert elleri kalçalarımı kavlıyor.

"Gergin misin?" Ben soruyorum.

Sırıttıyor. "Hayır, bebeğim. Kavgaya etmeyi seviyorum. Bana yardımcı oluyor."

Parmaklarım yanağını okşuyor. "Sana yardım mı ediyor? Ne konuda?"

"Sadece bir şeylerle uğraşıyorum." Duruyor ve boğazını temizliyor.

"Ringdeyken her şeyi unutuyorum."

"Oh, Jax. Hiçbir fikrim yoktu. Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Ellerim hâlâ çenesini çerçeveleyerek bana bakmasını sağlıyor.

Sertleşiyor, ben de boynuna yumuşak bir öpücük konduruyorum. Onu zorlamak istemiyorum, özellikle de dövüşünden önce.

Belki de konuyu değiştirmek daha iyi bir fikirdir. "Hey, hazırlanmamız gerek."

Bu gece adamımın kazandığını görmek istiyorum. Nasıl kutluyoruz?"

"Bu evdeki her bir yüzeyi sikerek, tatlım." "O zaman galip gelsen iyi olur."

Eğilip dilini çenemde gezdiriyor. "Bu gece Nikolai ve Alexei'nin yanından ayrılmadığından emin ol, tamam mı? Orada dikkatim dağılmamalı."

"Söz veriyorum."

"İşte benim iyi kızım," diyerek çıplak kıkırma vuruyor ve amımın onun için acımasına neden oluyor.

Beni geçip yatağa bakıyor ve yanaklarımı okşuyor. "Benim için eşyalarımı hazırladın mı?"

Başımı salladım.

İçgüdü diyelim, bahse girerim kimse onunla gerçekten ilgilenmemiştir. Ben o kişi olmak istiyorum.

"Bunu yapmana gerek yoktu, tatlım. Seninle ilgilenmek için buradayım." Burnuma yumuşak bir öpücük konduruyor ve duygularım göğsümde dönmeye başlıyor. "Hey, biz birbirimiz için buradayız, Jax. Bırak bunu ben yapayım."

Burada evimdeyim. Bir aile kuruyoruz. Geçen her gnle birlikte Jax kalbimin biraz daha sahibi oluyor. O çok tatlı ve beni ve Maeve'i korumak istiyor.

Yeni topuklu ayakkabılarım ahşap zeminde tıkırdarken, bana doğru dönüyor ve şişkin kaslarını gösteren duvara yaslanıyor. Parmak eklemeni ısırtıyor.

"Kahretsin, bebeğim. Bu gece buradaki nakavt sensin."

Yanaklarımdaki allığın sıcaklığını hissederek kıkırdıyorum.

Bana elini uzatıyor ve ben de elini tutuyorum, elini tuttuğumda içimde bir kıvılcım çakıyor.

Beni güçlü Rus aksanlarının odayı doldurduğu merdivenlerden aşağı indirirken sinirlerim geriliyor.

Biz mutfağa girerken hepsi duruyor ve dönüyor. Büyük olan nötr ifadesini değiştirmiyor, ama diğer adam değiştiriyor, gümüş dişini ve yanındaki uzun düz sarı saçlı güzel kızı ortaya çıkartıyor. İkiisi de bana gülümsüyor.

"ocuklar, bu benim kızım Sofia," diye anons ediyor Jax.

"Ah, Bay Kaos'u reddeden kız fikrini değiştirdi."

"Alexei." Büyük olan onu azarlıyor. Jax kolunu omzuma koyup beni yanına çekerken gülüyor.

"Ne? Oğlumuz Jax kovalamacayı sever." Alexei ona göz kırptıyor. Isı yanaklarıma doğru yükseliyor.

"Hiçbir fikirleri yok," diye fisıldıyor Jax kulağıma ve bu beni daha da kızartıyor.

Sarışın kadın, Alexei'nin kafasının arkasına bir tokat attıktan sonra bir adım ne çıkıyor.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Ben Lara." Elmas yüzüklerle kaplı, mkemmek bakımlı elini uzatıyor.

Kahretsin. Rus kraliyet ailesinden falan mı?

Garip bir şekilde kolumu uzattım ve avucunu kavradım. Bir kahkaha patlatıyor ve beni kucaklamak için kendine çekiyor. "Boş ver o pislikleri. Sadece benimle kal. İyi olacaksın."

Tanrım, çok gergin olduğum belli oluyor mu?

"Teşekkür ederim," diye fisıldıyorum, o gülümseyerek uzaklaşırken.

"Hey, bugün bana sarılmadın." Alexei, Lara'ya doğru somurtuyormuş gibi yapar. Nikolai ona ters ters bakar.

Aralarındaki etkileşime gülmeden edemiyorum.

"Surat asma, sladkiy. Sana hiç yakışmıyor," diye cevap veriyor kalın Rus aksanıyla.

Nikolai ellerini birbirine vurarak ayrılacağımızı duyurduğunda neredeyse zıplayacaktım.

"Lambo'yla gidiyoruz. Oraya vardığımızda yanıma park edebilirsiniz," diyor Jax. Parmaklarını benimkilere geçiriyor ve sıkıyor.

Alexei hışımla ileri atılır ve Lara gömleğinden tutarak onu hızla durdurur.

"Anahtarlar. Arabayı ben kullanacağım," diyor ve elini uzatıyor.

KIRK İKİ

JAX

ŞARKI- LIMITS, BAD OMENS

Vegas'ın göbeğindeyiz. Halkın girmediği, ama en karanlık paranın oynamaya geldiği yerde.

Tartı yok, hakem yok. Bu bir kan sporu ve kalabalık şimdiden daha fazlası için susamış durumda.

Ben avuç içlerimi atletik bantla sararken para ve uyuşturucu el değiştiriyor. Eldiven kullanmıyoruz, sadece birbirimizin yüzüne vurmaya çalıştığımızda eklemlerimizi kapalı tutmaya yetecek kadar.

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmış beni izliyor. Sofia gecenin çoğunda sessizdi, yakın duruyordu ama çok uzaktı.

Korktuğunu biliyorum. Ama korkmamalı. Ben korkmuyorum.

Bazı günler kazansam da kaybetsem de umurumda olmuyor. Ölmek o kadar da kötü olmazdı.

Son birkaç yıldır kaybedecek bir şeyim yokmuş gibi savaştım.

Bu değişti.

Kızıl saçlı kaplanım ve benim gözlerime sahip bir bebeğim var. Onlar için kazanacağıma hiç şüphe yok. İçimde bir ateş var. Hiçbir şey beni durduramaz.

"Ne yapman gerektiğini unutma, Jax. O ne derse desin." Nikolai kaşlarına vazelin sürerken omzumu sıkıca kavıyor. Kalın parmağı burnumun birkaç santim ötesini işaret ediyor. "İzin verme

sana ulaşmasını istemiyorum. Bunu kişiselleştirdiğini biliyorum. Duygular-
" Başını çevirerek Sofia'ya bariz bir bakış attı. "-dikkat dağıtıcıdır."

Ağız koruyucumu dişlerimin arasından geçirirken
başımı sallıyorum. Mikhail bana kazanmamı söyledi.

Ama bundan çok daha fazlası var.

Bu onun için. Azraillere onu koruyabileceğimi göstermek için. Brody
dışarıda olacak. Benimle uğraşılmayacağını görmesi gerek.

Tribünlerden yükselen bir slogan diğer tüm sesleri bastırıyor.

İplere doğru yürürken havada bir vızıltı var. En alt basamağı bulup
ringe doğru kayarken benimle birlikte yürüyen herkes uzaklaşıyor.

Diğer taraftaki adamı tanıdım. Brody'nin partisinde dans ettiği pislik.

Onu tekrar bulduğum geceydi.

Belki de bana geri döndüğü için ona teşekkür etmeliyim?

Ona kanla ödeyeceğim. Sonunda, içten içe onun her zaman benim
olduğunu bildiğim halde, ona dokunan ellerine olan öfkemi
çıkartabileceğim.

Bu düşünce yumruklarımı göğsümün önünde sıkma neden olurken,
az giyimli bir kadın elinde bir pankartla aramızda yürüyor.

İlk tur.

Nikolai ve Alexei'nin arasında duran Sofia'ya bir göz atıyorum, sonra zil
çalarken ona bir göz kırpıyorum.

Azrail ilerliyor, yağlanmış vücudu benimkinin üzerinde yükseliyor. Biz
daire çizmeye başlarken kolları çenesini koruyarak kıvrılıyor.

Birkaç yumruk atınca zayıflığını görmeye başladım. Dirseğini
savurmadan hemen önce kaburgalarına indiriyor.

Aptal herif.

Bunu bir daha yaptığında, ilk hamlemi yapıyorum. Yumruğundan
sıyrılıp karnına üç sert darbe indiriyorum ve nefesi kesilirken çenesine
sağlam bir kroşe atıyorum.

Kalabalıktan çılgınlıklar yükseliyor. Bazıları tezahürat yapıyor, bazıları
inliyor.

Yeniden toparlanırken gözleri kısılır ve burun delikleri açılır. Ellerini
birbirine vurarak daha fazlası için geri geliyor.

"Kazanamayacaksın," diye homurdanıyor kolu düşmeden önce.

Üzerine bir yayılım ateşi daha indiren adam geri çekilirken şaşkın
bakışları arenada uçuşuyor.

"Acımış gibi görünüyordu," diye alay ediyorum onunla.

Sol kaşının üzerinde küçük bir kesik sızmaya başlar ve bu kesik parıltılı
bir bakışa dönüşür.

Bana saldırıyor, çılgınca savuruyor.

Ulaşamayacağı bir yerde dans ettiğimde de rahat durmuyor ama birkaç kez karnıma vurmayı ve şakağıma bir bakış atmayı başarıyor.

"Eğer düşmezsen, sana nasıl ulaşacağımızı biliyoruz," diye homurdanıyor ağız korumasının arkasından. Uzun adımlarla geri çekilirken sağ kolu Sofia'yı işaret ediyor.

Orospu çocuğu.

Öfke görüşümü

bulandırıyor. Bu ne cüret?

İyi davranıyordum ama artık bitti.

Başına şiddetli yumruklar yağdıran adam yere düşer ve elleriyle kulaklarını kapatır.

Bu beni durdurmuyor.

Darbe üstüne darbe yerini buluyor.

"Jax!" Brody minderin kenarında beliriyor, avucunu vuruyor.

Kafamı kaldırdığımda yüz hatlarını dehşet kaplıyor.

"Lütfen! Yapma! O benim arkadaşım." Brody yalvarırken parmaklarını bana doğru uzattı. "Benim için mi? Kardeşin için mi?"

Duraklıyorum, kolumu başımın üzerine kaldırıyorum ve onun bakışlarıyla buluşuyorum. "Bir kardeşim vardı. O öldü." Yumruğumu indirdiğimde, altımdaki adamın kafatasının çatırdayarak çöktüğünü hissedebiliyorum.

Uzuvları, gürültülü bir nefes verişle gevşekçe düşüyor.

Brody'nin bağırıışları kalabalığınkinden daha yüksek çıkıyor ve kendini ringe sürüklemeye çalışarak pençelerini çıkarıyor.

Kolu hâlâ askıda olan Knox onu kemerinden tutup geri çeker. "Bunu ödeyeceksin!" diye bağırır, yüzü kıpkırmızıdır ve tükürükleri havada uçuşmaktadır. "Ve senin lanet kaltağın!" Adamları etrafını sarar ve onu kalabalığın içine geri çeker.

"Jax!" Nikolai arkamdan bağırıyor. "Gitme zamanı!" Acele etmemi işaret ederken ayağını alttaki halata dayıyor.

Alexei gözleri fal taşı gibi açılmış Sofia'yı önümde dışarı çıkarıyor. Tribünlerden fırlatılan bira şişeleri yanımızdan uçarak geçiyor.

"Sanırım en sevdiklerinin icabına baktım," diye mırıldanıyorum, kafamı kıl payı kaçıran bir başka boşluğa eğilirken.

"Fikir buydu." Nikolai beni önüne doğru itiyor. Derme çatma mermiler ona isabet ettikçe elinin seğirdiğini hissedebiliyorum ama basınç hiç değişmiyor.

"Eşyalarını al, kızını al, defol git. Biz arkanı kollarız." Alexei, içinde

sokak kıyafetlerimin olduğu çantamı elime tutuşturuyor, sonra Sofia'yı sürüklüyor

Yu

kar Tahta bir bebek gibi kaskatı yürüyor.

1. Sanırım şokta.

"Git. Dövüşme sırası bende." Alexei'nin gümüş dişi geniş sırtışında parıldıyor.

Nikolai'nin yanında durmak için arkasını dönmeden önce saçları vahşi gözlerinin önüne düşüyor ve salonu arenadan ayırıyor.

"Sof? Hadi gel." Onu takip etmesi için çekiştirdiğimde, bacakları çalışmıyormuş gibi hareket ediyor.

Kahretsin.

"Acele etmezsen seni taşıyacağım!" Onu kucağıma almak için omzumu eğiyorum ama elleri bana destek oluyor.

"Dokunma bana. Her tarafın..." Bana bakarken sözleri kesiliyor.

Aşağı bakıyorum. Göğsüme ve kollarıma kan ve irin sıçramıştı. İğrenç.

"Tamam, sonra temizlerim." Elimi bileğine dolayarak onu dışarıya, arabaya götürmeme izin verdi.

"Sen temizlenirken ben süreceğim." Çantayı benden kaptı ve durduğunda Lambo'nun ön tarafına doğru koşmaya başladı.

Brody ve iki arkadaşı gölgelerin arasından çıkar.

"Sıçtın batırdın, Jax." Brody'nin sesi çatlar. "Önce kızımı, sonra babamı vurdun, sonra da en iyi arkadaşımı öldürdün. Bir aile olabilirdik dostum. Benden çok şey aldın." Gözyaşları yanaklarından süzülüp dökülür.

Sofia'yı tutup arkama çektim. O kırılmış. Böyle adamların neler yapabileceğini biliyorum.

Ben de onlardan biriyim.

Şimdi nasıl hissettiğimi biliyor.

En iyi arkadaşımı kaybetmek asla atlatamayacağım

bir acı. Kai burada olmalıydı.

Belki de içimde onun da bu acıyı hissetmeyi hak ettiğini düşünen berbat bir parça var.

Kardeşim.

Ölümden daha kötü bir kader. İnsanlara çektiği acılar için. Sofia'nın kalbini kırdı. Ve ringdeki ölü adam onu tehdit etti.

Yüzüme karşı.

"Sen bir pisliksin, Brody. Ben insanlara senin gibi davranmam. Onları kullanarak. Onlara ihanet ediyorum. Arkadaşın kız arkadaşımı tehdit etti.

Sence

Bunun için onun kafasını kırmayacağım, sıradaki sen olabilirsin." Yanındaki iki adamı izlerken vücudum adrenalinle titriyor.

"O bir fahişe." Hüznü öfkeye dönü  r. "İyi ki benim karım değil. Bu hayatımın en b  y  k hatası olurdu."

Eli kolumda sıkıla  yor.

"Eğer   neni kapatmazsan seni   l   arkada  ınla tekrar bir araya getireceğim," diye homurdanıyorum. V  cudumdaki her sinir ucu yanıyormu   gibi hissediyor.

Brody arkada  larının g  ğ  slerine ellerinin tersiyle vurur. "  imdi olmaz   ocuklar. Ba  ka yollarım var." Bana odaklanırken kahverengi g  zleri kısılı  yor. "İyi tarafımda kalmayı dileyeceksin *karde  im*."

KIRK ÜÇ

SOFYA

ŞARKI- VER, UYKU SİMGESİ

"Jax," diye tıslıyorum, kolunu çekiyorum ve kaslarındaki gerginliği fark ediyorum.

Brody'nin sırtışı bir uyarı sinyali gönderiyor ve Jax'in kaynayan öfkesinin patlamak üzere olduğunu duyabiliyorum. Brody'yi bunu bilerek yaptığını anlayacak kadar iyi tanıyorum. Jax'in bir canavar olduğunu düşünmemi istiyor. Jax'i bundan uzak tutmalıyım.

Kolunu sıkıca kavrayarak, onu kendime doğru çekmek için tüm gücümü kullanıyorum.

"Bana bak, Jax. O buna değmez. Beni eve götür."

Spor salonunun kapısı arkamızdan çarparak açılırken burun delikleri alevlendi. Ruslar dışarı fırladı, Lara iki adamın arasına sıkışmıştı. Alexei'nin saçları dağınık bir halde Brody'ye doğru yürürken gözleri manik bir yoğunlukla doluydu.

Ve tabii ki Brody ve arkadaşları bisikletlerine doğru koşarlar.

"Lanet olası amcıklar!" Alexei arkalarından bağılıyor, bir kolunu Lara'nın üzerine sarıyor.

"Arabaya bin, Jax. Şimdi." Ses tonumu sert tutuyorum ve arkamızdaki Lamborghini'yi işaret ediyorum. Anne gibi konuşmak istemiyorum ama kışına bir tekme yemesi gerekiyor.

Gözlerindeki öfke bulutunu görmezden gelerek parmak uçlarıma çıkıyorum ve dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum, kana ve onu lekeleyen her şeye aldırmadan.

Bu onun bana karşı rahatlaması için yeterli.

"Ben gidiyorum, ben gidiyorum." Sırıttıyor. Sürücü kapısını benim için açıp yolcu koltuğuna usulca yerleşirken sesi şakacı bir tonda.

"Kaza yaparsam sorumlusu sensin," diyorum, kontağa basıyorum ve araba kükrüyor.

"Arabalar değiştirilebilir, bebeğim. Sadece ona dikkat et. Çok fazla güç var."

Harika, gaza bastığımda ve ileri doğru fırladığında bu bana güven veriyor.

Birkaç dakika sonra, Jax tişörtüyle göğsünü silerken ben de alışıyorum.

Ona ne diyeceğimi bilemiyorum. Ringde çıplak elleriyle bir adam öldürdü. Ben orada olmasaydım muhtemelen Brody'ye de aynısını yapardı.

Ama ona bakıp her hareketimi izlediğini gördüğümde, bu onun hakkında hissettiklerimde hiçbir şeyi değiştirmiyor. Sadece aklının nasıl çalıştığını bilmek istiyorum. Onu bu hale getiren neydi?

Olanları gördüm. Adam beni işaret ettikten sonra Jax çılgına döndü. "O adamı neden öldürdün?" Gözlerimi yoldan ayırmadan sordum. "Seni tehdit etti," diye yanıtlıyor dilini şaklatarak.

"Doğru anlamış mıyım? Adamın biri benim hakkımda bir şeyler söylüyor ve sen de onun kafasını mı kırıyorsun?" Gözlerimi kırpıştırıp başımı sallayarak onun düşünce sürecini anlamaya çalışıyorum.

"Evet, yine olsa yine yaparım. Seni koruyacağımı, benim yanımda güvende olduğunu, yani herkesten koruyacağımı söyledim. Sanırım bunu açıkça belirttim."

Ağzımın içini çiğniyorum. "Evet, sanırım mesajı aldılar, Jax." Duraksadım. Hâlâ ringdeki sözlerinin etkisindeyim.

"Ölen bir kardeşim vardı da ne demek? Brody başka bir kardeşten hiç bahsetmedi mi?"

Yanımda sertleştiğini hissediyorum. Göz ucuyla bakıyorum ve çenesi gergin.

"Kai. O benim en iyi arkadaşımdı. Bu hayattaki tek gerçek kardeşim. Seninle New York'ta tanışmadan hemen önce öldü."

Sanki sesi kırılmadan önce durmuş ve her şey yerine oturmaya başlamış gibi. Kederi hala onu yiyip bitiriyor.

"Üzgünüm, Jax. Bu zor olmalı."

Kanlı elini bacağıma koyarken keskin bir baş hareketiyle iç geçiriyorum. "Bana kızgın mısın?"

"Değilim, Jax. Sanırım buna alışmam biraz zaman alacak. Bana her zaman doğruyu söylediğin sürece iyi olacağız. Tamam mı?"

"Her zaman, tatlım. Sır yok. Seni korkuttuysam özür dilerim."

Motoru durdurup garaj yolumuza giriyorum ve cevap vermeden önce yüzümü ona dönüyorum.

"Senden korkmuyorum. Beni yanlış anlama, tüm o olanlar korkunçtu. Bana bir şey olmasına asla izin vermeyeceğini biliyorum."

Yanağımı okşarken içimi bir rahatlama dalgasının kapladığını hissediyorum. "Asla."

Bizi evimize götürüyor ve hiç tereddüt etmeden buz bulmak için doğruca dondurucuya gidiyorum. Tezgâhın yanında dururken gözlerini üzerimde hissedebiliyorum, bakışları hareketlerimden hiç ayrılmıyor.

"Elini göreyim."

Yüzünde geniş bir sırıtişla, morarmış ve hırpalanmış parmak eklemlerini gururla sergiliyor. Ben de sol elimi alıp, şimdiden belirmeye başlayan şişliklerin üzerine buz bastırıyorum.

Bir tıslama sesi çıkarıyor ve ben de kıkırdamamı bastırmaya çalışıyorum. "Bu acıttı mı?" Soğuk bezle başka bir açık kesiğe dokunuyorum.

"İyileşeceğim," diye homurdanıyor.

Başımı sallıyorum, ilkinden daha kötü olan diğer elimi kaldırıyorum. "İkisi de mi, cidden mi?"

"Neden? Seni birkaç günlüğüne onlarla birlikte çıkaramayacağımdan mı endişeleniyorsun?"

Yanaklarım anında yanıyor. "Dikkatimi dağıtmaya çalışma, Jax Carter. Ben sana bakıyorum."

Daha yakına eğildiğinde, ağzı boğazımın kıvrımı boyunca kayıyor ve karıncalanma hissini ateşliyor.

"Sana bakma sırası bende, tatlım. Dilim ve aletim gayet iyi çalışıyor."

"Eğer kazanırsan bana daha önce ne söz verdiğini hatırlıyor musun?" Ona kirpiklerimi kırıştırıyorum ve dudağımı ısırıyorum.

Sandalyesi uçarken ciyaklıyorum ve beni omzunun üzerinden atıyor, attığı her adımda beni zıplatıyor. "İçimde bir sürü adrenalin var. Benim için hazır mısın, tigritsa?"

Merdivenleri koşarak çıkıp bizi banyoya götürürken şakacı bir şekilde poposuna şaplak atıyorum ve elimi boxerının altına sokuyorum.

Beni yere bırakmadan önce parmağımı kışının arasına sokuyorum ve onu zıplatıyorum.

"Oh, bunun için alacaksın."

Tavandaki her açıdan üzerimize akan duşu açarken sırtım fayanslara dayanıyor.

"Getir onu." Çenemi yukarı kaldırıyorum ve onu kaplayan kanın suda eriyip akıp gitmesini izliyorum.

Dudaklarını dudaklarıma yapıştırmadan önce gözlerinde bir karanlık parlıyor ve parmakları boğazıma dolanıyor. "Çok kötü davrandım, Sofia. Senin için de kötü olmamı ister misin?"

Başımı sallıyorum, deri kotumun düğmelerini açıp elini külotumun altına sokarken göğsüm kabarıyor.

"Aferin kızıma."

KIRK DÖRT

SOFYA

ŞARKI- SLOW DOWN, CHASE ATLANTIC

Ön kapıyı arkamdan tıklatarak kapattığımda, bir kadının hafif kahkahasının sesi kulaklarıma ulaşıyor ve duraksamama neden oluyor. Koridorda Jax'in sesine doğru ilerlerken her adımda kalp atışlarım hızlanıyor. Psikoloji diplomamı bitirmek için kayıt günüm vardı, bu da beynimi neredeyse kızarttı. Tek yapmak istediğim Jax ve Maeve'e sarılıp rahatlamak.

Jax'i Maeve'i omzuna almış, Lara ve Alexei kanepede gülerken onu zıplatırken gördüğümde derin bir nefes alıyorum.

Beni fark edip koşarak yanıma gelen Jax'in yüzünde bir gülümseme belirliyor ve Maeve'in kıkırdamaya başlamasına neden oluyor.

"Hadi anneni alalım," diye homurdanıyor.

Ben de korkmuş gibi yapıp koşmaya başlıyorum, ayak seslerim odada yankılanıyor. Maeve'in beni kanepenin etrafında kovalıyormuş gibi yaparken yüzündeki memnun ifadeyi görmek için dönmekten kendimi alamıyorum.

Onu yavaşça yere indirdiğinde, bana doğru koşmaya başladı. Tereddüt etmeden onu kucağıma aldım ve sıkıca sarıldım.

"Hey, siz ikiniz." Jax'in eli belime dolanırken başını öpüyorum ve beni kendine çekerek dudaklarını dudaklarıma değdiriyor.

"Buraya porno izlemeye gelmedim," diye sızlanan Alexei'nin kafasının arkasına bir tokat atan Lara, elindeki lolipodu ağzından tükürmesine neden olur.

"Sadece bir öpücüktü. Belki oyununu geliştirirsen bunlardan birkaç tane alabilirsin," diye bağıyor Jax.

"Dudaklarını aletimin üzerinde tercih ederim. Teşekkür ederim." Alexei'nin vahşi kahkahası patlar.

Maeve kalçamdayken, Lara'nın yanındaki kanepeye oturuyorum.

"Kahve ya da başka bir şey ister misiniz?" Maeve'i dizimin üzerinde bir aşağı bir yukarı zıplatarak soruyorum. Jax önüme geçiyor ve onu kollarının arasına alıyor.

"Gidip kendini hazırlamalısın tatlım," diyor muzip bir sırıtışla. Ellerimi saçlarımda gezdirirken, beni izleyişinden göğsüme yayılan sıcaklığı şimdiden hissediyorum.

"Ne için?"

Bakışlarımı kıyafetlerinde gezdiriyorum ve kaşlarımı çatıyorum. Deri pantolonu, botları ve dar siyah tişörtü var.

"Bir randevu."

Kendisiyle gurur duyuyor. Bu surata hayır dememin imkânı yok. Lara ve Alexei'ye bakıyorum, ikisi de Jax'e sırıtıyor.

"Bebek bakıcılığı yapıyorum," diye onaylıyor Lara.

Alexei boğazını temizler. "Biz, yani, hayır mı?"

Gülüyor. "Hayır. Beni neden buraya kadar takip ettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Sana ve Maeve'e bakıcılık yapıyorum."

Oflayıp pufluyor, bir paket sigara çıkarıyor ve bir tanesini Jax'e uzatıyor. Jax elini kaldırıp başını sallayarak, "Ben iyiyim," diyor.

Ayağa kalkıp parmak uçlarımda yükseliyorum ve parmaklarımı kalçasındaki pürüzsüz deride hafifçe gezdiriyorum.

"Bu, nihayet bu gece motorcuya binebileceğim anlamına mı geliyor?"

Fısıldıyorum.

Ben uzaklaşırken öksürüğe boğuluyor. Merdivenlere doğru ilerlerken Jax'in ağzı açık ifadesine gülmekten kendimi alamıyorum.

Jax'e olabildiğince sıkı tutunuyorum, birkaç dakikadır yoldayız, artık çok daha rahatım. Onu bisikletinin üzerinde görmenin ve ona doğru bastırılmış olmanın beni her türlü tahrik eden bir yanı var.

Hızla ilerlerken yollar açık. Elimi ceketinin ve gömleğinin altından geçiriyorum, parmaklarımı karın kaslarında gezdiriyorum, güneye, etek uçlarına doğru

dar binici pantolonundan.

Göğsümü sırtına daha sert bastırarak kalçasına masaj yapmaya başlıyorum.

"Kaza yapmamızı istemiyorsan, durmalısın." Sesi kaskımdaki hoparlörden geliyor.

Beni asla riske atmaz. Sadece benim için konsantre olması gerekecek.

"Sadece gözlerini yoldan ayırma. Bunun senin fantezin olmadığını söyleme bana?" Cevap veriyorum, fermuara doğru ilerliyorum ve onun sert aletini avuçluyorum.

İniltisi kulaklıktan geliyor, bu da beni daha da teşvik ediyor. Arkasına yaslanıyor, eli dizimin arkasını kavırıyor, bu da bana onu dar alanda serbest bırakma ve avucumu etrafına sarma erişimi sağlıyor.

"Bu gerçekten çok kötü bir fikir." Ben sikini birkaç kez pompalamaya başlayınca o da susuyor.

"Kötü bir fikir mi? Yoksa gerçekten çok ateşli bir fikir mi?" Alay ediyorum. "İkisi de," diye homurdanıyor.

Ses tonundaki hayal kırıklığını duyabiliyorum. Bana ulaşamamanın onu öldürdüğünü biliyorum. Gözlerini yoldan ayıramıyor. Şu anda benim merhametime kalmış durumda. Ve bu şimdiye kadar yaşadığım en seksi şey.

"Çok iyi bir çocuk oluyorsun."

Bir hırıltı kopuyor. Hoparlörden geldiğini bile fark edemiyorum ve bana ne yapacağını düşündükçe içimi bir heyecan kaplıyor.

"Durduğumuz anda bunun bedelini ödeyeceksin, tatlım."

Onu daha sert pompalıyorum, ön boşalmayı silmek için başparmağımı ucunda gezdiriyorum.

"Ben de tam olarak buna güveniyorum," diye cevap veriyorum, kalçalarımı onun etrafında daha da sıkarak.

Gölün kenarında aniden durdu ve sehpayı tekmeledi. Titrek bacaklarımla omuzlarına tutunup motosikletten iniyorum. Gün batımını seyretmek için bir saniyem bile yokken kolu dışarı fırlıyor ve beni dirseğimden tutup geri çekiyor.

Avuç içi karnımın çıplak teninde kayarak kot pantolonumun düğmelerini zahmetsizce açıp külotumun altından geçerken dudaklarımdan bir nefes kaçıyor.

Beni kukumdan tutup kendine doğru çekti ve önce kendi siperliğini sonra da benimkini açtı. Koyu renk gözleri tek bir şeyle dolu: saf tutku.

"Seni bu kadar kolay bırakacağımı mı sandın?" diyor alçak bir ses tonuyla.

Yutkunuyorum, etrafıma bakıyorum. Gözlerim yerdeki halıya takılıyor, sarı çiçeklerin arasına serpiştirilmiş bir şişe şarap ve iki kadeh. Mumlar esintide dans ediyor. Bütün bunları benim için yapmıştı.

"Burada mı? Ya biri bizi görürse? Herkes gelebilir!" İtiraz ediyorum.

Kalbim korku ve heyecanın karışımıyla hızla çarpıyor. Bacaklarımı birbirinden ayırıyorum ve parmağı içimde kayıyor ve onu içeri iterken benden bir inilti kaçıyor.

"Bunu bu kadar ateşli yapan da bu, bebeğim. Şimdiden elimi ıslatıp beceriyor olman senin de bunu istediğini gösteriyor."

Aşağı bakıyorum ve kalçalarımın onun için tam bir sürtük gibi tutuşuna karşı gıcırdadığını fark ediyorum. Hafif bir hareketle kendini ayarlıyor ve beni bisikletin üzerine kaldırıyor, böylece bisikletin üzerinde ona dönük bir şekilde oturuyorum. Bacaklarımı beline doluyor, güçlü kaslarını dokunuşlarımın altında hissediyorum.

Kaskımı çıkarmama yardım ederken nefesimi tutuyorum.

Çenemi sıkıca kavrayarak yüzümü zorla kendine doğru çekiyor.

Ona daha yakın olmak için popomu kaydırıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. Parmaklarını içimde daha derine sokuyor ve beni nefes nefese bırakan noktaya vurmak için kıvrıyor.

Aleti göbeğime baskı yapıyor ve dudaklarımda bir sırtış seğiriyor. Burada kimse yok. Sadece biz varız.

"Daha önce hiç bisikletiyle giden bir motorcuyla seks yapmamıştım," diyorum sırtarak.

"Ve ben tek olacağım."

Yavaşça başımı sallıyorum, ısırırken alt dudağımda hafif bir karıncalanma hissediyorum.

"Bir motorcuya binmenin üç yolu olduğunu duymuştum?" Ellerimi deri ceketinin altından vücudunun ön kısmına doğru kaydırıp sertleşmiş sikini avuçluyorum. Siyah kaskının boğduğu iniltileri beni daha da tahrik ediyor.

Eli aniden boynumda sıkılaştığında nefesim boğazımda düğümleniyor, akan kanın sesi diğer tüm sesleri bastırıyor.

"Bir motorcuya binmenin beş yolu vardır, tatlım. Sana hepsini göstereceğim."

Birkaç kez göz kırpyorum, kendimi ona o kadar kaptırmışım ki beynim sayıları umursamıyor.

"Beş mi?" Soruyorum. "Yani, parmaklar, yüz, penis, bisiklet ve ne?" Eksik olan konusunda tamamen bomboşum.

"Uyluk, bebeğim. Kucağıma. Kendini boşaltana kadar o mükemmel amcığını derilerime sürteceksin. Ve en iyi kısmı ne biliyor musun?"

nedir?"

"O da ne?"

"Etrafta *henüz* kimse yok, bu yüzden adımı istediğin kadar yüksek sesle haykırabilirsin." Maskesinin altından gülümserken gözleri kısılıyor.

Tamamen tahrik oldum. Daha önce birinin bacağından tahrik olduğumu söyleyemem. Ama Jax'le, bana dokunmadan bile beni boşaltabileceğine eminim.

"Şu kotu çıkarayım."

Dediğini yapıyorum, bisiklete sırt üstü uzanıyorum. Üstümü yukarı iterken, bir parmağını karnımda gezdirirken ve pantolonumu hızla çözüp külotumla birlikte bacaklarımdan aşağı sıyrırken yakıcı bir sıcaklık yayılıyor. Beni tamamen ona maruz bırakıyor.

Kaskın altından derin bir homurtu yükseliyor. "Çok güzel Sofia. Ve tadını çıkarmak için hepsi benim."

Üzerime eğiliyor, beni kollarımın altından kaldırarak tekrar kucağına oturtuyor. Kalçasına oturmak için pozisyon değiştiriyorum. Amım pürüzsüz, serin deriyle birleştiğinde küçük bir inilti çıkarıyorum.

Kendimi boynunun etrafında dik tutarak kalçalarımı döndürüyorum ve parmakları kıcıma giriyor.

"Şu haline bak, kalçamı kirletiyorsun."

Çenemi nazikçe kaldırıyor ve ardından deri ceketimi çıkararak hafif esintinin hassas tenimi okşamasına izin veriyor. Parmakları hafifçe kollarımda gezinirken ve gözlerimin içine bakarken, sahip olabileceğim herhangi bir utanç kırıntısı kayboluyor.

Bana hayatında gördüğü en seksi kadınmışım gibi bakarken olmaz.

"İşte bu, bebeğim. Benim için çok iyi bir kızsın, derimin her yerine boşaldın," diye övüyor ve kıcımı tokatlıyor. Başımı arkaya eğiyorum ve elini boğazıma koyuyor ama sıkıyor.

Sadece bu bile beni patlamanın eşiğine getiriyor.

"J-Jax, daha fazlasına ihtiyacım var." Yalvarıyor gibiyim ama yalvarıyorum. Ona daha çok ihtiyacım var. Beni tamamen tüketmesine ihtiyacım var.

"Kahretsin, Sofia. Rüya gibisin."

Bir eli kalçamda, beni tekrar ona sarılmam için yönlendiriyor.

"Kollara tutun, yüzüstü yat, bacaklar benimkilere" diye emrediyor.

Elimden geldiğince onun dediğini yapıyorum, kıcım havada ve karnım koltuğa dayalı pozisyonda kalmak için her kasımı sıkıyorum.

Arkamı arıyorum. Benimle uğraşırken onu hâlâ kaskının içinde görmek daha da ateşli. Avuç içleri kalçalarımda geziniyor. Beklenti beni neredeyse öldürüyor. Onun için yanıp tutuşuyorum.

"Lütfen, Jax, bebeğim."

KIRK BEŞ

JAX

ŞARKI- RIDE, CHRIS GREY

Kıcının görüntüsü ve bisikletimin üzerine yaslanıp kolları sıkmasıyla, yemin ederim bu benim her fantezimin hayata geçmiş hali.

Girişini kızdırdığımda, bacakları üzerimde titriyor ve bir inilti ısırmak zorunda kalıyorum.

İki parmağımı yavaşça içine sokuyorum, boğumuna kadar ve başparmağım klitorisinin etrafında döndüğünde çığlık atıyor.

"Lanet olsun, Jax."

Adımı her inlediğinde, kontrolümü biraz daha kaybediyorum.

"Devam et, tatlım. Elimi sür. Benim için bırak."

Başını eğiyor ve ben daha sert bir şekilde içine giriyorum.

"Benden saklanma. Bana içinde ne kadar iyi hissettiğini söyle."

Sözleri nefes nefese geliyor. "Çok iyisin, Jax. Sen çok iyisin."

Bir elimle kıcını kavriyorum, sırlıslam parmaklarımı dışarı kaydırıyorum ve dar deliğini çevrelemek için yukarı kaldırıyorum.

"Bunu daha önce hiç yaptın mı?" Umarım hayır der ve bunu yapan ilk kişi ben olurum.

"Hayır," diyor neredeyse nefes nefese ve sikim o kadar sertleşiyor ki doğru düzgün düşünemiyorum. Bugün onu orada becermeme asla hazır değil. Yakında, ama şimdi değil.

"Kıcını yememe izin verecek misin bebeğim?"

Başını salladı. Elimden geldiğince hızlı bir şekilde kaskımı çıkarıp yere bırakıyorum ve terli saçlarımı silkeliyorum. Dilimde iyi miktarda tükürük toplayarak poposunu kendime geri getiriyorum, açıyorum ve tükürüyorum. Onu kalçalarının altından kavrayıp vücudunun ağırlığını alarak eğiliyor ve amcığı boyunca yavaşça yalıyorum; geriye doğru ilerliyor ve büzülmüş deliğinin etrafında dönüyorum.

Bacakları elimde şiddetle titriyor ve ben onun nasıl parçalandığını görüp heyecanlanmaktan kendimi alamıyorum.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordum.

Cevabını anlayamadığım için dilimin ucuyla tekrar yalıyorum. "Kelimeler, bebeğim."

"Evet, Jax. Siktir," diyor dişlerini sıkarak.

Kalçaları yüzüme çarpıyor, ben de amını emiyorum. O çok tatlı. Çok mükemmel.

Onun içinde olmak için yanıp tutuşuyorum. Onun sikimin üzerine boşalmasını izlemek ve amının beni her şeyimle sağmasını hissetmek istiyorum.

Son bir yalama ve kışına bir tokatla onu ters çeviriyorum. Kızarmış yüzü ve parlayan gözleri beni inletiyor.

"Sikime binme vaktin geldi, tigritsa. Bana nelere sahip olduğunu göster," diyorum sırtarak, içine girer girmez boşalabileceğimi çok iyi biliyordum. O kadar bastırılmış ve onun için hazırım.

Kendini yukarı kaldırmak için omuzlarımı kullanıyor, benimle aynı hizaya geliyor ve sonra kendini aşağı indiriyor.

"Siktir," diye tısladım.

Parmakları boynumu sıkıca kavradığında vücudum içgüdüsel olarak geriliyor ve gözlerimi onun kapüşonlu bakışlarından ayıramıyorum.

"İstediğin bu mu?" diye mırıldanıyor.

Onu daha yakına çekiyorum, kolumu sırtına doluyorum ve dudaklarım boğazının pürüzsüz tenini buluyor. "Evet, bebeğim. Aynen böyle."

Ritmi yoğunlaşıyor ve denge için göğsüme yaslanıyor, bana binerken vücut ağırlığı bana baskı yapıyor. Tırnakları etime batarken, kendimi Sofia'nın saf coşkusunda kaybolmuş hissediyorum.

"Öp beni," diye inledim.

Bacakları kalçalarımın etrafında geriliyor ve kendini tabana kadar indiriyor. Kahretsin, dudakları dudaklarımı bulduğunda ve öpücüğü derinleştirdiğimde neredeyse yıldızları görüyorum.

"İçime gel, Jax. Seni hissetmek istiyorum."

Vay anasını. Sözleri kontrolümü tamamen kaybetmeme neden oldu. Bordo buklelerini elimin etrafına sarıp kalçasını kavrayarak içine doğru itiyorum ve omuzlarını aşağı doğru itiyorum, böylece gidebildiğim kadar derine iniyorum. Tekrar ve tekrar. Çıglıkları kulaklarımı dolduruyor. Yüzümü boynuna yaslayarak, daha önce hiç olmadığım kadar sert bir şekilde içine boşalıyorum.

Sanki ölüp cennete gitmişim gibi.

İçimdeki her şeyi sağmaya devam etmesi için onu kaldırırken ciğerlerim yanıyor.

Benimle o kadar dolu olsun istiyorum ki, kalçalarından aşağı damlasın.

Onu yakınımda tutuyorum, başı omzuma yaslanıyor ve kollarımdaki hissinin tadını çıkarıyorum. Ve öylece kalıyoruz, sikim onun sıcaklığının içinde seğiriyor.

Geri çekiliyorum ve ellerimle güzel yüzünü çerçeveleyorum. "Sen mükemmelsin, tatlım."

Sanki onsuz nefes alamıyorum.

O beni demirleyen, karanlıktan çıkmam için bana bir sebep veren kişi. Onunlayken dünya sakinleşiyor.

Sanki her şey zihnimin içinde çıgılık atmayı kesiyor. Bana dokunduğu an, ondan başka hiçbir şey yok oluyor.

Kızarmış yanağını okşayarak bana gülümsüyor ve kalbim hızla çarpıyor. Evet. Aradığım kişi o.

"Hareket etmek istemiyorum," diye fısıldıyor.

"O zaman yapma. Ama en sevdiğin atıştırmalıkların hepsi orada. Seni tekrar almadan önce bir şeyler yiyebileceğimi biliyorum."

O kıkırdıyor ve ben kucaklamamı sıkılaştırıyorum. Sonsuza kadar böyle kalabilirim.

KIRK ALTI

JAX

ŞARKI- GODZILLA (FEAT. JUICE WRLD), EMINEM

Nikolai telefonuna bakarken bileğini direksiyonun üzerine bırakıyor. "Görünüşe göre Enzo'nun bizim için bir projesi var." Mesajları görebilmem için ekranı çeviriyor. "Önce Alexei'yi alacağız."

Azrailler başka bir kokain yüküyle görülmüş. Enzo kamyonun ve plakanın fotoğrafını gönderdi.

Nikolai caddeye çıkarken elimdeki telefon çalışıyor. Bir trafik kamerasından gelen güncelleme, araçlarının Vegas'ın kuzeyine doğru ilerlediğini gösteriyordu.

"Kardeşin bir dahaki sefere uyuşturucu getirdiklerinde daha fazla bilgi istediğini söylememiş miydi?" Reaper'lardan en son uyuşturucu aldıklarında yanlarında değildim ama Mikhail'in toplayabilecekleri bilgilerden yararlanmadıkları için attığı fırçada oradaydım.

Nikolai homurdanıyor.

Hiçbirimiz azarlanmaktan hoşlanmazdık. Ama meseleyi anlıyorum. Gelir kaynaklarının çoğunu etkili bir şekilde bloke ettiğimizde, Reaper'lara uyuşturucuyu kimin ittiğini bilmesi gerekiyor.

Sanırım bu yüzden son zamanlarda daha cesur davranıyorlar.

Alexei arka koltukta sürünürken kıkırdıyor. "Nihayet! Bu piçlerin bazılarını dilimlemek ve doğramak için sabırsızlanıyorum."

Nikolai bir parmağını kaldırarak Hellcat'inin tavanını işaret ediyor. "Ancak malzemeleri nereden aldıklarını öğrendikten sonra."

Alexei öne doğru eğiliyor, başı omuzlarımızın arasına giriyor. "Tamam. Ama zaman ne zaman doluyor? On dakika mı? Yirmi mi? Kalplerini kesmeden önce ne kadar beklemem gerektiğini bilmem gerek." Sırtını tavana dayayarak bir aşağı bir yukarı zıplarken araba zıplıyor.

"Kesin şu saçmalığı," diye homurdanıyor Nikolai. "Yoksa Jax ve ben onlarla konuşurken seni burada tutarım."

"Konuşmak mı?" Alexei durur. "İngilizce'de buna böyle mi deniyor?" Kollarını arkalığa doğru uzatarak eğiliyor. "O zaman karşılıklı konuşmak için sabırsızlanıyorum."

Alexei'nin nefesinin altında mırıldandığını duyabiliyorum. Neredeyse sözlüğü ezbere okuyormuş gibi geliyor.

"Buraya dön." Enzo'dan gelen güncellemeleri izlerken Nikolai'yi yönlendiriyorum.

Vegas'ın çoğu insanın görmediği bir bölgesindeyiz. Nikolai yavaşlarken harap binalar, çukurlar ve aşırı büyümüş çimler yanımızdan geçiyor.

Araba yollarını ve ara sokakları izlerken, kamyonun arkasının eskiden tamirci dükkânı gibi görünen yıkık dökük bir binadan çıktığını görüyorum.

Nikolai bir blok öteye park eder, böylece onlara gizlice yaklaşabiliriz.

Yıpranmış çitlerin ve unutulmuş, parçalanmış araçların arkasına dalarak, pencerelerden bakabilecek kadar yaklaşmayı başarıyoruz.

Nikolai'ye el sallayıp iki parmağımı kaldırıyorum. İçeride görebildiğim tüm adamlar bu kadar.

Başını sallar ve köşede kaybolur.

Alexei ön kapıdan içeri dalıp kasaların üzerine eğilmiş iki adamı ürkütürken, sıcak öğleden sonra bir çığlık kopar.

Bir kutunun üzerine sıçırıyor, iki tabancasını yüzlerine doğrultuyor ve bir yandan da dengesiz çığlıklarını sürdürüyor.

"Aleksey," diyor Nikolay onun arkasından sakince yürürken. "Eğer durmazsan camları kıracaksın."

"Onları yakaladım, Niki! Konuşma zamanı!" Tozlu zemine inmeden önce bir şempanze gibi bir aşağı bir yukarı sıçırıyor. "Diz çökün, orospu çocukları!" Alexei çığlık atarak silahının namlusunu en yakındaki iri gözlü Azrail'in alnına dayıyor.

Nikolai başını sallıyor ve bana yaklaşıyor. "Jax, hızlı bir tarama yap. Alexei bizi sağır etmeden önce bu ikisini bağlayacağım." Alexei arkasından bir şahin sesi daha çıkarınca yüzünü buruşturdu.

İçeri girmeden önce alanı temizlemem sadece birkaç dakikamı alıyor.

"En azından bağırmaıı bıraktın." Kutuları açarken Alexei'ye bakıyorum. Selofanla sarılmış paketler iç içe dizilmiştir. Her birinin üzerinde süslü bir "V" harfi bulunan bir çıkartma vardır.

"Tatil. Ziyaretçi. Çeşitli," diye mırıldanıyor Alexei, paketleri çıkarıp spor çantalarımıza istiflerken. Bana dönüyor, gümüş dişleri parlıyor. "Hıncımı onlardan çıkarmadan önce İngilizce pratiğı yapıyorum." Başparmağı omzunun üzerinden betonun üzerinde diz çökmüş, elleri ve ağzı bağılı iki adamı gösteriyor.

"Nereden geldiğini söylediler mi?" Nikolai'ye sordum.

Eski araba asansörlerinden birinin üzerine ip bağlamaya çalışıyor. "*Niet.* Bütün gevezeliğı Alexei'nin yapmasını istiyorlar gibi görünüyor." Adım adım ilerliyor ve yakalanan iki kişiden daha uzun boylu olanı yakalayıp derme çatma ilmiğine doğru sürüklüyor.

Motorcunun ağzındaki bağı gevşetiyor ve kordonu çenesinin altından geçiriyor. "Arkadaşın da elimde olduğı için sana fazla konuşma şansı vermeyeceğim." Nikolai, adamın ayak parmakları yere zar zor değene ve gözleri manik bir şekilde şişene kadar ipin gevşekliğini sıkılaştırır.

Bir sandalyeyi kırbaçlayıp arkasına yaslanıyorum. "Ee, seni kim besliyor?"

Azrail kekeleyerek cevap vermeye çalışır. "Ben... bilmiyorum."

Alexei yanıma geldi. "Bunları nereden aldın?" Sıkıca sarılmış kilolardan birini gergin adamın yüzüne doğru sallıyor. "Cevap yok mu? İpuçlarıyla başlayalım..." Alexei uzun bir bıçak çıkarır. "Sana kelimeleri öğretmek istiyorum. V şiddet içindir." Öne doğru hamle yapar ve bıçağının ucunu sol omuzdan göğsün ortasına doğru sürükler. Sonra, sağ taraftan, hedefiyle ortada buluşmak için.

Çığlık mağara gibi odanın içinde yankılanıyor.

"Gördün mü? Başka hangi şeyler V harfiyle başlıyor?" Alexei'nin sesi, hıçkırarak ağlayan adamın önünde dans ederken şarkı söyler gibi bir hal alıyor.

Ağırlığını boynundan uzak tutmak için mücadele ederken ayaklarının altındaki su birikintisine kan damlıyor.

Nikolai, Alexei'ninkine benzeyen bir silah sallayarak diz çökmüş diğer Azrail'e doğru ilerler. "Seni bu kadar yüksek sesle ağlatabilecek miyim görmek istiyorum. Sence yapabilir miyim?" Parıldayan ucunu yaşlı düşmanın çenesinin altında oynatıyor.

"Siktir git," diye tükürür. "Knox yaptığınız şey yüzünden hepinizi öldürecek."

"Knox korkağın teki. Ufacık bir kurşunla onu bir çocuk gibi yere serdim." Nikolai arkasına yaslanır ve göğsüne vurur. "Bir ayı silahıyla vuruldum ve yine de ayağa kalkıp savaştım."

Gözlerim Alexei'ye kayıyor, o da heyecanla başını sallıyor. Tanrım.

"Kimin tedarik ettiğini bilmem gerekiyor. Yoksa Alexei'den bana yardım etmesini isteyeceğim." Nikolai çömelir ve öne doğru sallanır.

"Jax? Bunu biraz yumuşatabilir misin?" Alexei asılı kurbanından geri adım atıyor ve sıırıslam olmuş göbeği işaret ediyor.

"Memnuniyetle." İlk yumruğum bir kaburgasını kırdı. Bir sonraki, bir an için nefes almasını engelleyecek kadar sert vuruyor.

Dudakları morarırken bir balık gibi soluk soluğa kalır.

Nikolai iki numarayı keser, ama bu seferki pek ses çıkarmaz. "Alexei, yardımına ihtiyacım var. Sanırım bu adam seninkinden daha çok şey biliyor."

Alexei bana sırtıyor. "Bunu yapabilirim." Vahşi bir bakışla, bilinçsiz hedefinin arkasına uzanıyor ve tırtıklı kenarıyla yüksek sesle kesiyor.

Nikolai'ye bir şey fırlattığında, ne yaptığını anlamam bir anımı alıyor.

Parçalanmış bir el havada süzülür ve Nikolai'nin ayağının yanına pis bir gümbürtüyle iner.

Diz çökmüş adam, cansız uzvuna sabitlenerek nefes nefese kalmaya başlar. "Alexei, bu İngilizlere özgü bir şey mi?" Nikolai bir kaşını kaldırarak

Aşağı.

Kıkırdamalar patlak verir. "Sana yardım ettim." Alexei o kadar çok gülüyor ki, dizlerini tutarak eğilmiş durumda. "İngilizce eğlencelidir."

Nikolay cesedin bir parçasını tek parmağından tutup kaldırıyor ve adamın solgun yüzünün önünde sallıyor. "Sonunda parçalara ayrılacaksın. Bu gerçekleştiğinde hayatta mı olmak istersin, yoksa hızlı bir ölüm mü?"

Adamın titreyen dudağından fişkırان kusmuk Nikolai'nin geri sıçramasına neden oldu.

"Kendin için pek iyi bir durum yaratmıyorsun. Belki de önce sana çizmelerimi yalatmalıyım?" Et parçasını bırakan dev Rus, avucunu adamın boynunun arkasına sarar ve yüzünü kokuşmuş mide içeriğine sokar. "Bana bağlantının adını söyle, ben de buna bir son vereyim."

"Kirill," diye homurdanıyor ağzındaki köpüklü safraya doğru.

Alexei bir inilti çıkarır. "Oh, kahretsin. Temizlik zamanı." Nikolai bıçağını ayaklarının dibindeki Azrail'in kafatasına saplarken o da bıçağını asılı adamın boğazında gezdirir.

Kırmızı su birikintileri zeminin ortasındaki eski yağ giderine karışıyor. Nikolai ayağa kalkıyor ve çeliği kılıfına sokmadan önce siliyor. "Jax, Alexei çalışırken şunu yükleyelim. Dağınık olur."

Uyuşturucuları Nikolai'nin Hellcat'ine yüklemeyi bitirdiğimizde, Alexei son ceset parçalarını da aracın arkasına itiyor.

Alexei'yi Vegas sokaklarında takip ederek, doğrudan Azraillerin evi olarak adlandırdıkları kulübe doğru ilerliyor. Kamyonu sürücüde bırakarak kapıdan dışarı atlıyor ve sonra beklediğimiz yere koşuyor, tam binanın yan tarafına çarparken arka koltuğa dalıyor.

"Git!" diye bağılıyor, hala yerde yatıyor.

Nikolai'nin bizi hızlandırmasıyla geriye savrulurken toprak ve taşlar uçuşuyor.

"Bunu Mikhail'e bırakacağım. Bir isimle mutlu olacaktır." Nikolai evimin önünde durdu.

Ben inerken Alexei koltuğun üzerinde sürünüyor, sonra da kendini yere bırakıyor.

"Alexei? Lanet arabamın içi kan ve pislik içinde!" Nikolai kapı kapanmadan önce homurdanıyor.

Onlar uzaklaşırken camdan Alexei'nin güldüğünü duyabiliyorum.

Verimli bir gündü. Bir ay önce, gevşemek için birkaç içki içmek üzere barlardan birine doğru ilerliyor olurdum.

Ama *ailem* beni bekliyor.

KIRK YEDİ

SOFYA

ŞARKI- EV, İYİ KOMŞULAR

Jax ön kapıdan girer girmez beni kollarıyla sarıyor ve yerden kaldırıyor.

Ona haberleri vermek için eve gelmesini bekliyordum.

"Keyfin yerinde," diyorum, beni yere bırakıp parmaklarını saçlarımda gezdirirken yüzüm kızarıyor.

"Günün geri kalanında kızlarımla evde olacağım için mutluyum." "Baba, baba, baba."

Jax, bacaklarına doğru savrulan Maeve'e bakarken gözleri faltaşı gibi açılır.

"Bebeğim, gel de babana bir sarıl." Onu kollarının arasına alır ve göğsüne yaslar.

O da benimle aynı duygularla bana bakarken gözlerim doluyor. "Az önce söyledi, Sof."

Bir adım öne çıkıp ikisini de sıkıyorum. Maeve'in sırtını okşarken başımı onun omzuna yaslıyorum.

"Anne," diye mırıldanıyor Maeve ve ben hıçkırıklara boğuluyorum. Bu an mükemmeldi.

Kendi küçük ailemiz.

"Evet, güzelim?" Fısıldıyorum.

Sadece kıkırdıyor ve babasına bakıyor. Kızına bakarken gözlerindeki sevgi dolu bakışlar nabzımı hızlandırmaya yetiyor.

Eğiliyor ve yanağına bir öpücük konduruyor. "Seni seviyorum, tigryonok." İşte bu kadar. Kalbim göğsümde patlıyor.

Bir gün onun bana bu sözleri söylediğini duymanın nasıl bir şey olacağını merak ediyorum. Çünkü bu adamla her geçen an daha da derine düşüyor gibiyim.

Jax'le birlikteyken dünyaya meydan okuyabilirim. Ruhlarımız birbirini bulmak için yaratılmış, bundan eminim.

Dudaklarını usulca şakağıma bastırırken gözlerinde aynı bakışla bana bakıyor.

"İyi bir gün geçirdiniz mi kızlar?" diye soruyor Maeve'i bir kitapla birlikte kanepeye oturarak.

"Yaptık. Market alışverişi yaptık ve bir telefon geldi."

Güçlü kolları karnımı arkadan sarıyor ve saçlarımı boynumdan uzaklaştırıyor.

"Ne araması?" diye mırıldanıyor boğazıma karşı.

"Yarın için planlanmış bir görüşmem var. Antrenman yapacağım ve derslerime gireceğim. Eğer işi alırsam tabii."

Yüzümü ona dönmem için beni çeviriyor ve bir gülümsemeyle karşılaşıyorum. "Seninle gurur duyuyorum, bebeğim."

Bana sıkıca sarılıyor ve ben de yüzümdeki sırıtışı gizleyemiyorum.

"Sabah Maeve'e bakabilir misin? Sadece bir saat kadar yokum."

"Elbette, bana tek başıma güvendiğiniz sürece." Kaşlarını oynatıyor ama ben bir tedirginlik seziyorum.

Belki de kendinden biraz şüphe ediyordur.

Ellerim göğsünde yerini buluyor ve ona bakıyorum.

"Maeve konusunda sana güveniyorum, Jax. Sen harika bir babasın. O da seni seviyor. Sakın aksini düşünme, tamam mı?" Ciddi olduğumu anlaması için ona sert bir bakış attım.

"Ne yanlış gidebilir ki?" Başını öne eğiyor.

"Hiçbir şey. İkiniz de harika vakit geçireceksiniz. Şimdi Maeve ile bir parka gitmeyi düşünüyordum. Geliyor musun?"

"Aynen öyle."

Maeve'i yatırdıktan sonra, Jax film gecemizden önce mutfağı toplamama yardım ediyor. Son tabağı bulaşık makinesine koymak için eğildiğimde, havada bir çatırtı duyuyorum ve kırım acıyarak bir çığlıkla havaya sıçramama neden oluyor.

"Jax!" Bağıyorum. Az önce beni kırbaçladığı havluyu yumruğuna sarmış, yüzü kıpkırmızı, gülüyordu.

Ona doğru koşuyorum ve o da kolayca yoldan çekilip kaçıyor.

"Kırını buraya geri getir!" diye sesleniyorum ve koridorda peşinden koşuyorum. Ön kapıdan hemen önce durup bana doğru dönüyor, ben de göğsüne çarpıyorum. Bir çığlık atarak beni belimden tutup kaldırıyor ve sırtım duvara çarpıyor, eliyle ağzımı kapatıyor.

"Şşş, Maeve'i uyandıracaksın."

Dudaklarını yalarken gözlerim kocaman açılıyor. "Senin için bir şeyim var, tigritsa."

Kalçalarını benimkilere bastırarak beni yerinde tutuyor ve arka cebinden küçük siyah bir kutu çıkarıyor. Bacaklarımı onun etrafında sıkıyorum ve nefes alabilmem için sıcak avucunu ağzımdan çıkarıyor.

Ona şüpheyle bakıyorum ama kalbim boğazımda.

"Ne oldu?" Sessizce soruyorum.

"Aç şunu." Keskin bir nefes alıyor ve beni izlerken nefesini tutuyor.

Açtığımda gözlerimden akan yaşlara engel olamıyorum. Parmağımı ince gümüş zincir boyunca, ortasında J, M, S şeklinde üç gümüş harf bulunan elmas kalbin üzerinde gezdiriyorum.

"Jax, bu çok güzel," diye mırıldandım.

"Yani biz her zaman yanındayız," diye fısıldıyor.

Hayatımda hiç şu anda olduğum kadar mutlu olmamıştım.

"Her şey için teşekkür ederim, Jax."

Kutudan narin kolyeyi dikkatlice alıp aramızda tutuyorum ve o da elimi kendi eliyle kapatıyor.

"Bana bırak." Boynuma geçiriyor ve yerine oturtuyor.

Aşağı bakıyorum ve ışıpta parlıyor. Sırtarak bakışlarımı tekrar onunkilere çeviriyorum, boynundaki kalın gümüş kordonu tutuyorum ve beni öpmesi için onu öne çekiyorum. Aç ağzı nefesimi kesiyor. Zinciri boğazına doluyorum, böylece sıkışıyor ve parmakları boynumdaki yerini buluyor.

"Beni nasıl tahrik edeceğini gerçekten biliyorsun," diyor alçak bir sesle dudaklarıma karşı. "Sana her baktığımda nefesimi kesiyorsun."

O yüzden beni boğmaya devam et bebeğim, ben de sana bunun ne kadar iyi hissettirdiğini göstereyim."

Daha vahşi öpücükler için geri dönmeden önce göz kırpmıyor. Elbisemden yukarı kayan elleri içimde kıvılcımlar çıkarıyor. Ama parmakları çenemin altında sıkılaştığında ve beni sıktığında, dudaklarına karşı inliyorum.

"Evet, Jax."

"Benim için parçalanmaya hazır mısın?" diye soruyor iki parmağını içeri sokarken.

Ben.

"Her zaman," diye cevap veriyorum.

KIRK SEKİZ

JAX

MAEVE'İN KORIDORDA AĞLADIĞINI FARK ETMEM BİR DAKIKAMI ALIYOR.

Kahretsin.

Bu sabah sadece ben varım. Sofia görüşmesi için erken çıktı.

"Ebeveyn olma zamanı," diye homurdanıyorum kendi kendime. Kızım la hiç birkaç dakikadan fazla yalnız kalmamıştım. Bugün onunla sadece benim olmam hem heyecan verici hem de ürkütücü.

"Yoldayım, bebeğim!" Ben kapısını itip açana kadar sesim onu susturuyor.

Bana uzanırken tuttuğu elleri beşiğinin üstünden uzanıyor. Beni istiyor. Ben *onunum*.

Onu kucağıma aldığımda gülümsemesi ve göğsüme yaslanıp miyavlaması kalbimi kabartıyor.

"Dadada." Gevezelikleri aslında söylemeye çalıştığı şey olmayabilir, ama yine de kendimi oldukça önemli hissetmemi sağlıyor.

Onunla çok gurur duyuyorum. Onu dünyaya göstermek istiyorum.

Kai'nin onunla tanışması için neler vermezdim. "Kai amcan da seni en az benim kadar severdi Maeve bebeğim." Zıplayarak alt değiştirme masasına doğru ilerliyoruz ve onu yatırıp pijamalarını çıkarıyorum.

Siktir, umarım bunu doğru yaparım.

Her ihtimale karşı Sofia'nın burada olmasını isterdim.

Tam ağır bezi çıkarırken, Maeve yuvarlanmaya karar veriyor, neredeyse yan tarafa doğru.

"Hayır!" Onu panik içinde yakaladım ve ağlamaya başlamasına neden oldum.

Adamım, şimdiden batırıyorum.

"Hey... Öğreniyorum. Şşş, seni korkutmak istemedim." Alt dudağının öyle dışarı çıktığını görmekten nefret ediyorum. "Hadi ama bebeğim. Bunu yaptığında tıpkı annene benziyorsun."

"Anne?" Bacaklarını tekrar kıyafetlerinin içine sokmaya çalışırken tekrar dönüyor.

Saçmalık. "Henüz değil. Yakında dönecek. Bu sabah sadece sen ve ben varız." Düğmelerini ilikleyerek onu tekrar kollarıma aldım.

"Biliyor musun, büyükbaban en iyi krepleri yapardı. Keşke daha dikkatli olsaydım..." Bir başka acı şimşeği kalbimi delip geçiyor.

Babamı asla tanıyamayacak.

Boğazımdaki düğümle savaşıarak onu mama sandalyesine oturtuyorum ve sütünü getirmeye çalışırken onun için birkaç küçük muz parçası koparıyorum.

Lanet olsun. Babamın bilgece sözleri olurdu. Beni neredeyse tek başına büyüttü. Eminim beni daha iyi bir baba yapmak için bir sürü numarası vardır.

Ya bunu batırırsam? Yumuşacık sarı yemeği ağzına götürürken iri kahverengi gözlerine bakınca, onun için doğru olanı yapmak için her şeyimi verirdim.

"Sen benim küçük prensesimsin, değil mi?" Şişeyi ona uzatırken, evin önünden ağır bir motor gürültüsü geçerken duraklıyorum.

Başını eğdiğinde koyu renk bukleleri alnında kayıyor.

Dudaklarını birbirine bastırarak atıştırmalıklarının parçalarını masanın üzerine üflüyor. Ciyaklayarak avuçlarını ulaşabildiği her yere bulaştırıyor.

Ciddi misin?

Beş ıslak kağıt havlu sonra tekrar temizlendi. Ama aynı zamanda yüzünü birkaç kez silmek zorunda kaldığım için bana huysuzlandı.

"Büyüdükçe bu daha mı kolay oluyor?" Onu sandalyeden çekiyorum ve doldurulmuş hayvanlar ve kitaplarla doldurduğum küçük oyun alanına oturtuyorum.

Ben: Çocuklar kaç yaşına geldiklerinde arkalarını toplamaya başlayabilirler?

Nikolai: Görünüşe göre senden daha yaşlı.

Ben: Sağ ol, göt herif

Nikolai: Bir şey değil

Bu hızlı bir şekilde hiçbir yere gitmedi.

Telaşlanmaya başladığında, bu beni telefonumdan uzaklaştırıyor.

"Sorun nedir, tigrionok?" Onu kucağıma aldım ve yakınıma çektim.

"Biraz televizyon izleyelim mi? Belki bir çizgi film bulabilirim."

Kanallar arasında gezinmek onu bir süreliğine yatıştırıyor ama en sevdiği kanal açıkken bile kucağımda sızlanmaya devam ediyor.

"Aç mısın? Biraz daha yemek ister misin?" Onu mutfığa taşıyarak, ağızlarında eriyen bir avuç bebek gevreği veriyorum.

Başı ileri geri sallanıyor ve ağlaması yükseliyor. Yüzü kıpkırmızı, elimi itiyor.

"Sorun nedir?" Seçeneklerim tükeniyor.

Bezini kontrol ediyorum, kuru. Odada dolaşıyoruz ve ona sahip olduğum her renkli eşyayı göstermeye çalışıyorum.

"Mamama!" Karnı burnunda çığlık atıyor.

Kalbim küt küt atıyor. Bunu nasıl

düzelteceğimi bilmiyorum.

Lanet olsun. Sofia'yı aramak istemiyorum. Şu an görüşmede.

"Ne var, Jax?" Telefonunu açtığında Nikolai'nin sesi hırçındı.

"Durmuyacak-" Devam etmeme gerek yok. Hıçkırıkları çenemden birkaç santim ötede.

"Onu besledin mi? Pantolonunu kontrol ettin mi?" Temel ihtiyaçlar listesini sıralıyor.

"Evet, evet. Hepsini ben yaptım." Onu kalçamda sallamak işe yaramıyor.

"Bunu gerçekten berbat ediyorum Nikolai. Lütfen, ne yapabilirim?"

Sırtı benden uzaklaşırken elleri yüzünü kavırıyor ve aşağı yukarı hareket ediyor.

"Anne!" Neredeyse evin önünden geçen motorların derin sesini bastıracaktı.

"Bana ne yaptığını söyle." Nikolai sakın.

Keşke olsaydım. Onu hemen doktora götürmeye hazırım.

"Oturmuş oyuncaklarıyla oynuyordu ve-" Benden uzakta kıvrınmasını izliyorum ve garip bir şey görüyorum.

Sol burun deliğinden dışarı bakan bir göz küresi var.

"-Sanırım anladım. Teşekkürler." Telefonumu kapattım.

Burnuna hafifçe bastırarak küçük plastik parçasını çıkarabiliyorum.

Gözyaşları neredeyse anında kurur.

"Oh, Maeve. Hayvanlarını daha yakından kontrol etmem gerekiyor, ha?" İyi olduğuna sevindim.

İçine gömülürken terli alnı boynuma sürtünüyor.

Kendimi muzaffer hissedip hissetmediğimden emin değilim. Olabilecek milyonlarca kötü olasılık aklımdan geçiyor.

Benimle gerçekten güvende mi?

KIRK DOKUZ

SOFYA

ŞARKI- HIPNOZ, UYKU SİMGESİ.

Evimizin dışında motoru kapatıyorum ve başımı eğerek dikiz aynasından karanlığı görmeye çalışıyorum. Yakındaki motorların gürültüsünü duyabiliyorum ama görünürde hiç ışık yok. Jax'in dövüşünde olanlardan sonra aptal değilim. Bunun yankıları olabileceğini biliyorum. Özellikle de Brody'nin işin içinde olduğunu bildiğimden.

Yine sütümüz bitmişti, bu yüzden Jax Maeve'i yıkarken ben de biraz süt almak için dışarı koştum. Şimdi düşünüyorum da belki ileride o da gitmeli.

Jax'in numarasını çeviriyorum ve ilk çalışta cevap vererek endişemi yatıştırıyor.

"Hey, tatlım. Geldiğini duydum. Ne var ne yok?"

Maeve arka planda ona gevezelik ediyor.

"Yanılıyor olabilirim ama sanırım bisikletleri duyabiliyorum." Yemin ederim saçmalıyorum. Belki de paranoyağım. Ama Brody'nin sözleri o günden beri kafamda çınlıyor. Bana bir tehdit gibi geldi.

"Sen arabada kal, kilitli tut. Maeve'i beşiğine koyacağım, muhtemelen bir şey yoktur" diyor sakince.

Maeve'in çığlıkları telefonda yankılanıyor ve burnumun kenarını çimdiklememe neden oluyor. Tanrım, acınacak haldeyim.

Kapı açıldığında Jax'i görüyorum ve yüzüme bir gülümseme yayıldığını hissedebiliyorum. Ama parıldayan gümüş rengi gözüme ilişince sevincim çabucak kayboluyor.

Sağ elinde silah vardı.

Belki de aşırı tepki vermiyorumdur.

Süt kutusunu kapıyorum, kilit açma düğmesine basarken elim titriyor. Jax kapıyı benim için açıyor ama gözleri garaj yolumuzun girişine odaklanmış durumda.

"Her şey yolunda mı?" Sesimde bir titreme var.

Keskin bir baş hareketiyle çıkmama yardım ediyor ve arkama geçerek yolla arama giriyor.

Aciliyet hissiyle kolumdan tutup beni içeri çekti ve sürgülü kapıyı arkamızdan hızla kilitledi.

"Gidip Maeve'i halledeceğim," diye fısıldıyorum, her kimi aradıysa ona söylediği sert Rusça sözleri duyunca merdivenleri çıkarken yarı yolda duruyorum.

Maeve'i kucağıma alıp göğsüme bastırırken kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki tüm vücudum titriyor.

Onu kollarımda sallarken arkamdaki zemin gıcırıyor ve Jax'i görmek için dönüyorum. Kapı çerçevesine yaslanmış, rahatlamış, dövme eli elinde Maeve'in şişesini tutuyor.

"Al bakalım, bebeğim."

Maeve şakacı bir şekilde sütü ondan kapıyor. Kendini önümüze yerleştiriyor ve göz göze gelip şefkatli bir gülümsemeyi paylaşıyoruz. Nazıkçe yanağımlı okşuyor.

"Sorun yok, tatlım. Sana söz veriyorum."

Sesindeki yalvarışı duyabiliyorum. Bizi koruması için ona güveniyorum.

Dokunuşuna doğru eğilerek yanağımlı avucuna bastırıyorum. "Biliyorum. Birazdan konuşabiliriz, Jax. Sanırım bu kızın uyumadan önce babasından bir hikaye dinlemeye ihtiyacı var," diyorum sırtarak.

Eğer böyle olacaksa, Maeve'in her zaman korunmasına ihtiyacım var. Eminim bunu biliyordur. Muhtemelen bunu çoktan halletmiştir.

Maeve'e son bir iyi geceler öpücüğü verdikten sonra, babasının göğsüne sarılışını izlerken stresim yatışmış gibi görünüyor.

Kısa bir süre içinde inanılmaz bir bağ kurdular. Onları birlikte izlemek çok güzel. Sanki onun yanında güvende olduğunu biliyor.

Jax sessizce kapıyı arkasından kapatana kadar balkonda bekliyorum. Yatağında kendi kendine kıkırdadığını duyabiliyorum. Kaslı kolunu omuzlarıma doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. Başımın tepesine bir öpücük kondururken gözlerimi kapatıyorum.

"İyi misin, tigritsa?" diye fısıldar.

"Öyleyim. Yine de bir kadeh şarap içebilirim."

Usluca kıkırdıyor, alt kattaki mutfağa inerken sıcak eli benimkine dolanıyor. Kendimi bir bar taburesine dayıyorum ve her birimize birer bardak doldururken yüzüklerini tezgâha vuruşunu izliyorum. Bir şeyler saklıyor.

Bunu biliyorum çünkü dil çubuğunu ön dişlerine deli gibi vuruyor.

"Dökül bakalım," dedim.

Gözlerini kaldırıyor. "Neyi dökeyim?" diye cevap veriyor, poposunu ısırarak dudak.

"Seni ne yiyip bitiriyorsa, söyle gitsin." Şaraptan büyük bir yudum alıyorum.

elini buklelerinin arasından geçiriyor.

"Evin güvenliğini arttırdım. Şu andan itibaren ya ben ya da adamlarımızdan biri her zaman yanınızda olacak."

"Bana uyar."

Yakışıklı yüzündeki şaşkınlığı görünce kahkahalarımı engel olamıyorum. "Ne?"

Kaşları çatıldı. "Bilmiyorum. Kızgın olacağını ya da gitmeyi düşüneceğini tahmin etmişim."

Başımı sallıyorum ve tıkırtıyı durdurmak için elimi onunkinin üzerine koyuyorum. "Eğer bizim için en iyisinin bu olduğunu düşünüyorsan, tartışmayacağım. Sen ne yaptığını biliyorsun, ben bilmiyorum. Maeve'in güvende olmasını istiyorum, tek istediğim bu."

Parmaklarımı dudaklarına götürüyor ve yumuşak bir şekilde parmak eklemlerime dokunduruyor. "Her zaman, bebeğim."

"Ve sen, Jax Carter. Senin de güvende olmanı istiyorum, lütfen."

"Tamamdır, tatlım." Bana göz kırpmıyor ve bardağını bitiriyor.

Elimi çeğiştirerek masanın etrafında dolaşıyor.

"Ne dersin, erken yatalım mı?"

Bana en iyi orantısız sırtışını gösterirken, beni üst kata çıkarmasına izin vermeden önce şarabın son damlasının tadını çıkarıyorum. Dişlerimizi *onun* ve *onun* lavabolarında fırçalıyoruz, aynada göz teması kurmaya devam ederken gülüyoruz.

Battaniyeyi benim için geri çekiyor ve yatağın benim tarafıma dokunuyor. Gözlerimi onun çıplak bedeninden alamıyorum.

Üstümü çıkarıp çarşafın altına giriyorum ve ona sokuluyorum. Bacaklarım vücuduna dolanıyor ve başımı omzuna yaslıyorum.

Sadece sessizlikte bile, onun kollarına sarılmışken, dünyadaki her şey yolunda görünüyor. Küçük kızımız koridorun karşısında uyuyor.

Parmaklarıyla saçlarımı okşayarak, "Kendini başka çocuk sahibi olarak görüyor musun?" diye soruyor.

"Bence Maeve bir erkek ya da kız kardeş ister." Bence Jax bir erkek çocuk isterdi. Tanrım, çok ileri gidiyorum.

"Tekrar evlenir misin?"

Gülüyorum. "Nedir bu, yirmi soru mu?"

Derin nefesi yanağımın inip kalkmasına neden oluyor. "Belki de. Sadece beyninin nerede olduğunu bilmek istiyorum, Sof."

Cevabımı düşünürken tırnağımla göğsündeki dövmelemin izini sürüyorum. Brody'nin yaptıklarından sonra bir daha asla evlenmeyeceğime yemin etsem de Jax'in farklı olabileceğini düşünüyorum. O özel biri. Onun için evlenirdim.

"Doğru adamı ikna edebilirim," diye takılıyorum.

Gözlerimin içine bakmak için başımı saçlarımdan tutup kaldırıyor. "Ben mi?"

"Bana ve Maeve'e böyle davranmaya devam ederseniz, evet, sizinle evlenirim Bay Carter. Bir gün," diye sırtarak cevap veriyorum.

"Bu doğru mu?" Yumuşak çikolata gözleri neredeyse şaşırmış gibi bakıyor. "Peki hayattan ne istiyorsun, Jax?"

"Kollarımda karımla uyanmak, çocuklarımız tarafından dürtülmek."

Çocuklar. Birden fazla. Gözlerim kocaman oldu. "Kaç tane?"

"Üç mü?" Cevabı neredeyse anında geldi.

"Başka?" Sanırım bunu bir süredir düşünüyordu.

"Profesyonel boksa geri dönerdim, o boktan yeraltı işlerine değil. Mikhail için daha büyük işler yapardım ama önemli olan insanlar için evde olmam yeterli olurdu." Ellerini başının arkasına koyarak arkasına yaslanıyor ve ben de göğsünü kullanarak kendimi yukarı itiyorum.

"Belki bir köpek? Bir tatil evi. Bilmiyorum, çok şey mi istiyorum? Sadece mutlu olmak," diye devam ediyor.

"Mutlu musun? Yani mutlu musun?" Ona bakarak bunun bir şaka olduğuna dair bir ipucu bulmaya çalışıyorum.

Dudakları sertleşti ve çenesi sıkıştı. "Evet. Sonsuza kadar sürecekmış gibi hissettiren bu lanet olası süreçte ilk kez dürüstçe cevabımın evet olduğunu söyleyebilirim. Hepsi senin sayende, tatlım."

Gözyaşları dökülmekle tehdit ediyor. Ben de aynısını hissediyorum. Bu adamın benim için doğru kişi olduğunu biliyorum.

"Duyduğuma göre bir gün siz de bayan olmak isteyebilirsiniz. Carter?"

Beni sırtüstü yatırıp bileklerimi başımın üstünde tuttuğunda çıkan kıkırdamaları durduramıyorum. Kalın kalçaları beni iterek açıyor.

üzerime çöküyor.

"Biliyor musun, Maeve'i doğurduktan sonra eve kapandığımda hep bunun hayalini kurardım. Bir şekilde hayatıma girip beni kurtaracağını. Babasına kavuşacaktı. Kalbimi çalan ve beni ona anne yapan adamı bulacağımı. Bunun mümkün olabileceğini hiç düşünmemiştim. Ortaya çıktığında bile, hayatını mahvettiğim için benden nefret edeceğinden korktum." Dudağımı çiğneyerek cevabını bekliyorum.

"Başardın bebeğim. Bana mümkün olduğunu bile fark etmediğim her şeyi verdin. Beni nasıl bir delikten çıkardığın hakkında hiçbir fikrin yok." Sıcak avuçları yan tarafımda bir aşağı bir yukarı geziniyor.

Kalçalarımı oynatıyorum, aletin bana karşı sertleştiğini hissediyorum.

"Seni bebeğime hamile görmek istiyorum. Kahretsin, bu çok ateşli olacak. Şimdi sana kafayı taktığımı mı sanıyorsun? Sadece bekle." Bir eliyle bileklerimi tutarken diğer eliyle kalçamı kavıyor.

"Kulağa hoş geliyor." Kıvırcık saçlarından bir tutamı düzeltiyorum ve gözlerinin gerçekten aydınlanmasını izliyorum.

"Ama şişman ve hamileyken perişan haldeydim. Nefret ediyordum. Kendimi çok hasta, çok çirkin ve işe yaramaz hissediyordum." Alt dudağım somurtarak dışarı fırladı.

"Keşke orada olsaydım," diyor usulca. Gözlerini aşağıya dikeyor. Bir anlığına acısını hissediyorum ve onun adına bundan nefret ediyorum.

"Bunu değiştiremeyiz ama artık buradayız. Ve belki bunu tekrar yapabiliriz. Sen de tüm o gece beslenmelerini deneyimleyebilirsin. Bu bir top."

Beni öpmeden önce dudaklarıma doğru fısıldıyor: "Bu tam da istediğim şeye benziyor."

ELLİ

JAX

MIKHAIL'IN MASKESİ BURNUNUN ETRAFINDA DALGALANIRKEN BENİ GIZLICE IZLIYOR.

ofisine davet etti. "Jax varlığıyla *bizi şereflendirdiğine* göre, ben başlıyorum." Alexei koltuktan bana sırtıyor ve orta parmağını bana doğru çeviriyor.

Eminim mutludur. Az önce onu Mikhail'in bok listesinin tepesinden indirdim.

"Enzo, Nikolai ve Jax'in kokusunu aldığı kişiyle ilgili bilgileri iletti." Mikhail, güneş gözlüğü takmış siyah saçlı bir adamın çarşaf büyüklüğündeki fotoğrafını kaldırır.

"Ben de oradaydım!" Alexei ellerini havaya kaldırırken öne doğru oturarak itiraz ediyor.

Mikhail ona ters ters bakar ama devam eder.

"Adı Kirill Yelchin. Ben Rusya'dayken bir uşaktı ama ben ayrıldığımdan beri yükselmiş görünüyor." Sayfayı bırakıp başka bir sayfa alıyor. "Bu Knox Leary. Şu anda bir numaralı hedef. Babamın kurmaya çalıştığı her türlü dayanağı ortadan kaldırmamız gerekiyor." Son birkaç haftadır çok iyi tanıdığım sakallı yüzün yakın çekimini sallıyor.

"Oynamaktan yoruldum. Eğer babam Ivan oynamaya gelirse, ortalık kan gölüne döner. Vegas yanacak ve kimse yara almadan kurtulamayacak." Fotoğrafı avuçlarının arasında buruşturup bir top haline getirirken sesi yükseliyor.

"Yani, öldürme emri mi?" Nikolai parmak eklemlerini çatlatır ve dudağının kenarı yukarı kalkar.

Sanırım heyecanlı. Bu onu gördüğüm en duygusal an.

Çoğu zaman Frankenstein gibi, tamamen nötr. Eminim yüzü çatlamıştır.

"Evet. Artık dalga geçmiyoruz. New York'tan temizlik ekiplerinden yardım istedim. Enzo, Bay Falcone'nin olayları mümkün olduğunca gizli tutmak için fazladan adam göndereceğini söyledi. Ama sanırım burada ön saflar için yeterli insan gücümüz var." Ağır tekerlekli sandalyesini çekip oturur ve kalın ellerini önünde kavuşturur.

Kraliyet ailesi gibi görünüyor. Öyle de davranıyor. Özellikle de o kar maskesi her zaman üzerindeyken.

Hala yara izi var mı diye merak ediyorum.

"Uyuşturucularına el koyduktan sonra cesetleri bırakmak onları yeni saldırganlık seviyelerine itti." Mikhail sakın bir şekilde devam ediyor. "Daha agresif bir direniş bekliyoruz. Saflarını seyrelttiğimizde, operasyon üslerine koordineli bir saldırı düzenleyebiliriz." Elini yumruk yapıyor ve masasına vururken çıkardığı ses odada yankılanıyor. "Ne yaparsanız yapın, *onlarla tek başınıza mücadele etmeyin.* Bu hafta iki adamımızı ayrı saldırılarda kaybettik. Başka kimsenin zarar görmesini istemiyorum."

Başların aynı fikirde sallandığını görüyorum.

"Kendi başımın çaresine bakabilirim." Alexei'nin sesi mırıltıların üzerine yükseliyor. "Ne yaptığın umurumda değil." Mikhail ona bakmaz bile.

cevap verdiğinde. "Diğer herkes güvende olsun. Dağılabilirsiniz."

Çıkışa doğru ilerlemeye başladığımızda Nikolai doğrudan bana yöneliyor. "Jax, Elena'nın doğum günü partisini unutma. Bir başkası için güzel olur

onu ziyaret etmek için." Koridorda asansörlere doğru yürürken omzumu kavırıyor.

"Orada olacağım. Sofia unutmama izin vermedi." Nikolai düğmeye basarken ben arka duvara yaslanıyorum.

Tam kapılar kapanırken, Alexei'nin eli boşluktan içeri girerek kapıları onun için açmaya zorlar.

"Görünüşe göre o kız senin en iyi parçan." Floresan ışıkları dişlek sırtışından parıldıyor.

"Gerçekten öyle," diyorum ciddiyetle. "Böyle birine ihtiyacın var. Partiye birini mi getiriyorsun?"

Başını geriye atıp göbekli bir kahkaha atarken saçları gözlerinin önüne düşüyor. "Beni bağlayacak kadar çılgın bir kadın yok."

"Ne kaçırdığınızı bilmiyorsunuz. Bağlanmak eğlenceli olabilir." Bisikletime doğru giderken onu kıkırdayarak bırakıyorum.

Alexei'yi başka biriyle hayal edemiyorum. Onunla eşleşebilecek bir psikopat kesinlikle yok.

Ama bir konuda haklı. O kadın beni mümkün olduğunu bile fark etmediğim şekillerde tamamlıyor.

İçeri girdiğimde yüzündeki gülümsemeyi görmek için sabırsızlanıyorum. Tüm oturma odasında bahçe gibi görünecek kadar gül olmalı. Bu yüzden toplantıya geç kaldım. Sofia buraya gelirken beni arayıp işi aldığını söyledi. Ben de karşıma çıkan ilk çiçekçiye daldım ve 'aşırı' isteğimi karşılayacak kadar nakit para verdim.

Benim kızım için hiçbir şey çok fazla değildir.

ELLİ BİR

SOFYA

[ŞARKI- SEV BENİ, EX HABIT.](#)

"Yine mi meşgulsün? Beni ve Maeve'i bir daha ne zaman çağırabilirsin?" Arabamın hoparlöründen Anna'ya cevap verdim, dikiz aynasına baktım ve Nikolai'nin Hellcat'inin beni takip ettiğini gördüm. Yeni işime giderken yanımda 'koruma' götürmek zorunda olmak kesinlikle garipti. Ama iş arkadaşlarımdan hiçbirinin dışarıda olduklarına dair bir fikri yoktu.

Tırnaklarını masaya vurduğunu duyuyorum.

"Bu gece bir randevum var, sonra da Stacy ile bir bar işi için görüşeceğim. Biliyorsun, bu boktan çatıyı bir şekilde başımın üstünde tutmam gerekiyor, Sofia."

Gözlerimi deviriyorum. Jax sözleşmenin bana düşen kısmını karşılamak için ona üç aylık kiradan fazlasını transfer etti. Biraz sakinleşmek için kolyemi parmaklarımdan arasında döndürüyor, pürüzsüz metalin tenime değdiğini hissediyorum. Arkadaşlığımızın yavaş yavaş yok olduğunu hissetmeye başlıyorum ve bu biraz acıtmaya başlıyor. Kendimi bildim bileli hayatımdaydı. En azından onu kurtarmaya çalışmalıyım.

"Bu Pazar gününe ne dersin? Jax'i tanımak senin için de iyi olur."

Tam bunu söylerken dev ekranda bir mesaj beliriyor ve ruh halim değişiyor. Ona işten erken çıkacağımı ve Maeve'i Nikolai'nin bakıcısından almadan önce evde olup olmayacağını öğrenmek istediğimi söyledim.

J: Anne ve babanın yaramazlık yapacağı bir öğleden sonra mı? Ben de varım. Ben zaten evdeyim, seni bekliyorum.

Gaza daha sert bastım.

"O zaman burada kalmaya karar vermiş. Bunu tahmin etmemiştim. Seni neden çalıştırıyor ki?" Ses tonundaki soğukluk beni hazırlıksız yakaladı.

"Çalışmak istiyorum, Anna. Sonunda diplomamı alıyorum. Yakında kalifiye olacağım. Jax ne yapmak istersem destekliyor."

Bu beni tekrar kızdırdı. Ne cüretle Jax hakkında böyle konuşur? Onun benim ve Maeve için yaptığı harika şeyler hakkında en ufak bir fikri yok.

"Umalım da sana Brody'lik yapmasın," diyor küçümseyerek.

"Anna! Neyin var senin? Ne yaptım ben? Bak, gitmem gerek. Belki o sopayı kıcımdan çıkardığında ve tekrar arkadaşım olmak istediğinde beni geri ararsın. Çünkü senden bu kadar bıktım." Ellerimi sinirle direksiyona vurarak aramayı kestim. Ne kadar kızgın olsam da, bir dakika içinde Jax'in kollarında olma düşüncesi bile yüzüme bir gülümseme getiriyor. Anna'nın ya da bir başkasının ne düşündüğünü boş ver.

Koridorda topuklarımı tekmelerken, yemek odasından kulağıma ısrarlı bir uğultu geliyor. Entrika beni daha iyi hale getiriyor. Jax'i tanıyorsam, her şeyin içine giriyor olabilirim.

Jax'in elinin arkasına ustalıkla dövme yaparken yüzünde beliren sarsılmaz adanmışlıkla büyülenmiş bir halde olduğum yerde duruyorum.

"Burada neler oluyor?" Ses tonumdaki eğlenceyi saklamadan soruyorum.

Ona yaklaştığımda, kendi üzerinde yarattığı muhteşem sanat karşısında neredeyse şaşkına dönüyorum. Sırıtarak iğneyi derisinden kaldırıyor ve bakışlarımla buluşuyor.

"Beğendin mi?"

Siyah ve beyaz mürekkebi çarpıcı bir şekilde gerçekçi bir görünüm veren çarpıcı bir kaplanı gördüğümde ağzım açık kalıyor. Ona doğru eğilerek daha yakından bakmak için avucumu omzuna koyuyorum.

"Jax, bu çok güzel. Çok yeteneklisin! Bana hiç söylemedin mi?" Şok içinde birkaç kez göz kırptım.

"Bekle, bu benim ve Maeve'in isimleri mi?" Neye baktığımı çok iyi bilerek soruyorum. Benimki başparmağından aşağı akıyor, Maeve'inki ise parmak eklemlerinin hemen üzerinde, hepsi kaplanın arka planına karışmış.

"Aynen öyle. Sonsuza dek tenimde."

"Bayıldım." Başının yan tarafına bir öpücük konduruyorum.

"Üzerinde hala biraz çalışmam gerekiyor ama bu şimdiye kadarki en iyi çalışmam" diyor gururla.

"Yani, aynı zamanda dövme sanatçısı mısın?"

Homurdanıyor. "Hayır. Ben ve Kai, küçükken öğrendik. Kai'nin babasının kendi dükkanı vardı. Bize o öğretti. Kai benimkinin çoğunu yaptı. Ben de onunkinin hepsini yaptım."

Şortunu yukarı çekerek kalın kalçasını ortaya çıkarıyor ve esrar içen küçük bir kafatasını işaret ediyor. "Bu onun ilk denemesiydi. Berbattı," diye kıkırdıyor.

Jax, Kai'nin adından pek bahsetmez. Tek bildiğim birkaç yıl önce öldüğü ve onun için bir kardeş gibi olduğu. Keder hakkında onu zorlamayacak kadar bilgim var. Hazır olduğunda konuşacaktır.

"Bu farklı. Daha iyi olmuş gibi görünüyor." Omzundaki mükemmel boks eldivenlerine dokunuyorum.

Başını sallıyor ve sertçe yutkunuyor, adem elması sallanıyor.

Kolyeyi kurcalıyorum ve aklıma bir fikir geliyor. "Hey, Jax?"

Silahlı masaya bırakıyor ve yüzünü bana dönüyor, kalçaları bacaklarımın iki yanında. "Evet, bebeğim."

"Ben de istiyorum."

"Dövme mi?"

Başımı sallıyorum. Bu acıtacak mı?

"Kahretsin, o güzel bakire tenini ilk mürekkepleyenin ben olacağımı mı söylüyorsun?" diyor sırtarak.

"Hey, eğer ciddiye almayacaksan, başka bir dükkâna gider ve bir adamın ellerini koymasına izin veririm-" Eğilip dudaklarımı kulağının kabuğuna sürüyorum. "Hepsi. Bitti. Beni."

İçinin derinliklerinden alçak, gırtlaktan gelen bir hırıltı yükseliyor. Beni daha yakına çekerken, parmakları belimi sıkıca kavırıyor ve bir arzu dalgasını ateşliyor.

"Hiç sanmıyorum. Ben yaparım."

Yanağına dokunup ona bakıyorum. "Aferin oğlum."

Elimde olmadan dudağını ısırışını fark ediyorum, kalçalarımı sıkıkmama neden olan bir hareket. Nasıl bu kadar ateşli olabiliyor?

Eli bacağымda geziniyor ve eteğimin altına giriyor. "Oh, bebeğim. Senin için ne kadar iyi olacağım hakkında hiçbir fikrin yok."

"Şimdi, şu dövme. Ne istiyorsun ve nereye?" Bana bakıyor, ellerini yanlarımda gezdiriyor.

"Bu." Kolyemi gösteriyorum, baş harflerimiz birbirine dolanmış ve bir kalple çevrelenmiş.

"Benimkini de mi orada istiyorsun?" Şaşırmış görünüyor.

"Evet. Üçümüz birlikte. Belki küçük şirin bir kalbin içinde? Ya da bir kaplan pençesi izi? Bilmiyorum, yaratıcı ol. Üzerimde izini bırak." Ona göz kırpıyorum.

Alt dudağını yalıyor. Yeni bir gümüş piercing taktırmış. Oldukça büyük bir kare.

"Yeni dil barı mı?"

Sinsi bir gülümsemeyle kaşlarını oynatarak benimle alay ediyor.

"O zaman bu sanat eserini nerede istiyorsun, tatlım?" O

kadar ilerisini düşünmemiştim. "Kalça mı?"

Üstümde durarak aşağı uzanıyor ve kalem eteğimin yan tarafındaki fermuarı zahmetsizce buluyor.

"Mükemmel seçim," diye kulağıma fısıldıyor ve giysilerimin yere düşmesine izin veriyor.

O kenara çekilirken kalbim hızlanıyor, dövme tabancasını yeni iğneler ve mürekkeple hazırlarken gözlerim onun hassas hareketlerine kilitleniyor.

Sinirlerim vücudumda çalışmaya başladı. "Acıyor mu?"

Kıkırdıyor. "Biraz. Hoşuna gidebilir. Bağımlılık yapar."

Oturuyor. Hâlâ uğraştığı ekipmana dönmeden önce bana bakıyor. "Elbiseni çıkar, sütyenini çıkar ve masaya uzan."

"Sütyen kapalı mı?" Ona bir bakış attım.

Bana geniş bir sırıtış attı. "Bu sadece benim için."

"Dikkatini dağıtmasalar iyi olur, Jax." Dikkatini vermediği için kalıcı bir hatanın sonsuza dek tenimde kalmasını istemezdim.

Önündeki masayı işaret ediyor. "Uzan."

Soğuk ahşap sırtıma baskı yapıyor. Elinde dövme tabancasıyla ayağa kalkıyor ve içimi bir ürperti kaplıyor. Vızıldamaya başlayınca paniğe kapılıyorum.

"Rahatla, güzelim. Uzun sürmeyecek. Eğer acırsa, dururuz. Sadece söyle."

Dokunuşu içime bir elektrik dalgası gönderiyor ve işaret parmağını tenimde gezdirirken nefesimi düzene sokmaya çalışarak başımı sallıyorum.

"Ben 'J' ile başlayacağım."

İğne derime değdiğinde gözlerimi sıkıca kapatıp acıya hazır oluyorum. Dişlerimi sıkarak yavaşça nefes veriyorum ve ilk acıyı görmezden gelmeye çalışıyorum.

"Yumruklarını gevşet, tatlım. Bir harf aşağı, her şey yolunda mı?" diye soruyor alçak sesle.

Dövmenin üzerine serin bir havlu silerken gerildim.

"Evet, devam et." Vücudumdaki gergin kasları gevşetmeye çalışarak sözlerimi aceleyle söylüyorum.

Kalçamı sıkıyor ve bu küçük güvence yardımcı oluyor. Bir sonraki harfe başlıyor, bu harf biraz daha kemiğe yakın olmalı çünkü pelvisimde titreşimlere neden oluyor ve bu da herhangi bir acı hissinin önüne geçiyor. Garip ama hoş bir şey.

"Bana güveniyor musun, bebeğim?"

Tek gözümle ona bakarken, bakışlarında yanan arzunun büyüüne kapılıyorum. "Sana güveniyorum, Jax."

"Güzel." Parmakları külotumun altına takılıyor ve külotu çıplak bacaklarımdan aşağı kaydırıyor. "Benim için bacaklarını aç, tigritsa. Dünyanı ateşe vermek üzereyim."

Ağzını karnımda gezdirdiğinde neredeyse sıçrayacağım. Titriyor mu? Bu da ne böyle? Aşağı inip klitorisimle birleştiğinde, dilinin titreştiğini doğruluyorum. "Tanrım, Jax."

"Yeni oyuncağımı beğendin mi?"

Bu yoğun his tüm vücudumda dalgalanmalara neden oluyor ve sırtım masadan kalkıyor. O çekilince doğruluyorum ama başını sallıyor ve tekrar uzanmamı işaret ediyor. "Sonraki mektup."

Nefes alıyorum, sağ bacağımı nazikçe aşağı indirirken amım zonkluyor. Makinenin çalıştığını zar zor hissediyorum. Yüzünü tekrar bacaklarımdan arasına almak için dikkatim çok dağınık ve bitmesi için çok hevesliyim.

"Hareketsiz kalabileceğini mi
sanıyorsun?" Kahretsin.

"Bilmiyorum, Jax."

"Denemeni öneririm bebeğim." Sırıttıyor. Sıcak nefesi tam ihtiyacım olan yerde bana çarpıyor.

Dili kalçamın iç kısmı boyunca kayarken, vücudumda yankılanan yoğun titreşimleri hissedebiliyorum.

"Jax, aman
Tanrım." "İyi,
değil mi?"

"Uh-huh." Klitorisimin üzerinde yavaşça daireler çizirken parmaklarımı masaya gömüyorum. Kığım bile seğiriyor.

"Bunu yapamam," diye haykırıyorum. Kan kulaklarıma hücum ediyor.

Bir eli karnımın alt kısmındayken, bir sonraki bölümde çalışıyor, bu da kalçalarımdan hareket etmesine neden oluyor ve klitorisim üzerindeki baskısına karşı çalışıyor.

Ve, aman tanrım.

"Çok iyi gidiyorsun, bebeğim."

Ön kolumu gözlerimin üzerine getirerek yanağımın iç kısmını ısıyorum, bedenimin hareket edip onun işini mahvetmesini engellemek için elimden geleni yapıyorum. Sanki titreşimleri her zerremde hissedebiliyorum. Vızıltı nihayet durduğunda rahatlıyorum.

"Daha işimiz bitmedi."

Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve Jax'i masanın kenarında gözlerinde açlıkla dururken buluyorum. Bacaklarımı yukarı çekiyorum ve o dudaklarını yalıyor.

"Paketlemem gerek-"

"Jax. Yüzünü bacaklarımın arasına koy ve bana çığlık attır. Buna ihtiyacım var." Daha fazla dayanamıyorum. Yanmak üzereyim.

Üzerime eğilerek boynumdan karnıma doğru bir yol izliyor. Bu his içimde elektrik çarpıntıları yaratıyor. Her iki bacağımı da kavıyor ve beni masanın kenarına doğru kaydırıyor. Dizlerinin üzerine çökerken parmaklarımı saçlarına doluyorum.

"Acaba bunu içine almak hoşuna gidecek mi?" Ellerini kığımın altına koyarak kalçalarımı yukarı itiyor, böylece bacaklarımı başının etrafına sarabiliyorum. Beni diliyle sikerken adını haykırıyorum. Ona uygun bir ritim buluyorum ve yüzüne sürerken saçlarını çekiyorum.

"Çok yaklaştım."

Parmakları derimi kazıyor ve dizlerim kendi kendine onun etrafında sıkılıyor. Klitorisime doğru ilerlerken, onun etrafında tamamen paramparça oluyorum. Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım. Bu orgazmın her saniyesi içimi parçalasa da, beni bırakmıyor, beni açıyor ve ziyafet çekiyor.

Göğsüm kabarıyor. Beni başka bir yüksekliğe çıkarmadan önce ilkini atlatmak için bir saniyem bile yok.

"Tekrar, tatlım. Sana meydan okuyorum. Lanet yüzümü ıslat."

Ses tonundaki tehdidi duyabiliyorum. Parmaklarını içimde kaydırıyor ve beni geriyor. Beni tamamen tüketiyor.

"Kaplanım buna bayılıyor," diyor dilini klitorisime yerleştirmeden ve elini içimde daha derine sokarken piercing'in işini yapmasına izin vermeden önce.

"Bok, bok, bok." Bir ilahi gibi söylüyorum.

Tam oraya varmak üzereyken, içimden çıkıp bana doğru geri çekiliyor. Göt.

"Bana hala güveniyor musun?"

Yanaklarımı ayırıp sırlıslıkla parmaklarını dar deliğime sokarken "Her zaman" diye haykırıyorum. Yavaşça, oh, çok yavaşça. Beni emiyor, ilk şoku atlatmamı sağlıyor.

"Aferin kızıma," diye inliyor.

Ağzını tekrar amıma dayadığında, daha önce hiç böyle bir his yaşamamıştım. O kadar doluyum ki, nefes alamayacak kadar yanıyorum. Başka bir patlayıcı doruk noktası üzerime geliyor ve ben onu sürüyorum.

Kollarımı başımın üzerine kaldırıyorum ve Jax hızla ayağa kalkarak beni belimden kavlıyor ve göğsüne yakın tutuyor. Terli saçlarımın tellerini yüzümden uzaklaştırıyorum, sonra dudaklarımı onunkilere bastırıyorum.

"Git yeni mürekkebine bak bebeğim," diyerek beni yere bırakıyor. Parmaklarımız birbirine kenetlenmiş halde onu koridordaki boy aynasına doğru götürüyorum, içimde bir heyecan kabarıyor.

"Çok güzel," diye fısıldıyorum.

Kollarını arkamdan doluyor ve göğüslerimi avuçlarının içine alıyor. Gerçekten de öyle, dikkat dağıtıcı şeylere rağmen mükemmel bir iş çıkardı.

Yansımada onun gözleriyle karşılaştığımda, anında bir bağlantı hissediyorum. Sırtışı midemdeki kelekleri daha da şiddetlendiriyor.

"Öyle, tıpkı senin gibi," diye yanıtlıyor boğazımı öperek.

ELLİ İKİ

JAX

SOFIA MUZIP BİR SIRITIŞLA KAHKAHALARINI TUTAMAZKEN açık avucuma bir buz küpü daha bırakıyor. Dil çubuğunun o kadar uzun süre kullanılmaması gerektiği ortaya çıktı. Şimdi ağzım beni öldürüyor.

"Bana gülmeyi kes." Surat asıyormuş gibi yapıyorum.

"Özür dilerim, bu çok komik. Bana oral seks yaparken dilini yaraladın. Hayatımda böyle bir şeyi daha önce hiç duymadım." Elini bacağına her vuruşunda kahkahası daha da artıyor, ta ki iki büküm olup gözyaşları yüzünden akana kadar. Buzu dilime attığımda anında rahatladım.

Onu izliyorum ve yüzündeki saf mutluluk açıkça belli oluyor. O kadar yoğun ki göğsümde keskin bir sızı hissediyorum.

Akan gözleri benimkilere kilitlendiği an, sanki bir yapboz parçası nihayet yerini buluyor ve her şey birden anlam kazanıyor.

Bu kadını çok seviyorum.

Seviyorum.

Olabilecek başka bir şey yok. Yine de, bu kara bulut şu anda bile üzerimde duruyor. Onu da yok edeceğim.

Yakınlaşmasına izin verdiğim herkesle aynı hikaye.

Bu döngüyü kıramıyorum. Ellerimi kotuma sürterken ani bir sıkışma boğazımı kavırıyor, sanki nefes alamıyormuşum gibi. Cebimde titreyen telefonum dikkatimi dağıtıyor.

Nikolai'nin adı ekranda yanıp sönüyor.

"Senin evine gidiyorum. Enzo'nun kulübünde bir vurgun oldu."

Parmak eklemlerimi kırıyorum. Bu tam da ihtiyacım olan şey. Bu duygularla savaşmanın en iyi yolu mücadele etmektir. "Seninle ön tarafta buluşacağım."

Hat sessizleşiyor.

"Jax... Sesin neden tuhaf geliyor?"

Bunu asla unutamayacağım. "Bir sakatlığım var, tek söyleyeceğim bu."

Alexei'nin kıkırdamasını duyuyorum. "Bu o tıkırtı makinesini çıkardığın anlamına mı geliyor?" Nikolai kıkırdıyor.

"Sadece bir günlüğüne."

"İyi bir ziyafet olmuş olmalı," diye bağılıyor Alexei hoparlörden.

Başımı sallayıp aramayı kesiyorum.

"Biraz dışarı çıkmam lazım. Uzun sürmez," diyorum Sofia'ya, kahkahaları kesilmişti. Yüzünde endişe okunuyordu.

Onu kucaklıyorum ve tatlı çilek kokusunu içime çekiyorum. Arkasına yaslanıp beni incelerken ellerimle yüzünü çerçeveleyorum. "Yakında görüşürüz, tatlım."

Neredeyse söyleyeceğim, çok yaklaştım. Ama ya bu her şeyi mahvederse? Başını sallıyor ve beni öpüyor.

Aynen böyle, sorunlarım eriyip gidiyor. Zihnim dönmeyi bırakıyor.

Ait olduğum yere döndüm. Onun yanına.

"Maeve'e benden bir öpücük ver. Yatma vaktine kadar dönmeye çalışacağım." "Geleceğim, Jax. Dikkatli ol, tamam mı?"

"Tamamdır, patron."

Ona ne hissettiğimi söylemeye çok yaklaştım. Ama söylemiyorum, henüz değil.

ELLİ ÜÇ

SOFYA

SONG, I FOUND, AMBER RUN.

Maeve sabah uykusuna yatınca ben de aşağıya indim. Son birkaç gündür Jax kendinde değil. Sanki bir şeyler onu yiyip bitiriyor, her ne kadar bunu şakalarının arkasına saklamaya çalışsa da.

Kapının yanında durup, sessizce çerçeveye yaslanıyorum ve onun büyük bir viski bardağını devirip tezgâha geri koymasını izliyorum. Gergin, başı eğik bir şekilde mutfak tezgahına tutunuyor.

Onu böyle görmek canımı acıtıyor.

Ona doğru ilerliyorum. Ona ulaştığımda, elimi usulca yan tarafına götürdüğümde hafifçe irkiliyor. Bana dönmeden önce derin bir nefes aldığını duyuyorum.

Kan çanağına dönmüş gözlerini gözlerime dikerek yutkunmamı sağladı. "Jax, bebeğim. Neler oluyor?"

Yumuşakça soruyorum ve çenesini avuçluyorum.

"İyi olacağım, tatlım." Dokunuşuma doğru eğiliyor ve bana hüzünlü bir gülümseme sunuyor.

Anlıyorum. Bazı şeyler hakkında konuşmak acı verir. Ama bunu içine atmasını ve içini kemirmesine izin vermesini istemiyorum. Başparmağımla sakalını hafifçe okşayarak birkaç dakikalık sessizliğin geçmesine izin verdim.

"Bugün Kai'nin doğum günü olacaktı," diyor sessizce.

Keder iyi bildiğim bir şeydir. Anne ve babamı kaybettikten sonra uzun süre boş kaldım, acımda tamamen tek başımdım. Bazı açılardan şanslıydım.

Kendi alanım olan psikoloji eğitimi sayesinde başa çıkmanın yollarını buldum. Herkes buna sahip değil. Özellikle de erkeklerde. Ağlamak erkekçe değil.

"Özür dilerim, Jax." Kollarımı ona doluyor ve sıkıca sarılıyorum, çenesini omzuma yasladığını hissediyorum.

"Bir dakika içinde iyi olacağım. Bugün dikkatimi dağıtacak yeterince şey var."

Parmaklarımı onunkilere geçirerek geri çekiliyorum.

"İstersen onun hakkında konuşabiliriz?" Tepkisini inceleyerek soruyorum. Yüzü soluklaşıyor.

Başını sallarken kalbim onun için kırılıyor. "Yapamam. Bugün olmaz." Bir elini yüzünde gezdiriyor ve kesik kesik nefes alıyor.

"Hey, sorun değil. Yas tutmanın doğru bir yolu yoktur. Bugün zor olacak. Eminim her doğum günü, olay ya da anı öyledir. Ben de ailem için aynı şekilde hissediyorum. Bazen sadece zaman alır."

Annemin doğum günü için en sevdiği çiçeklerden bazılarını asabilmek yıllarımı aldı. İlk yıl denedim ve onlara her baktığımda gözyaşlarına boğuldum.

Çenesi omzuma gömülüyor. "Tek görebildiğim onun cansız bedeni, Sof. Sanki diğer tüm anılar kayboluyor ve bana sadece bu kalıyor. Onca yıllık anılar ve tek gördüğüm bu. Bugün, diğerlerinden daha kötü."

Ebeveynlerimin cesetlerini teşhis etmek için içeri girdiğimi hatırlayınca gözlerim yaşardı. Bu beni uzun süre uyutmadı.

"Adını bile söylemekte zorlanıyorum. İyi bir şey hatırlayamıyorum. Tek görebildiğim kan-" Sesi kesiliyor.

Sıcak damlacıklar yanaklarımdan aşağı süzülürken kollarımı ona doluyor, onu kendime doğru çekiyorum.

"İlk birkaç yıl sanki gerçek değilmiş gibi geliyor. Sonra bu büyük günlerde, doğum gününüzde onlardan telefon alamayacağınızı hatırladığınızda o batma hissi geri geliyor. Ya da Maeve'e baktığımda, benim güzel kızım la hiç tanışamayacaklarını düşününce midemde bir çukur oluşuyor. Babamın aptal şakalarını asla duyamayacak ya da annemle benim yaptığım gibi kek pişiremeyecek. Ve boğazınız düğümlenmeden onlar hakkında bir daha asla konuşamayacağınızı düşünüyorsunuz. Ama yapabilirsin, bir gün yapabilirsin. Bu sadece zaman alır bebeğim," diye fısıldıyorum, parmaklarımı saçlarında gezdirerek.

"Sadece senin için burada olduğumu bilmeni istiyorum, Jax. Ne zaman konuşmak istersen ya da istemezsen. Üzgün olmak, kızgın olmak, hepsi sorun değil. Sadece bana söyle.

benden ne istiyorsun. Hiçbir yere gitmiyorum." Bana neyin yardımcı olduğunu hatırlayarak durakladım. "Yas tutmana yardımcı olması için bir profesyonelle görüşmeyi hiç düşündün mü?"

"Yardıma ihtiyacım yok. Sadece sana ihtiyacım var, tatlım. Sen ve Maeve hayatımdaki lanet olası ışıksınız."

Başımı sallıyorum, onu zorlayamayacağımı biliyorum.

"Ve sen de bizimkinin içindesin, Jax. Sana sahibiz. Söz veriyorum."

Ben burnumu çekerken o geri çekiliyor ve sert elleri yüzümü çevreliyor. "Seni ve Maeve'i çok severdi. Benimle çok gurur duyardı." Alnını benimkine yaslıyor.

"Seninle gurur duyduğuna eminim. Sana göz kulak olacağım, Jax. Seni seviyorum."

Bu son üç kelime ben onları durduramadan ağzımdan dökülüverdi. Ama doğruydular. Onu her bir parçamla seviyorum.

Günlerdir yüzünde gördüğüm ilk gerçek gülümseme belirdi.

"Seni seviyorum Sofia. Eksik olduğumu hiç fark etmediğim bir şekilde beni tamamlıyorsun. Sen benim her şeyimsin. Senin için yaşıyorum. Senin için öleceğim. Sen benim kaosumun ortasındaki mükemmelsin ve hep öyle kalacaksın."

Kalbim neredeyse patlayacak. Bana tamamen sahip oluyor. Bunun asla bitmesini istemiyorum.

"Gerçekten de kendi mükemmelimizi yarattık, değil mi?" Başını sallıyor, yüzümü onunkine doğru eğiyor.

"Öyleyiz ve sonsuza kadar da öyle olacağız, tatlım. Bu aile hayal edebileceğim her şeye sahip. Bana bunu yaşattığın için sana ne kadar teşekkür etsem azdır."

"Her zaman senin yarındı."

Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ben de kollarımı boynuna dolayarak öpüşmeyi derinleştirmek için onu kendime çekiyorum.

Gerçekten her şeyimiz var.

Gerçek aşk, küçük kızımız ve dört gözle bekleyebileceğimiz bir gelecek. Kai gibi ailemin de bana gülümseyerek bakacağını biliyorum. Hayal edebilecekleri her şeye sahibim.

Maeve'in her zamanki uyanma çılgınlıklarının yankıları bize kadar geliyor ve ikimiz de gülüyoruz.

"Bu kısa bir şekerlemeydi. Gidip küçük uykucu prensesinizi almak ister misiniz?"

Başparmağıyla bir damla gözyaşını siler. "Her zaman."

Burnumun ucuna bir öpücük kondurup kışını sıkıyorum.

"Eşyalarını hazırlayayım, sonra gidebiliriz." Uzaklaşırken, onu durdurmak için kolunu tuttum.

"Bugün çok fazla olursa bana söyleyin. Ayrılabilir ve başka bir şey yapabiliriz. Neye ihtiyacın varsa, tamam mı?"

"Siktir, seni seviyorum Sof."

İçimi bir rahatlama dalgası kaplıyor. Benimle konuşabileceğini biliyor. Kai hakkında, olay olduğundan beri hiç olmadığı kadar çok konuştu. İçine bir yaşam pırıltısı geri geldi. Keşke acısının bir kısmını iyileştirebilseydim.

ELLİ DÖRT

JAX

BELKİ DE BU İHTİYACIM OLAN DİKKAT DAĞITICI ŞEYDİR. SON BİRKAÇ YILDIR, TEK YAPTIĞIM

bugünün tarihinde yapılan şey saklanmaktır. Yuvarlanmak. Ve zamanın akıp gitmesine yetecek kadar içmek.

Ama küçük kızımın Nikolai'nin kızının ardından paytak paytak yürümesini izlemek kalbime bir parça sükûnet getirdi.

Alexei, Elena ve Maeve'in arkasındaki takip treninin en arkasında yer alıyor.

Yemin ederim en büyük çocuk o. Bir taç ve Elena'nın onu "güzel" göstermek için sürdüğü bir rujla süslenmiş, üçünün en gürültülüsü.

Nasıl bu kadar vahşi ve çocuklarla bu kadar iyi olabiliyor? Onları meşgul etmesi güzel.

Nikolai kanepenin bir ucunda sessizce oturuyor, ben de diğer ucundayım.

Sofia ve Lara, Nikolai'nin aldığı özenle hazırlanmış doğum günü pastasının etrafını süslemek için ellerinden geleni yapıyorlar.

Bir bira daha istediğimde Sofia sıkıntılı görünüyor.

Kalkmak istemiyorum. Konuşmak istemiyorum.

Bugün, bir şişenin dışında var olmak bile benim için bir kazanç.

Alexei elleri ve dizleri üzerinde dönüp onu kovalarken Maeve'in heyecanla çığlık atan kızarmış yanaklarını izlerken göğsüm ağrıyor.

O mükemmel bir amca. Kai'nin olabileceği gibi.

Boğazımda bir düğüm oluştu. Onun da bir şansı olmalıydı. Sadece Maeve'le tanışmak için değil, kendi başına baba olmak için de.

Benden daha iyi olabilirdi.

O aptal çantayı yumrukladığımda nasıl ağladığını hatırlamak gözlerimi yaşartıyor. Kai nazikti. Sabırlıydı. İşleri doğru yapardı.

Kızlar çılgılık atarak Alexei'nin arkasından çarpışmadan önce onun zıt taraflarına doğru koşarlar.

İkisi de aynı anda gözyaşlarına boğulmadan önce yüzlerini şok kaplıyor.

Ağlarken ağızları bile aynı 'o' şeklini alıyor.

Sofia her ikisine de koşar, yere bağdaş kurup onları kucağına çekmeden önce her iki koluna bir kız alır.

Anne olarak çok mükemmel.

Kıvırcık siyah saçlarını önünde sallanırken görmek, keşke iki tane olsaydı dedirtiyor.

Alexei kanepeye yığılırken oflayıp pufluyor. "Kahretsin, seni yıpratacaklar." Nikolai'nin eli dışarı çıkar ve Alexei'nin kafasının arkasına vurur.

"Dil, aptal."

"Kahretsin, özür dilerim." Ben diğer omzuna yumruk atarken Alexei'nin avuç içi kafa derisinde geziniyor.

"Ne dediğine dikkat et, göt herif," diye azarladım.

Alexei dönüp bana ters ters bakıyor. "İngilizcem seninki kadar iyi değil mi?" Kolunu ovuşturarak ayağa kalkıyor ve mutfığa doğru gözden kayboluyor.

Lara ayağa kalkıp onu takip ediyor ve bunu yaparken Nikolai'ye omzunun üzerinden bir bakış fırlatıyor.

"Huysuzsun." Nikolai bana bakmıyor. "Geçen yıl Kai'nin adını bile duymak istemedim. Bir galon tekilanın dibini bulmakla meşguldün."

"Sen de öylesin. Her zamankinden daha fazla." Sofia'yı kızları teselli ederken izliyorum.

İkisi de onun kucağından kalkıp koridorda Elena'nın odasına doğru koşuyorlar.

Eminim Nikolai karısını düşünüyordur. Neredeyse Kai kadar uzun süredir yok.

"Daha kolay oluyor mu?" Sessizce soruyorum. 'Evet' demesini istiyorum. Bu kapkara tünelin sonunda bir ışık var.

"Hayır. Bana sürekli onu hatırlatıyor." Nikolai önce bana, sonra da koşarak içeri giren kızlara bakıyor.

Maeve, Elena'nın tişörtlerinden birini giyiyor, böylece eşleşiyorlar.

"Koyu renk kıvrıcık saçlarıyla neredeyse kardeş gibi görünüyorlar." Sofia koltuğun ona dokunabileceğim koluna yerleşiyor.

Alexei elinde bir avuç soğuk birayla mutfaktan çıkıp önce Nikolai'ye sonra da bana birer bira uzatıyor. "Öyle olmalı. Onlar kuzen."

"Alexei," diye homurdanıyor Nikolai.

"Ne yani, bu bizi kardeş mi yapıyor, Niki?" Şişemi selamlamak için havaya kaldırıyorum.

"*Niet.*" Yüzü kızarıyor ama bana bakmıyor.

"Bu ne anlama geliyor peki? Rusça bir terim mi?" Sofia Nikolai'ye bakarken şampanyasını yudumluyor.

Dişlerini sıkıyor. "Hiçbir anlamı yok. Alexei'nin İngilizcesi çok kötü."

"Yapmıyorum lan!" Alexei, Nikolai'nin tokadının önünden sıçrarken bağıyor. "O kelimenin ne olduğunu biliyorum." Parmağıyla Nikolay'ı işaret ediyor. "Sen onun kız kardeşiyle evliydin. Bu onları *kuzen* yapar." Eli yüzümün önünde bitiyor.

Kız kardeşimi mi?

"Hiç sanmıyorum, Alexei." Bazen biraz çılgın olabildiğini biliyorum ama yalan söylemez. "Ne demeye çalışıyorsun?"

Alexei'nin gözleri kısılr ve yumruğu sıkılır. "Bu sefer beni eşek yerine koyma. Onun babası da seninkiyle aynıydı, Sergy. İkisi de Ivan'ın eliyle öldü." Çenesi muzaffer bir edayla sallanıyor.

Kalbim durdu.

Elimi uzatarak Nikolai'nin kolunu acıttığını bildiğim kadar sert kavıyorum. Ama umurumda değil.

"Bana onun yanıldığını söyle. Ve iki yıldır bana yalan söylemediğini." Oda üzerime kapanıyormuş gibi hissediyorum.

Nikolai sonunda bana baktı. Cildi ilk kez solgun görünüyor. "Ben yapmadım.

Sadece sana söylemedim ve sen de sormadın."

İçimdeki bu boşluk hissi öfkeye dönüşüyor. "Onun varlığından haberim olmasaydı sormayı nereden bilebilirdim ki?" Bağıyorum.

Maeve ve Elena ağlamaya başlar. Nikolai ve Sofia ayağa fırlar ve telaşlanan kızı yakalarlar.

"Neden sebepsiz yere acı yaratayım ki? Bu neyi değiştirecek?" Nikolai kızını omzuna yaslarırken tıslıyor.

"Baban kız kardeşimi ve babamı mı öldürdü? Ve sen onun yaşamasına izin mi verdin?"

İçimdeki öfke çalkalanırken düşüncelerimi toparlamaya çalışarak başımı sallıyorum.

Nikolai bana sert bir bakış atıyor ve başını sallayarak kucağındaki kızına bakıyor.

Çocukların feryatları odayı dolduruyor. Benim yüzümden üzgünler. Lara, Elena'yı Nikolai'nin kollarından çekip alıyor.

Ayağa kalkıyor, kollarını göğsünün üzerinde sertçe kavuşturuyor. "O Rusya'daki en büyük suç lordu, Jax. Hepimiz bu yüzden ayrıldık, imparatorluğumuzu kurmak ve onunkini yıkmak için. İntikamımızı akıllıca bir yolla alacağız."

Babam Bratva'daydı. Herkes bana yalan söylüyor.

"New York'a geldiğinde benim olduğumu nereden biliyordun? Bu yüzden mi bana Mikhail ile iş teklif ettin?"

Başım dönüyor. Hayatımda cevaplanmamış bir sürü soru ve boşluk var. Kendi babamın bile gizli bir hayatı vardı. Tamamen başka bir hayat.

Nikolai yumruklarını sıkıyor.

"Onun ölümünden beri seni izliyoruz, Jax. Katerina seninle tanışmak istedi. Kai'nin ölümünden sonra seni gördük-"

"Sakin onun adını ağzına alma," diye tükürdüm kinle.

Bu adamları ailem gibi görmeye başlamıştım. Sanırım gerçekten öyleler ama ben kendimi bunun bir parçası olarak hissetmiyorum.

Midem bulanıyor.

Biraz hava almam lazım.

Herkesi geçip kapıya doğru ilerlerken Vegas'ın sıcak gecesinde yutkunuyor ve kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

Babam neden bana ondan hiç bahsetmedi? Başka ne saklıyordu?

Ivan'la mı çalışıyordu? O adamın ne kadar acımasız olduğuna dair hikayeler duymuştum.

Başım patlayacakmış gibi hissediyorum.

Onu tanısaydım her şey ne kadar farklı olurdu? Nikolai onu öldürdüğü için hâlâ babasından nefret ediyor.

Kendi yumruğumu sıkamak, parmak eklemlerimin Ivan'a karşı yeni bir nefretle çatlamasına neden oluyor.

Acı içime işliyor.

Başka birini daha kaybettim. Hem de bugün. Bütün ailemi. Gittiler.

Etrafımda daha kaç kişi trajik bir şekilde ölecek?

Tanrım, bu acıtıyor!

Nikolai'nin evinin önünde volta atarken ilk kez gerçekten canım sigara çekti.

Kai, kız kardeşlerimiz olsaydı birbirimizle evlenirdik diye şaka yapardı. Bu şekilde, gerçekten kardeş oluruz.

Lanet olsun. O benim kan bağımın daha fazla ailemdi.

Soğuk bir el sırtıma dokunuyor. "Jax? İyi misin?" Sofia'nın sesi normalde beni rahatlatır. Ama bu gece sanki derim yanıyor ve ben bir barut fıçısıymışım gibi hissediyorum.

Güvende değilim. Görüşümün kenarlarına sızmaya devam eden kıpkırmızı dallar bana kontrolü kaybetmenin eşiğinde olduğumu söylüyor.

"Gitmek zorundayım. Özür dilerim. Bak bakalım o pisliklerden biri seni eve bırakabilecek mi?" Avucunu silkerek karanlığın içinde Lambo'ma doğru yürüdüm.

"Jax? Bekle!" Bana ulaşmaya çalışıyor ama ben geri çekilip kapıyı suratına çarpıyorum.

Benim zehirli olduğumu öğrenmesi gerek.

Etrafımdaki her şeyi mahveden sızıntı yapan bir asit pili.

Kimse bana gerçeği söylemiyor.

Kai hariç.

Sofia kendi kızımı bile benden sakladı.

Kimseye güvenemem.

"Jax!" Camıma vururken sesi boğuk çıkıyor.

Elimi yolcu koltuğunun üzerine atarak, araba yolundan çılgınca geri geri çıktım.

Yol sessiz bir yerdir.

Asfalt lastiklerimle buluşurken rol yapmıyorum. Motorun mırıltısı bir gerçektir. Bir şeylerin yanlış gittiğini size hemen söyler.

Hız, mesafe, zaman.

İhtiyacım olan şey bu.

ELLİ BEŞ

SOFYA

LARA BENİ EVE BIRAKTI VE BANA KENDİSİNİN VE NİKOLAI'NİN NUMARASINI GÖNDERDİ,

İhtiyacım olursa diye.

Bu da endişemi daha da artırıyor.

Ayaklarımı kanepeye uzatıp dumanı tüten kahve fincanını yüzüme tutuyorum.

Jax'in boşluğa ihtiyacı olduğunu biliyorum. Giderken bunu açıkça belirtti.

Özellikle Kai'nin ölümüyle mücadele ederken, kafasını toparlaması gereken çok şey var. Ölü bir kardeşe sahip olmanın ne yapacağını öğrenmeyi hayal bile edemiyorum.

Ama endişeliyim. Saatler oldu. Eve geleceğini öğrenene kadar uyuyamayacağım.

Sadece onun yanında olmak, bunu atlatmasına yardım etmek istiyorum.

Parmağımı numarasının üzerinde gezdirip çevir tuşuna basıyorum ve nefesimi tutuyorum. Benimle konuşmak istemeyebilir. Sadece sesini duymam gerekiyor. En azından kafasının nerede olduğunu bileceğim.

"Jax?" Bağlanır bağlanmaz fısıldıyorum. Beni doğrudan sesli mesaja göndermediği için içim rahatlıyor.

"Selam, tatlım."

Paniği sesimden uzak tutmaya çalışıyorum. "İyi misin?"

Arka plandaki yüksek sesli bağırıışları duyabiliyorum.

"Evet. Ben iyiyim." Duraksıyor.

Dizlerimi göğsüme çekiyorum ve onu hoparlöre vermeden önce onlara sarılıyorum.

"Daha önce olanlar için çok özür dilerim. Seni öyle uzaklaştırmak istememiştim." Kelimeleri aceleyle döküldü.

"Öyle demek istemediğini biliyorum. Sadece senin için endişeleniyorum. Eve gelebilir misin, lütfen?"

Sesi sarhoş gibi gelmiyor, ki bu iyi bir şey.

"Evet, bebeğim. Eve gelmek istiyorum. Kafamı toplamak için uzun bir yolculuğa çıktım ve kendimi daha iyi hissediyorum. Yine de Nikolai'nin boğazını yumruklamak istiyorum."

Gülüyorum. "Anlıyorum. İkinizin konuşmaya ihtiyacı var." "Şimdi neredesin?"

"Boktan bir motorcu barında. Son bir saattir bir bira içiyorum ve sadece düşünüyorum."

"Peki bu sizin için nasıl çalışıyor?"

Bardaki kalabalık gittikçe artıyor gibi görünüyor. Onu duymak zorlaşıyor. "Evet, sonunda sana evlenme teklif etmeyi düşündüm."

Öksürürken boğuluyorum, bu da onun kıkırdamasına neden oluyor.

Kahkahasının sesi endişelerimi silip süpürüyor.

"Sarhoş olmadığına emin misin?" Alay ediyorum.

İnliyor. "Hayır, gerçekten. Senin için daha iyi olmaya çalışıyorum." "Ne de olsa burası Vegas. Bunu yapmamak utanç verici olurdu."

"Bugün yaptığım pislikten sonra bile cidden benimle evlenir misin?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Kendi akıl sağlığın için o anda doğru olduğunu düşündüğün şeyi yaptın, Jax. Bunda yanlış bir şey yok. Çocukların önünde Nikolai'nin kafasına tekme atmaktan daha iyidir."

"Doğru. Hiç böyle düşünmemiştim." Arka plandan bağırma sesleri geliyor. "Sana berbat bir Vegas şapelinden çok daha iyi bir şey vereceğim, Sof. Söz veriyorum. Sadece bekle."

Tırnaklarımla oynarken midemde kelebekler uçuşuyor.

Bu adamla gerçekten evlenirdim, nerede olursa olsun. Sonsuza dek benim olmasını istiyorum.

"Önce bir teklifle başlayalım mı?"

"Tuttum seni. Şu içkiyi bitireyim, Alexei'yi arayıp beni almasını söyleyeceğim ve sonra seninle yatağa girip bugünü telafi edeceğim."

"Bunu nasıl yapıyorsun?" Kelimeleri söylerken kızarıyorum. "Senin için birkaç numaram var bebeğim."

"Bekleyeceğim. Kıçınızı kaldırıp eve gidin, Bay Carter. Sizi özledim." "Ve seni seviyorum, Sof. Sen benim en iyi

parçamsın."

"Ben de seni seviyorum. Yakında görüşürüz."

Vedalaşırken ve telefon görüşmesi sona ererken, sanki üzerimden bir yük kalkmış gibi hissediyorum. Kendini yok etme moduna geçmedi ve eve, bana geliyor.

ELLİ ALTI

JAX

BENİ HER ZAMAN SAKINLEŞTİRMESİ BİR TÜR MUCİZE. NEDEN BEN onu uzaklaştırdı, asla bilemeyeceğim.

Göğsümde bir sıcaklık yayılıyor. O beni seviyor. *Beni* isteyen biri var.

Kuru Vegas sıcağı sırtıma vururken barın kapısı açılıyor ve deri giysili bir motorcu kalabalığı içeri dalıyor.

Endişelenmeliyim ama gerçekten umurumda değil. Hiçbir şey Sofia'nın beni arzulamasını engelleyemez, tüm hatalarım dahil.

Bağırıp birbirlerini itmeye başlayana kadar umurumda değildi. Hay sikeyim. Sanırım Alexei'yi arama vakti geldi.

Daha büyük olanlardan biri yan tarafıma çarpıyor ve içkimi kucağıma döküyor. "Bu da ne böyle?"

Bana çarpık bir gülümseme bıraktı. "Üzgünüm, kardeşim." Arkadaşına dönerek gülüyor ve benden uzaklaşıyor.

"Merak etme, tatlım. Senin için yeni bir tane var." Parlak kırmızı rujlu sarışın bir kadın barın arkasında beliriyor ve önüme taze bir viski koyuyor.

"İçtiğim şey bu değildi." Son bir saattir telefonda konuşurken bira içiyordum.

Bana gösterişli bir gülümseme veriyor. "Sorun değil, tatlım. Bu bizden olsun." Arkamdan bağırışlar yükseliyor, ben de bir dikişte **içiyorum.**

"Teşekkürler."

Başka bir adam bana çarpıyor ve beni barın sert kenarına sıkıştırıyor. Yemin ederim, bu gorillerden biri daha bana çarparsa, sallanmaya başlayacağım.

Buradan gitme vakti geldi.

Cep telefonumu kaptığım gibi, gürültülü kalabalıktan uzaklaşıp kapıya yakın küçük bir masaya doğru ilerliyorum.

Alexei'yi aramalıyım. Nikolai beni hala kızdırıyor.

Bekle. Neden ekran kilidimi açamıyorum? Sanki başparmağım doğru rakamlara basmak istemiyor.

Parmaklarımın altında bulanıklaşıyorlar. Gözlerimi kısarak her birine odaklanmaya çalışıyorum ama görüş alanımda dönüp duruyorlar.

Ne oluyor lan? Bir kadeh içtim diye sarhoş mu oldum?

Etrafımdaki sesler azalıyor. Telefonuma girmek için sadece bir şansım daha var.

Ama çok yorgunum.

Belki de bir dakikalığına gözlerimi dinlendirmeliyim.

ELLİ YEDİ

SOFYA

KAHRETSİN, SANIRIM KANEPEDDE UYUYAKALMIŞIM.

Saat kaç oldu? Sabahın üçü mü? Lanet olsun.

Maeve çok uyumuş olmalı. Elena'yla geçirdiği onca zaman muhtemelen onu yormuştur. Genelde gecenin bir yarısı beni uyandırır.

Jax nerede?

Telefonumu kontrol ettim ama yeni mesaj yoktu. Arabayla gideceğini söyledi.

Alexei onu aptalca bir şeye mi ikna etti? Bu adam tam bir joker.

Jax'e kısa bir mesaj gönderdikten sonra kendime bir fincan çay yapıp yatak odasına gidiyorum. Bu gece çok çılgıncaydı. Neden biraz yalnız kalmak istediğini anlıyorum.

Bir saat geçmesine rağmen hala bir haber alamayınca içimde bir endişe düğümü büyümeye başlıyor.

Alexei'ye nasıl ulaşabilirim? En azından Nikolai'nin numarası bende var.

Ben: Nikolai, ben Sofia. Üzgünüm geç oldu ama Jax eve gelmedi. Alexei'nin numarasını alabilir miyim?

Nikolai: Alexei ile yatmak iyi bir fikir değil.

Ben: Hayır. Alexei'nin Jax'i saatler önce alması gerekiyordu.

Nikolai:
Beklemede

Nikolai cevap vermeden önce bardağım gergin bir şekilde yudumladıktan sonra boşaldı.

Nikolai: Alexei uyuyordu. Jax'ten hiç haber alamamış.

Ben: Ne? Hangi cehennemde o?

Nikolai: Onu bulacağız.

Telefonumun fişe takılı olduğundan emin olduktan sonra, bir tür yanıt almayı umarak ona bakıyorum.

Lütfen, Jax. Bana nerede olduğunu söyle. Ne zaman onun numarasını arasam, doğrudan sesli mesaja düşüyor. Duvara çarpmak istiyorum.

Gittiğinde kötü bir durumdaydı. Ama onunla konuştuğumda sesi çok daha mutlu ve eve dönmeye hevesli geliyordu.

Karnım zil çalıyor. Ya yaralanırsa? Tutuklanırsa? Mafya adamları tutuklanır mı? Eski sorunlarından bazıları onu yakaladı mı?

Başım dönerek yatağıma kıvrılıyorum ve Jax'in yastığını kendime doğru çekiyorum. Onun gibi kokuyor. Gerçeği gibi değil ama o eve gelene kadar huzursuz bir uykuya dalmamı kolaylaştırıyor.

ELLİ SEKİZ

JAX

KALP ATIŞLARIMEN GÜRÜLTÜLÜ HOPARLÖRLER GIBİ SES ÇIKARIYOR.
kulaklar.

Tanrım, başım ağrıyor. Gözlerimi açmaya çalışıyorum ama parlaklık beynimde şimşekler çaktııyor. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve Sofia'nın yanına yuvarlanıyorum.

Gerçekten boku yemiş olmalıyım. Karnım bulantı dalgaları arasında yuvarlanırken aletim bile yumuşadı.

Oda gözlerimin önünde dönerken iniltiyle mücadele etmek imkânsız. Bana doğru kayıyor, sırt üstü dönüyor.

"Özür dilerim, bebeğim. Seni uyandırmak istememiştim. Sadece kendimi iyi hissetmiyorum," diye mırıldanıyorum pürüzsüz omzuna karşı.

"Sorun değil. Dün gece kendini yıprattın," diye mırıldanıyor. Bekle.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Gözlerimi kısarak, dün gece bana içki servisi yapan kadının sarı saçlarına bakıyorum.

Kendimi ondan uzaklaştırarak, otel odasına benzeyen çift kişilik yataktan düşüyorum.

"Sen de kimsin lan?" Çığlık atıyorum.

Başını arkaya atıp gülerken çıplak göğüslerini saklamaya bile çalışmadan doğruluyor. "Ah, Jaxxie, ne kadar eğlendiğimizi hatırlamıyor musun? Sana 'Kral' demelerinin bir sebebi var." Avucu aşağı uzanır ve fırfırlı çarşafı düzleştirir. "Yatağa geri dön, sevgilim. Seninle işim bitmedi."

Yerdeki botlarıma bir göz attım. Ve pantolonum.

Çırlıçıplak kaldım.

"Hayır, hayır, hayır. Böyle bir şey olamaz." Eğilip elimden geldiğince hızlı bir şekilde eşyalarımı topluyorum.

"Ama oldu bebeğim. Keyfini çıkarabilirsin." Yatağın üzerinde bana doğru sürünüyor, çıplak poposu havaya kalkıyor. "Gitmeden önce bir tur daha ister misin şampiyon?"

Sanırım hasta olacağım.

Giysilerim kasıklarımın önünde bir demet halindeyken kapıya koşuyorum ve çılgınca mandalı açıyorum.

Cafcaflı geometrik desenlerle kaplı küflü bir salona girdiğimde yönümü bulmam bir saniye sürüyor.

Zemin katta değilim. Aşağı inmem lazım.

Bir asansör seti bulana kadar koşuyorum, daha hızlı gitmesini umarak düğmeye olabildiğince hızlı basıyorum. Bunların hiçbirini nasıl hatırlamıyorum? Ne yapıyorum ben böyle? Sofia ve ben dün gece evlenmekten bahsediyorduk.

Her şeyi mahvediyorum.

Kahretsin. Pantolonumu giymem lazım. Her şeyi bırakıp yığını karıştırıyorum ve kot pantolonumu alıyorum. İlk bacağımı deliğe soktuğumda asansörün sesi duyuldu.

Kapılar açıldığında bir ayağım içeride, bir ayağım dışarıda ve donup kalıyorum.

"Jax?" Nikolai'nin derin sesi yankılanıyor. "Ne yapıyorsun lan sen?"

Alexei onun yanında kıkırdamaya başlar.

"Alexei? Neredeydin? Sana mesaj atmaya çalıştım..." Telefonum nerede? "Üzgünüm, senden cevapsız mesaj yok, dostum. Hiç aldın mı?"

Bu

Sofia'nın bekâr olduğu anlamına mı geliyor?" Alexei duvara yaslanmış, eğlenmiş bir ifadeyle beni izliyor.

"Cehennem gibi!" İçimde kabanar öfkeyi hissedebiliyorum. Bir şeye vurma ihtiyacı beni ele geçiriyor. Ona doğru çılgınca savruluyorum, ben yere düşüp ayaklarım kıyafetlerime dolanırken o çevik bir şekilde geri adım atıyor.

Nikolai iki dev adım attıktan sonra çizmesini tam boynuma geçirerek beni yere yapıştırdı. "Dur. Bunu sen yaptın, o değil. Neyin var senin?" Aksanı neredeyse boğazımı ezen ağırlığı kadar ağır.

Karşı koymak istiyorum. Ama o haklı.

Bunu ben yaptım.

Kendi kaosum her şeyi berbat etti.

Nikolai çatık kaşlı yüzünü dizinin üzerine indirir. "İşin bitti mi, *durak?*"

Kollarımın gevşemesine izin verdim. "Evet. Ben bir aptalım."

"Çıplak bir tane. Küçük pipin başını belaya mı sokuyor?" Alexei ağzından çıkardığı emiciyle sikimi işaret ediyor. "Eğer gerçek bir tane olsaydı

-" Kasıklarını tutuyor. "-Vegas'ın her yerine daldırıp mum gibi büyötmeye çalışmazdın."

Bunun için çok sersemim. "Bir ne?" Pantolonumu giymek için mücadele ederken ona soruyorum.

Yanıma çömelıyor ve elindeki lolipodu ters çevirerek havada sallıyor. "Bilirsin, bir fitil batır, büyümesini izle. Kat kat." Başını eğiyor ve burnu kırışıyor. "Belki sende işe yaramaz. Çok fazla katman bokunu yakar."

Tüm hayatım bir cehennem. İşerken canımı yakan bir hastalığa yakalanırsam hiç şaşırmam.

Bunu hak ediyorum.

Boğazımda bir düğüm var ve Nikolai'nin botundan değil.

Sofia'yı kaybedeceğim. Benden nefret edecek. Etmeli de. İstedğim her şeye sahiptim ve hatırlayamadığım bir gecede hepsini yok ettim.

Başımı tişörtümden dışarı ittiğimde, kafatasımın arkasına inen acı bir tokatla karşılaşıyorum.

Nikolai bana ters ters baktı. "Senin iyi bir kadının var. Karımı geri almak için neler verirdim biliyor musun? Küçük kız külotunu giyer giymez kaçıp bir fahişe mi buluyorsun? Hadi ama." Topuklarının üzerinde döndü ve asansöre geri döndü. Öyle olmadı. Asla başka bir kadın aramaya gitmem. Sofia'yı seviyorum. Ne halt ettim ben?

Neden hiçbir şey hatırlayamıyorum? Alexei

beni itiyor, sonra da peşimden geliyor.

"Şimdi ne yapacağım?" Fısıldıyorum. Zihnim hâlâ bulanık, midem bulanıyor ve kalbim milyonlarca parçaya ayrılıyor.

Nikolai kalın kollarını göğsünde kavuşturuyor ve mavi gözleri beni delip geçiyor. "Onunla sen konuş."

Kafamı aynaya vurarak tam da düşündüğüm şeyi yaptım: kimsenin sevgisine layık olmayan bir bok parçası olduğumu kanıtladım. Bu onu mahvedecek, ama ceza olarak kendimi mahvettiğimden emin olacağım.

O daha iyisini hak ediyor. Kimsenin hayatında benim gibi bir tren enkazına ihtiyacı yok.

"Hatırlamadığını mı söyledin? Belki biri sana bir şey vermiştir?" Alexei çenesine vurarak söylüyor.

Gözlerimi kapatıp burnumun kenarını sıkıyorum. Ne olduğunun bir önemi yok. Ona olabilecek en kötü şekilde ihanet ettim. Mazeretlerin önemi yok.

Her şeyi berbat ettim ve şimdi sonuçlarıyla yüzleşmek zorundayım.

ELLİ DOKUZ

SOFYA

ŞARKI- HOLD ON, CHORD OVERSTREET

Ekmek kızartma makinesinden fırlayan ekmek beni zıplatıyor. Maeve'in el çırparak heyecanla kahvaltısını beklemesi bile beni gülümsetmiyor.

Kendimi hasta hissediyorum. Jax eve gelmedi. Kimseden haber alamadım.

Düşüncelerim tüm kötü durum senaryoları tarafından tüketildiği için bunalmış hissediyorum.

Küçük kareler halinde keserek Maeve'e yemeğini veriyorum ve kahvemi alıp Jax'i milyonuncu kez arıyorum.

Ön kapı açıldığında ani bir sarsıntı hissediyorum ve kahvem titreyen ellerimden neredeyse dökülüyor.

"Baba!" Maeve heyecanla ciyaklıyor.

Jax içeri girer. Yüzü solgun ve kıyafetleri darmadağınık. Tam bir enkaz.

Kalbim küt küt atarken ona doğru koşuyorum ve içimi bir duygu dalgasının kapladığını hissediyorum. Kollarımı boynuna doluyor, gözlerimden yaşlar dökülme tehlikesi geçirirken sıkıca sarılıyorum. Hayatta olduğu için minnettarım.

Vücudu kaskatı kesilmiş, kucaklamaya karşılık vermeyi reddediyor. "Dokunma bana," diyor sesi çatlayarak.

"Jax?"

Bir adım geri çekilerek başını sallıyor ve aramızda fiziksel bir bariyer oluşturuyor. Ben ilerlerken, o yorgun bir şekilde elini yüzünde gezdiriyor.

"Yapma," diye uyarıyor ve sert ses tonuyla kanım donuyor. "İnan bana, birazdan söyleyeceklerimden sonra benimle aynı odada olmak bile istemeyeceksin."

Kan çanağına dönmüş gözleriyle karşılaştığımda içimde bir adrenalın dalgası dolaşüyor ve kalbim hızla çarpıyor.

"Neden bahsediyorsun, Jax?" Benden ayrılıyor mu? Ne haltlar dönüyor?

"Siktir," diye tıslıyor. Bana zar zor bakabiliyor.

"Söyle bana! Beni korkutuyorsun!" Bundan daha fazlasını kaldıramam.

Geçen her saniye sanki parçalara ayrılıyorum. Tavana bakıyor.

"Başka biriyle yattım, Sof."

Kalbim duruyor ve havayı sağır edici bir sessizlik dolduruyor. O bu sözleri fısıldarken, vücuduma keskin bir acı saplanıyor.

"Hayır," diye başımı hızla sallıyorum.

Bunu bana yapamazdı. Yapamazdı. Dün gece benimle evlenmekten bahsediyordu. Sarhoş bile değildi. Bu dün yaptığı gibi. Acı çektiğinde, sevdiklerini kendinden uzaklaştırıyor.

"Yalan söylüyorsun. Beni uzaklaştırmaya çalışıyorsun, değil mi?"

Uzanıp yüzünü sıkıca kavırıyorum ve bakışlarımla buluşmasını sağlıyorum. O kırılmış, gerçekten kırılmış.

Bu o değil. Bu konuşan benim Jax'im değil. O beni asla böyle yok etmezdi.

"Keşke yalan söylüyor olsaydım." Sesi yenilmiş gibi geliyor. Bu Brody gibi 'yakalanması' değil. Bu o, tamamen yıkılmış. Kalbim kırılırken, göğsümün sıkıştığını ve çatladığını hissedebiliyorum.

Sahip olduğumuz her şey paramparça oluyor ve ben bunu düzeltemem. Onu da kurtaramam. Ama gözlerinin içine baktığımda bir şeylerin doğru olmadığını görüyorum. Bu adam beni incitmek için biriyle yatmış biri değil. Sevdiğim adam orada.

Yanaklarımdan yavaşça süzülen gözyaşlarımla ıslaklığını hissedebiliyorum. Duvarlar üzerime kapanmaya başlıyor.

"Neden senden nefret etmemi sağlamaya çalışıyorsun, Jax?" Konuşurken sesim kırılıyor.

Kendi gözleri doldu. "İnan bana, benden asla benim kendimden nefret ettiğim kadar nefret edemezsin."

Tökezleyerek geri çekildiğimde, soluk alışlarım çaresizleşiyor, göğsüm nefes almaya çalışırken kabarıyor. "Beni seviyorsun."

Evlen benimle. Sen bunu yapmazsın. Sevdığın insanlara böyle şeyler yapmazsın, Jax."

"Kahretsin, seni seviyorum. Seni bu boktan hayattaki her şeyden daha çok seviyorum. Emin olduğum tek şey bu. Ama her şeyi berbat edene kadar ne kadar iyi olduğumu bilmiyorum." Gözlerini benimkilere dikeyor ve sanki bana bakan adamı tanıyamıyorum.

"İşte tam da bu yüzden bunu bilerek yaptığını düşünüyorum. Bu sen değilsin, Jax. Sen aldatan biri değilsin. Bunu bize yapacağına inanmıyorum."

Rahatlamak için çaresizce, sert sözleri odada yankılanırken kendime sıkıca sarılıyorum.

"Benim için bahaneler üretmeyi bırak! Beni olmadığım birine dönüştürmeye çalışmaktan vazgeç. Uyandım, aletim bir sarışının kışına bastırıyordu. Ona Sof dedim, Tanrı aşkına. Onu sen sandım. Hiçbir şey hatırlamıyorum ama yaptım. Bizi mahvettim. Hayatımdaki her iyi şeyi yok ettim. Duymak istediğin bu mu? Bu bana inanmanı sağlar mı? Başka bir kadını becerdim, Sofia. Sana söylediklerimi dinle."

Acımasız sözlerinin etkisi ellerimin titremesine neden oluyor.

"Ben sandığın gibi bir adam değilim. Beni o kaideden indir. Ben asla o olmayacağım. Ben sadece her şeyi berbat eden adam olacağım. Ben kimse için bir hiçim." Koltuğun koluna yığıldı.

Vücudum titriyor ama inanamayarak başımı sallamaktan kendimi alamıyorum. "Kimdi o?" Fısıldıyorum.

Omuz silkiyor, başını eğiyor. Tıpkı boktan kardeşinin bana yaptığı gibi. Öfke içimi parçalıyor. Çıldırmanın istiyor. Ondan nefret etmemi.

"Bana bak, Jax. Kalbimi kır. Senden nefret etmemi mi istiyorsun? İstedğini elde ediyorsun." Yumruklarım sıkılırken tırnaklarım avuçlarıma batıyor.

"Bilmiyorum, Sof. Ne olduğunu bilmiyorum. Ama artık geri alamam. Bizi mahvettim."

Ağlamalarım yoğunlaştıkça, diğer tüm sesleri bastırıyolar. Gözyaşlarımdan arasından her şey bulanık bir karmaşaya dönüşüyor. "Neden? Bunu bize neden yaptın? Senin için gerçekten bu kadar az şey mi ifade ediyorduk?" Bu noktada neredeyse histerik oluyorum.

"Sen benim için her şeysin."

Bu yüzden bu kadar kötü acıtıyor. Bu aşkı asla geri getiremeyeceğiz.

Kendimi ona doğru fırlatıyorum, yumruklarımı göğsüne vuruyorum.

Bana izin veriyor. Sallanamayacak kadar güçsüz olana kadar beni durdurmaya çalışmıyor bile. Yere yığılmadan önce bileklerimden tutup beni tutuyor.

"Özür dilerim, tatlım. Gerçekten çok üzgünüm."

Dizlerimin üzerine çöktüğümde şoka girmiş gibi hissediyorum. "Bunun için seni affedemem, Jax. İşimiz bitti."

Yavaşça başını sallarken yanakları gözyaşlarıyla parlıyor. "Biliyorum, bebeğim." Meave'in ağlaması beni gerçekliğe geri döndürüyor.

Uyuşmuştum. Kalbim kırıldı. Bu şimdiye kadar hissettiğim her şeyden daha çok acıtıyor.

Sadece bizim değil, kızımızın da geleceğini ondan çaldı.

Yüzündeki acıya baktığımda neredeyse onun için üzüleceğim. Bu Brody'den farklı. Her ne olduysa, içimde bir şey bunun doğru olmadığını söylüyor.

Jax Maeve'in yanına gidip onu göğsüne bastırırken boğazıma bir şeyler düğümleniyor. Başını ona yaslıyor ama hıçkırıklarını duyabiliyorum.

Her biri beni paramparça ediyor.

Bu aile onun hayatıydı. Bana öyle söyledi.

Artık izleyemiyorum. Sanki kendi bedenimde bir yolcuyum, geleceğimin gözlerimin önünde yanışını izliyorum ve bunu durduramıyorum.

Sessizce hareket ederek merdivenleri hızla çıkıyorum ve yatak odasının kapısını sessizce kapatıyorum, nefes verirken destek almak için kapıya yaslanıyorum. Her nefes alışımda göğsüm daralıyor.

Yanan gözlerle bir çanta bulmak için çabalıyorum ve kıyafetlerimi çılginca içine atıyorum. İrkilerek başımı kaldırdığımda Jax'in kapıda durduğunu görüyorum, yüzü gözyaşlarıyla dolmuş ve aceleyle gözyaşlarını siliyor.

"Lütfen beni bırakma, Sofia."

Yatağın etrafında tepiniyorum, her adımda yüksek bir gümbürtü çıkarıyorum, ta ki tam önünde durana kadar. Parmağımı zorla göğsüne sokarak ne demek istediğimi anlatmaya çalışıyorum.

"Siktir git. Senin de boktan kardeşinden bir farkın yok. Ama aradaki fark, kalbimi paramparça etmiş olman." Dudağının titremesini izlerken boğazım düğümleniyor.

"Her şeyi yaparım. Lütfen bunu yapma," diye fısıldıyor.

Öfkeyle ellerimi havaya kaldırıyorum. "Hayır. Bir erkeğin kızına böyle mi davranmasını isterdin? Ona ne söyledin?"

"BEN..."

"Aynen öyle."

Bana her şeyi verdi. Bu bir rüyaydı. Kızımın bir gün sahip olmasını umduğum türden bir aşk. Artık değil. Bu bir yalandı. Dönüp toplanmaya devam ediyorum.

"Dur. Ben gidiyorum. Burası artık Maeve ile senin evin."

Başımı sallayarak onu tamamen görmezden geliyorum ve umutsuzca elbiselerimi yatağın üzerindeki çantaya tıktırıyorum. Buradan uzaklaşmam gerekiyor. Ondan.

Kayışı tutup odanın öbür ucuna fırlatıyor ve beni zıplattıyor.

"Ben gidiyorum Sofia. Buraya Maeve için ihtiyacın var. Lütfen bu konuda benimle tartışma."

Gidecek hiçbir yerim yok. Hiçbir şeyim yok.

Kapının yanında durup bana dönmesini izlerken hareket edemiyor, konuşamıyorum bile.

"Maeve'i hâlâ görebilir miyim? Bana bakmana bile gerek kalmayacak şekilde ayarlamalar yapabilirim."

İstediğim bu mu? Onun yüzünü bir daha görmemek mi?

Çünkü istemesem bile onu hâlâ seviyorum. Hayatımın geri kalanında canımı yakabilir. Ama bu adamı sevmekten asla vazgeçmeyeceğim.

Ben her zaman ona ait olacağım.

"Küçük kızımızın kalbini kırma, Jax. Sana yalvarıyorum. Sen hala onun babasisin. O seni seviyor. Onun için doğru olanı yap. Eğer yapmazsan, seni asla affetmem."

Tüm bunlar olurken, o bizim önceliğimiz. Her zaman da öyle olacak.

"Gerçekten benim gibi boktan bir babaya ihtiyacı olduğunu mu düşünüyorsun?

Gerçekten mi?"

Bir elini saçlarında gezdirirken dudaklarından bir iç çekiş kaçıyor. Yenilmiş ifadesini görmezden gelmek mümkün değil. Omuzlarında dünyanın yükü var ve bu kez kendisinden başka suçlayacak kimsesi yok. Bunu o yaptı.

"Evet. Beni ne kadar incittiğin umurumda değil. Bunu ona yapma. Sen o adam değilsin, Jax. Kendine zarar verme modun her neyse, onu düzelt. Kendini mahvetmeden önce. Onun için daha iyi ol." Onu iterek aşağıya iniyorum, Maeve'in telaşlandığı yere.

Beni takip ederken botları fayanslarda yankılanıyor.

Ona bakamıyorum bile. Her baktığımda içimde bir parçam daha parçalanıyor. Maeve'i oyun parkından alıp ona sıkıca sarılıyorum. Sanki beni bir arada tutan tek şey o.

Jax endişeli bir şekilde girişte geziniyor, kaybolmuş gibi görünüyor. "Sadece git, Jax."

Kelimeleri söylerken sesim çatlıyor. Ön kapının kapanmasıyla birlikte bakışlarımı pencereye doğru çeviriyorum ve sonunda içimdekileri dökmek için kendime izin veriyorum.

Her geçen an, acı yavaş yavaş azalıyor, yerini beni tamamen saran uyuşuk bir his alıyor.

ALTI

JAX

ŞARKI- NEVER KNOW, BAD OMENS

"Uyan." Nikolai'nin sesi karanlığı öfkeyle yarıyor.

Gözlerimi açmak istemiyorum. Bir gün daha. Yirmi dört saattir ondan uzaktayım.

Kaç gün oldu?

"Jax." Derin sesi yine kafamın çarpmasına neden oluyor. Kalbim kadar acıtmıyor.

Nikolai yeterince büyük, kafataslarını ezdiğini gördüm. Belki de bu acı geçene kadar ondan benimkini sıkmasını istemeliyim...

Acı soğuk su üzerime sıçırıyor ve gözlerim kör edici ışıkla sarsılarak açılıyor.

"Ne oluyor lan?" Bu kadar hızlı oturmak, görüşümde patlayan yıldızlara yardımcı olmuyor.

Sırılsıklamım ve kucağımda buz küpleri var.

"Bir haftadır bu kadar temiz olmamıştın." Nikolai boş plastik kovayı bana fırlatıyor ve kova omzumdan sekiyor. "Ayağa kalk. Mikhail'in bizim için bir işi var."

İnleyerek, odaklanmanın bir kısmı geri gelene kadar ona göz kırptıyorum. "Boktan bir kayınbiradersin."

Nikolay'ın kalın parmağı alnımın ortasına sertçe vuruyor. "Sakın Katerina'yı ayı inine sürüklemeye cüret etme. Bu karmaşayı *sen* yarattın.

kendi hayatınız." Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak doğruldu.
"Ben senin kardeşinden daha fazlasını yapıyorum. Bunu unutma."

Brody.

Ondan daha iyi değilim. Sofia mükemmel. Ama ben? O
mu? Onun güvenini mahvettiğim için çöpüm.

Kendimi onun boş odasının bükülmüş çarşaflarından dışarı
sürükleyerek, bir elimde gömleğim, diğer elimde botlarımla koridorda
çıplak ayakla yürüyorum.

Nikolai siyah deri ceketini silkiyor ve burnunun ucuyla bana bakıyor.
"Ne yapıyorsun?"

"Eşyalarımı topluyorum." Koltuğuna yığılıp, daha birkaç gece önce
kızımınla birlikte oynadıkları küçük plastik mutfak setine bakıyorum.

Her şeyi yerle bir ettiğim zaman.

"*Niet.*" Elini bana doğru geniş bir daire çizerek sallıyor. "Arabama
binmeden önce temizlenmen gerekiyor."

İkinci ayakkabımı giyiyorum ama durup boş boş ona bakıyorum.

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"Fırçalayın. Temizle. Senin. Pisliliğini." Her kelimeyi seslendiriyor ve
vurgulamak için parmağını bana doğru uzatıyor. Omuzlarını silkerek
kapının yanındaki bir sandalyeye oturdu. "Şimdiye kadar lağım çukurundaki
bir sokak köpeği gibi böceklenmiş olabilirdin."

"Çok naziksin, Niki. Kimse sana ne kadar hoş bir mizacın olduğunu
söyledi mi?" Ayaklarımı çekiştirerek botlarımı oldukları yerde bırakıyorum
ve yatak odasına geri dönüyorum.

Görünüşe göre herkes için uygunsuz

biriyim. Tanrım, bu acıtıyor.

İşe yaramaz. Kendimi bir yük gibi hissediyorum.

Ve bunun için sadece kendimi suçluyorum.

Yarısı dolu bir tekila şişesi kaparak pantolonumu çıkardım ve
tökezleyerek duşa girdim.

Sadece bir ya da iki yudum, acıyı kesmeye yeter.

Sıcak su üzerimde haşlanırken kendi kokumu alabiliyorum.

Neden gözlerimi her kapattığımda onun yüzünü görüyorum? Ona ne
yaptığımı söylediğimde yüz hatlarına kazınan acıyı.

Bunu ona yaptığımı bildiğim için her türlü cezayı hak ediyorum.

Kimse benim etrafımda mutlu olamaz. Ben yok ediciyim.

Kaosun Kralı. Neden?

İçimdeki bu azap her ıstıraplı düşünceyle büyüyor. Çok kişiyi kaybettim ve her biri içim boşalana kadar benden bir parça kopardı.

Kullanı

lmış.

Kırılmı

ş.

Soğuk fayansa yaslandığımda yüksek sesle gümbürtüler geliyor.

"Duşumda otuzbir çekmeyi bırak! *Gitmemiz* gerek!" Nikolai'nin derin sesi, akan suyun üzerine taşınıyor.

Akıntıyı kestiğimde, yarı kurulanıncaya kadar sabunlanmadığımı fark ediyorum.

Kendime hızlı bir koklama testi yaptım, en azından kiri yarıya indirdim. Yeterince iyi.

Spor çantamı karıştırdım ve son temiz pantolonumu buldum. Lanet olsun.

Parmaklarımı dağınık saçlarımın arasında gezdirerek, hâlâ nemli olan oturma odasına geri dönüyorum.

Nikolai burnunu kırıştırır ve başını sallar.

"Uyanmalısın, Jax. Dünya seni geçip gidiyor." Kapıyı açıp bana işaret ettikten sonra cehennem kedisinin direksiyonuna geçti.

Bunu nasıl yapabilirim? Belki de bunların hepsi bir rüyadır. Kendimi çimdiklemek işe yarar mı?

Kendimi çatıdan mı atayım?

Derler ki, kâbusunuzda ölürseniz, uyanırsınız. Bir korna sesi beni kendime getirdi.

Nikolai yolcu camından bana bakıyor.

"Özür dilerim." Alnındaki damarın şişkinliğine bakılırsa bir süredir orada dikiliyor olmalıyım.

Dişleri gıcırıyor ama Alexei'yi almaya ve sonra da Vox'a giderken yol boyunca tek kelime etmiyor.

Kulübün kapısını açıp içeri girene kadar Vegas sıcaklığında önümde yürüyor.

"Onu kızdıracak ne yaptın?" Alexei sonunda soruyor. O da bunca zaman sessiz kalmıştı. Oturduğum koltukta bir şeyin öldüğüne dair yanlış bir yorum dışında.

Sahibi bize minnettar bir gülümsemeyle arka tarafı işaret ediyor.

Bağrıışmaları buradan duyabiliyorum.

"Unutmayın, Knox buradaysa ona canlı ihtiyacımız var." Nikolai kalabalığın arasında ilerlemeden önce omzunun üzerinden bana seslendi.

Buradaki herkesten bir kafa daha uzun ve geçmemize izin vermek için yollarını ayırıyorlar.

Müziğin gümbürtüsü beynimi ritmik olarak şişiriyor.

Neredeyse bir şeyler içmek için durabilir miyiz diye sormak istiyorum ama işimiz bitene kadar bekleyebilirim.

İki Azrail parti yapan bir grup gencin başında durmaktadır. Haydutlar onları dövüyor ve içkilerini çalıyor.

Nikolai'yi iterek geçiyorum ve ilkinin kafasının arkasına vurmadan önce tek kelime etmiyorum.

Hiç ses çıkarmadan anında düşer.

"Burada olmamanız gerekiyor. Burası artık bizim barımız." Brody'nin sesi sisi yarıp geçiyor ve omurgamda buz gibi bir ürperti bırakıyor.

Yukarı baktığımda elinde bir tabanca olduğunu ve doğrudan bana doğrulttuğunu gördüm.

Yaklaşıyor ve silahının namlusuyla beni diğer Azrail'den uzaklaştırıyor.

Gözleri faltaşı gibi açılmış üniversiteli gençler içkilerini bırakarak bizden uzaklaşıyor.

"Bok gibi görünüyorsun, *kardeşim*. Yine bekar olduğunu duydum. Hmm." Silahının ucunu dudaklarına değdiriyor. "Ağlamak için bir omuza ihtiyacı olabilir."

Nikolai tam ileri atılmak üzereyken beni yakalıyor.

"Kızlarımdan uzak dur," diye hırlıyorum.

Brody'nin bir kaşı diğerinden daha yukarı kalkmadan önce gözleri açılıyor. "Senin mi? Emin misin? Bu küçük sevimli bebek sana olduğu kadar *bana da* benziyor."

Bana kibirli bir sırıtışla bakan Brody'nin arkasında üç iri adam daha beliriyor.

Çırpınarak kurtulmayı başardım ve ellerimi uzatarak ona doğru daldım.

Bir çizme tam kaburgalarıma denk geliyor ve beni geriye savuruyor.

Silkelenip tekrar saldırıyorum. Sofia'ya yaşattığı her kalp acısı için onu yenmek istiyorum.

Ve bir bakıma, onun da bunu yapmasını

istiyorum. Daha fazlasını olmasa bile,

en az onun kadarını hak ediyorum.

Bir darbe daha çenemden sekti.

Alexei yanıma atlıyor, darbeler arasında kıkırdarken kolları uçuşuyor.

Ellerim yanlarımda gevşek bir şekilde duruyordu.
Bir yumruk daha gözüme çarpıyor ve gözüm kararıyor, Brody gülüyor.
Yüzüm sert betona çarptığında, büyük bir avucun kot pantolonunun
kemerine dolandığını ve beni yerden kaldırdığını hissediyorum.
"Kalk. Çık dışarı." Nikolai beni neredeyse arkasına fırlatacaktı.
"Hayır!" Tekrar ayağa kalkıp Brody'ye doğru koşmaya çalıştım.
Deri yelekli sandıklardan oluşan bir duvarın arkasında güvenle duruyor.
"Brody'nin kendi halinde kalması gerektiğini bilmesi gerek-"

Alexei'nin beni geriye doğru itmesiyle sözüm kesildi.

"Bir dahaki sefere. Küçük bir çocuk gibi davranıyorsun. Hadi dışarı çıkıp
surat asalım." Sırıttıyor ama beni zorla kapıya doğru götürüyor.

Midem bulanıyor. Kulağım çınlıyor ve bir tarafımdaki şişliğin ötesini
göremiyorum.

"Brody nereden biliyordu?" Nikolai, beni bunaltıcı sıcaklığın içine
taşırlarken Alexei'ye soruyor.

Alexei başını sallıyor.

Sofia'yı yine hayal kırıklığına uğrattım. Uzaktayken bile onu
koruyamıyorum. Ben ne işe yapıyorum ki?

Alexei ve Nikolai ön koltukta alçak sesle konuşurlar.

Tek odaklanabildiğim, renkli camlarının önünden geçen sokak ışıkları
ve sırtımdaki sıcak deri hissi.

Kusma isteğimle savaşıırken başım dönüyor. "Bir
içkiye ihtiyacım var." Bu acıyı dindirmeye
yardımcı olur.

"Nedenini bilmiyorum. Ölmek istiyorsun, Jax. Seçimlerinin sonuçlarını
hissetmelisin," diye homurdanıyor Nikolai.

"Bu çok kötü acıtıyor." Dirseğimi gözlerimin üzerine atarak dünyayı
susturmaya çalışıyorum.

"Şu adam seni sağlam yakaladı. Yüzüklerini gördün mü?" Alexei geri
döner. Sanki çılgılık atıyor.

"Onları hissettim." Kalıcı bir iz bırakacağıma eminim.

Nikolai'nin evine dönmemiz uzun sürmedi.

Nikolai ve Alexei beni arabadan çıkarırken Lara içeride bekliyor. Lanet
bir sakat gibi.

"Aman Tanrım, Jax!" Yüzümün şişmiş tarafındaki şakağıma hafifçe
dokunuyor. "Alexei! Nikolai! Bunun olmasına neden izin verdiniz?"
Ellerini kalçalarına koyarak ikisine de kaşlarını çatıyor.

Alexei beni kabaca kanepeye bıraktıktan sonra ellerini havaya kaldırıyor. "Bir eşek koşmaya karar verdiğinde onu durduramazsın." Koltuklardan birine uzandı.

"Alexei, bu ne anlama geliyor?" Öksürüyorum. Kaburgalarım beni öldürüyor ve dudağım o kadar şişmiş ki konuşmakta zorlanıyorum.

Arkasına yaslanıyor ve ayaklarını şöminenin yanındaki ocağın üzerine koyuyor. "Sen. Sen eşeksin."

ALTMİŞ BİR

SOFYA

ŞARKI- PARTİ BİTTİĞİNDE- AŞAĞIDAKİ ODADAN, SLEEP TOKEN.

Alexei gecikti.

Jax gittiğinden beri o ve Nikolai sırayla beni işe götürüp getiriyorlar. Benim için yalnız gitmekten daha güvenli olduğunu söylediler.

Sanki bana bir şey söylemiyorlarmış gibi, ama ben bunu anlayamadım. Henüz.

Kapıyı çaldığında, neredeyse on dakika sonra Normal.

"Alexei! Aman Tanrım! Ne oldu?" Yanağında yavaş yavaş gözünü morartan bir çürük var.

Elini kayıtsızca sallıyor. "Önemli bir şey değil. Bugünlerde çocuklar sert oynamayı seviyor." Maeve'in araba koltuğunu kucağına alıp arabasının arkasına doğru ilerliyor.

"Kavga mı ettiniz?" Kollarımda Maeve ile onu dışarı kadar takip ederken soruyorum.

Duruyor ve ayağa kalkıyor, kulağının arkasındaki dövmeleleri kaşırken saçları gözlerinin üzerine dökülüyor. "Hayır, hayır. O bir eşekti." Gümüş dişini gösterecek kadar geniş sırtıyor, sonra Maeve'i koltuğuna oturtmak için elimden tutup kaldırıyor.

Alexei'nin Rusçadan İngilizceye çevirisi her zaman çok sağlam olmuyor, o yüzden boş verdim. Kliniğin önünde durdu ve beni dışarı çıkardı.

"Güle güle, bebeğim. Unutma, annen eve döndüğünde sen de babanı göreceksin." Ayrılmadan önce Maeve'in başının tepesine bir öpücük konduruyorum.

Gündüzleri Lara'yla kalıyor. Ona güvenebileceğim birinin göz kulak olması çok güzel.

Anna'dan bir süredir haber alamıyorum. Onunla son konuştuğumda aramızın pek iyi olmadığını açıkça belirtti.

Gün ilerledikçe, sinirlerim mi yoksa korkum mu midemi bulandırıyor bilemiyorum.

Birlikte çalıştığım kızlar bunu fark etmiş görünüyor ve bu hafta içinde onlarla bir gece dışarı çıkacağıma dair bana söz verdiriyorlar.

"Merhaba hanımefendi." Alexei'nin gözü bu sabahkinden biraz daha iyi görünüyor, morun kenarlarında sarı tonlar var.

Jax'in evde olacağını bildiğim için midem bulanıyor. Ancak, garaj yoluna girdiğimizde, bisikletini ya da Lambo'sunu park halinde göremeyince hayal kırıklığı sinirlerimi geriyor.

"Nerede o?" Neredeyse yarı yarıya kendime söylüyorum.

Alexei gözlerini kısar. "Niki onu yakında getirecek. Jax çok sallanıyor."

Yemin ederim bazen söylediklerinin sadece yarısını anlıyorum. "Tamam. Beni aldığın için teşekkür ederim. Lütfen Lara'ya Maeve'e baktığı için minnettar olduğumu söyle."

Tatlı küçük kızım, onu ve araba koltuğunu dışarı çekerken bana ellerini uzatıyor.

Her gün farklı bir araç. Keşke bu müzikli sandalye konvoyunun ne kadar süreceğini bilseydim.

Hepsi bana Reaperlar hakkında belirsiz cevaplar verip duruyor.

Bence dövüşten sonra hala Brody ile bir ilgisi var.

Nikolai'nin Hellcat'inin kusursuz gümbürtüsünü duyduğumda Maeve atıştırmak için mama sandalyesine yerleşmek üzereydi.

Kapı çalındığında, cevap vermek isteyip istemediğimi bilmiyorum. Jax'i görmek çok zor.

Ama ne kadar yürek parçalayıcı olursa olsun, onu kızından da mahrum etmeyeceğim.

ö

yl Kapı açıldığında nutkum tutuldu.

e. "Selam, Sof. Üzgünüm geciktim." Sözcükleri bulanık çıkıyor şişmiş ağız.

Kamyon çarpmış gibi görünüyor. Yüzünün her tarafı morarmış ve gözlerinden birini bile göremiyorum.

"Ne oluyor, Jax?" İlgüdüsel olarak öne doğru uzandım ve durakladığımda neredeyse yanağına dokunacaktım.

Hayır. Burası artık benim yerim değil. Tırnaklarım avucuma batıncaya kadar parmaklarımı kıvrarak yanıma düşmesine izin veriyorum.

Bir kolu kaburgalarına sıkıca sarılmış halde yanımdan geçerken topallıyor.

Ona bakarken göğsüm ağrıyor. "Ne oldu?" Onu mutfağa kadar takip ederken, bana cevap vermesi için onu tutup kendi etrafında döndürmek istiyorum. Bunun bir işe yaramayacağını biliyorum.

"Sadece çalış." Gözleri fal taşı gibi açılmış Maeve'in önünde çöelmeye başlar ama yüzünü buruşturarak durur.

Onu tanıımıyormuş gibi dikkatle izliyor.

"Merhaba, bebeğim. Sanırım seni son gördüğümünden beri büyümüşsün." Kıvırcık saçlarından birini şakağından uzaklaştırarak onu gülümsetiyor.

"Baba." Ellerini kaldırmış, onu kucağına alması için yalvarıyor.

Onu kaldırırken inliyor, sonra onunla konuşurken kanepenin üzerinden yavaşça adım atıyor.

Kıvırcık başları alnına değiyor ve bu beni neredeyse ağlatıyor. Onu boynunun altına sıkıştırıp sıkıca tutarken yüzü rahatlıyor.

Başparmağını ağzına sokuyor ve mutlak bir mutluluk ifadesiyle gözlerini kapatarak ona doğru yerleşiyor.

Neden bunu mahvetmek zorundaydı ki? Bu anları hep yaşayabilirdi.

Onları izlerken boğazım düğümleniyor.

Bunu bize yapmasından nefret ediyorum.

Onu, ikisini birden kucağıma almak istediğimde gözlerim doluyor ve boğazımda yutamayacağım bir düğüm oluşuyor.

Hıçkırık kaçtığında başını çevirip bakar ve kaşları çatılır.

Bununla başa çıkamam. Onunla zamana ihtiyacı var ve onları birlikte görmek çok acı verici.

Dönerek merdivenlerden yukarı koşuyorum ve içimden titreyen çığlıklar dökülürken yatağa yığılıyorum. Neden, neden olduğu hasardan sonra bile onu hala bu kadar çok özliyorum? Tek düşünebildiğim oraya geri dönüp onu öpücüklere boğmak ve kalması için yalvarmak?

Yatak odasının kapısının hafifçe tıklatıldığını duyduğumda yastığım rimel içindeydi ve burnum akıyordu.

"Sofia? İyi misin?" Koridorun ışığında silüet halindeydi ve kolları boştu.

Yatma vaktine kadar ağladım mı? "Hayır, Jax. Ağlamıyorum. Bundan nefret ediyorum," diye burnumu çekiyorum.

İçimde bu acının olmadığı bir zamanı bile hatırlayamıyorum. Sanki tüm dünyam çökmüş ve bu acıyı tekrar tekrar yaşadığım bir döngüde sıkışıp kalmışım gibi.

"Lütfen, Sof. Benim için ağlama." Solgun ışığa karşı omuzları çöküyor. "Ben buna değmem."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum, Jax. Seni onunla görmek çok acı veriyor." Yorgana yaslanıyorum, yeni gözyaşları ıslanmış battaniyeyi nemlendiriyor. Ona her şeyin eskisi gibi olmasını istediğimi nasıl söylerim?

Hiç olmamış gibi davranabilir miyiz?

İç geçiriyor ve başını çerçeveye yaslıyor. "Keşke bunu düzeltebilseydim. Ben de bundan nefret ediyorum."

Düşünebildiğim tek şey ona sarılmak, kendimi rahat ve güvende hissetmek.

Ama yapamam. O seçimi benden aldı.

"Sen, um. Kahretsin, nasıl soracağımı bile bilmiyorum." Yüzümü avuçlarıma gömerek söyleyeceklerimi toparlamaya çalışıyorum.

"Sof... bana her şeyi sorabilirsin," diyor usulca. Sesi en az benim kadar kırık geliyor.

"Hâlâ onunla birlikte misin?" Boğuk bir sesle söyledim.

"Ne? Yok artık. Onun kim olduğunu bile bilmiyorum. Yemin ederim." Yumruğu kalçasına vuruyor, sanki kendini dövüyormuş gibi. "Her şeyi bir hiç uğruna berbat ettim. Özür dilerim."

Kapıyı tutup çektiğinde, geri dönmesi için ona bağırmak istiyorum. Bana sarılması için. Bana bunun kötü bir şaka olduğunu ve biteceğini söylemesi için.

Neden şaka olamıyor? Sahte mi?

Yani eski halimize geri dönebilir miyiz?

O giderken hava değişiyor. Telefonum hareket algılamayla çalışıyor ama kontrol etmiyorum.

Gittiğini biliyorum.

ALTMİŞ İKİ

JAX

ŞARKI, NUMB, RYAN OAKES

"Nerede bu adam? O bir hayalet ve bulunmasını istiyorum. Dün." Mikhail'in kalın parmağı herkesin görebileceği şekilde tuttuğu fotoğrafa saplanıyor. "Bilinen son yeri üç gün önce Vegas'ın kuzey tarafındaydı. Benim istihbaratım neden yetmiş iki saatten daha eski?" Kağıdı buruşturup odanın diğer ucuna fırlatıyor.

Birkaç gün önce üzgün ve ava çıkmaya hazır olurdum. Ama bu, dünyam paramparça olmadan önceydi.

Tek görebildiğim Sofia'nın gözyaşı lekeli yüzü zihnimde tekrar tekrar canlanıyor. Yaralarım iyileşiyor ama kalbim iyileşmiyor.

"Jax! Söylediklerimin tek kelimesini bile duydun mu?" Mikhail'in derin sesi hoyratça araya giriyor.

"Ha? Hayır patron, özür dilerim," diye kekeledim.

Alexei omzuma dirsek atıyor ve parmaklarıyla Mikhail'i işaret etmeden önce kendi gözbebeklerini gösteriyor.

"Enzo'yla konuştum ama takip yazılımı için bu adamın daha iyi bir fotoğrafına ihtiyacı var. Ya da bir plaka. Herhangi bir şey. Bu konuda Niki'yle birlikte çalışmanı istiyorum." Kar maskesinin üzerinden gözleri kısıldı. "Ve bu toplantıdan sonra burada kalmanı istiyorum."

Odada "ooh" sesleri ve kahkahalar yükseldi. Hepsi bana yönelikti.

Eğer bu adamları daha fazla sevmeseydim, sallamaya başlardım. Ama sanırım işe yaramaz olmam onların suçu değil.

Mikhail'in kolu sallanıyor ve ben duvara dayalı sert deri koltukta tek başıma oturana kadar herkesi dışarı atıyor.

Sağlam bir tahta sandalyeyi çevirip üzerine oturuyor, kaslı kolları takım elbisesinin gergin kumaşının altında şişkinleşiyor.

"Neler oluyor, Jax?" Bana bakarken kara gözleri neredeyse simsiyahtı. Ama kızgın görünmüyor.

"Başımda bir sürü şey var patron." Ona berbat durumda olduğumu nasıl söylerim?

Bakışlarını daraltıyor ve ben minderlerin üzerinde kıpırdanmaya başlayana kadar sessizce bana bakıyor.

"Uyuşturucu mu? Ürünün içine mi dalıyorsun?" Başını hafifçe eğiyor.

"Hayır, asla."

"Kadınlar olmalı o zaman? Bu kasaba kötü kadınlarla dolu. Onlar için üzülmeye değmez." Elleri sırtını kavırıyor ve konuşma bitmiş gibi ayağa kalkıyor.

"Sadece bir tane. Ve o en iyisi." Sofia için duygulanmaya değer. Onun gibisini asla bulamam.

"O zaman ne yaptı?" Duraklıyor, tek kaşını kaldırıyor.

Hayal kırıklığı içinde yüzümü sildim. "O hiçbir şey yapmadı. Her şeyi berbat eden bendim." Uzun bir inilti çıkardım.

Maskesi burnunun üzerinde kırışıyor. "Ne yaptın Jax?" diye soruyor sessizce.

"Başka biriyle yattım." İşte.

Söyledim işte.

Homurdanıyor ve masasına geri dönüyor. "Çok özel biri olmamalıydı."

Gözyaşlarımdan beni utandırmaması için mücadele ederken göğsüm ağrıyor.

"O benim hayatımdaki en önemli kişi." Onu kendimden daha çok seviyorum. "Bunu düzeltmek için her şeyimi verirdim."

"Jax. Bazen kendimizin en büyük düşmanı oluruz." Aksanı daha da kalınlaşıyor. "Ama içindeki kaosu bastırmalı ve huzuru bulmalısın, ancak o zaman onunla bulabilirsin."

Kapıya doğru el sallıyor. "Şimdi git. Dikkatinizin dağılmasının size ya da kardeşime zarar vermesine izin vermeyin."

Mikhail'in ne dediği umurumda değil, kafamın içinde bana sürekli ne kadar kötü batırdığımı söyleyen sesi susturamıyorum.

Ya da Sofia'yı ne kadar özlediğimi.

Nikolai'nin elinin tersi göğsüme çarptı.

"Beni duydun mu? Telefonunu çıkar ve onun bir fotoğrafını çek! Ben başka bir geçiş yapacağım." Konuşurken dişlerini sıkıyor.

Harika, onu da kızdırdım.

"Özür dilerim. Dikkatimi veremedim. Ne yapmaya çalışıyorum?" Cep telefonumu çıkardım ve ondan hiç cevapsız mesaj gelmediğini görünce hayal kırıklığına uğradım.

Benimle konuşmaya çalışmasını hak ediyor muyum? Tek yaptığım onu Ağla.

Onun yanındayken daha da kötü. Her bir parçam
Ona sarıl ve her şeyin yoluna gireceğini söyle.

Ona bakacağıma söz verdim ve her şeyi bozdum.

"Tanrım. Hay sikeyim. Yine ıskaladın." Nikolai'nin elleri direksiyonu öyle bir sıkıyor ki, direksiyon gıcırıyor.

"Seni eve götürüyorum, Jax. Kendi kafandan çıkman gerek."

Etrafıma baktığımda tek görebildiğim, arabayla geçerken kaldırımdaki kalabalık. Hiçbir şey göze çarpmıyor.

"Kimin fotoğrafını çekiyorum? Hazır mıyım? Nerede o?"

Nikolai homurdanır ve eğilir. "O gitti. Kumarhaneye girdi." Sağ tarafa doğru yumruk atıyor.

Kahretsin. Orası Azrailler tarafından yönetiliyor. Lanet olsun.

Neden her şeyi berbat edip duruyorum? Bunun önemli olduğunu biliyordum.

"Bu gece Maeve'le benim gecem. Bana büyük bir iyilik yapıp-"

"Evet. Sadece seni ne zaman almamı istediğini söyle. Benim küçük kızım beni her zaman daha iyi bir yere koyar. Belki seninki de aynısını yapar?" Nikolai köşeyi dönerken bana bakıyor. Onu yakaladığımda yüzünde hüznü bir gülümseme vardı.

Herkes benim için
üzülüyor. Sanırım çok
zavallıyım.

"Teşekkür ederim." Çocuk gibi hissediyorum.

Onun evine giden merdivenleri çıkmak için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekiyor. Kısa bir süre önce, burası *bizim evimizdi*. Birlikteydik.

Parmak eklemlerim kapıya vururken boş sesler çıkarıyor ama o hemen açıyor. "Merhaba." Beni gördüğünde dudağını çiğniyor.

Onu her gördüğümde nefesim kesiliyor. O kadar güzel ki. Ona sahip olduğum için yaşayan en şanslı adamdım.

"Burada olmana sevindim. Bu akşam bir personel toplantısı için çağrıldım. Sen ve Maeve takılırken evden çıkmanın kötü bir şey olacağını düşünmedim." Ben salona girerken Sofia geri adım attı.

Sanki bana dokunmaktan korkuyor.

Onu suçlayamam. Ben oldukça aşağılık biriyim.

"İyi misin, Jax?" Kafamı kaldırdım ve beni incelerken yakaladım.

"Sof, ben-" Ne diyeceğimi bilemiyorum. "Evet, böyle iyiyim. Teşekkür ederim."

En azından Maeve bugün benden o kadar korkmuş görünmüyor. Yüzüm son geldiğimde olduğu gibi morarmış ve rengi değişmiş değil.

Yıllar gibi geliyor. Her gün bir on yıl.

"Hey, bebeğim. Baban seni gördüğüne çok sevindi!" Onu kucağıma alıp sıkıca sarılıyorum. Tombul parmakları gömleğimin yakasını buluyor ve ona yapışıyor.

"Baba, baba," diye mırıldanıyor.

"Ben de seni özledim, *tigryonok*." Kıvrıkcık saçlarının tepesine şefkatli bir öpücük kondurarak Sofia'nın odanın diğer ucundaki bakışlarıyla buluşuyorum.

Yüzüne kazınmış acıyı görünce göğsüm ağrıyor. Onu tekrar ağlarken görmeye dayanabileceğimi sanmıyorum, bu yüzden arkamı dönüyorum. "Hadi kitap okuyalım, tamam mı?" Maeve'i yere bırakıp rafına koşuyor ve en sevdiği alfabe kitabını alıyor.

Ona aldığım, harflerin şeklindeki motosikletlerle dolu olan.

Kucağıma kabaca bırakıyor ve onu kaldırmam için kollarını kaldırıyor.

Sanırım N ya da M harfi civarındayız ki Sofia'nın topuklarının fayanslara vurduğunu duyuyorum.

"Annenin gitmesi gerek. Sekizde evde olurum." Eğiliyor ve dudaklarını Maeve'in şakağına değdiriyor, benden birkaç santim uzakta.

Yeterince yaklaşıncı tatlı çilek kokusunu alabiliyorum.

"Seni seviyorum." Sofia bana bakıyor, iri yeşil gözlerinin kenarlarından yaşlar süzülüyor, sonra çekiliyor.

Ben de onu sevdiğimi söyleyeyim mi?

Çünkü istiyorum. Her şeyden çok.

Ama ben karar veremedim, o gitti.

Sanırım okumayı bırakmış olmalıyım çünkü Maeve kıvranmaya başladı ve avucuyla sayfayı okşadı.

"Özür dilerim. Babanın seni ve anneni sevdiğini biliyorsun. Umarım seviyorsundur." Onu biraz daha sıkıyorum ve kitaba devam ediyorum.

Z çok nihai hissettiriyor.

Son olmasından nefret ediyorum. Hikâye hikâye devam ediyor, hepsi öyle. Her biri için bir son sayfa var.

En heyecanlı masalların ve renkli sayfaların bile bir final sahnesi vardır. Sonsuza dek mutlu bir son.

Benimki hariç.

Sanırım benimkini yırttım. Milyonlarca parçaya ayrılmış.

Maeve'e temiz bir bez ve pijama giydirdikten sonra onu odasına geri götürüyorum.

Onun için kazandığım dev oyuncak ayı köşedeki küçük oyun masasının üzerinde duruyor.

"Oh! Babamın bunu aldığı zamanı hatırlıyor musun? Eğlenceli değil miydi?" Onu kalçamda zıplatırken, aşırı doldurulmuş kolu kaldırıp ona doğru sallıyorum.

Yanakları kızarır ve çığlık çığlığa bir feryat koparmadan önce ağzı düşer.

Kahretsin. Siktir.

"Şşş. Sorun yok. O huysuz yaşlı ayı köşede kalabilir." Hızla arkamı dönerek, onu göremeyeceği şekilde arkamdan sürüklüyorum ve ayağımla odasından dışarı itiyorum.

Ne yaptığımın bir önemi yok, hep yanlışlı seçiyorum.

Birkaç dakika telaşlandıktan sonra nihayet sakinleşiyor ve yorgun bir şekilde gözlerini ovuşturuyor. Ona son bir kez sarılıp beşiğine yatırıyorum.

"Umarım seni ne kadar sevdiğimi biliyorsundur." Kapıyı kapattığımda garaj kapısının açıldığını duydum.

Sofia'nın evi.

Sadece bir dakika sonra Hellcat'in motoru devreye giriyor.

Sofia mutfaktan içeri girdiğinde beni kitapları tekrar küçük rafa dizerken buluyor.

"Çöp kutusundaki oyuncak ayı da neyin nesi?" diye soruyor beni izlerken.

"Çöp bu. Bu bir hataydı. Onu her gördüğünde ağlıyor." Ona bakmıyorum.

Yapamam. Çok acıyor.

"Jax. Bir g n  ok sevecek. Babası onun i in aldı. Sadece onun i in biraz b y k." Neredeyse bana dokunacakmı  gibi bir adım  ne  ıktı.

Ama o yapmıyor.

Bunu yapmasını her  eyden  ok isterdim.

" ocuklar b y r. Sahip olduklarının kıymetini bilmeyi  ğrenirler." S zleri sessizdi. "Bazen hepimizin bu dersleri  ğrenmesi gerekir."

H l  Maeve hakkında mı konu uyor? Bilemiyorum.

"Bazılarımız  ok kalın kafalıyız. Hep aynı hataları yapıyoruz." Onun yanından hızla ge erek  n kapıdan  ıktım ve Nikolai'nin yanındaki yolcu koltuğuna yığıldım.

Garaj yolundan geri geri  ıkarken "Yardı mı oldu mu?"

diye sorar. "Hayır."

ALTMİŞ ÜÇ

SOFYA

ŞARKI- IN THE END, LINKIN PARK

Jax olmadan ilk kez dışarı çıkıyorum ve gerginim.

Bunun sadece iş yerindeki kızlarla olduğunu biliyorum ama bir şekilde onun artık benim bir parçam olmadığını kabul ediyormuşum gibi geliyor.

Ve bu acıtıyor.

Bitmesini istemiyorum. Olanlar için gerçekten üzgün görünüyor.

Birlikte yolumuza devam etmemizin bir yolu var mı?

Ona güvenmek zor olurdu. Ama bu sızı, onu her düşündüğümde göğsüme saplanan bu acı geçecek miydi?

Belki bunu başka bir gece düşünürüm. Onu konuşturmaya çalışmak ilk adımım olabilir.

Eğer isterse. Okuması çok zor, geri dönmek istiyor mu yoksa uzak durmaktan memnun mu anlayamıyorum.

Son zamanlarda çok dengesiz olduğu için şansımı zorlamak istemedim ve Lara'ya bu gece benim için Maeve'e bakıp bakamayacağını sordum.

Kızıma tek başıma bakmaya alışmış olmam beni hayal kırıklığına uğrattıyor.

Babasına sahip olmalı.

Onu istiyorum. Yolda ne zaman bir motosikletin yanından geçsem, o olabilir diye içim kıpır kıpır oluyor.

Lara'nın zilini çalarken Maeve parmaklarını saçlarıma doluyor.

Beni kocaman bir gülümsemeyle karşılıyor, uzun sarı saçlarını omzunun arkasına atıyor ve hemen Maeve'e uzanıyor. "Merhaba, kıvrıcık q!"

Maeve kıkırdıyor ve kendini Lara'nın kollarına atıyor.

"Bunu kısa sürede yaptığınız için teşekkür ederim. Gerçekten gidip gitmeyeceğimden emin değildim." Ona bebek bezi çantasını uzatıyorum ve Alexei'nin arkasındaki kanepede oturup televizyon izlediğini görüyorum.

"Sorun değil! Sen nereye gidiyorsun? Alexei ve Niki'nin gidip göz kulak olmalarını sağlayacağım." Lara, Maeve ile birlikte yürürken onun ayağına tekme atar. "Değil mi, Alexei?"

"Ha? Tabii. Evet. Ne yapıyorum ben?" Benimle Lara'nın arasına bakarken gözlerini kırıştırıyor.

"Bu gece Sofia'ya bakacaksın," diye sesleniyor mutfaktan.

Kaşları şaşkınlıkla çatılır. "Onu görebiliyorum. Tam burada." Hâlâ girişte duran beni işaret ediyor.

Bir rulo kâğıt havlu tezgâhın üzerinden uçup başının yan tarafına çarpıyor. "Kulübe gittiğinde!" Lara bağılıyor.

Maeve kıkırdıyor, çığlık atıyor ve ellerini çırpıyor. Onu mutlu görmek beni gülümsetiyor.

"Evet, tabii. Niki'yi çağırayım." Alexei telefonunu çıkarır ve ağzında akide şekerine benzeyen bir şeyi tıkırdatırken mesaj yazmaya başlar.

"Gerçekten gerek yok, ben iyiyim. Ofisten bir grup kızla sadece bir içki içeceğiz."

"Beni de sana bir şey fırlatmak zorunda bırakma." Lara dışarı çıkar ve Maeve'i bir avuç plastik kaseyle birlikte yere bırakır. "Azraillerin radarında olduğunu biliyorsun. Delirmen için bir sebep yok."

"Tamam. Shamrock Pub'a gidiyoruz. Benim gitmem gerek. Tekrar teşekkürler." Acele edersem, oraya zamanında varabilirim.

"Güle güle anne de." Lara, Maeve'in yanına çömeliyor ve küçük kolunu bana doğru sallıyor.

Ona bir öpücük veriyorum. "Hoşça kal, bebeğim." Tıpkı Jax'in ona dediği gibi.

Yol boyunca onu düşünmeden edemedim. Ne kadar kırılmış olduğunu.

Beni ve Maeve'i bu kadar çok seviyorsa neden her şeyi mahvetti?

Bu adil değil. Benimle evlenmekten bahsediyordu. Sözde bu kadar aşıkken kim aldatır ki?

Bizden vazgeçtiği için beni çok kızdırıyor. Keşke biraz daha çabalasaydı. Beni, bizi gerçekten istediğini sanmıştım.

Söylediği her şey yalan mıydı?

Öyle görünmüyordu. Onu kovalamaya devam etmesi için zorlayan kimse yoktu.

Be

n. Tanrım, bunu yapmasına bayılıyordum.

Arkadaşlarım çoktan bir kabinde toplanmışlar ve bana el sallıyorlar.

Gülümsemeler ve kibar sohbetlerle doludurlar, ancak burada kalmak zordur.

odaklanmış.

Jax'in dün gece giderken ne kadar kırılmış görüldüğünü düşünmeden edemiyorum.

"Peki ya onlar Sofia? Isırması eğlenceli olacak bir et parçası değiller mi?" Lisa yanımdan geçerek uzak köşedeki bir masayı işaret ediyor.

Loş ışıktaki gözlerimi ayarlamam bir dakikamı alıyor ama tanıdık şekiller oluşuyor.

Nikolai. Alexei.

Ve, Jax.

Koltuğun kenarına yığılmış.

"Peki ya onlar?" Bakışlarımı kaçırıyorum. Jax'e dönüp bakmamak imkânsız olsa da dikkatleri üzerlerine çekmek istemiyorum.

"Erkek arkadaşın seni aldattıktan sonra bekar olduğunu söylemiştin. Bir ribaund için mükemmel bir fırsat gibi görünüyorlar." Elinin içine doğru kıkırdıyor. "Onlara bir içki ısmarlayalım mı?"

"Bu gece olacağını sanmıyorum. Belki başka bir zaman?" Margaritama geri döndüğümde, biraz önce olduğundan çok daha az lezzetli görünüyor.

Her şey ekşi geliyor.

Sadece buraya gelmesini, beni kucağına almasını, göğsüne bastırarak kapıdan çıkmasını ve bana her şeyin yoluna gireceğini söylemesini istiyorum.

"Oops. Görünüşe göre kaçırdık." Lisa iç geçirir ve başka bir iş arkadaşına döner.

Bekle. Ne demek istiyor?

Arkamı döndüğümde, elini Jax'in omzuna koymuş garsonun güldüğünü görüyorum.

Ve o da ona gülümsüyor.

Hınzır, seksi, cilveli sırıtışı. Bu

benim sırıtışım.

Onun değil.

Hepsi saçmalık mıydı? Gözyaşları? Yalvarmalar? O gerçekten her kemiği kovalayan bir köpek mi?

Öfke içimde azgın bir fırtına gibi esiyor.

Şiddetle ayağa kalkıyorum, bardağım yere düşüyor.

Bir parçam arkadaşlarımın soluğunu duyuyor ama bakmıyorum. Tek görebildiğim, o kadının elinin üzerinde olduğu *adam*.

Garsonu kenara ittiğimi zar zor fark ettim.

"İçim parçalanırken nasıl bu kadar mutlu olabiliyorsun?" Yüzüne doğru bağıyorum. Avucum yanağına çarpıyor.

Şok içinde bana bakıyor ama cevap vermesine fırsat vermiyorum.

Acımı ve gözyaşlarımı saklamak için dönüyorum ve gözleri fal taşı gibi açılmış müşterilerin yanından geçip kapıdan çıkıyorum.

ALTMİŞ DÖRT

JAX

ŞARKI- HALF A MAN, DEAN LEWIS

Yanağımdaki acı, içimde hissettiğim acıyla kıyaslanamaz bile.

Topuklarının üzerinde dönüp çıkışa doğru ilerlerken, göğsümdeki o tanıdık derin sızı yeniden ortaya çıkıyor. Ona baktığımda, yüz ifadesinden yansıyan acı beni çarpıyor.

Buna ben sebep oldum. Tekrar.

Ne yaparsam yapayım. Onu incitiyorum. Bunu durduramıyorum.

Sözleri kafamın içinde dönüp duruyor. Mutlu olduğumu mu sanıyor? Garson kız elini omzuma koyduğunda fiziksel olarak geri çekildiğimi bilmiyor mu?

Ona karşı hiçbir ilgim yoktu. İsteyeceğim tek kadın Sofia. Hayatıma devam etmeyeceğim, edemem. Kalbim ona ait. Göğsümden söküp ona vermem gerekse bile.

Zaten onsuz yaşamak da böyle hissettiriyor. Boş.

İçeride ölü var.

"Peşinden gidin." Nikolai'nin sesi sertti.

Ona ne faydam dokunacak?

Elimi yüzümde gezdirirken, onun üzgün ve tek başına olduğu düşüncesi içimi kemiriyor. Keşke lanet bir zaman makinem olsaydı ve geri dönüp her şeyi değiştirebilseydim. Kendimi onun hayatından çıkarsam, acısını dindirsem.

Ellerimi masaya vuruyorum, kendimi yukarı iterken titreşimlerin avuçlarımda yankılandığını hissediyorum.

"Biramı döktün. Bana bir shot borçlusun." Alexei sırtarak şişesini aldı. Yu

kar "Git." Nikolai çıkışı işaret eder.

1. Ayaklarımın gidebildiği kadar hızlı bir şekilde kapıdan içeri daldım ve durdum.

camın kırılma sesini duyduğumda. Çığlıkları havada yankılanıyor ve karanlıkta onu ararken Lamborghini'nin camlarını kırarken buluyorum.

Tek görebildiğim uçuşan parçalar, etrafını saran pürüzlü bir spreyci halinde etrafını sarıyor.

Sikeyim.

"Sofia, dur!" Bağıriyorum, kendimi ona doğru fırlatıyorum, onu belinden tutup çırpınan bedenini kendime doğru çekerken krikocu sapıyla bana vurması için kendimi hazırlıyorum.

"Siktir git, Jax! Bırak beni. Tabii ki tek umursadığın aptal araban," diye hıçkırarak hıçkırarak ağlıyor bana karşı.

Dikkatlice parmaklarını silahtan ayırıyorum ve onu yüzüme doğru çeviriyorum. Yüzündeki ıstırap içimi parçalıyor.

Göğsüme bastırıyor.

Başımı sallıyorum ve kollarımı ona doluyorum, onu kendime doğru çekiyorum, gözyaşlarının gömleğimi ıslatan sıcaklığını hissediyorum.

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun bebeğim," diye fısıldıyorum başının tepesine.

Her ağlayışında kalbim daha da parçalanıyor. Parçalanmadan önce bunun daha kaç kez olabileceğinden emin değilim.

"Bunu bize neden yaptın, Jax? Sen orada oturup arkadaşlarınla içerken, kadınlarla flört ederken ben nasıl her gece ağlayarak uyuyorum? Neden beni yeterince sevemedin?"

Boğazım düğümlenmeye başladı.

Günlerim Kai'nin ölümünden sonra bile daha karanlık. Bundan kaçamıyorum, beni tüketiyor.

Geri çekiliyorum, omuzlarını kavırıyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. Ona ne yaptığının acı verici bir hatırlatıcısı.

Acının her zerresini hak ediyorum.

Aşağı baktığımda, ön kolundan akan kan damlasını gördüm. Hay sikeyim. Ona sadece içten işkence etmekle kalmıyorum, benim yüzümden kanıyor.

Başparmağımla kıpkırmızı olanları sildim. Bunun benim tatlı Sofia'ma olmasına izin veremem.

"İstediğin kadar arabayı parçala. Bütün hıncını benden çıkar. Vur bana, yumrukla beni. Ne istersen yap. Ama kendine zarar vermene asla izin vermeyeceğim, tigritsa."

Onun lakabını yüksek sesle söylemek bile içime bir tekme gibi iniyor. Her türlü duyguya karşı uyuşmuş durumdayım. Acısını benden çıkarmalı. Bırak hepsini ben taşıyayım.

Başını sallayarak aniden kolunu dokunuşumdan çekiyor ve aramızda fiziksel bir boşluk yaratıyor. Bu boşluğun beni sessizce ne kadar mahvettiğinden haberi yok. Onsuz geçen her günle birlikte, kendi suçluluk duygumla sarmalanarak yavaş yavaş ölüyorum.

Yaraya baskı uyguluyor ve ben kendimi kötü hissediyorum. "Küçük bir kesiğin beni inciteceğini mi sanıyorsun? Beni zaten mahvetmişken? Bu hiçbir şeyle kıyaslanamaz, Jax."

Konuşmak için ağzımı açıyorum ama arkasından hiçbir şey gelmiyor. O haklı. Ben de aynen böyle hissediyorum. Günün her saniyesi uyuşmuş.

Onun da benim gibi hissetmesine izin veremem.

"Seni eve bırakayım mı?" Teklif ediyorum, güvende olduğundan emin olmalıyım. Kan çanağına dönmüş gözleriyle bana bakıyor, çığlıkları azalırken beni inceliyor. Ne yapacağını düşündüğünü hissedebiliyorum, yüzü yumuşadığında sanki yeniden nefes alabiliyorum.

Çantasını karıştırıyor ve anahtarlarını bana fırlatıp Range Rover'ına doğru hışımla uzaklaşıyor.

Yol boyunca yolcu camından dışarı boş boş baktı. Garaj yoluna girdiğimizde iç çekti.

"En azından daha iyi görünüyorsun," diyor yüzünü bana dönerek.

Bir kahkaha attım.

Daha iyi misin? İyi olmaktan çok uzağım. Gerçek düşüncelerimi ona yüklememe gerek yok. Bu yüzden başımı salladım, arabadan indim ve onu içeri götürdüm.

İçeri girdiğimizde Lara ikimize de şüpheyle bakıyor. Sofia'nın kırmızı yüzünü görünce kaşları çatıldı.

Lara ağlayan Sofia'nın koluna girip onu mutfığa götürürken mesafemi koruyorum.

Lara'nın keskin tırnakları omzuma saplanana kadar gerçekliğe geri dönmüyorum. "Ona iyi bak, Jax," diyor bana sessizce Rusça.

"Yapacağım."

Ya da en azından deneyebilirim. Tabii bana izin verirse.

Kapı arkamdan kapanıyor ve yavaşça Sofia'ya yaklaşıyorum.

Kendine yeni bir kadeh şarap doldururken başını kaldırıp bakmıyor. Onu koruma ihtiyacı hâlâ içimde, asla geçmeyecek. Onu korumam gereken ben olsam bile.

"Gidebilirsin, Jax," diye burnunu çekiyor ve dikkatini tekrar içkisine veriyor. Tezgâhın diğer tarafında duruyorum.

"Sadece iyi olduğundan emin olmak istiyorum, Sof. Yaralanmışsın." Kolundaki kurumakta olan kanı işaret ediyorum.

Başını sallıyor, parmaklarını kesiğin üzerinde gezdiriyor. Sessizlik beni boğan ağır bir yük gibi geliyor.

"Çok üzgünüm, tatlım. Başka ne söyleyebilirim bilmiyorum. Keşke cevaplarım olsaydı, hatta o gece ne yaptığımı bilseydim. Ama bilmiyorum."

Gecelerimi bir şeyleri, herhangi bir şeyi hatırlamaya çalışarak geçiriyorum. Bunu neden yaptım? Kendimi o yatakta nasıl buldum? Hiç mantıklı gelmiyor. Bu kadını seviyorum. Neden her şeyi bu kadar berbat ettim?

"İstersen boş odada kalabilirsin. En azından sabah Maeve'i görebilirsin. Zaten yapmam gereken bazı işler var."

Ensemi kaşıyorum. Hafta sonlarımızı ailece gezerek geçirebilirdik. Kaybettiklerimi hatırladıkça yumruklarım sıkılıyor. İstedğim hayat buydu. Beni zihnimin en karanlık köşelerinden kurtaran can simidiydi.

"Bunu düzeltebileceğimi düşünüyor musun?"

Başını eğdiğinde ellerim titremeye başlıyor. Bu hayattaki son umudum, belki beni affedebileceğidir. Ailemi geri kazanabilirim.

"Yapabileceğini sanmıyorum, Jax. Sen bu haldeyken olmaz. İçki, kavga, kadınlar. Eğer istediğin hayat buysa, bana yer yok, değil mi?"

Kalbim sıkışıyor.

"İstedğim bu değil. Bu benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Bunu nasıl daha iyi hale getireceğimi bilmiyorum."

Bu şimdiye kadar konuştuğum gerçeğe en yakın şey. Ayağa kalkıyor ve bardağını yıkarken bana hüznü dolu bir gülümseme veriyor.

Tek görebildiğim onun acıması. Zavallı acıması Jax.

Acele etmiyor, temiz flütü kuruttuktan sonra dikkatlice dolaba yerleştiriyor. Sonunda bana döndüğünde, tezgahı

bizi. "Seni düzeltemem. Bunu sadece sen yapabilirsin. Savaşman gerek. En iyi yaptığın şey bu, değil mi Jax?"

Tüm mücadelem bitti. Asla onun ve Maeve'in hak ettiği adam olamayacağımı biliyorum. Tek yapacağım onları mahvetmek. Bensiz daha iyiler. O haklı, beni düzeltemez. Kimse düzeltemez.

Bunu onlara yapmaya devam edemem. Onlara daha fazla yük olmayı reddediyorum.

Sevdiklerimi kırmamak için savaşmak artık bir seçenek değil. Mutlu olmalarının tek yolu bensiz olmak.

ALTMİŞ BEŞ

SOFYA

ŞARKI- DIKKAT DAĞITICI, UYKU SİMGESİ.

"Baba" diye ağlıyor Maeve, onu beşiğinden kaldırırken kollarını havaya kaldırıyor.

"Baba burada, gidip onu uyandırabiliriz." Ona söylüyorum ama feryatları daha da yükseliyor.

Maeve'i kalçama yaslayarak Jax'in kapısını çalıyorum. Ondan gerçekten özür dilemeliyim. Arabasını parçaladığıma inanamıyorum. Ona tüm o şeyleri söylememeliydim. Bunu düzeltmek için bir şansı olmadığını söylediğimde ne kadar incinmiş görüldüğünü düşünmek uyumamı imkânsız hale getirdi.

Öyle demek istemedim.

Onsuz yaşayamam.

Kapıyı ikinci kez çaldığımda cevap vermeyince, dikkatlice kapıyı açıp içeriye bir göz atıyorum. Yatak tertemiz, içinde kimsenin uyuduğuna dair hiçbir belirti yok.

Bunu düzeltmek istiyorum.

Yanılmışım, bunu düzeltebiliriz.

Maeve saçımı çekiyor, hâlâ babasına bağırıyor.

"Tamam, bebeğim. Hadi üstünü değiştirelim. Sonra babanı arayıp eve dönüp dönemeyeceğini sorarız. Ne dersin?"

Dişlek sırtışı yüzünü aydınlatıyor ve parmaklarımı ipeksi pürüzsüz yanaklarında gezdirmekten kendimi alamıyorum.

Hızlı bir bez değişiminden sonra Maeve biberonuyla mama sandalyesinde. Jax'i aradım ama açmadı. Burada kaldı mı ki?

Onun için endişeleniyorum. Onu her gördüğümde daha da kaybolmuş görünüyor.

O mutlu Jax artık yok. Sanki onun parçalanışını izliyorum.

İçimden bir ses onun haklı olmadığını söylüyor. Bunların hiçbirisi doğru değil. Artık görmezden gelemiyorum. O gece olanlardan bile şüphe etmeye başladım. Hatırlayamaması bana doğru gelmiyor.

Ne düşündüğümü bilmeli, onu hâlâ sevdiğimi bilmeli. Hiç durmadım, durmayacağım.

Kaşlarını çatarak ona bir mesaj yazıyorum. Ben daha gönder tuşuna basmadan Maeve kıkırdamaya başlıyor ve elindeki biberonu yere fırlatıyor. Yere çarptığında süt her yere uçuşuyor.

"Maeve!"

Üstünü örtmüş ve çok mutlu görünüyor.

Onu tekrar ayağa kaldırıyorum, üst kata çıkarıyorum, odasının ışıklarını yakıyorum ve ona başka bir kıyafet ararken onu oyuncaklarının yanına oturtuyorum. Çekmeceyi kapatırken gözüme katlanmış beyaz bir kağıt parçası çarpıyor.

Merakıma yenik düşüp mektubu aldım. Ön yüzünde, Jax'in yazısıyla, Maeve'e gönderilmiş.

Maeve'in beşiğinin kenarına yaslandığımda, kalbim göğsümde çarparak mektubu açıyorum. Üst köşede, mektubun ıslandığı yerde şeffaf lekeler görülebiliyor.

Sözleri içimi delip geçiyor, beni onun çiğ acısıyla dolduruyor. Tüm dünyam etrafımda parçalanıyor. Bacaklarımın altımda bükülmesini engellemek için kendimi fiziksel olarak dik tutmam gerekiyor.

Acısının derinliği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Küçük kızıma, tigryonok'uma.

Seni ne kadar çok sevdiğimi bilmeni istiyorum. Hayatında sadece kısa bir süre için yer almış olsam bile. Bunun benim için hayal edebileceğinden çok daha önemli olduğunu bil.

Umarım büyüyünce tıpkı güzel annen gibi olursun.

Nazik, cesur, bir kraliçe.

Ama en önemlisi. Umarım mutlu olabilirsiniz.

Tek dileğim bu, bebeğim.

Sana yeterince iyi bir baba olamadığım için hep pişmanlık duyacağım.

İnan bana, bensiz her şey senin için daha iyi olacak. Bu demek değil ki

*kalbimin ve ruhumun sahibi. Çünkü sen sahipsin.
Umarım bir gün, seni bu şekilde bıraktığım için beni affedebilirsin.
Burada olmasam bile, her zaman seni izliyor olacağımı bil. Bunu seni ve
anneni özgür bırakmak için yapıyorum.
Eminim bir gün sana beni takip eden kaosu anlatabilir, bunu senin için
istemedim. Durması gerekiyordu. Acı benim için bitmeliydi.
Keşke daha çok mücadele edebilseydim ve ikinizin de hak ettiği adam
olabilseydim. Ama artık yapamadım.
İkinize karşı duyduğum gülümseme, çok uzun zamandır yaşadığım tek
gerçek gülümsemeydi.
Baban seni ve anneni sonsuza dek sevecek. Hayal edebileceğinden çok daha
fazla.
Çok özür dilerim.
Bir sonraki hayatta tekrar karşılaştığımızda, senin için daha güçlü olacağıma
söz veriyorum.
Tüm sevgimle, sonsuza dek.
Babacığım. Xxx*

Gözyaşlarım yüzünden bulanıklaşan görüşümle, kâğıdın elimden kayıp yere düşmesini izliyorum. Yanına yığılıyorum, ahşap yüzeye çarpmanın etkisi odada yankılanıyor. Bana söylemeye çalıştığı şeyin tüm ağırlığı yavaşça içime işliyor.

Şu son satır.

Jax ölmek

istiyor.

O kadar mutsuz ki, artık bir çıkış yolu göremiyor.

Sevdiğim adamın değersiz olduğuna inanmasına izin verdim.

Bunu nasıl göremedim? Ne kadar büyük bir işkenceyle karşı karşıya olduğunu nasıl gözden kaçırdım? Onu nasıl böyle yüzüstü bırakabildim?

Karşı konulmaz kusma ihtiyacı beni ele geçirdi. Odadan dışarı fırlıyorum ve midemdekileri tuvalete boşaltıyorum.

Maeve'in beni çağırdığını duyabiliyorum ama onu bulmam gerek.

Titreyen ellerimle telefonumu cebimden çıkarıp numarasını tekrar çeviriyorum. Bu kez cevap vermeyince Nikolai'yi arıyorum, o da ilk zil sesinde telefonu açıyor.

"Sofia, her şey yolunda mı?" Başımı sallıyorum, saçlarımı çekiştiriyorum.

"Hayır. Jax'i bulmam gerek. Hemen. Sanırım kendine zarar verecek." Kelimeleri yüksek sesle söylerken boğuluyorum.

Nikolai Rusça bir Şeyler mırıldanıyor, sesi zar zor duyuluyor. "Kendini mi yaraladı?"

Tekrar kusma isteğimi bastırıyorum.

"Maeve'e bir mektup bırakmış."

Hat bir saniyeliğine sessizleşir. "Olduğun yerde kal. Size geliyoruz ve sonra onu bulacağız."

"Lütfen çabuk olun. Onu

kaybedemem." "Kaybetmeyeceğiz."

Maeve'in odasına geri döndüğümde notu yerden alıyorum ve yüzümden daha fazla gözyaşı akıyor.

"Lütfen, Jax. Bunu bize yapma," diye fısıldıyorum, sanki bir şekilde duyabiliyormuş gibi

Be

n. Keşke onu ne kadar çok sevdiğimizi bilse.

Maeve'i kucağıma aldım ve sıkıca sarıldım. Aynı

Onu. Babasını kaybedemez. Nikolai'yi beklerken, Jax'i tekrar tekrar arıyorum.

Hiçbir şey.

Her başarısız arama beni kırmakla tehdit ediyor.

ALTMİŞ ALTI

JAX

ŞARKI, CAN YOU FEEL MY HEART, BRING ME THE HORIZON.

Kırılmış.

Tek

başına.

Umutsuz.

Uğruna savaşacak hiçbir şeyim kalmadı.

Bedenim yaşamaya devam edebilir ama beynim ölmemi istiyor. Kalbim ve ruhum çoktan ölmüş gibi hissediyor.

Yağmur yağarken, gazı çeviriyorum. Ata binmek bile etkisini yitirdi. Bir zamanlar benim tesellimdi, Kai'ye en yakın hissettiğim yerd. Şimdi tek görebildiğim onun cansız bedeni, bizi ayırdığımda Sofia'nın yüzündeki acı. Kan. Sahip olduğum her anı gerçeği gösteriyor. Yok ediyorum.

Amansız bir hastalık gibi, değer verdiğim insanların hayatlarını parçalıyorum. Bu tür bir zehirle yapabileceğiniz tek bir şey var; onu ele geçirmeden önce öldürmek.

Kavşaktaki kırmızı ışığı görüyorum. Hızlandıkça kalbim hızla çarpıyor. Kornalar aralıksız çalarken ve su fişkirirken sahne bulanıklaşıyor. O küçük zaman diliminde, bu eziyetten geçici bir kaçış buluyorum. Beynim duruyor, özgürüm.

Bundan kurtulmamın tek yolu bu. Bu döngüyü kırmak zorundayım.

Yine de, her karanlık düşünceyle birlikte, zihnimin arkasında bana bağırın, dırdırcı bir ses var. Maeve ne olacak? Bunu ona nasıl yaparsın?

Kızın mı?

Brody'nin sözleri kafamın içinde dönüp duruyor. Ya benim bile değilse? Artık neye inanacağımı bilmiyorum. Bu hastalıklı ve çarpık hayatta, bu sürekli kalbimi parçalıyor. Bu doğru olabilir.

Gözlerim yanıyor ve yolu görmem daha da zorlaşıyor. Kendimi düzeltmek, onun ihtiyacı olan baba olmak için çok geç.

Benim olmasaydı bile, küçük kızımı her zaman seveceğim.

Ama kimse beni tekrar bir araya getirme yükünü taşımamalı. Ne o, ne de Sofia. Gözlerinde benim içimi görmeye başladığını görebiliyorum. Benim için hayatını bir kenara atmasına izin veremem. Yaptığım şeyden sonra olmaz.

Bunu kendime ben yaptım.

Kai'yi mafyaya ben bulaştırdım. Ölümünden ben sorumluyum. Başka biriyle yattım ve Sofia'nın kalbini kırdım.

Ailemi parçaladım.

Doğduğumdan beri herkesin başına bela oldum. Öz annem benim için savaşıyor kadar beni istemedi. Babam bana yalan söyledi ve beni terk etti.

Kız kardeşimle tanışma şansım bile olmadı.

Herkes bana yalan söylüyor.

Herkes gidiyor.

Çılgılık atmak istiyorum. Bunun bitmesini istiyorum. Bunun bitmesini istiyorum. Artık kontrol edemiyorum. İçimde iltihaplanıyor, büyüyor ve beni ele geçiriyor.

Yukarı baktığımda Mikhail'in büyük kumarhanelerinden birini görüyorum, neon ışıkları gece gökyüzünü aydınlatıyor. Park yerinin girişine doğru sallanıyorum, bisikletimi bırakıyorum ve anahtarların yerdeki su birikintisine düşmesine izin veriyorum, su yumuşak bir şekilde sıcıyor.

"Bir odaya ihtiyacım var. Jax Carter," diyorum büfeci kadına.

Lobiye bakarken her şey bulanıklaşıyor. Gördüğüm her gülümseme kalbime bir başka acı gönderiyor.

"Buyurun." Kadın temkinli bir gülümsemeyle bana doğru bir anahtar kartı kaydırıyor.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum ve göz teması kurmadan elimi kaldırıyorum. "Her şey yolunda mı?" Tam ben çıkarken soruyor.

Bir elimi saçlarımda gezdirerek geri dönüyorum. "Yakında olacak."

Böyle hissetmekten çok yorulmuşum. Artık kendimi karanlıktan çıkarmak için savaşmak yok.

Çatı katının kapısını kapatarak kapıya yaslanıyorum. Her bitirme düşüncesinde Maeve'i ve onun küçük yaramaz sırtışını görüyorum.

Neredeyse duyabiliyorum

Babasını çağırıyor.

Göğsümdeki boğucu his dayanılmaz. Sanki kaburgalarım kırılmış, kalbim sıkılmış ve oksijenimin her zerresi çalınmış gibi. Tıpkı onların mutluluğunu çaldığım gibi. Yumruklarımı sıkarak kendimi ayağa kaldırıyorum ve mutfığa doğru ilerliyorum. Doğruca dolaba yöneliyorum, votkanın tam olarak nerede saklandığını biliyorum.

Tabancamı alıp mutfak tezgahının üzerine fırlatıyorum. Bar taburesine oturuyorum, alkolü yudumlarken serin deriyi tenimde hissediyorum, yakıcı hissi beni içten içe sarıyor. Sadece acıyı uyuşturmasını istiyorum.

Beynimi uyuştur.

Elimdeki yeni sigara paketiyle bir tane yakıyorum ve başımı ellerimin arasına alıyorum.

Yüzümden daha fazla gözyaşı akıyor.

Acınacak haldeyim. Ne tür bir adam ağlar? Zayıf biri.

Bir nefes daha çekerken duman ciğerlerime doluyor ve hıçkırıklarımın arasında nefesimi tutmamı neredeyse imkânsız hale getiriyor. Silahın ağırlığı avucuma baskı yapıyor ve düşüncelerimin ağırlığını arttırıyor.

Nihai karar benim kontrolümdedir.

Parmaklarımı sapın etrafında sıkarken, elim titremeye başlıyor.

Şu anda bile zihnim savaş halinde.

"Kai, bana ne yapacağımı söyle. Sana katılayım mı? Beni bu lanet sefaletten kurtarır mısın?" Havaya fısıldıyorum.

Cevap
veremez.

Gitmiş.

Ve ben çok kayboldum.

Artık kimse bana yardım
edemez.

Silindir açma düğmesine basınca açılıyor. Altı
mermi.

Dört tanesini çıkarıp tezgahın üzerine dik bir şekilde yerleştiriyorum.

Karşılıklı iki mermi ateşlenmeyi bekliyor. Kapatıyorum, dönüyorum

o.

Belki bir sonraki hayatımda daha iyisini yaparım. Tatlı Sofia'mı tekrar bulacağım ve

benim küçük kızım. Olmamı istedikleri kişi olabilirim.

Hayatımı son bir kez daha kaderin merhametine teslim ediyorum.

ALTMİŞ YEDİ

SOFYA

NIKOLAI'NIN HELLCAT'ININ GÜRÜLTÜSÜNÜ DUYDUM VE KAPIYA KOŞTUM. LARA, Endişeli görünüyor, Maeve'i kollarımdan nazikçe alıyor ve omzuma yatıştırıcı bir vuruş yaparak beni rahatlatıyor.

"İkisi için de güçlü ol, Sofia."

İçimdeki ezici yıkılma ihtiyacı beni ele geçiriyor. Ama bunun için zamanım yok. Nikolai garaj yolundan hızla çıkmadan önce kışımı vitesle takıp yolcu koltuğuna oturuyorum.

"Nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordum. Kan kulaklarıma hücum ediyor ve konsantre olmamı zorlaştırıyor.

Başını sallarken çenesi sıkıca kenetlenmiş durumda, gözlerini yoldan ayırmıyor.

"Kardeşimin kumarhanelerinden birinin çatı katı." Neden yapsın ki?

Yüzümü ellerimle kapatıyorum. Bunu evde ya da Nikolai'de yapamazdı. Onu durdurabileceğimiz bir yerde.

"Jax hâlâ orada bir yerde, Sofia. Tek yapmamız gereken onu bulup dışarı çıkarmak."

"Nasıl?"

Dünyanın onlarsız daha iyi olacağına inanan birine bunu göstermek için ne yapmalıyım?

"Ne yapman gerekiyorsa yap. Her şeyi, Sofia. Şu anda mantıklı davranmayacaktır, lanet olası karanlık bir yerde. Onu etkileyecek bir şey bulursan, onu kullan."

Jax için her şeyi yaparım.

Silecekler camı gıcırdatırken yumruklarımı sıkıyor, tırnaklarımı avuçlarıma batırıyorum. Jax'i çok kötü hayal kırıklığına uğrattım.

"Bu senin hatan değil Sofia," diyor Nikolai usulca, ses tonundaki suçluluk duygusunu duyabiliyorum. Hepimiz hissediyoruz.

Otoparka girerken Nikolai bana bir anahtar kartı uzattı ve Jax'in bisikletini gördüm. Kör bir panik başladı. Ya çok geç kalırsam?

Yan kapıyı işaret ediyor. "İçeride bir asansör var. Sizi doğruca çatı katına çıkaracak."

Hayatım buna bağılıymış gibi kartı elimde tutuyorum.

"Sen burada bekle." Nikolai'ye aceleyle bu sözleri söyledim ve o daha tam olarak duramadan kendimi arabadan dışarı attım, vücuduma çarpan amansız yağmura aldırış etmedim.

Ağlamaklı gözlerimin arasından, ayaklarım beni olabildiğince hızlı taşıyarak çılgınca ileriye doğru koşuyorum. Bunu neden görmedim? Nasıl oldu da onun bu kadar depresyonda olduğunu fark edemedim? Neden bu noktaya gelmesine izin verdim?

I. Olmalı. Yapmalıydım. Biliyordum.

Asansöre girip çatı katının düğmesine bastığımda içimi bir endişe dalgası kaplıyor. Hâlâ bizimle olması için her şeyimi verirdim.

Kahretsin, bayılacakmışım gibi hissediyorum.

Kapılar kayarak açılıyor ve ben temkinli adımlarla odaya giriyorum. Yanaklarım gözyaşlarıyla ıslanmıştı ve umutsuzca hıçkırıklarımı bastırmaya çalışıyordum.

Jax bir bar taburesine oturmuş, elindeki silahı mutfak tezgahına dayamış. Bana bakmıyor bile. Silindir her dönüşünde hafif bir metalik ses çıkararak havadaki gerilimi artırıyor.

"Jax," diyorum usulca, parmak ucunda ona doğru ilerleyerek.

Kasıtlı bir adımla başını kaldırıyor. Bakışları bana yönelmiş gibi görünüyor ama bir şekilde başka bir yerde. Sanki bir hayalete bakıyor gibi. Gözleri tamamen boş.

"Çık dışarı."

Duraksıyorum, sesindeki keskinlik beni şaşırtıyor. Bu o değil. Bu benim Jax'im değil.

Başımı sallıyorum. Ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok. Kalbim hızla çarparken, kanımın kulaklarımda titreşen sesi sağır edici hale geliyor ve artan paniği kontrol etmek için savaşıyor derimi kavırıyorum. Bunu yapmasına izin veremem. Onu kaybedemem.

Kendisi bunu göremezken, onu ne kadar sevdiğimi, ona ne kadar ihtiyacım olduğunu ona nasıl gösterebilirim?

Şimdi yapacağım şey tüm geleceğimizi değiştirebilir. Bunu berbat edemem. Ne pahasına olursa olsun, bu sefer onun için doğru olanı yapmalıyım.

Kırılıyor olabilir. Eğer öyleyse, onu bu durumdan kurtarmak için gücümüz olmalıyım.

"Bunu yapmana izin veremem, Jax. Silahını indirmeni istiyorum." Ses tonumu sert ama yumuşak tutarak olduğum yerde kalıyorum.

Jax tanıdığım en güçlü adam. Şimdi, en parlak gülümsemeye ve herkesi güldürme yeteneğine sahip adamın kırılma noktasına ulaşmasını izliyorum. İçsel kargaşası uzun süre dünyadan gizlendi ve hiçbirimiz farkına varmadan onu yiyip bitirdi.

"Bunu yapmama izin ver, Sof. Artık bu şekilde yaşayamam. Seni de mahvetmeden önce bu döngüyü durdurmalıyım." Silindiri çevirip açarken, döndürürken ve geri kapatırken sesi kesiliyor.

Çaresizliğin beni tükettiğini ve vücudumun korkuyla titremesine neden olduğunu hissedebiliyorum. Ona ulaşmalıyım.

"Bizi mahvedemeyeceksin, Jax. Sana ihtiyacımız var. Seni seviyoruz. Maeve'i düşün. Kızının sana ihtiyacı var." Son kelimeleri boğuk boğuk söyledim.

"Bunu kastetmiyorsun. Burada olmamalıydın, Sof. Beni unut, en iyisi bu." Sözleri neredeyse bir fısıltı gibi çıkıyor.

"Sensiz yaşayamayız. Sana yalvarıyorum, Jax. Lütfen beni bırakma." İleriye doğru dikkatli bir adım atıyorum ve tabancayı sıkıca kavrayışını izliyorum. Kahretsın.

"Her kelimesinde ciddiym, Jax." Bir adım daha atıyorum. Tabancasına bakıyor.

"Sensiz, ben kayboldum, Jax. Hayatımın geri kalanında sen olmadan yaşayamam. Seni seviyorum, Jax."

"Yalan söylüyorsun. Benden nefret ediyorsun. Bunu hak ediyorum."

Bu kez, silindiri döndürdükten sonra kapatırken sert bir çatırtı duyulur. Son gibi.

"Maeve'in hayatı üzerine yemin ederim. Sana yalan söylemiyorum, Jax. Lütfen onu yere bırak.

Bunun hakkında konuşabiliriz."

"Ne hakkında konuşacağız? Hiçbir şey beni düzeltemez! Bunu bana kendin söyledin! Ben kırıldım. Zaten içimde bir ölü var. Yıllardır öyleyim. Ne fark eder ki? Beni rahat bırak!"

Aniden ayağa kalkıp sandalyesini yere fırlatıp boştaki elini tezgâha vurunca irkiliyorum. Gözlerinde karanlık parlıyor. Çoğu kişi bu adamı tanımaz bile ama ben onu görüyorum. Benim Jax'im orada bir yerde. Sadece ona ulaşmalıyım.

"Sen yıkılmadın, Jax. Sana bazı boktan kartlar dağıtıldı, hayat seni yeniyor. Tekrar ayağa kalkmak için biraz yardıma ihtiyacın var bebeğim. Sana yardım etmek istiyorum. Bırak yardım edeyim. Tek başına değilsin, Jax. Sana söz veriyorum."

"Git Sofia. Ciddiyim," diye bağılıyor ve silahını kapıya doğrultuyor.

Başımı sallıyorum ve ona ulaşmaya çalışmak için ne yapmam gerektiğini fark ederek yaklaşıyorum.

"Bunu gerçekten yapmak istiyor musun Jax? Kai'yi ve babanı kaybettikten sonra hissettiğin kalp acısını bana ve Maeve'e yaşatmak mı istiyorsun?" Konuşurken sesim yükseliyor. Onun için daha güçlü olmalıyım, tek seçenek ikimizin de buradan çıkıp gitmesi ya da ikimizin de gitmemesi.

Yüzü soldu. "Yapma-"

diye kestim sözünü.

Tek yolu bu, kendi acımla. Ona ne kadar ihtiyacımız olduğunu göstermeliyim. Hayatının ne kadar değerli olduğunu.

Nikolai onu geri getirmek için her şeyi yapmamı söyledi.

"Nasıl başa çıkacağımızı düşünüyorsun? Ben ruh eşimi kaybederek mi? Maeve daha babasını tanımadan onu kaybederek mi?" Duraksıyorum, tepkisini bekliyorum.

Hiçbir şey.

"Sence Kai aileni terk etmene ne derdi?" Çaresizlikten kollarımı havaya kaldırarak bağıyorum.

Tezgâhın diğer tarafında duruyorum. Sessiz, sadece bana göz kırpmıyor. Sözlerimin sert olduğunu biliyorum ama öyle olmak zorundayım.

"Cevap ver bana, Jax. Bunun acımızı dindireceğini mi sanıyorsun? Geçirmeyecek. Hepimizi öldürecek."

Kan çanağına dönmüş gözlerle bana bakıyor. Sana bir iyilik yapıyorum." Ellerim şiddetle titriyor. Bakışlarımı silahtan ayıramıyorum. Ama,

Az önce sesinde duyduğum şüphe bana umut veriyor.

"Hayır. Jax. Eğer bizi terk edersen, beni de yanında götürürsün."

Şöyle bir bakınca, dolabın kenarına sıkıştırılmış mutfak bıçaklarını fark ediyorum. Titreyen ellerimle birini seçip sıkıca kavriyorum ve avucumu ona doğru uzatıyorum.

"Sofia, yapma," diye uyarıyor.

Ucu avucumda gezdirirken keskin bir acı hissediyorum ve kendimi destekliyorum. Hissettiğinden emin olduğum acıyla kıyaslandığında fiziksel kesik önemsiz kalıyor.

Dışarıda çakan şimşekler gökyüzünü aydınlatırken irkiliyorum.

"Bu. Beni bununla bırakacaksın. Tam bir sefalet, Jax. Sensiz geçen her gün işkence olacak. Bunu yapamam. Bunu sensiz yapamam."

Bıçağı hızla bir yandan diğerine sürüklerken ona sabitleniyorum. Elindeki titreme yoğunlaşıyor ve gözle görülür bir sarsıntıya dönüşüyor. Gözlerimizi kilitliyoruz, işe yarıyor.

Bu yüzden hemen altında başka bir satır başlatıyorum.

"Bana bak, Jax. Şimdi bana inanıyor musun? Seni seviyorum amına koyayım. Seni sevmekten hiç vazgeçmedim. Sana ihtiyacım var, hepimizin sana ihtiyacı var. Beni dinle. Bunu atlatabiliriz. Sana yardım edebiliriz. Sana hayatının yaşamaya değer olduğunu gösterebilirim."

Kalbim göğsümde çarparken histerinin eşiğindeyim. Gözlerinin arkasında bir şey gördüm, duramıyorum.

"İstediğin bu muydu? Bize zarar vermek mi? Hepimizi öldürmek mi istiyorsun? İyi," diyorum elimden geldiğince sakın bir şekilde. Bıçağı kendi boğazıma doğru kaldırırken kararımdan tamamen emin olduğuma inanması gerekiyor.

Neye mal olacağı umurumda değil. Bizi terk etmesine izin vermeyeceğim. Onu kendinden kurtarmak için kendime zarar veririm. Bu adamı bu kadar çok seviyorum. Onun benim dünyamın merkezi olduğunu anlamasını istiyorum.

Bunu ona borçluyum. İşaretleri kaçırdığım için. Onu hayal kırıklığına uğrattım ama bu bir daha asla olmayacak.

"Sen gidersen,
ben de giderim."

Onu hayal
kırıklığına
uğratmayacağım.

ALTMİŞ SEKİZ

JAX

HAYATIMI KADERİN ELLERİNE BIRAKTIM VE BİR İŞARET İSTEDİM.

İşte burada.

Benimle atlamaya hazır ol.

Sanki bunu yapmasına izin veriyorum.

Ama onu ne kadar incitirsem, bu beni o kadar öldürüyor. Bunu nasıl durdurabilirim?

Beni kaybetmenin ona bunu yapacağını düşünmemiştim. Ona yaptıklarımın sonra beni hala sevdiğini bilmiyordum.

Kapana kısıldığım zifiri karanlık delik yavaş yavaş griye dönüyor.

Benim için başka bir yol olabilir mi? Onun sözlerini duyuyorum, onu burada yanımda hissediyorum.

Yalnız değilim. Ama hala onu kırıyorum.

Kai'nin burada olsaydı nasıl tepki vereceğini hayal ediyorum. Sesindeki çaresizlik, gözlerindeki çığ acı.

Önemli miyim?

Bıçak derisini sıyırdığında, kan boğazından aşağı damlar ve içgüdüğü devreye girer.

Sofia benim için her şeyden daha önemli. Ani bir hareketle silah parmaklarımdan kayıyor ve granit tezgâha çarparak odanın çarpmanın yankılanan sesiyle dolmasına neden oluyor.

"Sofia, hayır!" Bağıriyorum.

Bir adrenalin patlamasıyla her şeyi yolumdan çekiyorum ve rekor bir sürede ona ulaşmak için kendimi itiyorum.

Hiç tereddüt etmeden bileğini kavıyorum ve bıçağın büyük bir gürültüyle yere düşmesine neden oluyorum.

Sikeyim.

"Benim yüzümden kendine zarar verme, Sofia. Sana bunu söylemiştim," diye fısıldıyorum kollarımı ona sararken, bana karşı sıcaklığını hissediyorum.

Sanki beni boğulmaktan kurtaran bir can simidiymiş gibi ona tutunuyorum. Geçen her anla birlikte ruhumun paramparça olmuş bazı parçaları onarılıyor.

Daha önce her şeyin bittiğini düşündüğümde hissettiğim o huzur anı şimdi geri geldi. Onun sayesinde.

O artık benim tesellim. Yüzümü boynuna yasladığımda, parfümünün hafif kokusunu alabiliyorum ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor.

Onu içeri alacağım. Elimden geldiğince.

Aklım hala yüzüyor ama belki ona kırık Jax'i gösterebilirim ve o da beni terk etmez.

Beni yakınında tutuyor. Belki de beni olduğum gibi kabul edebilir. Bu hayatta benim için daha fazlası olduğuna dair bana umut vermeye yetiyor.

ALTMİŞ DOKUZ

SOFYA

ŞARKI- LOVELY, BILLIE EILISH, KHALID.

Kontrolsüzce hıçkırırken vücudu benimkine karşı titriyor. Duygularımızın ağırlığını paylaşarak bir oluyoruz. Hangimizin diğerini ayakta tuttuğunu bilmiyorum.

"Beni bırakma, Jax." Fısıldıyorum ama cevap vermiyor.

Dinlemesini sağlamak için umutsuz bir çabayla kendimi geriye itiyorum ve yüzünün iki yanını sıkıca tutarak benimle göz teması kurmaya zorluyorum.

"Seni seviyorum, Jax. Seni o kadar çok seviyorum ki. Bunu kendine yapmana izin veremem. Lütfen, Jax. Eve gel, başka bir şansımız olabilir. Seni affediyorum."

Başını sallıyor ve alnını benimkine yaslarırken yanaklarından süzülen yaşları siliyorum.

"Çok üzgünüm, Sofia." Fısıldıyor.

"Nasıl hissettiğin özür dilenecek bir şey değil Jax. Bunu daha önce göremediğim için özür dilerim. Seni hayal kırıklığına uğrattım, bebeğim." Burnumu onun kine yaklaştırarak burnumu çektim.

"Bunu bir daha asla yapmayacağım, Jax. Sana söz veriyorum. Sana yardım edeyim mi?"

Seni sevmeme izin verir misin?"

Çaresiz durumdayım. Hâlâ benimle olduğuna dair bir işarete ihtiyacım var.

Sessiz kalıyor ve çenesi şakağıma dayandığı yerde sıkılıp gevşiyor.

"Seni hak etmiyorum, tatlım."

"Sen tüm dünyayı hak ediyorsun, Jax. Uğruna yaşayacak çok şeyin, verecek çok sevgin var. Şu anda öyle hissetmediğini biliyorum ama her şey daha iyi olacak. Bunu atlatacaksın ve ben her saniye senin yanında olacağım. Gitmene asla izin vermeyeceğim."

Başını sallarken başı hafifçe düşer.

"Bu çok utanç verici, Sof. Ben bir erkeğim. Bundan daha güçlü olmalıyım. Her zaman bu kadar zayıf hissetmemeliyim. Seni ve Maeve'i korumam gerekiyordu, böyle olmamam değil. Parçalanmamı ve tekrar bir araya gelmemi izlemek zorunda kalmamalısın. Zayıfım ve bunu nasıl durduracağımı bilmiyorum."

Başımı sallıyorum ve yanağına yumuşak bir öpücük konduruyorum.

"Sen zayıf değilsin, Jax. İnanılmaz derecede cesursun. Bununla uzun süre tek başına mücadele ettin. Herkesi kendinden önce düşündün. Sen inanılmaz bir adamsın. İyileşmen için en iyi yolu bulabiliriz bebeğim. Bunun bir yolu var."

"Hissetmiyorum," diye fısıldıyor.

"Biliyorum bebeğim. Sana göstereceğim. Bunu birlikte yapacağız. Tamam mı?" "Tamam."

Doğruluyor, ben de geri çekilip parmaklarımı onunkilere geçiriyorum.

"Seni eve götüreyim mi? Bu gece sadece uyuyabiliriz. Yarın, bana sunabileceğin her zor parçayı konuşacağız. Yeniden inşa edebiliriz."

Sinirle yutkunmasını izliyorum ve kalbim parçalanıyor.

Konuşmaktan çok daha fazlası gerekecek ama bu bir başlangıç. Ona yardım edebilirim.

Onun güvenli alanı olabilirim. Onu eve, bize getirebilirim. "Teşekkür ederim, tigritsa."

Bana doğru adım atıyor ve çenemi yukarı kaldırıyor. Gözlerinde hayat var, sevgi var.

"Yanımdayım, Jax. Her zaman. Sen benim bu hayattaki kişimsin, ruhumun diğer yarısısın. Ne olursa olsun seni olduğun gibi ve tüm kaosunla seviyorum."

Keskin bir nefes alıyor ve beni hızlı bir hareketle kendine çekiyor.

"Seni çok seviyorum. Asla durmayacağım. Senin ve Maeve'in ihtiyacı olan adam olmaya çalışacağım. Seni geri kazanacağıma ve gururlandıracağıma söz veriyorum. Sadece bunun ne kadar süreceğini ya da oraya nasıl varacağımı bilmiyorum."

Başımı sallıyorum, ağzımın kenarlarında küçük bir gülümseme belirliyor. "Bunların hepsini birlikte çözebiliriz, Jax. Sen varsın, bebeğim."

Bizim için bir umut ışığı var ve ben buna olabildiğince sıkı tutunacağım.

Onun için ne gerekiyorsa yapacağım.

YEDİ

JAX

ŞARKI- TELOMERLER, UYKU SİMGESİ.

Makinenin Sofia'nın kahvesini doldurmayı bitirmesini beklerken başım çatlayacak gibi oluyor. Bütün gece dönüp durdum, kafamın içinde neler olup bittiğini ona anlatacak kelimeleri bulmaya çalıştım.

Kendimden nefret ettiğimi ona nasıl açıklarım?

Cidden affedebilir ve benim kadar berbat biriyle birlikte olmak isteyebilir mi? Bana tekrar nasıl güvenebilir?

Hala ne olduğu hakkında bir fikrim yok. Ya yine bayılırsam?

Buharlı kupayı ona uzattığımda Sofia'nın gözleri gülümseyerek parlıyor ve hemen yatağında doğruluyor. Küçük bir yudum alıp komodinin üzerine bırakıyor, ben de onun yanındaki şiltenin üzerinde sürünerek sırtımı yatak başlığına yaslıyorum.

"İyi uyudun mu?" diye soruyor usulca, sanki yumurta kabuklarının üzerinde yürüyormuş gibi. "Seni kollarıma aldıktan sonra uyur gibi oldum." Dürüstçe cevap veriyorum.

Kendini bana yaklaştırıyor ve omzuma yaslanıyor. Onun tatlı çilek kokusu havayı dolduruyor ve beni huzursuz düşüncelerimden bir anlığına uzaklaştırıyor.

"Konuşmamız gerek, Jax." Sesi endişe doluydu.

Tekrar oturuyor ve ben şimdiden onun dokunuşunu özlüyorum. Ellerimi yüzümde gezdirirken, onu kaybedeceğim korkusuyla savaşıyorum.

Beni uzaklaştıracak mı?

Tüm bunları beni durdurmak için söylemiş olabilir, ciddi olduğu için değil. Kendi zihnimin derinliklerine indikçe, avuçlarım daha da nemli hale geliyor.

Yanağıma yumuşak bir dokunuşunu hissediyorum ve gözlerimi açtığımda kendimi onun güzel yeşil gözlerine bakarken buluyorum.

"Orada neler oluyor, bebeğim? Konuştuğumuzu unutma, artık yan adım atmak yok. Konuş benimle. Dinlemek istiyorum. Sana yardım etmek istiyorum, bunu atlatmak zorundayız."

Yutkunuyorum.

O haklı. Sadece nereden başlayacağımı ya da onu korkutmadan ne kadarını anlatacağımı bilmiyorum. Bir insanın kaldırabileceği çok fazla şey var. Ama ailemi geri istiyorum. Göğsüme bir ağrı saplanıyor. Burası benim evim. Kai burada olsaydı bile, burası yine de benim evim olurdu.

"Dürüst olmak gerekirse nereden başlayacağımı bilmiyorum," diyorum, bu yarı gerçek. Bunu içimden çıkarması için ona ihtiyacım var. Kafamda her ne boktan şey varsa, onun kaçmadığını bana kanıtlamasına.

Zihnim bir ölüm ve yıkım sürüsü. Birbiri ardına, beni ezene kadar üstüme yığılıyor.

"Dün geceyle başlayalım," diye nefes alıyor.

Önüme geçip bağdaş kuruyor. Öne uzanıyor ve parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor. Birbirine dolanmış ellerimize bakıp gülümsüyorum.

"Size ne kadar zarar verdiğimi gördüm, kendimi kaybettim. Bensiz daha iyi olacağınızı düşündüm."

Sikeyim. Kelimeler ağzımdan çıkarken yanıyor ve yüzündeki üzüntüyü görüyorum. Saklamaya çalışıyor, biliyorum. Sebep olduğum acıdan beni korumak istiyor.

Elimi onunkinden kurtarıyorum ve parmaklarımdaki yüzükleri döndürüyorum.

"Aramızda olanlardan daha fazlası var, değil mi?" diye soruyor.

Kendimi kapatıyorum. Bunun olduğunu hissedebiliyorum. Yaklaşıyor, dizlerinin üzerine çöküyor, böylece yüzlerimiz birbirinden sadece birkaç santim uzakta oluyor.

Parmaklarını saçlarımda gezdirirken dokunuşundaki yumuşaklık beni rahatlatıyor.

"Benden uzak durduğunu biliyorum, Jax. Bundan kaçmaya devam edemeyiz, işe yaramayacak. Bu yüzden bir şey söyleyeceğim. Sorun olur mu?"

Parlayan gözlerine bakıyorum ve başımı sallıyorum.

"Jax, seni o kadar çok seviyorum ki canım yanıyor, hem de olabilecek en iyi şekilde. Dün gece söylediğim her şeyde ciddiydim. Artık evindesin. Biz senin aileniz ve bu mücadeleyi birlikte vereceğiz."

Elleri yanaklarımı buluyor ve düştüğünü bile bilmediğim bir damla gözyaşımı siliyor.

"Bizim için savaş, bebeğim. Bırak gireyim. Lütfen sana yardım etmeme izin ver. Yardım etmek istiyorum. Sana yanımda ihtiyacım var. Maeve'in babasına ihtiyacı var."

Bir nefes çekiyorum. Brody'nin sözleri zihnimde bir kez daha şüpheyi yankılanıyor. Geri çekiliyor ve başını eğiyor.

"Jax, ne?"

"O benim mi? Söz veriyor musun? Yani, onu her şekilde seveceğim. Ne olursa olsun o benim kızım olacak, ama-"

Bana bakarken kaşları çatılıyor, gözlerinde oluşan yaşlar kalbimi hızlandırıyor. Maeve'in benim olmasını her şeyden çok istiyorum.

"Maeve'in senin kızın olduğuna hiç şüphe yok, Jax. Hayatım üzerine yemin ederim. Bunu sana ne sordurttu?"

Yüzündeki ciddiyet yalan söylemediğini gösteriyor. Neden ondan şüphe ettim ki?

"Brody, dedi ki-"

"Brody'nin olmadığı kesin. Matematiksel olarak bile mümkün değil. Düşünden önce üç ay boyunca onunla yatmadım. İmkânı yok."

Burnunu çekerken uzanıp elini sıkıca kavıyorum.

Kahretsin, onu yine incittim.

"Özür dilerim, tatlım. Sormamalıydım bile."

Başını nazikçe sallayıp parmaklarımı sıkarak beni rahatlatıyor.

"Hayır. Eminim bunu söylediğini duymak seni öldürmüştür. Bu hiç adil değil." Sesi öfkeyle doluydu.

Öyle oldu. Her şey bir yana, bu kalbime saplanan bir mızraktı.

"Küçük kızımızı daha sonra Lara'dan alabiliriz. Eminim babasının onu kucaklamasına bayılacaktır."

Küçük prensesimi tekrar kollarıma almayı düşündükçe dudaklarımda bir gülümseme belirliyor.

"Bu hoşuma giderdi. Onu seviyorum, Sof. Onu her gün görememek beni öldürüyor." "Artık evindesin, Jax. Artık buna gerek yok."

Ne kadar süre için? Her şeyi tekrar mahvetmeden önce.

Bir an sessizlik oldu. Ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Yanlış yapmaktan korkuyorum. Onu tekrar kaybedeceğimden.

Başparmağı parmak eklemimin üzerinde ritmik bir şekilde hareket ediyor. "Seni affediyorum, Jax.

Geçmiş geçmişte kaldı. Birlikte yolumuza devam edeceğiz." Gözlerinin içine baktığımda ona inandım.

"Burada olmak istiyorum, Sof. Bu asla ikinizden ayrılmak istemekle ilgili değildi, bu şekilde değil."

Bana bakarken dudakları büzüşüyor. "O zaman söyle bana, ne hakkındaydı?

Ne zamandır böyle hissediyorsun?"

"Kai'nin ölümünden beri." Hay sikeyim. Adını söylerken bile tek düşünebildiğim enkazda cesedini bulmak oluyor. Bu suçluluk duygusu beni ele geçiriyor, ondan kurtulamıyorum.

Onu öldürmemiş olabilirim ama onu bu hayata ben çektim. Bundan ben sorumluyum. Böyle olduğum için beni dövmek isterdi. O gittiğinde yaşamadığım için.

"Hey, bebeğim."

Sofia'nın konuştuğunu duyabiliyorum ve ona giden yolu bulmaya çalışıyorum. O kadar kayboldum ki.

Beni kucakladığı an eğilip başımı omzuna yaslıyorum. Beni daha kaç kez dağılırken görmesi gerekiyor? Bu onun için adil değil.

"Bunu daha önce göremediğim için çok üzgünüm."

Ona ne kadar tutunduğumu bilmiyorum. Ama artık boğuluyormuşum gibi hissetmeyene kadar tutunuyorum.

"Jax, seni gerçekten seviyorum, umarım bunun farkındasındır." Sesi boğuk, sanki saatlerdir hıçkırığa hıçkırığa ağlıyormuş gibi.

"Seni seviyorum, Sof. Asla durmayacağım."

"Biliyorum." Arkasına yaslandı ve gözyaşlarını sildi. Aynı anda ben de başparmağımla onunkileri siliyorum.

"Ne çift ama, değil mi?" Şaka yapıyorum. Gülümsediğinde kalbim pır pır ediyor.

"Gidip kahvaltı yapmaya ne dersin? Açlıktan ölüyorum. Sonra biraz daha konuşuruz, Maeve'i alırız ve gerekirse bütün gece ayakta kalırız. Bunu hallederiz. Kulağa hoş geliyor mu?"

Tereddüt ediyorum. "Evet" diye bağırarak istiyorum. Bunu içimden atmam gerektiğini biliyorum.

Sadece fiziksel olarak yapabilir miyim bilmiyorum. Ama denemek istiyorum.

"Bana ne söylersen söyle, senin yanından asla ayrılmayacağım. Sana

sahibim, biz bir takımız, bir aileyiz. Lütfen seni sevmeme izin ver, Jax.
Bunu yapmama izin verir misin?

Bu mu?"

Burnunu benimkine bastırıyor.

Onun için her şeyi yaparım. "Bunu yapabilirim, tatlım."

Sof ile mutfakta yemek pişirmek tamamen doğal geliyor. Öyle ki, birkaç dakikalığına bizden başka her şeyi unutuyorum.

Yemeğimizi yiyip kanepeye oturduğumuzda, bacaklarını kucağıma dayıyor ve bana şakacı bir gülümseme veriyor.

Bunu atlatmamı sağlayacak kişinin o olduğunu biliyorum. Artık yalnız değilim. Dün gece arabadan inerken Nikolai de bana bunu hatırlattı. Biz bir aileyiz.

Sandviçimi bitirdiğimde tabağı yere bırakıyorum ve baldırına küçük daireler çiziyorum.

"Benim neyim var, Sof? Sen ve Maeve varken nasıl böyle düşünebilirim? Bu beni ne tür bir adam yapar?" Başımı sallıyorum, neredeyse bu soruyu kendime soruyorum. Beynimde neler olup bittiğini anlamıyorum.

"Çünkü iyi değilsin, Jax. Yukarıda neler olup bittiğini göremediğimiz için bunu engelleyemezsin." Kafasına vuruyor. "Bu var olmadığı anlamına gelmez. Sen tanıdığım en güçlü insansın. Nasıl hissettiğini itiraf etmen bile bunun kanıtı. Erkeklerin de duyguları vardır. Onlar hakkında konuşmaktan korkmamalısın, benimle değil."

Bu utanmadığım anlamına gelmiyor. Gözlerimi kapatıyorum. Kendimi toparlamaya çalışıyorum, belki sonunda boğazım düğümlenecekmiş gibi hissetmeden Kai hakkında konuşabilirim. İşte o an, hayatımın dönüm noktası, her şeyin değiştiği ve asla eskisi gibi olamayacağımı anladığım andı.

Asla tam olarak terk edemediğim karanlık bir yere indiğim gün. Gözlerimi önümdeki duvara sabitledim. Bunu yapabilirim.

"Kai öldükten sonra başladı. Seninle tanışmadan kısa bir süre önce. Seninle geçirdiğim o gece, onu gömdüğümünden beri ilk kez yaşadığımı hissettiğim geceydi."

Ailesinin ölümünün nasıl bir his olduğunu bildiğini biliyorum.

"Kayıp insana çok kötü şeyler yaptırabilir, hiç durup onun için yas tutun mu?" diye fısıldıyor.

"Hayır. Dikkatimi dağıttım. İki yıldır uyuşmuş durumdayım. Savaşım, öldürdüm, günü atlatmak için ne yapabilirsem yaptım. Uyuduğumda, tek hayal edebildiğim onun enkaz altında ezilmiş bedeni. Ve kafasından akan kan."

Kelimeler ağızımdan dökülürken nefes alıyorum ve elimi yüzümde gezdiriyorum.

"Sanki o gün ben de onunla birlikte ölmüştüm ama toprağa gömülen ben değildim."

Üzüntü beni sarıyor.

"Ta ki seni ve Maeve'i tekrar bulana kadar. Bana uğruna yaşamak isteyeceğim bir şey verdiniz. Mutluydum, her anını seviyordum."

Göz teması kuruyoruz ve kokluyor.

Başımı eğiyorum, yaptığım şeyden utanç duyuyorum.

"Ve sonra her şeyi mahvettim. Seni incittim, kendimi kaybettim. Bir çıkış yolu göremedim. Bensiz daha iyi olacağınızı düşündüm. Ben ölseydim daha mutlu olurdunuz."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum.

"Oh, Jax. Öyle hissettirdiğini biliyorum ama sen olmasan ben de Maeve de kaybolurduk. Dünya çok siyah ve gri olurdu."

Kendini bana doğru itiyor ve kucağıma atlayıp beni sıkıca tutuyor. Beni bir arada tutuyor.

"Bunu nasıl düzeltebilirim, Sof? Ya tekrar olursa? Ya bir dahaki sefere kendimi dışarı atamazsam ve sen bana yardım etmek için orada olmazsan?" Fısıldıyorum.

Geri çekiliyor, beni incelerken beyninin çalıştığını hissedebiliyorum.

"Bence bir profesyonelle konuşmalısın, Jax. Bunu gizli tutabilecek birini bulabiliriz. Hala istiyor musun, umm..."

Kelimeleri söylemekte zorlanıyormuş gibi duraksıyor.

"Hayır. Hiç sanmıyorum." Toplayabildiğim tüm güvenle söylüyorum. Bu saniye, bu doğru. Ama o haklı. Yardıma ihtiyacım var. Bunu ona tekrar yapamam.

Nefesini dışarı üflüyor. Nasıl bu kadar kötü oldum?

"Hiç onun hakkında konuşuyor musun? Onu hatırlıyor musun?" diye soruyor başını eğerek.

"Yapmamak için elimden geleni yapıyorum. En iyisi onu gömmek."

Ellerini saçlarında gezdiriyor. Kai hakkında geçmiş zamanda yüksek sesle konuştuğumda çok gerçek, çok nihai oluyor. Bunun yerine, yıllarca içimi kemirmesine ve içimde iltihaplanmasına izin verdim.

Avuçları kolumun üzerinde aşağı yukarı hareket ediyor. "Denemek ister misin? Benimle mi? Komik bir anıya ne dersin?"

Bir yanım kaçmak istiyor ama sonra dün geceki yüzünü hatırlıyorum. Umutsuzca beni kurtarmaya çalışırken gözlerindeki işkence.

Kendime zarar vermemi engellemek için boğazına lanet bir bıçak dayadı. O bunu hak ediyor. Ben de ona aklıma gelen ilk şeyi söyledim.

"Muhtemelen bisikletiyle kaza yaptığı ve Kollar. Bisikletlerimizi yeni almıştık, daha doğrusu çalmıştık ve polislerden kaçmaya çalışıyorduk. Belayı bulan hep ben olurdum, Kai de arkamdan gelip temizlerdi."

"Bir kardeş gibi." Bana bakıyor.

"Aynen öyle."

Tamam. O kadar da kötü değildi. Anı kafamda tekrar canlanıyor ve gülümsediğimi hissediyorum.

Uzanıp yanağına dokunuyorum. "Senden hoşlanırdı." "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Evet. Beni kontrol altında tutuyorsun. Onu bir işten kurtarabilirdim. Ve sen bu dünyadaki en saf, en muhteşem kadınsın. Seni sevmemek çok zor olurdu."

"Seni kontrol altında tutmayı umursamadığımı biliyorsun." Gülümsüyor.

"Bunu yapmak zorunda olmamalıydın. Lanet olsun, o da zorunda kalmamalıydı." Nefesim kesiliyor ve gözlerimden yaşlar süzülürken başımı kanepeye yaslıyorum.

"Sen benimsin, Jax. Tıpkı benim senin olduğum gibi. Biz bir aileyiz. Ve aileler ne yapar biliyor musun?"

Konuşmak için ağzımı açıyorum ama kelimeleri bulamıyorum. Ona bakabilmek için çenemi indiriyorum.

"Bilmiyorum, Sof. Kendi annem bile beni umursamadı. Babamı kaybettim." Omuz silkiyorum, içimde kabaran öfkeyi bastırmaya çalışıyorum. Hıncımı bile alamadığım insanlara kızgınlım.

Yüzümü kendine doğru çekiyor, sanki bana nerede olduğumu hatırlatıyor.

"Birbirimizden asla vazgeçmeyiz, bebeğim. Bu hayatta sahip olduğumuz tek şey biziz, dünyayı ele geçiriyoruz... birlikte. Seni düzeltemem. Ama her şeyde yanında olabilirim, kötülükle başa çıkmak için seninle yan yana yürüyebilirim."

"Biriyle konuşacağım, tatlım. Bunu yapacağım." Dün gece hissettiklerimi asla hissetmek istemiyorum.

"Artık tek başına değilsin. Bununla tek başına savaşmak zorunda değilsin. Ben buradayım ve hiçbir yere gitmiyorum."

Kalbim göğsümde güm güm atıyor.

"Gerçekten bunu mu demek istiyorsun? Beni ve bu hayatı sizin için mi istiyorsunuz? Hâlâ sonsuza dek istiyor musun?"

"Ciddiyim. Geçmişe bir çizgi çekeriz ve yolumuza devam ederiz. Beni asla bilerek incitmeyeceğini biliyorum. Beni sevdiğini biliyorum. Ailemi geri istiyorum, *seni geri* istiyorum."

Saçlarını yüzünden uzaklaştırıyorum ve burnu benimkine değiyor. Sonunda eve geldim.

Olmam gereken yerdeyim ve sonsuza dek kalmak için savaşmam gereken yerdeyim.

Onun sevgisi beni cehennemin dibinden çekip çıkardı. Dünyanın onun ayaklarına teslim edilmesini hak ediyor ve ben de bunu yapacağım.

"Seni bu gezegendeki en mutlu kadın yapacağım, yemin ederim. Seni her şeyimle seveceğim ve seveceğim. Ne olursa olsun, bugünden itibaren sen ve Maeve için doğru olanı yapacağım. Terapiyle başlayarak."

Bu düşünce beni kaşındırabilir. Bir yabancıyla duygularım hakkında konuşmak, ama Sofia'ya güveniyorum. Tam olarak benim gibi insanlarla uğraşmak için eğitim alıyor.

Onun her şeyine hayranım.

Kimse benim gibi umutsuz hissetmemeli.

"Senin için her şeyi halledeceğim, Jax. Ama ne zaman olursa olsun benimle konuşacaksın. Artık içinde tutmak yok, bana bunun sözünü verebilir misin?"

"Sana söz veriyorum," diyorum. "Teşekkür ederim bebeğim," diye fısıldıyorum, yüzümü boynuna gömüyorum.

Yavaşça, beni saçlarımdan tutup kaldırdı.

"şimdi bir öpücük alabilir miyim?" diye fısıldıyor, nefesi yanağıma çarpıyor. Gülümsediğini hissedebiliyorum.

"İstedüğün bu mu bebeğim?"

Ve böylece kalbim hızla çarpıyor, vücudum ateşleniyor. Beni hayata döndürüyor. Dudaklarımız buluşuyor ve o öpücüğe sahip olduğum her şeyi veriyorum. Tüm sevgimi, Benim gerçeğim, benim sonsuzluğum. Ben onunum.

"şimdi hazırlanıp küçük kızımızı almaya gidelim mi? Bulmacamızın son parçası," diye soruyor.

Bana verdiği ve uğruna savaşmam gereken hayatın bir başka hatırlatıcısı.

YEDİ BİR

SOFYA

YOL UYARISI TELEFONUMA DÜŞTÜ VE LARA İLE BULUŞMAK İÇİN AYAĞA KALKTIM.
Kapıda.

İyi bir arkadaş olmaya başladı ve Jax'in ve diğerlerinin yaptığı işi bilen biriyle konuşmak çok güzel.

"Hey! İçeri gel, kahve hazırlıyorum." İçeri girdiğinde ona hızlıca sarıldım.

Sarı saçları bugün sıkı bir örgüyle arkaya toplanmış, bu onu benden daha genç gösteriyor.

"Bu uzun zamandır senden gördüğüm en büyük gülümseme. İşler daha iyi gidiyor mu?" Çantasını kanepenin yanına bırakıyor ve Maeve'in yanına çömelerek başının üstüne hafif bir öpücük konduruyor. "Benim May-May'im nasıl?"

"La-la!" Maeve'in ağzı sulanarak sırıtması yüzünü aydınlatıyor. Okuduğu kitabı ters çevirerek alır ve Lara'ya uzatır.

"Tamam, ben annenle konuşurken okuyacağım." Maeve'in yanına bağdaş kurup oturur ve sayfaları yavaşça çevirmeye başlar.

"Sanırım işler daha iyi gidiyor. Jax Lambo'sunu dükkândan almak için dışarı çıktı ama birazdan döner." İki fincan dolduruyorum ve masaya koymak için onunkini taşıyorum.

"Oh, evet. Arabasına bir numara yaptığını duydum. Bunu hak etmişti. Erkekler. Çok *tupoy olabiliyorlar*." Bir sayfa daha çeviriyor ve Maeve'e bakıyor. "Eğer bir erkek kardeşin olursa, onu da benim kardeşlerimi tuttuğum gibi hizada tuttuğundan emin ol, tamam mı?" Rus aksanı Maeve'in kıvrıkcık saçlarında neredeyse kayboluyor.

"Bu da ne demek oluyor?" Süt eklemeyi unuttum, bu yüzden koltuktan kalkıp mutfağa gittim.

"Yoğun. Erkekler önlerinde ne olduğunu görmekte çok zorlanırlar. Jax'in aklını başına getirdiğine göre artık daha iyi olacaktır. Niki ve Mikhail'e birkaç kez vurmak zorunda kaldım. Niki'nin kadınlarla daha iyi olduğunu biliyorum. Katerina ile çok iyiydi. Ama Mikhail, bunu göreceğiz." Kahvesinden dikkatli bir yudum alır ve bardağı Maeve'in ulaşamayacağı bir yere koyar.

Maeve ile çok iyi anlaşıyor. Acaba çocuk yapmayı planlıyor mu?

Neredeyse soracaktım ama telefonum çaldı ve mutfak adasının üzerinde titreşti.

Arayanın kimliğini fark etmem için bir süre bakmam gerekti. Olamaz.

"Alo?" Bunu gerçekten yapmak istiyor muyum?

"Hey, yabancı! Nasılsın?" Anna'nın sesi ekstra neşeli geliyor.

Haftalardır onunla konuşmadım.

"Ben iyiyim. Ne oldu?" Cevap vermek kesinlikle bir hata. Tek hissettiğim gariplik.

"Seni son gördüğümde yaşananlar için kendimi kötü hissediyorum. Haddimi aştım. Acaba seni bir şeyler içmeye götürebilir miyim? Bilirsin, arayı kapatmak için?" İçinde umutlu bir tını var.

Bir şüphe düğümü oluşuyor. Belki de hatırladığım kadar kötü biri değildi? Sanırım gerçekten Maeve'in finansal ihtiyaçlarının karşılandığından emin olmaya çalışıyordu.

"Evet, sanırım gelecek ay yapabiliriz? Eve yakın bir yerde kalacağım." Jax'in yanında kalmak istiyorum. Onu karanlığından uzak tutmak için çok şey gerekiyor ve onu çok uzun süre yalnız bırakmak istemiyorum.

Bir duraklama oldu. "Oh. Neden kendini tek başına kilitli tutuyorsun? Hadi, dışarı çıkmak eğlenceli olur. Maeve'i de getirebilirsin."

"Tek başıma değilim." Bunu söylemesi çok garip. "Sadece Jax'le biraz daha zaman geçirmek istiyorum. Seninle buluşabilirim ama sonra."

Derin bir nefes aldığını duyabiliyorum. "Hala onunla mısın? Stacy ile yattıktan sonra ayrıldığınızı sanıyordum. Bu yüzden konuşacak birine ihtiyacın olabileceğini düşünüyordum."

"Çözmemiz gereken bazı şeyler vardı ama hayır, ayrılmadık." Neden umursasın ki? Ondan para istemiyorum.

"O bunu yaptıktan sonra ona geri döndüğüne inanamıyorum. Brody'yi de aynı şey için terk etmiştin." Küçümseyici tavrı beni kızdırmaya başladı.

"Brody bir yıl boyunca beni becerdi. Jax bir kez kafayı buldu ve onu hatırlamıyor bile-"

Ne?

"Bekle, onun adını nereden biliyorsun?" İçimde büyüyen öfkenin sıcaklığını hissedebiliyorum.

Jax'in kızın kim olduğu hakkında

hiçbir fikri yoktu. Ama Anna

biliyor muydu?

"Sanırım bu sadece bir söylenti. Yani, kesin olarak bilmiyorum," diye kekeliyor.

"Bana söylemediğin başka ne var, Anna? Eğer arkadaşlığımızın bir anlamı varsa, bunu anlatmalısın." Neredeyse telefona bağırıyordum.

Lara'nın gözleri oturma odasının zemininde açılır ve Maeve durup izler Be

n. "Hiçbir şey," diyor sessizce. "Gitmek zorundayım."

Hat kesildiğinde çıkan tık sesi içimde yankılanıyor.

"Sormaya cesaret edebilir miyim?" Lara bana bakıyor.

Sandalyeye çöktüğümde öfke kurslarından dolayı ellerim hâlâ titriyordu. benim aracılığımla.

O sürtük biliyordu.

"Jax'in o gece nerede olduğunu biliyorum. Keşke kamera kayıtlarını görmenin bir yolu olsaydı." Stacy'nin Gil için dans etmediği bir gece çalıştığı barda büyük bahşişlerle övündüğünü hatırlıyorum.

Lara düşüncelere dalmış görünüyor. Maeve sürünerek kitap yığınının yanına gider ve yeni bir kitap bulmak için karıştırmaya başlar.

"Bir fikrim var." Lara daldığı hayallerden sıyrılır gibi

oldu. "Can kulağıyla dinliyorum."

"Çocukların hepsi şu Enzo denen adamdan bahsediyor. Her şeye erişimi var. Niki ile konuşup araştırmayı ona yaptırabilirim. Ne öğreneceğini düşünüyorsun?" Lara arkasına yaslanıyor, kaşları çatık bir şekilde başını eğiyor.

"O gece tam olarak ne olduğunu öğrenmek istiyorum. Jax'in hiçbir şey hatırlayamaması içime sinmedi. Onunla konuştuğumda benimle evlenmek istediğini söylüyordu ve sesi tamamen ayık geliyordu. Kesinlikle ne yaptığını unutacak ve yabancı bir yatakta uyanacak kadar sarhoş değildi. Ne kadar dağılmış olduğunu görseydin-"

Lara elini kaldırır. "Biliyorum. Onu kokladım. Köpek olmayı sorun etmeyen erkekler duş almadan bir hafta geçirmezler." Hatırlıyormuş gibi burnu kırışıyor. "Kardeşime mesaj atayım."

YEDİ İKİ

JAX

LAMBO'MU GARAJA PARK ETTİĞİMDE, TAMAMEN ONARILMIŞ VE YENİ Metalik boyaya uyması için mavi camları renklendirilmiş Lara'nın G-Wagon'unun ön tarafa park ettiğini görüyorum.

Sofia ve Maeve'in de hayatlarında olması çok güzel. Onu seviyorlar. Lara o sürtüğüm Anna'dan daha iyi bir insan.

Lara da tıpkı kardeşleri gibi sert ve korumacıdır.

Şakaklarımı ovuşturarak kafatasımdaki gerginliği biraz olsun azaltmaya çalışıyorum. Görünüşe göre terapidaki ilk haftamın beni nazıkçe alıştırmaması gerekiyordu. Lanet olsun, eğer bu hafifletmeyse, bu devam ettikçe neyle karşılaşacağım hakkında hiçbir fikrim yok.

Yine de pes etmeyeceğim. Kendime ve Sofia'ya bozmayı reddettiğim bir söz verdim. Bir daha asla o karanlık yere geri dönmek ve sevdiğim insanlara bunu yaşatmak istemiyorum. Ben şanslı olanlardan biriyim. Sofia beni cehennemin dibinden çekip çıkardı. Birçok erkek buna sahip değil.

Çocukken bize öğretilen, ağlamayacaksın. Zayıflık göstermeyeceksin. Güçlü olmalısın. Düştüğünüzde ağlamazsınız, kendinizi fırçalar ve tekrar yaparsınız. Daha fazla dayanamayana kadar tekrar tekrar.

Bana yardım edecek bir annem hiç olmadı. Babamı kaybettim.

Sahip olduğum tek şey Kai'ydı. Boğazımdaki deriyi ovarak kendimi gerçekliğe geri dönmeye zorluyorum.

Ön kapı arkamdan kapandığında, Maeve'in çılgınlıklarını duyunca oturma odasına koşuyorum ve Lara'yı onu kucağında zıplarken buluyorum.

"Sofia nerede?"

Dudakları büzülüyor ve bu kalbimin düzensiz atmasına neden oluyor.

Gitti mi? Berbat mı ettim?

Başımı sallıyorum ve kendimi toparlamaya çalışıyorum.

"O üst katta, Jax. Bana bir iyilik yapmanı istiyorum..." Sözünü kesiyor.

"Ne?" Kaşlarımı çatıyorum ve Maeve'i kollarından alıp göğsüme yaslıyorum. Yanağımı tutuyor ve kıkırdıyor.

"Oraya gittiğinizde sakın olun."

"Bana bunu yapmamı söylemenin genellikle ters etki yapacağının farkında mısın?" Kalbim çarpmaya başlarken mırıldanıyorum. Maeve'i kanepeye oturtuyorum ve merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum. Açık ofis kapısı, bilgisayar ekranlarından gelen yumuşak bir ışığın koridora yayılmasını sağlıyor.

"Sof?"

Masamdaki sandalyede dönüp bana bakıyor, gözyaşları yanaklarından süzülüyor. Ona doğru atılıyorum ve onu nazıkçe kucağıma alıyorum.

"Bebeğim, neler oluyor?"

Soldaki ekrana baktığımda kanım donuyor. Her şeyi mahvettiğim geceki kadın.

Onu görmek bile beni hasta ediyor.

Sofia çenemi kavrayarak dikkatimi zorla bilgisayardan ona yönlendiriyor.

"Görüntüleri izlemelisin, Jax."

Boğazımda yükselen safrayı yutuyorum. "Yapamam."

Başını sallıyor, uzun saçları hareketle birlikte sallanıyor.

"Düşündüğün gibi değil, bebeğim. Otur." Ses tonu sertti ve deri koltuğa gömülüp onu kucağıma oturtarak sıkıca kavradım.

Gözlerimi kısarak ekrana baktıkça dehşet hissi yoğunlaşıyor ve midemde bir batma hissine neden oluyor.

Videoyu oynat tuşuna basıyor.

İki iri adamın baygın halimi kirli bir koridorda sürükleyişini çaresizce izlerken vücudumun şoktan uyuştüğünü hissedebiliyorum. Daha iyi görebilmek için öne doğru eğildiğimde yüzlerini seçemiyorum. Deri yeleklerine bakarak Azrail olduklarına hayatım üzerine bahse girerim.

Sarışın orospu arkalarından yürüyor, onlar beni yerde sürüklerken saçlarını omzunun üzerinden savuruyor.

Çenem o kadar sıkı sıkılmış ki mengene gibi hissediyorum. "Orospu çocukları," diye tükürdüm.

Sofia bir sonraki videoya tıklıyor. Bu daha öncesinden, beni telefon kulübesinde onunla konuşurken gösteriyor. Bar motorcularla dolu.

Arka planda beni izleyen kadını işaret ediyor. "Bu o," diyor Sofia usulca.

Sahne gelişirken birkaç kez göz kırpıyorum ve bana bir bardak uzatıyor. Bunu hatırlıyorum. Ona bira içeceğimi söylemişim.

Avucumu alnıma vurdum. Neden içkiyi ondan aldım ki? "Siktir," diye mırıldandım.

Sandalyede arkama yaslandım, içimdeki cehennemin sıcaklığını hissediyordum. Uyuşturulmuştum.

O odada ne oldu öyle? Ve neden?

Cevaplara ihtiyacım var, hem de hemen.

Başım dönüyor. Sofia'nın kucağında dönüp yüzüme baktığını bile fark etmedim.

Be

n. "Jax."

Bana ulaşmaya çalışırken bağırdığında irkiliyorum.

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, adrenalın damarlarımda pompalanıyor ve

Kan.

"Benimle dön bebeğim. Bir şey yapmadan önce bunu konuşmamız gerek."

Tatlı sesi beni gerçekliğe geri sürüklüyor, bu adamların kafalarını omuzlarından ayırdığımı hayal etmekten uzaklaştırıyor.

"Görüntüleri nereden aldınız?" Parmaklarımı sandalyenin koluna vurarak soruyorum.

"Enzo. Lara'da numarası var."

Bakışlarını kaçırıyor ve ben de çenesini kendime doğru çekiyorum.

K e n d i n i tutuyor.

"Geri kalanı. Bunu araştırmana ne sebep oldu?" Titrek bir nefes alıyor.

"Anna'dan bir telefon aldım. Gerçekten garipti. Seninle konuşan kızın adını biliyordu."

Sikeyim.

Yüzündeki acı hala orada. Uyuşturulduğumu bilsem bile, hala iğrenç hissediyorum.

Değersiz.

Gözlerim yaşardı.

Asla hatırlayamayacağım. Sonsuza kadar bununla yaşamak zorunda kalacağım. Her zaman aklımın bir köşesinde.

"Ona hiçbir şey söylemedim, Jax. Bu beni düşündürdü, belki daha fazlası vardır. Bana hiç doğru gelmedi. Bunu bize isteyerek yapacağına hiç inanmamıştım. Bizi ne kadar çok sevdiğini hep biliyordum. Bu da bunu kanıtlıyor."

Dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor ama nedenini anlamıyorum. Ve Anna'nın bununla ne ilgisi var?

Sofia'ya gerçekten zarar verir mi? Ailem için bir tehdit mi?

"Neden bu konuda mutlu görünüyorsun?"

Kucağıma ayaklarını sürüyerek oturuyor ve kollarını boynuma doluyor.

"Çünkü bu, başından beri bildiğim şeyi kanıtlıyor. Bunu sen yapmadın, Jax."

Başımı göğsüne yaslıyorum. Neden hâlâ kendimi bu kadar boktan hissediyorum? "Anladığım kadarıyla otel odasında kamera yok?" diye soruyorum.

"Hayır, Jax. Ama şimdi bir ipucumuz var. Eğer sana yardımı olacaksa, bu işin temeline inebiliriz."

Başımı kaldırıyorum ve onun güzel yüzüne, gülümsemesine bakıyorum. "Senin de bilmen gerekmiyor mu?"

Başını sallıyor.

"Uyuşturulmuştun, Jax. Bilincini kaybetmiş bir şekilde yerde sürükleniyordun. Bu insanların sana yaptıklarının bedelini ödemelerini istiyorum, evet. Ama o gece olanlar ilişkimizi etkilemez. Beni aldatmadın, Jax."

"Siktir." Kafamı geri kalanına vurdum. Bu pislikleri öldüreceğim.

Sofia yanağıma bir öpücük kondurdu. Onun sevgisini hak etmek için ne yaptığımdan emin değilim.

Parmaklarımı saçlarında gezdirirken, dudaklarımı onunkilere çarpıyorum.

"Onları bulacağım ve bize çektiirdikleri tüm acılar için onlara acı çektireceğim, tatlım."

Geri çekiliyor ve bana yaramaz bir sırıtış atarak sikimin seğirmesini sağlıyor. "Güzel."

"Görüntüleri bana e-postayla gönderebilir misin?" diye sordum. "Evet, bir saniye."

Nefret ettiğim bir mesafe bırakarak kucağımdan iniyor. Ama bu işin özüne inmeli, yoluma devam etmeli ve Sofia'ya tüm benliğimi vermeliyim. Her gün beni yiyip bitirmeden.

"Tamamdır."

Telefonum çalıyor, çıkarıp basit bir mesajla doğrudan Nikolai'ye gönderiyorum.

J: Onları bulur ve bitiririz.

Ben Enzo'ya mesaj atıp Anna hakkında bilgi isterken ve bu adamlarla ilgili bulabileceği her Şeyi sorarken cevabı hızlı oldu.

Siktir, Jax. Evet. Mikhail'in toplantısında görüŐür myz?

Kahretsin.

Saate bakıyorum.

Kafamı kaldırdığımda Sofia masaya yaslanmış, dikkatle beni izliyor.

Ayağa kalkıyorum, ellerimi iki yanına koyarken vücudunun sıcaklığını hissediyorum.

"Gitmek zorundayım. Mikhail bizi çağırdı."

Ben geri çekilmeden önce, kolyemin zincirini yakalayıp sıkıca tutarak beni Şaşırtıyor.

"Seni seviyorum, Jax."

"Seni seviyorum, tigritsa. Ne kadar sevdiğimi tahmin bile edemezsin."

"Bazı kötü haberlerim var." Mikhail odaya bakarken ellerini önünde, masasının üzerinde kavuşturur. "Dün gece Reaper'larla girdiğimiz bir çatıŐmada  adamımızı kaybettik. Daha önce kullandıklarını görmediğimiz son teknoloji silahlara ve neredeyse bizimkileri aŐan izleme teknolojisine sahiplerdi. Görünüşe göre daha fazla para geliyor ve bunun nasıl ve nereden geldiğini bulana kadar gördüğümüz yerde öldürmemiz gerekiyor." Yumruğu toplanıyor ve odada yankılanan bir gümbürtüyle meşe zemine çarpıyor. "Dalga geçmekten bıktım. Artık evlerin dışında görülüyorlar."

Kahretsin. Motorları duyduğumu hatırlıyorum. "Evet, patron. Sanırım benim yerimi de buldular."

Nikolai dönüyor ve sarı kaşlarından biri kalkarak bana doğru "bok" kelimesini söylüyor.

Bana yalan söylediği için kızgın olsam da, bunu neden yaptığını anlıyorum, karısının yasını tutuyor. Arkamı kolladığını biliyorum. O aileden biri.

"Bu kadar yeter. Ailelerinizi kumarhaneye götürün. Ekstra muhafızlar göndereceğiz. Buraya girecek kadar cesur değiller. Bu pislikleri *parazit* gibi yok etmenin zamanı geldi." Sandalyesini duvara vurarak hızla ayağa kalkar. "Bana liderlerinin kellesini getirene bir milyon dolar ikramiye vereceğim," diye gürliyor kalabalık odaya.

Mırıltılar ve itiş kakışlar toplanan adamların arasında yayıldı. Bu müthiş bir teşvik.

Sadece videoda gördüğüm adamları bulmak istiyorum. O iki pislik neredeyse her şeye mal oluyordu.

Sıktıkça yüzüklerim parmaklarıma batıyor.

Onu aldatmadığımı bilmek ruhumdaki acıyı dindiriyor ama yerini öfke a l d ı .

Neredeyse benden aldıkları şeyin bedelini ödemeliler.

Hayatımın aşkları, kızlarım.

Ama şimdi onları güvende tutma zamanı.

"Benimlesin, Jax." Toplantıdan çıkarken Nikolai'nin kocaman avucu kısa bir süreliğine omzuma yaslanıyor. "Döndüğüne sevindim." Normalde ciddi olan ağzının köşesinde küçük bir gülümseme beliriyor.

"Teşekkürler. Bu şerefsizlerden birkaçını öldüresiye dövmek için sabırsızlanıyorum." Asansörün düğmesine bastığımda, damarlarımda kaynayan kan hücum ederken hareketsiz durmak çok zor. Ringdeymişim gibi ayak parmaklarımda üzerinde zıplarken, Nikolai'yi gümüş duvarın yansımasında sırtırken yakalıyorum.

"Aileni topla. Seni bir saat içinde alacağım ve Lara'yı Sofia'yı almaya göndereceğim, intikamını alacağız," diyor lobide yollarımız ayrılırken.

"Kulağa bir plan gibi geliyor." Motosikletimi girişe yakın bir yere park ettim. Saniyeler içinde, sokaklarda hızla ilerlerken sıcak Vegas rüzgârı yanımdan geçip gidiyor.

Sofia, Maeve ile kanepede oturmuş kitap okurken göz kamaştırıyor. Kulağının arkasına sıkıştırdığı bordo saçları ve bana baktığında gözlerindeki ışık, kendimi gezegendeki en şanslı adam gibi hissetmeme neden oluyor.

"Çabuk eve geldin. Toplantı iyi gidiyor mu?" Dudakları hafifçe inceldi. Endişelendiğini biliyordum.

"Beklediğim gibi. Belki biraz daha kötü. Azrailler dün gece adamlarımızdan bazılarını yakaladı ve-"

Nefes alışını beni böldü. "Kim?"

"Tanıdığın kimse yok, bebeğim. Ama bu nedenle Mikhail ailelerimizi güvenli eve getirmemizi istiyor. Bu yüzden sen ve Maeve için bir çanta hazırlaman gerekecek. Lara sizi almak için birazdan burada olacak. Ben sonra bir tane alırım." Dudaklarımın onun tatlı ağzında uzun süre kalmasına izin verdim. Sonra Maeve'in başının tepesine uzun bir öpücük kondurdum.

Ben geri çekilmeden önce Sofia'nın parmakları bileğimi sarıyor. "Nereye gidiyorsun?"

"Bize yaptıklarını onlara ödeteceğim."

YEDİ ÜÇ

SOFYA

ŞARKI- MAKE UP SEX, SOMO

Maeve'in bavulunun fermuarını hızla kapatıp aşağı indiriyorum ve kendi bavulumu hazırlamaya başlıyorum. Son on dakikadır beşiğinde mışıl mışıl uyuyordu. Kıyafetlerini katlamamı izlemekten sıkılmış olmalı. Ayrılma düşüncesinden ne kadar nefret etsem de Maeve'i güvende tutmalı ve Jax'in yapması gerekeni yapmasına izin vermeliyim.

Merdivenlerden inerken gümbür gümbür sesler havada yankılanıyor. Koridordan evin spor salonuna doğru ilerliyorum ve kapıyı kaydırarak açtığımda serin ve klimalı esinti yüzüme çarpıyor. Jax başlangıçta beni fark etmiyor bile, kırmızı yüzüyle ağır torbayı yumrukluyor. İnlen her darbeye zincirin tıkırtısı daha da artıyor.

Boğazımı temizledikten sonra aniden duruyor, deriyi iki yanından kavırıyor ve nefes almak için ona yaslanıyor. Yavaşça yüzünü bana doğru çeviriyor, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme beliriyor.

Gözlerinde gördüm, onu tekrar terk etmemizden korkuyor. Ona onu ne kadar çok sevdiğimi ve hiçbir yere gitmeyeceğimi göstermem, hatırlatmam gerekiyor. Benimle istediği zaman, her konuda konuşabileceğini.

Kapının pervazına yaslanıyorum, kaslarının çıkıntısından büyüleniyorum, ışığı yansıtan parıldayan terle daha da belirginleşiyor. Kalçalarımı sıkıyorum, eve taşındığından beri seks yapmamıştık. Seks yapmak istemedim.

Bastır. Kafasında, düne kadar, aldattığına inanıyordu. Halletmesi gereken çok şey var.

Onu kendime geri getirmeliyim. Saçlarımı hızla yüksek bir at kuyruğu haline getirip bileğimdeki toka ile sabitliyorum. Utanmadan, gözlerimin onun yontulmuş çerçevesi üzerinde dolaşmasına izin veriyorum.

"Hoşuna giden bir şey gördün mü tatlım?" diyor alçak bir ses tonuyla.

İçeri girip kapıyı kaydırıyorum, Maeve uyanırsa duyabilmek için bir boşluk bırakıyorum.

"Henüz emin değilim." Kendini çantadan uzaklaştırırken ve eldivenleri dişleriyle yırtarken izleyerek alay ediyorum.

Karşısında duruyorum, dizlerimi mindere indirmek için siyah slip elbisemi ayarlıyorum.

Yoğun bakışları beni tüketiyor, içimde sadece onun yaratabileceği bir ateşi tutuşturuyor. Kayışlardan birini koluma geçirdiğimde bir adım öne çıkıyor ama onu durdurmak için parmağımı hızla kaldırıyorum.

"Bu doğaçlama yumruklama seansı da neyin nesi?" Ben soruyorum.

Muhteşem yüzü şaşkınlıkla buruşuyor ve çocuksu bir sırıtışla karşılık vererek şakacı bir şekilde buklelerini sallıyor.

"Şey, bilmeniz gerekiyorsa. Bazı düşüncelerimi, öfkemi boksuma yönlendirmeye çalışmam söylendi. Hedeflerime odaklan ve bunu bir çıkış yolu olarak kullan."

Diğer kayışı aşağı kaydırıyorum. Terapiyi düşündüğü kadar korkunç bulmuyor. Bu hayatımızın geri kalanında mücadele edeceğimiz bir şey olsa bile, buna değer.

"Peki, buna neden ihtiyaç duydunuz?"

Gözleri bana sabitleniyor ve ben baştan çıkarıcı bir şekilde elbisemi indirip altındaki siyah dantel sütyeni ortaya çıkarırken açgözlülükle dudaklarını yalıyor.

"Ben, lanet olsun." Başını sallıyor. "Hadi bebeğim. Bana bak."

O itaatkâr bir şekilde dediğimi yaparken, ben de iki elimle göğüslerimi açıyorum ve onunla göz teması kurarak konuşabileceğini işaret ediyorum.

"Tanrım, yüksek sesle söyleyince kulağa çok aptalca geliyor." "Söz veriyorum, öyle olmayacak." Hemen karşılık veriyorum.

Dil çubuğu dişlerine çarpıyor ve derin bir nefes alıyor.

"Beni terk etmenden ölesiye korkuyorum. Sadece güvenli bir eve bile olsa. Eve döndüğümde kızlarımın burada olmayacağı düşüncesi canımı yakıyor. Seni daha yeni geri aldım."

Sütyenimi çıkarıp yanımda yere bırakıyorum ve serin havanın meme uçlarıma değdiğini hissediyorum.

"Seni asla terk etmeyeceğim, Jax. Asla. Sana bunun sözünü verdim ve her kelimesinde ciddiymim. Seni seviyorum."

"İçten içe bunu biliyorum, ama aklım-"

"Bu tamamen geçerli, Jax. Erkeğimle eve dönene kadar saatleri sayıyor olacağım." Arkama yaslanıp kollarımın üzerinde doğruluyorum ve elbisemden sıyrılmak için kalçalarımı kaldırıyorum.

"Tanrım, Sofia," diye tıslıyor.

"Bana açılarak çok iyi bir çocuk oldun Jax," diyorum ona kirpiklerimi kırıştırarak.

Tekrar doğrulduğumda, ellerimle göğüslerimi şehvetli bir şekilde avuçlarken gözlerinin açıldığını fark ediyorum.

"Bu doğru mu?"

"Evet." Dizlerimin üzerinde doğrulup parmaklarımı nazikçe külotumun dantelinin altına kaydırıyorum.

"Beni istiyor musun, Jax?" Başımı yana eğerek soruyorum.

Yavaşça indirmeye başladım. Gözleri kararıyor ve bu benim amımın zonklamasına neden oluyor.

"Siktir, evet. Sof." Sesi boğuk.

Alt dudağını yalıyor ve ben daha fazla dayanamıyorum. Aleti kırmızı şortunu deliyor. Etrafımızdaki hava elektrikle çatırdıyor.

"Göster bana." Neredeyse fısıldıyorum, külotumu çıkarıyorum.

Başını sallıyor ve gözlerimin şaşkınlıkla açılmasına neden oluyor. Sonra hızla şortunu indiriyor ve yerde tekmeliyor. Zonklayan ereksiyonuna bakarken ağzım sulanıyor ve kendimi başka tarafa bakamaz halde buluyorum.

"Bana doğru sürün bebeğim. İyi bir çocuk olduğumu söylemiştin. Şimdi sikimin üzerinde öğürdüğünü duymam adil olur."

İşte burada. Benim Jax'im.

Dört ayak üzerine kalkıp yavaşça ona doğru sürünüyorum, kalbim göğsümde çarpıyor. Kendimi onun önünde konumlandırıyorum, parmak uçlarım uyluklarında bir yol izliyor ve ondan derin bir inilti çıkarıyor.

Elimi şaftının etrafına sardığımda inliyor ve beni at kuyruğumdan geri çekerek dudaklarımı onun tadına bakmaktan sadece birkaç santim uzak tutuyor. Kenara kayıyor ve beni bacaklarının arasına çekerek yastıklı zemine oturuyor.

"Dizlerinizi daha geniş açın. Kıçını havaya kaldır. O güzel amcığın aynada tam olarak görünmesini istiyorum" diye emrediyor ve bu beni ateşliyor.

Pozisyonumu alıyorum ve ucunu yalıyorum, onu boğazımın arkasına götürürken çenesinin sıkılmasını izliyorum. Saçlarım yumruğuna dolanmışken hareketlerimi kontrol ediyor, yüzümü beceriyor.

"Bu mükemmel bir görüntü değil mi? Kukun dokunulmak için yalvarıyor.

İyi bir kız ol ve yap."

Klitorisimin etrafında yavaşça dönerken inliyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Bütün vücudum karıncalanıyor.

"Hayır, bebeğim. Kendini parmakla."

Belimi kaydırarak iki parmağımı usulca içeri sokuyorum ve bu sırada ona bir bakış atıyorum. Gözleri arkamdaki aynadan hiç ayrılmıyor.

"İkiden fazla alabilirsin. Benim için sıırıslıklam olmanı istiyorum." Kalçalarını yukarı kaldırıyor ve ben onun için üçüncüyü eklerken sikini öğürüyorum.

Vay anasını.

"Evet, siktir, Sofia," diye inliyor ve bu beni daha da tahrik ediyor.

İçeri ve dışarı iterken ıslaklığımı duyabiliyorum. Gittikçe yaklaşırken, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyor.

"Senin içinde olmalıyım."

Ben daha sözlerini algılayamadan ayağa kalkıyor ve beni kollarımın altından kaldırarak kucağına oturtuyor, siki bana doğru bastırıyor.

Kollarım sıkıca boynuna dolanmışken sırtıyor ve dudaklarını vahşi bir öpücük için dudaklarıma çarpıyor. Hararetle hâlâ onu tadarken kendimi kaldırmak için omuzlarını kullanıyorum ve onu girişime hizalıyorum. Beni sertçe aşağı çekerken parmakları kalçama saplanıyor ve ağzının içinde inlememe neden oluyor. Öpüşmeyi kesip bedenlerimizin arasına bakıyorum, ona binişimi izliyorum.

"Beni ne kadar mükemmel aldığına bak, tigritsa."

Bir eli sıkıca belimde, diğeri boğazımda, gözlerimiz kilitleniyor. Onun içindeki ham arzu kıvılcımı neredeyse içimde havai fişekler patlatıyor. Kalçalarımı döndürerek, parmaklarımı boğazının iki yanında sıkarak ve dudaklarımı onun dudaklarına çarparak onun tutuşunu taklit ediyorum.

Bu his kafamı bulandırıyor. Tek hissedebildiğim onun aletinin durmaksızın içime girmesi. Her öpüşünde ciğerlerimdeki havayı çalıyor ve beni nefessiz bırakıyor. Kulaklarımda kükreyen kanın diğer her şeyi bastırdığını hissedebiliyorum.

"Ben. Lanet. Seviyorum. Seni," diye homurdanıyor her sert ve son itiş arasında.

Boğazımı serbest bıraktığında adını haykırıyorum ve içine yığılıyorum, dişlerimi boynuna geçirip içime dökülürken orgazmımı onun titreşen uzunluğunda yaşıyorum.

Vay anasını.

Uzanıyor, beni de yanına çekiyor, aleti içimde seğiriyor. Sert elleri yüzümü çevreliyor ve ben onun dokunuşuna gömülüyorum. Sonunda evimdeyim. Ait olduğu yere döndü.

"Seni seviyorum, Jax Carter," diye fısıldıyorum dudaklarına. Bana kalbimi onaran samimi bir gülümseme veriyor.

Birbirimizin kollarında sessizce uzanırken o da beni kendisine sımsıkı sarıyor. Sanki gitmeme izin vermek istemiyor.

Kendimi yukarı itiyorum.

"Yapmanız gerekeni yapın. Bu iş bittiğinde telafi etmemiz gereken çok zamanımız olacak." Bir sırtışıma geri çekerek ona söyledim.

"Her şeyi telafi edeceğim, Sofia." Yanağımı okşuyor ve şakağıma zarif bir öpücük konduruyor.

Bunun sona ermesi için sabırsızlanıyorum, böylece ailemiz sonunda tekrar bir araya gelebilecek, sonsuza dek.

YEDİ DÖRT

SOFYA

"DADA!" MAEVE ÇIĞLIK ATIYOR VE BEBEĞİNİ YERE FIRLATIYOR.
alt dudağı titriyordu.

Jax birkaç dakika önce Nikolai ile birlikte ayrılmıştır ve Lara geç kalmaktadır. Nikolai'nin kızı annesine ait battaniyeyi almayı unuttuğu için üzgündür, bu yüzden Lara U dönüşü yapmak zorunda kalmıştır.

Maeve'i kucağıma alıp kalçamda zıplatıyorum ve televizyonu açıyorum.

"Kısa süre içinde babamızın yanına döneceğiz, söz veriyorum."
Saçlarının tepesini öperek onu yatıştırıyorum.

Kapı zili çaldı. Aceleyle gidip açtım, Lara'yı bekliyordum.

Kapıyı açtığımda, korumalarımın biri kolunu sıkıca tutarken burnunu çeken, şiş yüzlü bir Anna'yla karşılaştım.

"Seni tanıdığını söyledi. Kimseyi içeri almamak için emir aldım. Ama o, nasıl diyorsunuz? Israrcı," diyor kalın bir aksanla.

Gözyaşları korku dolu yüzünden aşağı akıyor.

"Sofia, seninle gerçekten konuşmam gerek." Sesinde çaresizlik var. Berbat görünüyor. Son konuştuğumuzdan beri onu aramaya çalıştım. Onun bu işe karışmasıyla ilgili cevaplara ihtiyacım var. Her aramamı engelledi.

Bir adım geri atıyorum, korumama bakarken kapıyı sıkıca kavriyorum.

"İçeri girebilir. Lara'ya söyle, geldiğinde onunla dışarıda buluşacağım.
burada."

Bana hızlıca bir baş selamı veriyor ve Anna'yı serbest bırakıyor.

Beni geçip yerde duran iki çantaya bakıyor. "Mutfığa gidelim,"
diyorum ona, odanın dışını işaret ederek.

Maeve'i oyun parkına yerleştiriyorum. Televizyondaki çizgi filmleri görünce alkışlıyor.

Kollarımı göğsümde kavuşturarak, titrek elleriyle çantasını tezgâha yerleştirmesini izliyorum.

"Jax'i nereden bildiğini açıklayacak mısın?" Parmağının tersiyle gözyaşlarını siler.

"Her şeyi berbat ettim. Brody,

o-" Kalbim neredeyse duracak.

Brody.

"Brody, ne?" Sesimi yükseltiyorum ve ona doğru bir adım atıyorum. "Onunla yatıyordum, Sof. Özür dilerim."

Burnumun kenarını çimdikliyorum. Onunla işim bitti. "Gerçekten mi, Anna?

Senin derdin ne be? Evleneceğini biliyorsun, değil mi?" "Bana söz verdi." Omuz silkiyor.

Yeni kıyafetlerine ve tasarım ayakkabılarına bakarak omurgamı dikleştiriyorum.

Tabii ki. Şimdiye kadar tek bir şeyle ilgilendi; para.

"Bunların benimle ne ilgisi var? Kimi istersen sik, Anna."

Anna'nın bakışları Maeve'e sabitleniyor ve ben bir şeylerin ters gittiği hissinden kurtulamıyorum. Kendimi onun önünde konumlandırarak kızımı görmesini engelliyorum.

Alt dudağı titriyor. "Beni korkutuyor. Yardıma ihtiyacım var." Bana yalan söylediğini hissediyorum.

"O ne yapıyor?"

Elleri titreyerek aniden ayağa kalkınca geri sıçırıyorum. İçgüdüsel olarak olduğum yerde kalıyorum ve Maeve'e yaklaşmasını engelliyorum.

"Bir kahveye ihtiyacım var. Sana bir tane yapayım." Beni itti ve kapsülleri bulana kadar tezgahın üzerindeki kutuları karıştırmaya başladı.

Ne oluyor be?

Musluğun altına bir fincan koyduktan sonra çantasına bakıyor ve tırnaklarını kemiriyor.

Ya düşündüğümde daha derindeyse? Tüm bunların arkasında Brody olabilir mi? Jax'e zarar vermek için mi?

Ne kadar ileri gitmeye istekli?

Risk almıyorum. Jax'in şu anda dışarıda ne yaptığını biliyorum.

Telefonumu arka cebimden çıkardım.

"Ah," diye haykırır Anna, iki büküm olur ve dramatik bir şekilde karnına tutunur.

Telefonumdan başımı kaldırıyorum.

"Ne oldu?" Sesimi sakın tutarak soruyorum. "Regl sancıları, lanet olsun. Bana bir tampon getirebilir misin?"

"Banyodaki dolabın içindeler, Anna."

Gerçekten o kadar aptal olduğumu mu düşünüyor? Ben çantasına doğru adım atarken kendini düzeltiyor. Gözleri irileşiyor ve hızla nefes almaya başlıyor.

"Ya bana doğruyu söylersin ya da evimden defolup gidersin," diyorum. Çantasında bir şey var. Ben yaklaştıkça elleri daha çok titriyor.

"Yapamam."

"Her neyse, Anna. Jax'i arayacağım."

Yüzü soldu. "Bunu yapmana izin veremem."

Sesini tanıyamadım. Telefon çaldığında, Anna kendini bana doğru fırlattı. Ani bir hamleyle telefonu elimden alıyor ve sertçe fırlatarak odanın diğer ucuna uçuşmasına neden oluyor.

Ellerimi kaldırarak bir adım geri çekiliyorum ve Maeve'in önünde koruyucu bir duruş alıyorum, gerekirse onu savunmaya hazırım.

"Bunu yapmak zorundayım, Sof. Özür dilerim. Brody onu istiyor." Gözleri vahşi ve gülümsemesi kötücüllükle bükülmüş bir halde yanımdan geçip Maeve'e bakıyor. "Sadece içkiyi alsaydın daha kolay olurdu. Sana zarar vermek zorunda kalmazdım."

Gözlerimdeki yanan yaşlara rağmen, karşı konulmaz bir savaşma ihtiyacı beni tüketiyor.

Kızıma dokunmayacak. Yolunu kesiyorum ve yüzüne vuruyorum.

"Çık dışarı!" diye bağırdım.

"Maeve olmadan olmaz. Kendimi kurtarmak zorundayım."

Onu itmeye çalıştığında içimi bir öfke dalgası kaplıyor. Hiç tereddüt etmeden onu saçlarından yakaladım ve zorla ters yöne doğru ittim.

"Bebeyimi hiçbir yere götüremezsin, seni kaltak." Hızlı bir hareketle onu yere fırlattım ve yüzünün yere çarpmasını sağladım. Bir iniltiyle doğruluyor ve burnundan akan kanı temizlemek için elinin tersini kullanıyor.

"Bunu ödeyeceksin," diyerek fayansların üzerine tükürüyor ve sanki ele geçirilmiş gibi kendini yukarı fırlatıyor.

Bir enerji patlamasıyla onu itebildiğim kadar sert itiyorum ve geriye doğru tökezlerken zaman uzuyor gibi görünüyor. Yankılanan bir çatırtıyla kafası mutfak adasının köşesine çarpıyor ve yere düşerken evin içinde güçlü bir titreşim yayılıyor.

Vay anasını. Az önce ne yaptım ben?

YEDİ BEŞ

JAX

"ENZO, EVİMDE KIMIN OLDUĞUNU SÖYLE!" HOPARLÖRÜ AÇTIM.
kaskımı takıp bisikletime binerken.

Sofia aradı ve hat kesildi, şimdi ulaşamıyorum ve lanet güvenlik sistemim telefonumda çalışmıyor.

Arkama bakıyorum ve Nikolai ile Alexei'ye takip etmelerini işaret ediyorum, diğerlerini molozların üzerinde kanlar içinde bıraktığımız dört ölü Reaper'ı temizlemeye bırakıyorum.

Ana yola doğru hızlanıyorum,

"Bekle, Jax. Sarışın bir kadına benziyor, ufak yapılı."

"Anna?" Trafikte dişlerimi sıkarak soruyorum. Eve sadece birkaç dakika uzaklıktayım.

"Evet. Öyle görünüyor. Muhafızlar bana geri döndü, Sofia iyi. Ama uyarayım, temizlik yapmanız gerekebilir."

Hay sikeyim.

"Sorun değil, Alexei ve Nikolai yanımda. Ben hallederim. Teşekkür ederim."

Telefonu kapatıyor ve Lara arabayı yanaştırırken ben de arabayı yola çekiyorum. Kaskımı çıkardım ve elimi ona doğru uzattım.

"Arabada kal," diye emrediyorum, aceleyle eve giriyorum.

İlk gördüğüm şey kan, her yer kan ve cesedin başında titreyen bir Sofia.

Ona dikkatlice yaklaştım.

"Sofia, bebeğim. Yaralandın mı?"

Yanağını usulca okşuyor ve vücudunda iz var mı diye tarıyorum, bir şey bulamayınca daha az canı hissediyorum.

"Sanırım onu ben öldürdüm," diye fısıldıyor Sofia, titreyen elleri artık gözlerini kapatıyor. Onu kendime doğru çekiyorum ve sıkıca sarılıyorum.

"Sorun yok, tatlım. Hadi gidip oturalım." Bizi kanepeye doğru yönlendiriyorum ve oturmasına yardım ediyorum.

"Dadada," diye alkışlıyor Maeve oyun parkından, hiçbir şeyden habersiz. Onu kucağıma alıp yerdeki cesede sırtımı döndüğümde gözleri fal taşı gibi açılmış bir Alexei kapıdan içeri giriyor.

"Kahretsin," diyerek sert Nikolay'a bakmak için geri döner. "O iyi mi?" Nikolai bana soruyor ve ben başımı sallıyorum.

Maeve bana sarılmışken Sofia'nın yanına oturuyorum ve bir kolumu onun omuzlarına doluyorum.

"Bana ne olduğunu anlatman gerek bebeğim. Bu çok önemli."

"Brody ile birlikte, ona Maeve'i almasını söyledi. Üzerime geldi, onu ittim ve kafasını çarptı. Çok sert, Jax. Yemin ederim bir şeylerin çatladığını duydum."

Güzel. Kendi kendime düşündüm. Bekle. Az önce ne dedi?

Maeve bana sokulurken ona daha sıkı sarılıyorum.

"Brody denendi için çalmak bizim Kızım, o o ne sen sadece ne dedin, tatlım?" Ses tonumdan öfkeyi uzak tutmak için elimden geleni yapıyorum.

Hıçkırarak ağlıyor ve başını sallıyor.

"Kaltak ölmemiş!" Alexei sesleniyor ve kafamı kaldırdığımda onun kolunu dürttüğünü görüyorum.

"Nik, biraz su getir, buz gibi olsun," diye emretti.

Sofia, Nikolai'nin Anna'nın üzerine su dökmesini izlerken başını kaldırıyor. Sofia'nın yanağına bir öpücük konduruyorum.

Eğer yaşıyorsa, bize cevap verebilir.

"Biz bununla uğraşırken Maeve'i yukarı çıkarabilir misin?" "Evet, ne yapacaksın?"

"Bazı cevaplar almaya gidiyorum," diyerek Maeve'i kollarına bırakıyorum. "Elena'yı seninle yukarı göndereceğim."

Ben ayağa kalkarken Anna inliyor.

Sofia Maeve'i alırken parmaklarımı çitlatarak, "Bir sandalye getir ve onu ona bağla, hiçbir yere gitmiyor," diyorum.

"Alexei, fahişeyi sen bağla."

"Normalde bu cümlelerin çok daha seksi bir anlamı var," diye sırtıyor bana. Alexei tam son düğümü atarken ön kapı uçarak açılıyor.

Lara, arkasından çaresizce takip eden bir muhafızla birlikte püfür püfür ilerliyor. "Dışarısı otoparka benziyor. Sizin dışarıda kötü adamları kovaladığınızı sanıyordum." Nikolai'nin yanından geçerken durur. "Kim o?"

"Bu-" Anna'nın sarı saçlarını tutuyorum ve yarı baygın başını geriye yatırıyorum. "- Sophia'nın orospu eski arkadaşı, Anna." Bıraktım ve çenesi göğsüne doğru düştü.

"Neden bağlı, Alexei?" Ona döner.

Ellerini kaldırarak geri çekiliyor. "Sadece Jax'in istediğini yapıyorum."

Anna inliyor, bize bakarken şişen gözleri hızla kırpışıyor. "Kahretsin."

İçimde öfke kabarıyor ve omuzlarını tutarak onu şiddetle sarsıyorum.

"Seni dövmeden önce bana her şeyi anlat!" Yüzüne doğru bağırdım.

Küçük bir el omzuma sertçe dokununca dönüp bakıyorum.

Lara kollarını göğsünde kavuşturmuş, başını yavaşça sallıyor. "Jax, bir kadına böyle işkence yapılmaz."

"Ne? Evet, acı en büyük adamları bile konuşturur." Anna'ya dönüp baktığımda, çok büyük olmadığını gördüm. Onu kırmak için fazla bir şey gerekmez.

Ne kadar kızgın olsam da onu ikiye bölebilirim.

"Kadınlar acıya katlanmak için yaratılmıştır. En çok acı veren şey, kalplerimize zarar vermektir." Ellerini savurarak beni uzaklaştırıyor. "Sana göstereyim."

Anna'nın yanından geçerek tezgâhın üzerindeki büyük boy çantayı aldı ve karıştırmaya başladı. "Hmm, bu nedir?" Soluk sarı bir tozla dolu plastik bir poşeti fırlatır.

Alexei onu alır ve açar. Parmağını içine sokarak diline küçük bir parça koyuyor.

Nikolai kafasının arkasına bir tokat atar. "Aptal. Ya o zehirse?"

Alexei sırtırken gümüş dişini gösteriyor. "Ölümcül değil ama bu gece iyi uyuyabilirim."

Lara çantasının derinliklerinden Anna'nın telefonunu çıkarır. "Al bakalım. Bak, başparmağımla bile açılıyor." Bana baktı. "Biraz yardım eder misin?"

Anna'nın elini açmak sandığımdan daha fazla çaba gerektiriyor ve Lara telefonu defterine bastırıyor.

"Bakalım ne bulabileceğiz." Kilitli olmayan cihazda gezinirken dilinin ucu dışarı çıkıyor. "Oh. İşte başlıyoruz, patronuna mesaj atıyorum"

Onu becermek istediğini. Ve, işte, bu senin yeni kankan mı?" Lara, Anna'nın görebilmesi için ekranı çeviriyor.

Anna cevap vermiyor.

Lara öfkeyle yazıyor. "Pekala. Tahmin et ne oldu, az önce onun kocasını becerdin.

Yaramaz kız."

Anna'nın gözleri kocaman açılır. "Hayır! Yapmadın!"

Alexei yere, dolabın üzerine yığılırken bir gümbürtü duyulur.

"Merak etme." Nikolai onu düz yatırır. "Hâlâ nefes alıyor."

"Ah, kızım. Arkadaşın sana çok kızgın!" Anna kıvranıp sandalyesini kaydırırken Lara kıkırdıyor. "Daha iyi yapacağım." Başparmakları hararetli bir karşılık verir. "Oops. Brody'yi Mike adında bir adamdan bahsetmek için arıyor galiba?"

"Dur! Konuşacağım!" Anna yarılmış dudaklarının arasından sızlanıyor. "Sana ilaç veren Brody'ydi. Babalık testi numarası yaparak ve Maeve'i alarak senden intikam almak istedi. Onu alırsam bana elmaslar ve bedava yolculuk sözü verdi."

Görüşüm kırmızıya dönmeye başladı. Parmaklarımı karışmış sarı saçlarında düğümleyerek onu kendime doğru çekiyorum. "Ne yaptı?"

"Brody, Stacy ile yatmışsın gibi görünmen için sana tuzak kurdu." Bana bakarken gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. "Senden intikam almak istedi." Gözleri Sofia'nın gittiği merdivenlere kayıyor. "Onu aldığın için hâlâ kızgın. Açıkçası bu beni çok kızdırıyor. Lütfen, bırak gideyim, beni bir daha asla göremeyeceksin."

Kolumu kaldırıyorum. Yumruğumu onun sümüklü burnuna öyle bir geçirmek istiyorum ki-

Nikolai'nin dev eli dirseğimi kavlıyor ve beni geride tutuyor. "Canlı olarak daha faydalı olabilir. Bu elmaslar hakkında daha fazla şey duymak istiyorum."

"Siktir et onları. Brody nerede?" Çenesini tutarak gözlerimde kaynayan öfkeyi görmesini sağlıyorum.

"Ben, ben bilmiyorum. Maeve yanımdayken benimle bir saat içinde kulüplerinde buluşacağını söyledi."

Alexei, yüzünün köşesinden akan salya şeridiyle yüksek sesle horluyor.

Nikolai beni çekti. "Git. Biz takip edeceğiz."

"Sofa nereye gittiğimi söyle." Kendi telefonumu çıkarıp Enzo'nun numarasını aradım.

"Evet, Jax?" Çakıllı sesi, sözünü kesmişim gibi geliyor.

"Enzo, bir iyiliğe ihtiyacım var. Acil bir durum var. Birini bulmam lazım."

YEDİ ALTI

SOFYA

"JAX! BEKLE!" TAM ÖN KAPIYI AÇARKEN MERDİVENLERDEN AŞAĞI BAĞIRDIM.

Kapı.

Ani bir duruşla bana doğru döndü, gözleri ürpertici bir öfkeyle doluydu, ben de onu karşılamak için hızla merdivenlerden indim.

Ona doğru attığım her adımda parmakları kolun üzerinde daha da sıkılaşıyor. Solumda, Lara'nın yerde baygın yatan Alexei'yi tokatladığını ve Anna'nın panik içinde sandalyeye sıkıca bağlandığını, Nikolai'nin de onu uğursuzca izlediğini görüyorum.

"Gidiyorlar mı-" Jax

başını sallıyor.

"Dersini alıyor. Vegas'a geri gelmemesi gerektiğini biliyor." Sanırım bu vicdanımı rahatlatan bir şey.

"Nereye gidiyorsun? Ne dedi o?"

Çenesindeki kaslar, iç kargaşasının sessiz bir tezahürü gibi daralır.

"Hepsi Brody'nin işiydi. Bana ilaç verdi ve hepsi bir tuzaktı. Maeve'i bizden alması için ona para verdi." Her kelimesinde derin sesindeki öfkenin yükseldiğini duyabiliyorum ve aramızdaki mesafeyi kapatıyorum.

Bunu bize yaptıkları ve bir arkadaşımı kaybettiğim için kızgıyım. Bunun Jax'in başına gelmesinden dolayı yıkıldım.

Gözlerindeki o kusursuz bakış, gideceği yeri açıkça ortaya koyuyor. "Tek başına mı gidiyorsun?" Kalbim hızla çarparken başımı eğiyorum.

Yüzümü kabaca kavlıyor ve çenemi yukarı kaldırıyor, yoğun bakışları benimkilere kilitleniyor.

"Bu işi bitireceğim, Sof. Kimse kızımızı tehdit edemez. Benden her şeyimi almaya çalıştı. İyiliğine karşılık verme zamanı geldi. İyi olacağım, tatlım."

Alt dudağım titriyor. "Sadece bize geri döndüğünden emin ol, Jax. Lütfen."

Beni susturmak için dudaklarını dudaklarımın üzerine bastırıyor.

"O gidene kadar duramam. Bunu ailemizi korumak için yapıyorum bebeğim. Küçük kızımızı. Benim için önemli olan tek şey siz ikinizsiniz. İkiniz için her şeyi gözümü kırpmadan feda edebilirim. Bu vermem gereken en kolay karar olurdu."

Başımı salladığımda yanaklarımı sıkıca kavlıyor.

"Ama eve *döneceğim*. Seni seviyorum," diyor ve beni tekrar öpüyor, bu sefer daha sert bir şekilde, çekilmeden önce.

Kapıyı çarparak kapatırken cevap verme şansımı ortadan kaldırıyor. Beni gözlerimden yaşlar akarken duvara bakar halde bıraktı.

YEDİ-YEDİ

JAX

ŞARKI- LIKE A VILLAIN, BAD OMENS.

Olan her şey *onun yüzünden* oldu.

Sofia'yı bana onun boktan yolu verdi. Ve neredeyse onu elimden alıyordu. Onun yüzünden, neredeyse asla geri dönemeyeceğim bir çukura düşüyordum. Artık değil.

Evden çıktığım ilk bir kilometreyi hatırlamıyorum bile, Ducati'm o kadar hızlanıyor ki zar zor tutunabiliyorum. Arabaların arasında salınırken, kaldırımdaki insanlara siyah bir bulanıklık gibi görüldüğümü biliyorum.

Yolumdan çekilseler iyi olur, çünkü onu bulana kadar durmayacağım.

"Hangi yol?" Neredeyse bir kavşağa geldim. "Onu bulabildin mi?"

"Bekle." Enzo'nun derin sesi yatıştırıcı. Bunun ne kadar önemli olduğunu biliyor. Her durumda nasıl bu kadar sakin kalabildiği beni şaşırtıyor.

"Sola."

Emrini anında yerine getiriyorum, dar dönüşü yaparken dizim sıcak asfaltta neredeyse sürükleniyor.

Sessizce küfrettiğini duydum. "Tamam, onu geri getirdim. Yaklaşık sekiz blok ileride, iki motorcuyla birlikte kuzeye doğru gidiyor." Parmakları klavyesinde tıkırdıyor. "Mikhail'e haber verdim. Onu durdurduğunuzda takviye göndereceğini söyledi."

Mantıklı. Diğerlerinin hiçbiri motosiklette benim kadar hızlı değil.

Bunun için Kai'ye teşekkür etmeliyim. Onunla yarıştığım onca yılın karşılığını bu gece alacağım.

"Bu ışıklardan sonra sağa, şu sokağa dönün," diyor Enzo kesin bir ifadeyle.

Durmayı siktir et. Kırmızıda geçip önüme çıkan bir arabayı atlattıktan sonra küçük caddede hızla ilerliyorum.

Hiçbir şey ona ulaşmamı engelleyemeyecek.

Polisler beni yakalarlarsa kalanları toplayabilirler.

"Onları ileride görebilirsin. Adamınız önde." Duraklıyor. "Görünüşe göre bulundukları yerlerden birine doğru gidiyorlar. Eğer çatışmaya girerseniz, takviye bekleyin."

Nereye gittiklerini biliyorum. Ana kulüplerine.

Benim için sorun yok. O bir açıklama olacak.

Üç motosiklet yeşili bekleyen birkaç arabanın önünde belirir.

Zor ama tekrar hareket edene kadar bekliyorum.

Sedanları geçip, en yakın olanın hemen arkasına geçiyorum.

Kaskımı alt kenarından tutarak, ilk Azrail'in kafasının arkasına doğru olabildiğince sert bir şekilde savuruyorum.

Topallayarak düşüyor, Harley'i sallanıyor ve kaldırıma çarpıyor.

İkincisi arkadaşını fark etmiyor, ama beni yanına yanaşmış görünce iki kez baktığını görebiliyorum.

"Sürpriz!" Derme çatma silahımın küt tepesi yüzüne çarpıp vizöründen kan püskürtürken, Ducati'm ağırlığımı vererek savruluyor.

Kahretsin, karşı şeride fırlamadan önce lastiği neredeyse bana çarpıyordu.

Kamyonet üzerinden geçerken tatmin edici bir çift gümbürtü duyuldu.

Şimdi, geriye kalan tek şey, benim harika kardeşim.

Brody omzunun üzerinden bakıyor. Beni görünce motosikleti kendi şeridinde sallanıyor, sonra gazı çevirip ileri fırlıyor.

Domuzunun beni geçmesine imkan yok. Ama gözlerinde gördüğüm panik bana umursamadığını söylüyor.

"Ne yaptığını biliyorum!" Daha hızlı roket atarken ona bağıriyorum.

Darbemi engellemek için kolu havaya kalktı. "Siktir git, Jax!" diye bağırarak benden uzaklaşmaya çalışıyor.

Frene basarak arkama düştü ve karşıdan gelen trafiği keserek iki ağır yük kamyonunun arasından geçti.

Lanet olsun. Beton bir ayırıcı var.

Kapattığını zar zor görebiliyorum. Hayır.

Olmuyor.

Olabildiğince sert bir şekilde geri çekilerek motorumu tekerleğe sokuyorum ve ön tekerleği refüje indiriyorum, ardından gaza basıp onu son gördüğüm noktaya doğru ilerliyorum.

Yakaladım. Arkası iki kavşak ötedeki yolda kayboluyor.

Farlardan ve kornalardan kaçarak, kaldırıma atlamadan önce birkaç gözü dönmüş sürücünün yanından geçiyorum. İnsanlara yolumdan çekilmeleri için bağırarak, sonunda yol ayrımını buluyorum ve gaza basıyorum.

İşte orada.

Pislik herif beni kaybedebileceğini sandı.

Bir kez daha, Ducati'mi arka tekerleğinin üzerine çekiyorum, bu sefer gazı çevirirken bacaklarımı sarkıtıyorum.

Sevgili motorum Brody'nin kafasına çarpıp onu kendi aracından fırlatırken kendimi bırakarak sıcak asfaltta yuvarlanıp zıplıyorum.

O daha yere inmeden ben ayağa kalkmıştım bile.

Yumruğumun yüzüne inmesi dünyanın en güzel duygusu.

"Sen. Siktir. Sen. Uyuşturdun. Beni." Her kelime parmak eklemlerimin ona çarpmasıyla noktalanıyor.

Beni savuşturmak için ellerini havaya kaldırmaya çalışıyor. "Bunu hak ettin!" diye bağırıyor bir sonraki darbemle dişleri kırılmadan önce.

Topuklarımın üzerine oturdum. "Neden? Ben sana ne yaptım?"

Dirseklerinin üzerinde doğruldu ve kanayan dudağına hafifçe dokundu. "Sen her şeyle büyüdün. Ben hiçbir şeyle büyüdüm," diye tükürüyor. "Bütün hayatım annemin babanı bırakıp benimkiyle evlendiği için ne kadar pişman olduğunu anlatmasıyla geçti."

Sonuna kadar oturmaya çalıştığında, yanağına sert bir darbe daha indirerek onu tekrar yere seriyorum.

"Siktir," diye inliyor, yan yatmak için dönüyor.

"Suratını bu kaldırıma çarpmamam için bana iyi bir sebep versen iyi edersin." Ayağa kalktım ve kaburgalarına tekme attım.

"O benim." Kıvrılıyor ve kan öksürüyor. "İştediğim her şeye sahipsin. Onu geri hak ediyorum."

Botum karnını buldu. "Seni değersiz pislik. Ona *sahiptin*. Gitmesi senin suçun." Onun için üzölmekte zorlanıyorum.

Tek düşünebildiğim, onu aldattığımı söylediğimde Sofia'nın yüzündeki acı.

Bunu o yaptı. Bana bunu o yaptırdı. Onu incittim ve neredeyse beni mahvediyordu. Ayağım tekrar temas etti ve bir çatlak hissettim.

İyi. Sonunda hangi otoparka geldiğimize bak. Kulüp binası.

"Ne kadar uygun değil mi? Ev üssündeyiz, kardeşim. Biraz daha yaklaşalım, tamam mı?" Onu gömleğinin arkasından tutup bunaltıcı betonun üzerinde sürüklüyorum.

Yorgun batı temalı barın önünde, büyük ana kapıları çerçeveleyen eski moda bir otostop direği var.

Onu içlerinden birinin yanına bırakarak yırtık gömleğinin kuyruğundan tutup çekiyorum ve bacağım kadar uzun bir parça koparıyorum.

Mükemmel.

Kollarını başının üzerine uzatıp tabana bağıladığımda çığlık atıyor, toprakta kıvranıyor.

"Aww. Acı mı? Seni eşitlemem ne dersin?" Bükölen gövdesinin üzerinden geçerek onu tekmeliyorum ve her darbeye kemiklerini kırıyorum.

"Orası mı? Daha iyi misin?" Adrenalinim tükenmeye başlıyor. Motosikletimin ön kısmının yakındaki çalıların arasına gömüldüğünü görüyorum ve onu çıkarmaya karar veriyorum.

Bırak bir süre acı çeksin.

Motosikletimi kaldırdığımda, neyse ki çok sert bir darbe almamış gibi görünüyor.

Lambo'mu dükkandan zor çıkardım. Lanet

Brody. Bu da onun hatası.

Ducati'yi yaklaşıtııyorum, tam kickstand'i indiriyordum ki bir şeyler mırıldandığını duyuyorum.

"O da ne?" Onu duyabilmek için tekerleklerin biraz daha yaklaşmasına izin veriyorum.

"Dedim ki," diye öksürüyor, kan tükürüyor. "O bir fahişe. Beni terk ettiğı gibi seni de terk edecek."

"Gördün mü? Rahat bırakamadın, değil mi?" Mandalı yerine takıp motosikletime tırmandım.

Hemen çalışıyor. Çok hırpalanmamış olmalı.

Motoru çalıştıtııyorum, sesi hala mükemmel.

Ön freni kilitleyerek, yüksek uçlu makinenin arka ucunu itiyorum ve döndürüyorum, böylece lastik Brody'nin karnına dayanıyor.

"Cehennemde görüşürüz, kardeşim." Gazı çeviriyorum, debriyajı bırakıyorum ve arka tarafın dönmesine izin veriyorum.

Birinin böyle çığlık attığını duymayalı uzun zaman olmuştu. Delici, bir uyarı sireni gibi.

Yüksek hızlı makinemin ağırlığı altındaki tüm yumuşak dokuyu yiyip bitirirken, lastik sırt önce gömleğinin son parçasını, sonra da Azrail kulüp binasının ana kapısı et ve bağırsak parçalarıyla kaplanana kadar karnının etini yırtıyor.

Bisikletim altındaki asfaltta cıvıldadığında feryadı soluk soluğa bir çağılıya dönüşüyor.

Onun aracılığıyla.

Brody son nefesini verirken otoparkın iki ucundan farlar beliriyor ve bana doğru koşuyor.

Nikolai Hellcat'inden iner. "Eğlenceyi kaçırdım. Alexei'nin uyuyan kışını doldurmam gerekiyordu. Topal bir Rus'la güreşmenin ne kadar zor olduğunu biliyor musun?" Brody'nin cesedine doğru yürür ve cansız ayağına tekme atar. "Bir Azrail daha eksildi. Aferin." Beni sırtımdan alkışladı.

Daha fazla araba geliyor ve adamlarımız silahları hazır bir şekilde boşaltıyorlar.

"Bu binaları temizleyeceğiz. Bununla başlayalım." Nikolai adamlarına boyamasını yeni bitirdiğim ana salona girmelerini işaret ediyor.

"Kalmak ister misin? Yoksa gidip Sofia'yı mı kontrol edeyim?" Nikolai sorarken kaşlarını kaldırıyor.

"Ben kalacağım. Onun için tek tehdit o değil. Hepsini yok edelim." Teklif ettiği tabancayı aldım ve onu içeri kadar takip ettim.

Ekibimiz ilerlerken bina boyunca tek tük silah sesleri duyabiliyorum ama Nikolai ve ben canlı kimseyle karşılaşmıyoruz.

"Hey, ofisi buldum sanırım." Büyük bir masanın ve kağıt yığınlarının olduğu bir odaya giriyorum.

Duvardaki Knox'un resmi her şeyi açıklıyor. Namluyu kaldırıp kel kafasına doğru tetiği çekmeden duramıyorum.

Bir sekme beklerken, Nikolai ve ben içi boş bir gümbürtü çıkardığında şaşkınlıkla birbirimize bakıyoruz.

"Bir bok yok mu?" Gösterişli çerçeveyi tuğladan çekince, içinde bir kasa bulunan bir boşluk ortaya çıkıyor.

Nikolai onu alır ve altındaki rafa koyar. Açınca en az bir düzine küçük siyah kadife çanta ortaya çıkıyor.

Birini alıp bana fırlatıyor, sonra bir diğeri alıp içindekileri geniş avucuna boşaltıyor.

"Jax. Bunlar elmas. Bunun içinde en az yüz tane var." Floresan ışığı altında parlıyorlar.

Ve büyükler. Bazıları birkaç karat.

"Vay anasını. Mikhail'e söylemelisin." Yumuşak keseyi diğerlerinin yanına geri koydum. "Bu onların kaynaklarında büyük bir delik açacak."

Nikolai yavaşça başını sallar ve kutuyu kolunun altına alır. "Bunu geri isteyeceklerdir. Bunu onlara kimin ve ne için verdiğini bulmamız gerek." Kaşlarını çatır. "İçimde zaten bildiğime dair bir his var. Hadi gidelim. Çocuklara geri kalan binaları yaktıracağım. Bunu bütün olarak bırakalım ki değerli hazinelerinin kaybını tam olarak hissedebilsinler."

"Bu fikri sevdim. Mikhail'den milyonlarca dolarlık elmas karşılığında yüzünü göstermesini isteyebilir miyiz?" Karanlık otoparka geri dönerken soruyorum.

Brody'nin lekesinin etrafında sinekler toplanmaya başladı bile.

Nikolai gülüyor. "Bunun için paradan fazlası gerekir." Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Ona rüşvet verecek doğru donanıma sahip değilsin."

Hellcat'inin kapısını sonuna kadar açar ve kutuyu arka koltuğa atıp içeri girer. "Git Sofia'yı kontrol et. Burada kalan tek şey küller."

Alexei yolcu koltuğunda kıpırdanıyor. "Ne yakıyoruz?" Çenesindeki salyayı siliyor.

"Biraz adaçayı bulacağız ve aptal beyninden sana torbalarda sarı toz denemeni söyleyen dürtüleri kovacağız." Nikolai kendini arabasına çarpmadan önce gözlerini bana doğru yuvarladı.

Üzerimden bir yük kalkmış gibi hissediyorum.

Brody neredeyse benim için her şeyi mahvediyordu ve yarattığı fırtınada beni yok ediyordu. Ama Sofia'nın sevgisi beni ayağa kaldırdı.

O benim
cankurtaran
botum. Benim
çapam.

YEDİ SEKİZ

SOFYA

ŞARKI- DIZLERİNİN ÜSTÜNE ÇÖK, EX HABIT.

Burada, karanlık mutfakta otururken saatin yumuşak tik taklarını duyabiliyorum. Evimin etrafı silahlı korumalarla çevrili. Lara Elena'yı güvenli eve götürdü bile. Ben burada Jax'i bekliyorum. Maeve mışıl mışıl uyuyor, neler olup bittiğine dair hiçbir fikri yok.

Arkamda yumuşak, sıcak bir ışık titriyor, hafif bir parıltı yayıyor.

Şarabın tadı dudaklarımda, diğer yarım eve dönene kadar tek yapabileceğim şeyin burada oturmak olduğunu hatırlatan acı-tatlı bir hatırlatma olarak kalıyor. Kafam çılgın senaryoların kasırgasıyla dolu.

Beni ayakta tutan ne?

Jax'in sahip olduğu gücü, gözlerindeki o ateşi bilmek. Kaybetmeyecek. Kaybedemez.

Ön kapının ani kapanış sesi beni irkiltiyor ve yerimden sıçramama neden oluyor. Oda onun ağır ayak seslerinin yankılanmasıyla doldu. Tereddüt etmeden ona doğru koşuyorum.

Aradaki mesafeyi yarıya indiriyor ve odanın ortasında birbirimize çarpıyoruz. Tek kelime etmeden beni kollarının arasına aldı ve ağzını ağzıma yapıştırdı. Sırtım arkamdaki duvara çarparken ellerim saçlarına dolanıyor, dili ağzımı keşfediyor.

Nefesimi kesen bir yoğunlukla beni öperken güçlü kucaklaması beni destekliyor. Beklentim arttıkça, ellerimi

kemerini ustalıkla çözdü.

"Böyle mi olmasını istiyorsun?" Derin sesi beni daha da heyecanlandırıyor.

Tam sikini kurtarıırken, başımı kaldırıyorum ve benimkine bakan koyu renk gözleriyle karşılaşıyorum. O evimde. O benim.

Bana sahip olmasını istiyorum.

Aleti ağrıyan amıma doğru bastırıyor. Parmaklarım karın kaslarının belirgin hatlarını izliyor, boğazına ulaşana kadar yavaşça yukarı doğru ilerliyor.

"Beni tamamen tüketmeni istiyorum, Jax. Bırak beni ve senin olana kadar sik beni." Parmaklarımı daha sıkı sıkıgında vücudunun gerildiğini hissediyorum.

"Bana ne kadar iyi olduğumuzu hatırlat." Dilimi çenesinde gezdiriyorum.

"Isır beni, her yerimi işaretle."

Göğsünden bir hırıltı fışkırıyor, sadece onun söndürebileceği bir yangın başlatıyor. Eli kalçamın etrafında sıkılaşıyor, beni sıkıca yerime sabitliyor. "Tırnaklarını daha derine batır, bebeğim.

Canımı acıt," diye tıslıyor.

Yaptığımda, inliyor. Vay anasını. Eğilip omzumdaki eti ısıyor ve ben haykırıyorum.

"Seni işaretlememi mi istiyorsun? Kontrolümü kaybetmemi mi istiyorsun? Bebeğim, kendini neye bulaştırdığının farkında değilsin."

Burnu boynumun hizasını hafifçe sıyrıp kulağıma doğru uzanıyor. Şortumun üzerinden kıcımı sıkıca kavrarken sıcak nefesini tenimde hissedebiliyorum.

"Koş," diye fısıldıyor ve beni dengesiz ayaklarımın üzerine bırakıyor. Gözlerinin ardında o çiğ, hayvani tutku yatıyor ve topuklarımın üzerinde dönüp koşuyorum.

Kalbim hızla çarpıyor, köşeyi dönmeden önce fayanslarda kaymamak için duvara tutunuyorum. Avlu kapısına doğru yöneliyorum, en yakın sandalyeyi kapıp onu yavaşlatmak için üzerine atıyorum. Kıkırdama krizine girme dürtümle savaşıyorum. Parmaklarım kapı kolunu zorlukla kavrarken, ensembledeki ani bir sarsıntı beni haykırmaya itiyor.

Beni arkamdan kaldırıyor ve her şey bulanıklaşıyor. Birden kendimi yemek masasının üstünde buluyorum. Olabildiğince hızlı, sürünerek uzaklaşmaya çalışıyorum.

"Jax!" Şortumu ve külotumu bedenimden sıyrıp beni ona doğru sürüklerken serin hava sıcak tenime çarpıyor.

"Bu çok kolay oldu, tatlım." Kıçıma öyle sert bir tokat atıyor ki
çığlıklarımı bastırmak için ön kolumu ısırıyorum. Kahretsin, onu istiyorum.
Fermuarını duyduğumda

Kalçalarımı ona doğru itiyorum. Sırtımı masaya dayayarak ters döndüm. Üzerimde yükselirken yüzüne bir sırtıma yayılıyor.

Elleri başımın iki yanına çarparken, aleti amıma baskı yapıyor.

"Jax, lütfen."

Sikini yarığım boyunca kaydırırken dudağını ısırıyor. Boynundaki gümüş zinciri tutarak, dudaklarımız kışkırtıcı bir şekilde yakınlaşana kadar onu zorla yaklaşıtıyorum.

"Sikeyim. Beni. Şimdi."

O kadar ihtiyaç dolu ki sesimi bile tanıyamıyorum. Parmaklarım tişörtünün eteklerinde çılgınca çalışıyor. Hızlı bir hareketle tişörtü başının üzerinden çekip içime sokuyor.

"Ne kadar mükemmel, dar bir amcık. Hepsi benim, tatlım. Hepsi benim."

Omzumu sertçe ısırırken sırtımı kamburlaştırarak adını haykırıyorum. Acı ve zevk birbirine karşı savaşıyor.

Ama ben daha fazlasını istiyorum. Benim için vahşileşmesini istiyorum. Kendini dışarı çektiğinde, kendimi hızla geriye doğru itiyorum ve masadan yuvarlanarak merdivenlere doğru koşuyorum.

"Sana ulaşmamı hiçbir şeyin engelleyemeyeceğini biliyorsun tatlım," diye sesleniyor arkamdan ve o heyecan beni ateşliyor.

Ağır adımları yaklaşıyor. İçime dolan adrenalın dalgasının ona karşı farkındalığımı artırdığını hissedebiliyorum. Tenimi sıyıran nefesinin sıcaklığını neredeyse hissedebiliyorum.

Öne doğru hamle yapıp saçlarımdan bir tutam yakaladığında kalbim güm güm atıyor ve dönüp onunla çarpışmama neden oluyor. Beni duvara doğru iterken parmaklarım göğsünü çiziyor, bir yandan kalçalarımı tekmeliyor, bir yandan da boğazımı ortaya çıkarmak için başımı çekiştiriyor.

Vücudunun benimkine bastırıldığı hissi kanımın kulaklarımda uğuldamasına neden olurken, kafa derimdeki yakıcı acı yoğunlaşıyor.

"Yaramazlık yapıyorsun, tigritsa," diye kulağıma homurdanıyor, iki parmağını içime kaydırıyor ve ben haykırıyorum.

Eli aniden saçlarımdan ayrılıyor ve ağzımı ve burnumu sıkıca kapatıyor.

Parmaklarıyla beni acımasızca beceriyor, öyle ki parmaklarının etrafında gerilmiş durumdayım. Bacaklarım kendiliğinden açılıyor ve kendimi kaybediyorum.

Her itişte onun için ne kadar ıslandığımı duyabiliyorum.

Gözlerinde hınzır bir bakışla ellerini çekip geri çekiliyor ama diğer eli boğazımda sıkıca sabit duruyor.

"Bir."

Gözleri benimkilere sabitlenmişken yavaşça ağzını açıyor ve işaret parmağını emerek temizliyor.

"İki."

İşlemi ikincisiyle tekrarlayıp ağzından çıkarırken sırtıyor.

"Üç."

Çenem düşüyor ve yanaklarım yanıyor. Dilinin yüzük parmağı boyunca izlediği yolu izliyorum.

Bana doğru eğilirken nefesimin titrediğini hissediyorum. Dudaklarımın önünde serçe parmağını uzatıyor.

"Dört. Şimdi aç ve ne kadar tatlı olduğunu tat." Ne oluyor be? İçimde dört parmak mı vardı?

Söylediği gibi yapıyorum, ısıyorum ve iyice temizlemek için emme hareketi yapıyorum.

"Aferin kızıma," diyor dudaklarını dudaklarıma yapıştırmadan önce.

Öpüşmeyi derinleştirmek için saçlarını pençeliyorum. Tırnakları kıcıma batarken, kendimi duvardan yukarı kaldırılmış hissediyorum. Bacaklarımı beline dolayarak ona sıkıca sarılıyorum.

"Sen bayılana kadar o leziz amcığınla ziyafet çekeceğim."

Gözlerindeki o ışık beni kalbimden vurdu.

Konuşmak için ağzımı açıyorum ama ben daha konuşmadan beni kaburgalarımın tutup baş aşağı duvara döndürüyor.

Bu olur olmaz, tüm kan başıma hücum ediyor ve anında bir basınç hissi yaratıyor.

"Ellerini etrafıma sar," diye emrediyor.

Sırtım pürüzsüz duvara yaslanırken, güçlü ve güvenli kollarının ağırlığımı zahmetsizce desteklediğini hissediyorum.

"Dizlerinizi бүкүн ve açabildiğiniz kadar açın."

Dediğini yapıyorum. Ayağım bir çerçeveye çarpıyor ve irkilmeme neden oluyor. Kırılan camın sesi odanın içinde yankılanıyor.

"Kahretsin," diye tıslıyorum.

Ama sonra nefesinin amıma çarptığını hissediyorum. Kafamı bulanık bir his kaplıyor ve kaslarımın titremesine neden oluyor.

Son bir dürtmeyle kalçalarını geri çekiyor, böylece onlarla aynı seviyeye geliyorum.

"O güzel dudaklarını sikimin etrafına sar
bebeğim." Memnuniyetle.

Dilini ağızda gezdirirken ben de ucunu emiyorum. Ağızındaki kalınlığı
yüzünden inlemelerim boğuklaşıyor.

Bir sanatçı gibi, kalçalarını yüzüme sürerken yalama, emme ve ısırma
arasında geçiş yapıyor.

Başım ağırlaşmış gibi hissediyorum ama vücudumun her santimi yoğun
bir arzuyla titreşiyor.

"Bayılmadan önce yüzüme boşalsan iyi edersin, tatlım." Oh
lanet olsun.

Klitorisime vuruyor. Tüm vücudum şiddetle sallanmaya başlarken
kıcığını sıkıyorum. Bir orgazm içimden öyle bir geçiyor ki yıldızları
görüyorum.

Kahretsin, ayak parmaklarım kıvrıldı, yüzüne çok sert boşaldım. Ama o
açlıktan ölüyormuş gibi beni yemeye devam ediyor, benden alabileceği her
şeyi alıyor.

Ağırlığımı dikkatlice kollarına alıyor ve beni doğru yönde döndürüyor.
Titrek bir nefes alıyorum ve dünya dönmeyi bırakıp başımdaki baskıyı
hissedene kadar gözlerimi kırıştırıyorum. Kendime geldiğimde tek
görebildiğim bana sevgiyle bakan koyu renk gözleri oluyor.

Beni içtenlikle öpüyor, her şeyiyle. Ruhumu bedenimden alıyor ve
umurumda değil.

Geri çekiliyor ve yüzümdeki saçlarımı usulca okşuyor.

"Şimdi hatırlıyor musun, tigritsa?" diye fısıldıyor, sesi boğuk.

Uzanıp kısa sakalını okşuyorum.

"Asla unutmayacağım, Jax."

Gözlerinde yanıp sönen o karanlığı yakalıyorum. Bir anlığına da olsa
kendini kaybettiğini hissedebiliyorum.

"Benden ne istiyorsun, Jax? Söyle bana."

YEDİ DOKUZ

JAX

[ŞARKI- LÜTFEN, ESKİ ALIŞKANLIK](#)

Neye ihtiyacım var?

Onun derinliklerine dalmak, benim olduğunu iddia etmek ve asla gitmesine izin vermemek. Birlikte ne kadar mükemmel olduğumuzu asla unutmasını istemiyorum.

Bana ne kadar hayat verdiğini bilmeli. Beni sonsuza dek sevmesini istiyorum.

Onu sıkıca kendime doğru tutarak yatak odamıza götürüyorum ve kapıyı arkamdan sessizce kapatıyorum.

Kalçalarını döndürürken bir inilti çıkarıyorum, sırlıslıkla amı şaftımı boğuyor. Duygusal bir şekilde alt dudağını ısırarak beni baştan çıkarıyor.

"İhtiyacın olan bu mu bebeğim?" Mırıldanıyor ve ben neredeyse onun üzerinde patlıyorum. Geriye doğru tökezliyorum ve sırtım sert kapıya çarpıyor.

Zincirimi ustalıkla boynuma dolayarak doğru miktarda baskı uygularken belini kavrayışım sıkılaşıyor.

"Beni boğ ve bana iyi çocuk de."

Gözleri parlıyor ve diğer her şey kayboluyor. Bunun ona yaptığı şeye bayılıyorum. Benim üzerimde kontrol sahibi olma hissi çok heyecan verici. Bu sadece ve sadece benim tatlı Sofia'm için olacak.

Elini vücutlarımızın arasına sokuyor, narin parmaklarını sikimin etrafına sarıyor ve amında aşağı yukarı hareket ettirmeye başlıyor. Bu yumuşak inlemeler beni çok tahrik ediyor.

"Kullan beni, Sofia. Bana sahip çık."

Dudaklarını yalıyor ve ağzı açık kalırken sikimin ucunu klitorisine bastırmak için kullanıyor.

"Lütfen, bebeğim." Alt dudağının izini sürüp geri çekiyorum.

Ayaklarının üzerinde durana kadar bacaklarını kalçalarımın altına kaydırıyor. Omuzlarıma bastırırken gözleri parlıyor ve ben önünde dizlerimin üzerine çöküyorum.

Parmakları saçlarıma dolanırken, bakışlarını benimkilerle buluşmak için indiriyor, yüzüne yavaşça küçük bir gülümseme yayılıyor.

"İstediğin bu mu? Benim kişisel seks oyuncağım gibi kullanılmak mı, Jax?"

Başımı arkaya yatırarak ellerimi baldırlarının yumuşaklığında gezdirmenin keyfini çıkarıyorum.

"Sadece istemiyorum. Dizlerimin üzerine çöküp yalvarıyorum bebeğim." Buna ihtiyacım var. Beni ne kadar sevdiğini hissetmek istiyorum. Beni tekrar onun olarak işaretle. Beni hayata geri döndür.

"Pek de iyi bir çocuk olmadın, değil mi?"

Yutkundum, yutmadım. Bu gece kardeşimi soğukkanlılıkla öldürdüm. Ne bir pişmanlık ne de bir gram üzüntü duymadan. O piç için asla yas tutmayacağım.

Çenemi tutuyor ve dikkatimi tekrar o büyük, güzel gözlerine yöneltiyor.

"Belki de bunun için seni çalıştırmalıyım," diye takılıyor.

Yüzümdeki tutuşunu bırakıyor ve yatağa doğru uzaklaşıyor. Kalçalarının sallanışını, kışının üstündeki kıvrımı izliyorum. Kahretsin, o mükemmel.

Etrafında dönüyor ve yatağın kenarına tünüyor. Yavaşça ve çok alaycı bir şekilde, ellerini dizlerinin üzerine koyarken bacaklarını ayırıyor.

"Kahretsin bebeğim," diye inliyorum.

"Ne yapacağını biliyorsun, Jax. Bana doğru sürün ve sonra beni istediğin kadar sert sikebilirsin."

Kurtulmaya çalışan iniltiyi bastırmak için çenemi sıkıyorum.

Vay anasını.

Şişmiş, sırlıklam amcığı benim için yalvarıyor ve ben de onun için aynı derecede çaresizim. Onu benimle doldurmak, döllerimin kalçalarından aşağı dökülüşünü izlemek için.

Onu benim yapmak için.

"Hayatımın geri kalanında ellerimin ve dizlerimin üzerinde kalacağım, tatlım, eğer bu o güzel amcığın içine girebileceğim anlamına geliyorsa."

Sessizce emeklerken, kızarıklığın yavaşça boynuna doğru ilerleyişini izlerken gözlerim ona sabitleniyor. Ayaklarına ulaştığımda, baldırının iç kısmını şehvetli bir şekilde yalarken pürüzsüz teninin hissine kapılıyorum. Üstüne çıkmak için kendimi yukarı çektiğimde beni kendine çekiyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

Bizi sırtüstü çeviriyorum, kolumu onun vücudunun altından geçiriyorum ve elini boynuma götürüyorum.

"Bana binmek ister misin, tatlım?" Sırıtiyorum.

Kelimelerle değil, kendini yukarı kaldırıp aletimin ucunu içine doğru yönlendirerek cevap veriyor. Boğazımı sıkıca kavradıktan sonra kendini aşağıya bırakıyor. Ağzı mükemmel bir küçük 'o' yapıyor ve gözleri dalgalanarak kapanıyor.

"Yolun yarısı, bebeğim. Devam et."

Onu teşvik etmek için kalçasını tokatlıyorum ve bakışları benimkine kilitleniyor. Ellerimle her bir kık yanağını kavrayarak, onu yukarı ve aşağı kaldırıp aletime binmesini sağlıyorum, onu tabana kadar aşağı itiyorum.

"Kahretsin, Sof. Çok iyi hissediyorsun," diye homurdanıyorum. "Daha sert," diye haykırıyor.

Bu beni onun için tamamen vahşileştiriyor. Kalçalarımı yukarı itiyorum ve durmadan içine giriyorum, vücudumun her kasında gerginliğin arttığını hissediyorum.

"Çok yaklaştım, çok yaklaştım, Jax."

Alnımda boncuk boncuk terler oluşuyor, salıverilmeme doğru ilerlerken başım bulanıklaşıyor.

"Boynumu sık, şimdi!" diye bağırdım.

Kan kulaklarıma hücum ederken, parmaklarımı boğazına dolama fırsatını yakalıyorum, böylece beni tüketen ezici hissi paylaşabiliyoruz. Ruhumun her damlası bedenimi terk edene kadar onu becermeye devam ediyorum.

Göğsüme doğru yığıldı. Onu kollarımla sarıyorum, nefesimi yeniden kazanmaya çalışırken başının tepesine bir öpücük konduruyorum.

"Seni seviyorum Sofia. Seni çok seviyorum," diye fısıldıyorum.

Kendini yukarı kaldırıp gözleri benimkilerle buluştuğunda parmaklarının yanağıma yumuşak dokunuşunu hissediyorum.

Umarım bir gün ona olan sevgimin ne kadar derin olduğunu anlar ve ona ne kadar özel olduğunu gösterebilirim.

"Seni seviyorum, Jax. Hayatın kendisinden daha çok, bunu daima hatırla."

Yumuşak bir şekilde beni öpüyor ve ben tamamen onun dokunuşuna kapılıp dünyayı kapatıyorum.

"Artık güvendesin, Jax. Fırtınayı atlattık ve şimdi yaşıyoruz." Ona sıkıca sarılarak sözlerinin yankılanmasına izin verdim.

Cehenneme sürüklendik ve o benim en kötü halimi gördü.

Kırık parçalarımı aldı ve onları tekrar bir araya getirdi.

Beni ben olduğum için
seviyor. Ben evimdeyim.

SEKİZ

SOFYA

ŞARKI- MY HOME, MYLES SMITH

Bir ay sonra.

"İkiniz de gelin!" Jax dört ayak üzerinde kıkırdayan, çığlık atan Maeve'i bahçede kovalarken sesleniyorum. Şakacı bir sırıtışla onu yakalıyor ve kendine doğru çekiyor, Maeve zevkle kıkırdarken kollarını sıkıca ona doluyor.

"Seni yakaladım," diye homurdanıyor ve onu gıdıklamak için çimlerin üzerine yatırıyor.

Onun bulaşıcı küçük kahkahaları havayı dolduruyor ve kalbime karşı konulmaz bir neşe getiriyor. Onları izlemek bile beni tamamlıyor. Yüzümdeki parlak gülümsemeyi saklayamıyorum.

Bizim ailemiz.

Onu tekrar ayağa kaldırıyor ve o da geniş bir sırıtışla beni fark ediyor.

Jax dizlerinin üzerine oturdu ve kulağına bir şeyler fısıldadı. Bir de baktım ki bana doğru sallana sallana koşuyor. Kollarımı iki yana açarak onu kucağıma alıyorum ve etrafında döndürüyorum. Gözlerimi kapatıyorum, anın tadını çıkarıyorum, Jax bize doğru yürüyor ve yanağımı nazikçe öpüyor, dokunuşu tüylerimi diken diken ediyor.

Güneş yavaş yavaş ufkun altına inerken serin akşam esintisini tenimde hissedebiliyorum.

"Yemek hazır ve hepimiz biliyoruz ki dinozorlar da babaları gibi yemek yemek zorunda, değil mi?" Maeve'e söylüyorum, o da heyecanla başını sallıyor.

"Ben daha çok tatlımı dört gözle bekliyorum," diye kulağıma fısıldıyor ve yanaklarım kızarıyor.

Ona bakıyorum. Gözlerindeki hayranlık damarlarımda bir sıcaklık dalgası yaratıyor. Ama beni daha da mutlu eden şey, gözlerinde parlayan hayat.

Oraya doğru gidiyor. Terapistiyle tek bir randevusunu bile kaçırmadı. Her gün konuşuyoruz, ister küçük şeyler olsun, ister ağır şeyler.

Geçen hafta babasının doğum günü olacaktı. Bana içini açtı ve babasından ve büyürken yaşadıklarından bahsetti. Hatta babasının en sevdiği yemeklerden birini pişirdik.

Bu adamla çok gurur duyuyorum. Her gün zihniyle savaşıyor, ama bana daha fazla izin veriyor.

Yemeği bitirdikten sonra Maeve'in kitaplarını yerden toplamaya başlıyorum ve bakışlarının ağırlığını üzerimde hissedebiliyorum. Jax tezgâha yaslanmış, Maeve aralarında rahatça otururken kollarını gevşetmiş.

"Siz ikiniz neyin peşindesiniz?" Kaşlarımı kaldırıyorum.

Jax kıkırdar, başını sallar. "Yok bir şey anne."

Poposunu ısırmasından bir şeylerin peşinde olduğunu anlayabiliyorum. dudak.

Maeve banyosunu yapıyor, ben de çekmecedен pijama takımı almaya gidiyorum.

Jax bana beyaz bir tane uzatırken.

"Teşekkür ederim, bebeğim," diyerek elinden alıyorum.

Kıpır kıpır Maeve'i tulumun içine sokarak çıtçıtları takmaya başlıyorum. Bacaklarından başladığımda Jax'in arkamda kaldığını hissedebiliyorum.

Sonuncusunu çenesinin altına yerleştirdikten sonra birkaç kez göz kırpiyorum ve gözlerim kıyafetin önündeki sevimli pembe yazıya takılıyor.

Sanki zaman bir an durmuş gibi kalbim küt küt atıyor. Onu alt değiştirme masasına oturttuğumda boğazıma bir hıçkırık düğümleniyor. Şöyle yazıyor: *Anne, babamla evlenir misin?*

"J-Jax?" Kekeliyorum.

"Arkanı dön, tatlım." Sesi yumuşak ama beklenti dolu.

Onu kollarıma alıp arkamı dönüyorum, gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırıyor. Jax diz çökerken gergin görünüyor, elinde sıkıca tuttuğu küçük mavi bir kutu var.

Bileğinin bir hareketiyle onu açıyor ve nefesim boğazımda düğümleniyor. Işıktaki pırıl pırıl parlayan muhteşem prenses kesim pırlantaya hayranlıkla bakarken gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor.

"Ben-ben" Kelimeler kifayetsiz kalıyor.

"Sofia Isabelle Garcia, karım olur musun?"

Cevabımı düşünmeme gerek yok. İliklerime kadar biliyorum. Sonsuza kadar onun olmak istiyorum.

"Evet. Jax. Milyon kere evet!"

Ayağa kalktığı anda yüzüne bir rahatlama ifadesi yayılıyor. Elini uzatıp beni kendine doğru çekiyor, dudaklarımız tutkulu bir kucaklaşmayla buluşuyor.

"Beni bu dünyada yürüyebilecek en mutlu adam yaptın, tatlım. Söz veriyorum seni hayatımın sonuna kadar seveceğim" diye fısıldıyor bana.

"Seni seviyorum, Jax. Hem de çok."

"Seni seviyorum, tigritsa. Hayal edebileceğinden çok daha fazla." Maeve'in başının tepesine bir öpücük konduruyor. "Ben de seni seviyorum, *tigryonok*. Kızlarım."

Alnımı göğsüne yaslayarak gözlerimi kapatıyorum ve kalbinin kulaklarımda attığı rahatlatici sese kendimi bırakıyorum.

"Seninle çok gurur duyuyorum, Jax. Kai'nin de gurur duyacağını biliyorum," diyorum yanağını okşayarak.

O dileyebileceğim en iyi baba, en iyi eş.

"Umarım öyledir. Sen olmasan bunların hiçbirini yapamazdım bebeğim. Sen benim hayatımı kurtardın."

Bakışlarım yukarı doğru kayıyor ve aniden içeri giriyor, burnu hafifçe benimkine değiyor.

"Ve bunu gözümü kırpmadan tekrar yaparım. Senin için her şeyi yaparım, Jax Carter."

Hayatın önümüze çıkardığı tüm fırtınalara rağmen. Her zaman buna sahip olacağız. Mükemmel küçük ailemiz.

Her şeye dayanabilen bir aşk.

SEKSEN BİR

JAX

ŞARKI- I GET TO LOVE YOU, RUELLE

Sabahtan beri ilk kez kendime zaman ayırabildim. Nikolai ve Alexei New York'taki ailemi karşılamaya gittiler. Hepsi düğünümüz için geldiler. Geçen ay Sofia ve Maeve'i bu çılgın grubu ziyarete götürmüştüm. Onları özlemiştim. King's Gym'de ringe geri dönmek güzeldi. Artık boks lisansımı geri aldım. Grayson ve Keller unvanımı geri almak için bir plan üzerinde çalışıyorlar.

Sonunda, her şey tekrar bir araya gelmiş gibi görünüyor.

Her şeyi tekrar berbat etmem an meselesi. Hayatımda hiçbir şey bu kadar mükemmel yürümez. Bu kadar sakin olmak mümkün değil.

Boy aynasının karşısına geçip elimi buklelerimin arasında gezdiriyorum.

Alt kattaki tören odasında bir oda dolusu insan bizi bekliyor. Ya Sofia korkarsa?

Ya da onun için yeterli olmadığımı mı fark etti? Sikeyim.

Onun için yeterince iyi miyim?

Onu düğününden kaçarken yakaladığımda tanıştığımız geceyi düşünüyorum. Elbisesinin içinde ne kadar güzel görünüyordu, yanaklarından akan siyah makyajıyla bile.

Yumruklarımı sıkıyor, terapistimin bana öğrettiği o aptal nefes egzersizlerini yapmaya çalışıyorum. Mikhail'in evindeki hiçbir şeyi dövemiyorum.

kumarhane çatı katı. Bunu yapmama da gerek yok.

Benim neyim var böyle?

Bugün, tüm günlerin arasında, kendimi o gri yere geri kayarken hissedebiliyorum.

Ve bu sefer tek başımayım.

Kapının hafifçe çalınması beni gerçek dünyaya geri döndürüyor.

İçiniz parçalanırken dışarıdan ne kadar iyi görünebildiğiniz komik. Sessiz savaşları kimse göremez. Ben hariç, görebilen biri var.

Şu anda kimseyle konuşmak ya da görüşmek istemiyorum. Sadece Sofia'yı istiyorum. Bana sarılmasını ve her şeyin yolunda olduğunu söylemesini istiyorum.

Düğünden önce onu görmek kötü şans getirir. Uyarıldım ve artık buna ihtiyacımız olmadığına eminim. Bir ömür boyu yetecek kadar yaşadık.

Ama ona ihtiyacım var.

Tıkırtılar devam ediyor. İsteksizce kapıyı açıyorum ve ciğerlerimdeki tüm hava boşalıyor.

Benim mükemmel, tatlı Sofia'm orada duruyor.

Uzun kızıl saçları kıvrılmış ve bir omzunun üzerinden sarkıyor. Ve lanet olsun, göğüslerinin arasına kadar inen o dar dantelli beyaz elbise kesinlikle başımı döndürüyor, hem de olabilecek en iyi şekilde.

Bakışlarımı tekrar yukarı kaldırıyorum ve yüzünde endişeli bir ifade belirliyor. "Jax, iyi misin?"

Öne doğru bir adım attığında onu içeri buyur ediyorum. Tatlı kokusu burun deliklerimi istila ederken yanımdan geçip bana doğru dönüyor.

Avuçlarını göğsüme yerleştirip lacivert kravatımı ayarlarken nefesim kesiliyor.

"Kesinlikle büyüleyici görünüyorsun, tatlım."

Kızardığında kalbimin hızla çarpmaya başladığını hissediyorum.

"Bunun kötü şans olduğunu sanıyordum. Bunu bana söyleyen sendin," diyorum sırtarak ve düşüncelerimde dönen olumsuzlukları bastırmaya çalışıyorum.

Başını sallıyor, beni incelemek için geri çekilirken gözleri kısılıyor.

"Odamda tek başıma oturuyordum ve bir sinir dalgası beni vurdu. Her şey

İstediğim sendin, Jax."

Ellerimi yumuşak kollarından aşağı kaydırıyorum ve ellerimi göğsümde onunkilerin üzerinde tutuyorum.

Sanki benimle ve duygularımla çok uyumlu. Ne düşündüğümü biliyor.

Onu bu yüzden seviyorum.

"Benim için endişelendin mi bebeğim?" Başını sallıyor.

"Benden uzak olmaktan nefret ettiğini biliyorum, Jax. Uzun zamandır ayrı kaldığımız ilk gece. Sadece kontrol etmek ve her şeyin yolunda olduğundan emin olmak istedim. Ve seni sevdiğimi ve Bayan Carter olmak için sabırsızlandığımı söylemek istedim."

Kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve birkaç dakika önceki şüphelerim kaybolmaya başlıyor. O burada, bana tam olarak duymak istediğim şeyi söylüyor.

Beni kendisine geri çekiyor, o benim güvenliğim.

"Beni bırakıp gittiğini ya da hiç gelmediğini görüyordum. Benim iyi olmadığımı anladığını." Ona karşı dürüst olmalıyım.

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun, değil mi? Hiçbir yere gitmiyorum. Aslında, birkaç dakika içinde yasal olarak senin olacağım. O zaman benden kurtulmak yok."

Bana surat asıyor, ben de kıkırdıyorum.

"Aynı şey senin için de geçerli, tatlım. "Elinin üst kısmını okşuyorum ve şakağına bir öpücük konduruyorum. Kollarını bana doluyor ve sıkıca sarılıyor.

Ve bazen ihtiyacınız olan tek şey budur. Herkes gibi erkekler de bazen sadece sıkı sıkıya sarılmaya ve her şeyin yoluna gireceğinin söylenmesine ihtiyaç duyar.

Size karşı çalışan bir zihnin tedavisi yoktur. Karanlık düşünceleri yok etmek için basılacak sihirli bir düğme yoktur.

Muhtemelen hayatımın sonuna kadar her gün bununla mücadele etmek zorunda kalacağım. Ve edeceğim de.

Bizim için savaşmaya devam edeceğim. Benim için.

Kızımız için.

Ve en önemlisi, karşımdaki bu güzel ruh için.

Asla durmayacağım ve o yanımdayken bunu yapabileceğimi biliyorum. O benim bu hayattaki gücüm.

Sonsuza dek.

Şimdi iyi günler kötü günlerden daha ağır basıyor.

Karanlık dünyamda parlak bir ışığım var.

Ve her şeye rağmen, **kaosun içinde her zaman güzellik vardır.**

SON.

SOFYA EPİLOGU

MERDİVENLERİ KOŞARAK INERKEN PARMAĞIMDAKİ YÜZÜKLERLE OYNUYORUM. Maeve'in ikinci doğum günü partisine. Evimiz tanıdık yüzlerle dolu. Nikolai, Elena'yı omuzlarına almış, balonları tavana asmaya çalışıyor. Lara odanın içinde Alexei'yi kovalıyor, telefonunu geri almaya çalışıyor.

Mikhail bile burada, maskesiyle çocukları korkutuyor. Jax'ın New York'lu ailesi de burada ve çocukları çılgınca koşturuyor. O haklıydı. Çok kalabalıklar. Yine de çok sevimliler ve Maeve onlarla oynamaya bayılıyor.

Elena hevesle bir balon kapıyor, tam Nikolai'nin önünde durduğum sırada balonu çok sıkı sıkınca patlıyor. Zıplıyor ve gözyaşlarına boğuluyor.

"Sorun değil prenses. Baban sana bir tane daha getirebilir," diyor Nikolai yumuşak bir sesle ve onu kollarına alıyor.

"Jax'ın nerede olduğunu biliyor musun?" Bahçedeki şişme kaleye bakarak soruyorum ama hâlâ ikisini de göremiyorum.

"Garaja gittim," diyor kızını yatıştırırken.

"Yemeği ne zaman yapıyoruz?" Alexei arkamdan sesleniyor. Döndüğümde onu elinde iki katlı prenses kalesi pastasını tutarken buluyorum.

"Sana bir daha söylemeyeceğim. Koy şu lanet şeyi yerine," diye tıslayan Lara, adamın koluna bir tokat attı.

Homurdanıyor ama kadının dediğini yapıyor.

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Yakında, gidip doğum günü kızını getireyim."

Kapının yanında durup çerçeveye yaslanıyorum. Sevinç gözyaşları patlamak üzere. Jax Maeve'i bisikletine bindirmiş, Maeve'in yüzü ona dönük ve yepyeni pembe bir kaskı var.

"Yeterince büyüdüğünde, sana uygun bir motosiklet alabilirsin. Annene sormamız gerekebilir." Dudaklarında bir sırıtışla bana dönüyor. "Öyle değil mi anne?"

Kolunu uzatıp avuç içi yukarı bakacak şekilde yaklaşmamı işaret ediyor. Nazikçe elini tutuyorum, evlilik yüzüğünü okşuyorum.

Endişe içeri sızıyor, ama heyecanla karışık. "Orada bir kişilik daha yer var mı?" Sessizce soruyorum.

Jax kendini geriye iterken kaşları çatılıyor ve sandalyeye dokunarak oturmam için işaret veriyor.

"Al, Maeve'i kucağına koy, belki?"

Gülüyorum. Bazen çok sevimli oluyor.

Başımı sallayarak kaşlarımı kaldırıyorum ve mesajımı iletmeye çalışıyorum. "Kendimi kastetmiyorum, Jax."

Ağzı açık kaldı. Gözleri karnıma yayılmış parmaklarıma kaydı.

"Hamile misin? Bebeğimiz mi olacak? Gerçekten oluyor mu?" Sesindeki coşku beni ağlamanın eşiğine getirdi.

Kollarını bana doladığında sırıtıyorum.

Eğiliyor ve karnıma bir öpücük konduruyor. Arkasına yaslandığında yüzünü tuttum ve dudaklarımı onunkilerin üzerine bastırdım. Ona bunu vermek istedim. Hayatlarının tek bir saniyesini bile kaçırmamak için bir şans. Tıpkı onun hak ettiği gibi.

"Buna inanamıyorum. Bu inanılmaz."

Maeve'i kucağına alırken gülümsemesi çok parlak.

"En iyi abla sen olacaksın. Ne düşünüyorsun? Orada küçük bir kardeş var mı?"

Öyle umuyorum. Jax'in küçük bir çocuğa babalık yaptığını görmeyi çok isterim. Tamamen kendi elementinde olurdu.

"Bebeğim!" Maeve bağılıyor ve ikimiz de gülüyoruz. "Daha fazla kaosa hazır mısınız Bay Carter?"

Elimi sıkarken dili dudağının üzerinde kayıyor. "Her zaman, tatlım. Ben bunun kralıyım, unuttun mu?"

"Hatırlıyorum ve başka türlüünü de istemezdim."

JAX EPİLOGU

BUNA İNANAMIYORUM.

Tekrar baba olacağım. Ve bu sefer, her şey için orada olacağım. Sofia'nın bebeğimi büyüttüğünü göreceğim. Kahretsin, mükemmel olacak.

Ona bakmak, onu şımartmak için sabırsızlanıyorum. Ailemizi büyötmek için.

El ele partiye geri dönüyoruz, arkadaşlarımızla dolu bir ev. "Biraz kestirmesi lazım, sonra Alexei'ye söyle pastayı yapabiliriz." Sofia düşüyor

yanığıma bir öpücük kondurdu. Gitmeden önce bileğini çekiyorum ve onu düzgünce öpüyorum.

Frankie elini omzuma koydu. "Burada iyi iş çıkardın, Jax.

Hepimiz seninle gurur

duyuyoruz." "Teşekkürler, *baba.*"

Kıkırdayarak başımın arkasına dostça bir tokat atıyor. "Bu kadar yeter." Tıpkı eski günlerdeki gibi.

Bakıyorum ve Nikolai'nin votka bardağını o kadar sıkı tuttuğunu fark ediyorum ki bardak kırılmak üzere gibi görünüyor

"Bir saniye içinde döneceğim." Frankie'ye söylüyorum ve Nik'in yanına gidiyorum, köşede tek başına, boş boş parti devam ederken izliyor.

"İyi misin?" Yanına oturarak soruyorum.

Bana bir bardak doldurup uzatıyor.

"Tamam." Yüzüğünü masaya vuruyor. "Yüzündeki o sırıtış da neyin nesi?" diye soruyor.

"Sofia hamile."

"Tebrikler." Gülümseyerek bardağını bana doğru kaldırıyor ve içindekileri mideye indiriyor.

Alyansına bakıyorum. Nadiren takar ve ben de onu bu konuda hiç sorgulamam. Hepimiz kederle farklı şekilde baş ederiz.

"Tekrar birini bulmayı hiç düşündün mü?" Yüzü öfkeye dönüştüğünde sorduğum sorudan pişmanlık duyarak soruyorum.

"Hayır."

Kız kardeşimin onun huysuzluğuna nasıl katlandığını merak ediyorum. Dünyada bunu yapabilecek çok fazla insan olamaz.

Yüzü yumuşuyor ve Lara ile oynayan kızına doğru bakış açısını takip ediyorum.

"Nasıl biriydi? Kız kardeşim mi?"

Bir kolunu yanındaki sandalyeye dayamadan önce sertleşiyor.

"Katerina. O da senin gibi komikti. Mikhail'i bile güldürebilirdi."

"Yani, senin tam tersin mi?"

Tek kaşını kaldırıp başını sallıyor.

"Evet. Muhtemelen her yönden. Çok nazikti. İnanılmaz bir anneydi. En çirkin yerlerde bile güzellik görürdü. Daha iyisini hak ediyordu."

Onun için üzülüyorum. Küçük kızını tek başına büyütüyor. Böyle olmasına şaşmamalı. Sofia'yı kaybetseydim, nasıl başa çıkardım bilmiyorum.

Bu düşünce yüzüklerimi bardağıma vurmama neden oluyor. "Peki, intikamımızı ne zaman alıyoruz?"

Yukarı bakar ve çenesi sıkılır. "Yakında. Bakalım bu elmaslar bizi nereye götürecektir."

Hızla doğruluyorum, Mikhail'in bize doğru geldiğini fark ettiğimde hislerim yükseliyor.

"Gitmemiz gerek." Dövmeli elini sertleşen Nikolai'nin omzuna sıkıştırır.

Telefonunu Nikolai'nin yüzüne tutuyor.

Nikolai oradaki görüntüleri izlerken gözleri büyür. "Bu çok ilginç. Kim olduğunu biliyor musun?"

Kız mı?

"İşte burada sen, Lara ve eşek devreye giriyorsunuz."

"Bana ihtiyacın var mı?" Hayır demesini umarak sordum. Kızımın partisinden ayrılmak istemiyorum.

Mikhail başını sallarken, yoğun, karanlık gözleri benimkilere kilitleniyor.

Oh, kızgın. Çenemi kapalı tutacağım.

"Bugün senin için aile günü, Jax. Burada kalabilirsin." Nikolai ayağa kalkıp deri ceketini silkerken Lara ve Alexei'ye başıyla kapıyı işaret ediyor. Üç kardeş ve çılgın eşekleri, sanki dünyayı ele geçirmeye hazırmış gibi kapıdan fırlayarak çıkıyorlar.

Sofia yanıma gelip kucağıma oturuyor. Düz karnını koruyucu bir şekilde okşarken kolum yılan gibi beline dolanıyor.

"Nereye gittiler?" diye soruyor, başını omzuma yaslayarak.

Dolgun dudaklarının görüntüsüne karşı koymak benim için imkansız. Benim dudaklarım.

Benim güzel karım.

"İş, bugün izinliyim. Yarın öğreneceğimden eminim." "Bütün gün sen varsın, ha?"

Onu tekrar öptüğümde, ağzında muzip bir sırıtış dans ediyor. "Ve gece," diye fısıldıyorum kulağına ve dokunuşumun altında titrediğini hissediyorum.

Kaos başka bir günü bekleyebilir, çünkü şu anda tam olarak olmam gereken yerdeyim.

Home.

NEED A LITTLE BIT MORE CHAOS?

Bonus balayı bölümü almak için bültenime kaydolabilirsiniz. Sofia'nın ikinci hamileliğiyle sonuçlanmış ya da sonuçlanmamış olabilecek biraz üreme sapkınlığı ile baharatlı.

Buradan alın: <https://dl.bookfunnel.com/jew4fwuhq3>

ARE YOU READY FOR NIKOLAI?

CAGED yakında geliyor!

CAGED için buradan ön sipariş verebilirsiniz:

<https://mybook.to/Fc18uiK>

Volkov'ları alaşağı etme görevindedir ve adam onu koruduğuna inanmaktadır.

Bu bir kan savaşı.

İntikam üzerine kurulu bir hikaye.

Ama birbirlerinin kalplerini çaldıklarında ne olur?

Bunu 27 Haziran'da öğreneceksiniz.

Bodyguard x Spy.

Düşmanlardan aşıklara.

Bekar baba.

Alexei ve Lara'yı da unutamayız. CRAVE, Bir kardeşin en iyi arkadaşı x sapık romantizmi. 20 Eylül'de geliyor.

Ön siparişleri de şu anda mevcut: <https://mybook.to/rTb4>

ALSO BY LUNA MASON

Birinci seri olan Maskenin Altında'daki bazı karakterler Kaos'ta yer aldı. Eğer seriyi okuma şansınız olmadıysa, hepsi şu anda Kindle Unlimited'ta yayında.

Distance, birinci kitap, Keller ve Sienna- <https://books2read.com/u/mgPk2X>

Detonate, ikinci kitap, Grayson ve Maddie- <https://mybook.to/3tlYU>

Devoted, üçüncü kitap, Luca ve Rosa- <https://books2read.com/u/brB0xA>

Detained, dördüncü kitap, Frankie ve Zara- <https://mybook.to/PfoRNy>

Petrov Ailesi Antolojisi'nin bir parçası olan Roman Petrov, bir mantık evliliği romanı olarak 2024'ün başlarında yayınlanacak. ROMAN için buradan ön sipariş verebilirsiniz:

<https://mybook.to/15APQd>

ABOUT THE AUTHOR

Luna Mason, Amazon'un en iyi 20. yazarı ve uluslararası en çok satan yazarıdır. İngiltere'de yaşıyor ve eğer iğrenç adamlarını yazmıyorsa, onu kafası baharatlı bir kitapta bulabilirsiniz.

Gelecek kitaplarını ilk öğrenenlerden olmak için buradan haber bültenine abone olabilirsiniz:

<https://dashboard.mailerlite.com/forms/232608/79198959451506438/share>

Yazarın okuyucu grubuna (Luna Mason's Mafia Queens) katılarak özel tanıtımlar alabilir, güncel projelerden ve yayın tarihlerinden ilk siz haberdar olabilirsiniz.

ACKNOWLEDGMENTS

Etrafım böylesine destekleyici, ilham verici ve çalışkan insanlarla çevrili olduğu için şanslıyım. Sizler bana yardımcı olmasaydınız her gün sevdiğim işi yapamazdım.

Eğer bir kitap yayınlamak bana bir şey öğrettiyse, o da bu insanları bir kez bulduğunuzda onları yakınınızda tutmanız gerektiğidir.

Jan, Nalleli ve Melissa. Başından beri bu yazarlık yolculuğundasınız. Dürüst olmak gerekirse, başıma gelen her şey arasında sizinle tanışmak listemin en başında yer alıyor. Siz olmasanız kaybolurdum ve sizin gibi dostlarım olduğu için inanılmaz şanslıyım.

Jay, hayatımın ışıltısı. Beni ilk Tik Tok'umda bulan ve o zamandan beri yanımda olan beta okuyucu. Sana ne kadar minnettar olduğumu anlatamam. Beta okumadan ve beni konfor alanımın dışına itmekten asla korkmadığın için. Keller'ı listenin en üst sıralarından indirmek için beni bir MMC yazmaya zorladığın için. Sana ihtiyacım olduğunda hep yanımda olduğun için. Nihayet seni RTD'de görecek olmak çok heyecan verici. Kendin olduğun için teşekkür ederim. Deneyimlerini benimle paylaştığın ve bana güvendiğin için. <3 Sen.

Katy, Jas ve halkla ilişkiler gurum Kasey. Benim kaosuma katlandığınız için teşekkür ederim. Ben asla değişmeyeceğim, bu yüzden lütfen beni kamçılama ve bana bağırma devam edin. Benim için yaptığınız her şey için teşekkür ederim.

Bobby. Perde arkasında çalışan adam, günün hangi saatinde olursa olsun, arkamı kolladığını biliyorum. Bilginiz ve rehberliğiniz beni her gün gerçekten etkiliyor. Seninle çalışmaya bayılıyorum, başlangıçta bana bir şans verdiğin için her zaman minnettar olacağım ve bunu nereye götüreceğimizi görmek için sabırsızlanıyorum.

Yol boyunca edindiğim yazar arkadaşlarıma, bu iş küçük kurgusal dünyalarımızda yalnız olabilir. Aynı zamanda korkutucu da olabiliyor. Ama arkamda beni destekleyen sizler varken, daha fazlasını isteyemezdim.

Son olarak aileme ve çocuklarıma teşekkür ediyorum. Ne yapıyorsam sizin için yapıyorum ve desteğiniz olmadan bunu yapamazdım. Hepinizi çok seviyorum.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.